

הרפורמה במשק החשמל

אוגוסט 2009 | אלול התשס"ט

6	..... פתח דבר
8	..... מבוא
10	..... עיקרי המסקנות וההמלצות
15	..... תמצית המסמך
30	..... פרק ראשון: רקע היסטורי
32	..... פרק שני: הגדרות מבואיות
34	..... פרק שלישי: המניעים שהובילו לעריכת הרפורמה
37	..... פרק רביעי: המסגרת הנורמטיבית
37	..... החלטות ממשלה בתחום משק החשמל
39	..... ועדות וצוותים בין-משרדיים
40	..... ועדת פיישר (1989) וועדת פוגל (1991)
41	..... ועדת ורדי (1992)
47	..... ועדת צ'ימנסקי (1994)
53	..... ועדת מראני (1999)
55	..... תכנית האב למשק האנרגיה בישראל (2003-2004)
63	..... הועדה ליישום חוק משק החשמל (2003)
64	..... ועדת המנכ"לים (2007)
65	..... ועדת היגוי אקדמית וצוות מעקב (2008)
66	..... ועדת מנכ"לים לגיבוש צעדים להתייעלות אנרגטית (2008)
68	..... מסמך עקרונות בדבר רכישת חשמל מיצרני חשמל פרטיים (2009)
68	..... חברות ייעוץ חיצוניות
69	..... דו"ח טישלר (2002)
71	..... דו"ח Deloitte & Touche (פברואר 2003)
73	..... דו"ח McKinsey&Company (אפריל 2005)
75	..... דו"ח KMPG (דצמבר 2005)
80	..... חקיקה ראשית וחקיקת משנה
81	..... חקיקה ככלי לקידום מדיניות
82	..... חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996
85	..... חוק משק החשמל (תיקון מס' 1)
85	..... חוק משק החשמל (תיקון מס' 2)
87	..... חוק משק החשמל (תיקון מס' 3)
88	..... חוק משק החשמל (תיקון מס' 4)
88	..... חוק משק החשמל (תיקון מס' 5)
90	..... חוק משק החשמל (תיקון מס' 6)

90.....	חוק משק החשמל (תיקון מס' 7)
91.....	חוק משק החשמל (תיקון מס' 8)
92.....	חקיקת משנה וחקיקה ראשית נוספת בתחום החשמל
93	פרק חמישי: עיקרי הרפורמה המוצעת
93.....	הפרדה למקצועים בחברת החשמל
93.....	המודלים שאומצו: מודל "הקונה היחיד" ומודל "הגישה החופשית"
95.....	הפרדת הייצור בחברת החשמל
96.....	חברות אזוריות בחלוקה
96.....	מקטע האספקה
97.....	מערכת מסירה (הולכה)
97.....	חברת ניהול המערכת
98.....	חברות נוספות (הקמה, שירותים, דלקים)
99.....	פיצול חברת החשמל: התייחסות חברי ועדת ורדי
101.....	פתיחת משק החשמל לתחרות במקטע הייצור
104.....	התאמת הרגולציה למבנה שוק מבוזר
104.....	הצורך ויעדי הפיקוח על הגורמים הפועלים במשק החשמל
105.....	דרכי הפיקוח קודם לחקיקתו של חוק משק החשמל החדש
105.....	סמכויות שר התשתיות הלאומיות
106.....	סמכויות הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל
110.....	מועצת החשמל
111.....	פיקוח על המחירים
111.....	החברה הממשלתית לייצור חשמל (חברת החשמל השנייה)
113.....	למידה מן הניסיון הבינלאומי
118	פרק שישי: מעורבות רשויות השלטון ברפורמה
118.....	משרד התשתיות
119.....	משרד האוצר
119.....	המשרד להגנת הסביבה
120.....	יחסי הגומלין בין רשויות השלטון
121	פרק שביעי: חברת החשמל לישראל בע"מ
121.....	החלטות ממשלה
122.....	סוגיית מניעת מידע מצד עובדי חברת החשמל
125.....	תכנית "מצפן ארגוני" ותכנית ההתייעלות "מצפן"
126.....	יחסי משרדי הממשלה, רשות החשמל וחברת החשמל

128	פרק שמיני: אנרגיות חלופיות
128	עידוד סוגי אנרגיות בישראל
129	נפקות הרפורמה לעניין האנרגיות החלופיות
131	פרק תשיעי: ריכוז הכשלים בתהליך הרפורמה
131	החלטות ממשלה
131	ועדות וצוותים בין-משרדיים
132	חקיקה ראשית
135	עיקרי הרפורמה
142	מעורבות רשויות השלטון ברפורמה
142	חברת החשמל לישראל בע"מ
145	אנרגיות חלופיות
146	פרק עשירי: המלצות
146	שקיפות ותקינות של הליכי קבלת ההחלטות
147	בחירת יישום החלטות ממשלה
148	הקמת גוף מרכז וגיבוש מדיניות ברורה לצורך ביצוע מתוכנן ומוסכם
148	עריכת דו"ח מקצועי, מקיף ועדכני
149	שיתוף הציבור (או חלקו) בתהליכי קבלת החלטות
150	עירוב הגורמים הראויים בהליך
152	נספחים
152	נספח 1: עץ בעלויות – חברת החשמל לישראל בע"מ
153	נספח 2: סיכום בעיות המפתח במשק החשמל הישראלי
154	נספח 3: החלטות ממשלה בנושא משק החשמל
161	נספח 4: המחשת הירידה בצריכת החשמל
162	נספח 5: השוואה בין החלופות המבניות
163	נספח 6: השוואה בין דו"חות של חברות ייעוץ
164	נספח 7: הערות למאמרי היועצים של חברת החשמל
164	הערות לנייר העמדה של חברת TASC
166	הערות לדו"ח מקינזי
167	הערות על הדו"ח של פרופ' טישלר
170	נספח 8: שלושה מודלים לרפורמה
171	נספח 9: תערוף יעדי הממשלה
172	נספח 10: מודל חברת החשמל

173.....	נספח 11: מודל התחרות המלאה
174.....	נספח 12: מודל פונקציונלי
175.....	נספח 13: ייצור ואספקת חשמל לפי סוג תעריף
175.....	נספח 14: מקורות אנרגיה המשמשים לייצור חשמל

פתח דבר

הפורום לבחינת הרפורמה במשק החשמל קם בשנת 2008 על מנת לבחון את התהליכים שננקטו ושעתידים להינקט במסגרת הרפורמה המוצעת לשינויים מבניים בתחום משק החשמל. במסגרת הפורום חברים אחד עשר ארגונים מהמגזר השלישי: במעגלי צדק, האגודה לזכויות האזרח, החברה להגנת הטבע, הפורום הישראלי לאנרגיה, הקואליציה לבריאות הציבור, התנועה למען איכות השלטון בישראל, חיים וסביבה, מגמה ירוקה, מרכז השל, שתי"ל ו-Greenpeace.

במסגרת פעילות הפורום קיבלנו על עצמנו (התנועה למען איכות השלטון בישראל – להלן – התנועה) לאסוף ולנתח את כל החומר הנוגע לבחינת תהליכי קבלת ההחלטות כפי שהתקבלו במסגרת הרפורמה המוצעת, היבטים הליכיים של שקיפות, תשתית עובדתית וחוקית, במבט צופה עבר כמו גם כלפי העתיד.

במהלך העבודה היה עלינו להתגבר על מגבלות רבות של נגישות החומר וריכוזו. למעשה, זוהי הפעם הראשונה בה נעשה ניסיון להקיף את כלל היבטי הרפורמה בצורה סדורה – החלטות ממשלה, עבודתן של וועדות וצוותים בין-משרדיים וחקיקה בנושא משק החשמל – תוך ניסיון ליצור חוט מקשר בין הדברים. במובן זה ניתן לדמות את היבטיה הרבים של הרפורמה, ההחלטות, ההמלצות ודברי החקיקה שהתקבלו במרוצת השנים, כחלקים רבים של פאזל שהיה עלינו להרכיב מבלי שהונחה בפנינו התמונה המלאה, זו שאמורה הייתה להקל על מלאכת ההרכבה.

מסמך זה מכיל חומר רב, וכדי להקל על הקורא מוגשת בתחילתו תמצית המכילה את עיקרי הממצאים וההמלצות. בלחיצת כפתור יוכל הקורא לעבור מתוך תמצית המסמך אל הפרק או הנספח הרלוונטיים במסמך המלא. היות שמרבית החומר עליו מבוסס מסמך זה אינו נגיש לציבור באתרי האינטרנט, תתאפשר לצד מסמך זה גישה ליתר הדוחות והמסמכים המצויים בידנו, כך שהקורא לא יידרש לאתר את אותם מקורות בעצמו.

יודגש כי אין במסמך זה כדי לנקוט כל עמדה באשר לעצם תהליך ההפרטה אלא רק באשר לתהליך קבלת ההחלטות לגביו. שאיפתנו היא כי מסמך זה ישמש בסיס לדיון ציבורי ראוי, ויתרום להגברת השקיפות בנושא שהיה עד כה בעלטה כמעט מוחלטת. חומר נוסף או הערות על הכתוב יתקבלו בברכה.

תקוותנו העיקרית היא כי תרומתו של מסמך זה יהיה בכך שיעשה מאמץ אמיתי של הגורמים המעורבים לתקן את הכשלים בתהליך באופן מידי, ובכך לגרום לכך כי הרפורמה אשר תצא בסיכומו של דבר אל הפועל תעשה בצורה מושכלת וראויה.

זה המקום להודות לשת"ל אשר יזמה והקימה את הפורום ובהנחיתו של מר נתן גלמן
סייעה לארגונים להתגבש ולפעול ביחד זאת באמצעות תמיכתה וסיועה של קרן גולדמן.

תודה גדולה ורבה שלוחה לאילת רייכמן על איסוף החומר הרב, ריכוז העבודה מול
הגורמים השונים כתיבתו ועריכתו של החומר שנאסף במסמך המוגש לפניכם, ושבזכות מסירותה
והתמדתה פרויקט זה קרם עור וגידים.

תודות רבות מגיעות לכל הסטודנטים שנטלו חלק בפרויקט גדול ומורכב זה (סטודנטים
של הקליניקות המשפטיות באוניברסיטה העברית, במרכז הבין תחומי ובמכללה למנהל וכן
סטודנטים של פרויקט הרוח החדשה): לשירן דדון, מייס חגי-יחיא, ישי פיגנבוים ורותם שחם
אשר היו שותפים מלאים לצוות העבודה שכתב וגיבש את המסמך, ליובל אלון, משה בר, עופרי
גרשנביץ', אמיר לוזון, איילת לוי, אבנר לנגוט, יובל נעים, מאיר נריה, מירי סרור, תומר פוס
ונמרוד פראוור, שסייעו בתהליך הכתיבה, לעינב אוזן, אור אנגליסטר, אשחר חצרוני, נערן ישי
והגר שלי שסייעו באיסוף חומר.

תודה רבה מגיעה גם לנועם סגל חבר הפורום שסייע באיתור דוחות וחומר רלוונטי
לפרויקט

ולסיום, תודה מיוחדת לד"ר שרית בן שמחון-פלג, מנהלת מחלקת המחקר בבית-הספר
לממשל ולמדיניות באוניברסיטת תל-אביב, על הערותיה מאירות העיניים ועל סיועה בעריכת יום
העיון "של מי החברה הזו בכלל" בנושא הרפורמה במשק החשמל שבמסגרתו הוצג מסמך זה.

נילי אבן - חן

אלול תשס"ט, אוגוסט 2009

מבוא

השיח סביב הפרטתה של חברת החשמל או בלשון מדויקת יותר השינוי המבני בחברה הינו חלק משיח רחב יותר של מגמת הפרטות בחברה הישראלית. דומה, כי מדיניות ההפרטה הפכה בישראל עם השנים לחלק הארי ממצען של המפלגות הגדולות, מתוך הכרה בכך שהיא נעדרת כל חלופה טובה יותר לשיפור מתן השירות לאזרח. מגמה זו מורגשת בימים אלה ממש על רקע הפרסומים לפיהם בכוונת המדינה למכור את מניותיה בשניים מהבנקים הגדולים במדינה.

אוירת ההפרטה שאפפה את שולחן מקבלי ההחלטות בממשלת ישראל ניכרה הן בהחלטות, הן בהמלצות והן בדברי החקיקה שהתקבלו במרוצת השנים עד שנת 2003 בכל הנוגע למשק החשמל הישראלי. במיוחד הורגש הדבר על רקע הניסיון להציג את פתיחת השוק לתחרות כמענה האחד והיחיד לקשיים הקיימים כיום במשק החשמל הישראלי, תוך התעלמות – לעיתים באופן מודע – מניסיונות ההפרטה הכושלים במישור הבינלאומי.

רק החל משנת 2003 החלה המדינה לכאורה לבחון באופן רציני ומעמיק חלופות נוספות לפתיחת השוק לתחרות. למעשה, גם כיום ממשיכה לשלוט בכיפה בעיני רבים התפיסה, כי חברה ממשלתית היא "טעות כלכלית של המדינה", כלשונו של מנהל רשות החברות הממשלתיות לשעבר, מר אייל גבאי, ולכך ללא ספק השלכות מכריעות לעניין הליכי קבלת ההחלטות בתחומים רבים, ובהם תחום משק החשמל הישראלי.

בשני העשורים האחרונים הוקמו ופעלו מספר בלתי-מבוטל של ועדות שתפקידן היה לבחון את מבנה משק החשמל בישראל ולהציע דרכים לקידומו. בסוף שנות השמונים ובראשית שנות התשעים פעלו והגישו המלצותיהן ועדת פישר, ועדת פוגל, ועדת ורדי וועדת צ'ימנסקי. הקושי האינהרנטי בהצגת התחרות כמענה האחד והיחיד לקשיים הקיימים במשק החשמל ניכר היה כבר בעבודתה ומסקנותיה של ועדת פוגל. הלכה למעשה, הוועדה הגישה מסקנותיה על יסוד ההנחה שחברת החשמל עתידה להיות מופרטת, ובפועל לא נקטה בכל דעה באשר לשאלה המקדמית בדבר הצורך או ההצדקה בהפרטתה של החברה.

כך גם מרכז הכובד של ועדת צ'ימנסקי שהוקמה מספר שנים מאוחר יותר היה, כי הצלחתה של הרפורמה תלויה בהתקיימותם של שלושה יסודות מצטברים ומשלימים – ביצוע השינוי המבני המוצע, יצירת מערך רישוי חדש והקמת רשות פיקוח עצמאית. חברי הוועדה עמדו גם על ההכרח בהגברת הפיקוח על משק החשמל לאור חיוניותו ולאור מאפייניו הייחודיים. בהקשר זה חשוב לזכור, כי מבין התחומים הציבוריים הקיימים במדינה והנתונים תחת רגולציה ממשלתית, אין בנמצא תחום שנותר תחת פיקוח זה ובה בעת נותר כה עצמאי, כמו תחום החשמל.

לקראת סוף שנות התשעים הוקמה ועדת מראני לצורך גיבוש צעדים הנדרשים ליישום השינוי המבני במשק החשמל שהותווה בוועדות קודמות. תכלית הקמתה הייתה בחינת מודלים שונים להפרטה, להבדיל מבחינת מודלים שונים לשינוי מבני במשק החשמל. במובן מסוים ניתן לטעון, כי לא היה בעבודתה שינוי של ממש ביחס לקודמותיה, שהרי לנגד עיני חברי הוועדה, כמו גם לנגד עיניהם של חברי הוועדות שקדמו לה, עמדו שתי הנחות מוצא מרכזיות שעניינן מאפיינו הריכוזי של המשק הישראלי מחד ותרומתו הצפויה של השינוי המבני – שעיקרו פתיחת שוק החשמל לתחרות – להתייעלות המשק.

בהינתן הנחות יסוד אלו אימצה הוועדה מודל בו מתאפשרת תחרות בין יצרני החשמל, ללא פיקוח על תעריפי הייצור, תוך הותרת מקטע ההולכה בשליטת מונופול טבעי. בהקשר זה חשוב להדגיש, כי **עיון בדוח הוועדה הצביע על כך שהנחות יסוד אלו כלל לא נבחנו במסגרת עבודתה של הוועדה. יש להניח, כי לו הייתה נבחנת נכונותן של הנחות אלו היו עשויות מסקנות הוועדה והמלצותיה להשתנות.** זאת בין השאר נוכח מחקרים המראים, כי יתרונה של הבעלות הפרטית אינו חד-משמעי וכי הנחת מוצא של חוסר יעילות המגזר הציבורי אינה בהכרח נכונה.

המלצותיהן של הוועדות כאמור אומצו – לפחות בחלקן – בהחלטות ממשלה ואף עוגנו בשינויים כאלה ואחרים בחוק משק החשמל החדש שנחקק בשנת 1996. במהלך שלוש-עשרה שנות קיומו של חוק משק החשמל תוקן החוק מספר פעמים, לעיתים בהמשך להחלטות ממשלה אשר אימצו את מסקנותיהן של ועדות בין-משרדיות שהוקמו לבחינת הנושא, ולעיתים בשל הכרח להאריך את תוקפם של הרישיונות מכוחם פועלת חברת החשמל.

לקראת אמצע שנות האלפיים חל לכאורה מפנה של ממש במרכז הכובד של מקבלי ההחלטות. באותן השנים החלה העבודה על תכנית האב למשק האנרגיה בישראל, אשר הוכנה לבקשת משרד התשתיות הלאומיות במטרה לבחון את כלל ההיבטים של הפעילויות בתחום האנרגיה. צוות התכנון המליץ, כי מקטעי ההולכה וניהול המערכת יותרו בבעלות ממשלתית בעוד מקטעי החלוקה והייצור יופרטו. כך, לגישתו, ניתן יהיה להשיג את יעד המדיניות בתחום התחרות באופן משמעותי. הייתה זו הפעם הראשונה בה נערכה בדיקה עצמאית שתוצאתה הסופית אינה מוכתבת מראש ושאינה מבוססת על הנחות יסוד בלתי-בדוקות. יחד עם זאת, ועל אף חשיבותה המכרעת, תכנית האב לא זכתה עד כה לתהודה ציבורית ולמעשה נגזזה מסיבות שאינן ברורות.

לצד ובמקביל לעבודתן של הוועדות המקצועיות והבין-משרדיות שפעלו במרוצת השנים, נעזרו מקבלי ההחלטות גם בדו"חות מקצועיים של חברות ייעוץ חיצוניות. דומה, כי דוחותיהן של הוועדות המקצועיות רדפו זה את זה: בתחילה פורסם מחקרו של פרופ' טישלר ועמיתיו אשר הטיל ספק של ממש במידת הצלחתה של רפורמה במשק החשמל במתווה שאומץ אותה עת. בהמשך פורסמו המלצותיה של חברת דלויט בה נעזרה ועדת מראני וכן סיימה את עבודתה חברת מקינזי שנשכרה על-ידי חברת החשמל. בתוך חודשים ספורים הוגשו לממשלה המלצותיה של חברת KPMG השוויצרית. **מעניין לגלות, כי בין השאר ציינה האחרונה כתנאי להצלחת הרפורמה הבהרת תכליותיה של הרפורמה וכן יצירת מנגנוני ממשל וקבלת החלטות, משאבים ותקציב. במידה שלא ימולאו תנאים אלו המליצה החברה שלא להמשיך עם הרפורמה.**

המסקנה המתבקשת העולה מתוך עיון בדוחותיהן של החברות שנשכרו על-ידי המדינה לבחינת היבטים שונים של הרפורמה היא, כי אין לייחס להמלצותיהן את מלוא המשקל, שהרי במהלך עבודתן נתקלו החברות בהתנגדות מצד עובדי חברת החשמל, אשר התבטאה במניעת מידע שהיה הכרחי לצורך קבלת ההחלטות. לכך יש להוסיף, כי פסיקתו של בית-הדין הארצי לעבודה מהעת האחרונה בהקשר זה מעוררת תהיות רבות ומגבירה את החשש מפני מתן יד חופשית לעובדי חברת החשמל למנוע מידע ההכרחי לגיבוש החלטות מושכלות בנוגע לרפורמה המתוכננת.

דומה, כי בחינה היסטורית של תהליכי קבלת ההחלטות שקדמו לחוק משק החשמל ושנמשכו גם אחריו מלמדת על שורה ארוכה של כשלים שנפלו בהליכי גיבוש הרפורמה במתכונתה הנוכחית, שנבעו, בין השאר, מהיעדרו של גוף מרכזי ומעורבותם של גורמים ממשלתיים שונים בעלי אינטרסים נוגדים. ברקע כשלים אלה יוצגו המלצותיה של התנועה לתיקונם.

עיקרי המסקנות וההמלצות

עיקרי המסקנות וההמלצות מתמקדים בעיקרם בבעיות ובכשלים שנפלו במישור קבלת ההחלטות שהתקבלו במרוצת השנים בתחום משק החשמל.

קיבעון מחשבתי והפעלת שיקול דעת לקוי

ראשית, בחינת הליכי קבלת ההחלטות, עבודתן של הועדות והחברות שנשכרו על-ידי המדינה והליכי החקיקה מלמדים כולם, כי מקבלי ההחלטות בדרגים הבכירים פעלו כל העת כאשר נגד עיניהם הנחה אחת בלבד: פתיחת השוק לתחרות תוביל להתייעלות המשק. הנחה זו, כך נראה, סימאה את עיניהם של מקבלי ההחלטות. עיון בפרוטוקולי הדיונים בכנסת, שקדמו לחקיקתו של החוק על תיקוניו הרבים, מצביעים על כך **שלא ניתן משקל מספק לכישלונן של הפרטות במדינות שונות בעולם כמו גם למאפייניו הייחודיים של משק החשמל**, בהם בידודה של המדינה והיעדרם של מקורות אנרגיה חלופיים, וכן נעדרה בחינה רצינית ומדויקת של עלויות הרפורמה, ובפרט השלכותיה על תעריפי החשמל ועל גורלן של חובות חברת החשמל.

התנגשויות, חיכוכים ומחלוקות בין מקבלי ההחלטות

שנית, כתוצאה ממעורבותם של גורמים ותחומי סמכות רבים ולעיתים אף מתנגשים, נוצרו מעת לעת חיכוכים ומחלוקות בין הרשויות השונות, בין השאר על רקע חלוקת סמכויות הרגולציה. בהקשר זה חשוב להעיר, כי ממצאי המחקר מעידים על קיומו של כשל משמעותי במערך הרגולציה המופעל על משק החשמל הישראלי.

דומה, כי על אף מסקנתם המפורשת של חברי ועדת ציימנסקי, לפיה הגברת הפיקוח על משק החשמל הכרחית לאור חיוניותו ולאור מאפייניו הייחודיים של משק זה, במבחן המציאות, על אף הכפפתה של רשות החשמל למדיניות הממשלה ושר התשתיות, מנגנון ערעור על החלטותיה

של הרשות מעולם לא הוסדר באופן שיוכל להבטיח פיקוח אפקטיבי על עבודתה והתנהלותה במישור קבלת החלטות הפרטניות.

בצד זאת, כל עוד עסקינן במטריה של קביעת מדיניות, אין זה מפתיע לגלות, כי בין הבעיות והכשלים שנפלו במישור קבלת החלטות ניתן למנות קביעת לוחות זמנים לא ישימים וחילופי גברא של ראשי המדינה, אשר לוו בשינויים תדירים בתכניות העבודה ובסדרי העדיפויות של מקבלי החלטות תוך התיישנות הבסיס המקצועי לעריכת הרפורמה.

כל אלה גבו מחיר כבד מהציבור, אשר לא זכה אף להזדמנות של ממש להשתתף בהליך ולהשמיע את עמדתו. במצב דברים זה לא היה זה מן הנמנע, כי טובתו של הציבור תידחק אל השוליים.

כוחו של ועד עובדי חברת החשמל

לבסוף, בעיה מרכזית נבעה ממעורבותה חסרת התקדים של חברת החשמל, ובפרט ועד עובדי החברה, באופן שאולי היה בו כדי לסכל או למצער לעכב את קבלת החלטות בענייני מדיניות בניגוד לאינטרס הציבורי. כוחם הרב של העובדים הגביר, מחד גיסא, את החשש לפגיעה באספקת החשמל לצרכנים בשל שביתות במחאה על קידום הרפורמה, ומאידך גיסא, את החשש מפני חדירתם של שיקולים זרים להליכי קבלת החלטות.

על רקע דברים אלה התגבשו המלצותיה של התנועה באשר להמשך דרכה של הרפורמה.

שקיפות ותקינות של הליכי קבלת החלטות

השקיפות ותקינות של הליכי קבלת החלטות

בשל המשמעויות הרבות של היעדר שקיפות בהתנהלותן של הועדות המקצועיות והבין-משרדיות ובתהליכי קבלת החלטות בנושא הרפורמה במשק החשמל, מוצע לפעול:

- להגברת השקיפות וכפועל יוצא להגברת איכות עבודתן של הועדות;
- להגברת שיתוף הציבור בדיונים ובמסקנותיהן והמלצותיהן של הועדות;
- לקביעתם של נהלים לעבודתן של ועדות או צוותים בין-משרדיים;¹
- לקידום חובת פרסום של ממצאי הועדות ודוחותיהן;
- לקידום חובת פרסום של פרוטוקולים של הדיונים בועדות, במידה שקיימים.

כל זאת, על-מנת לאפשר את פרישת כלל המידע הרלוונטי לעיני הציבור וכדי לאפשר ביקורת ציבורית ראויה וקבלת החלטות נטולת שיקולים זרים.

הקצרה על הליכי שקיפה תקינים

¹ בתשובה לפנייתה של התנועה אל היועץ המשפטי לממשלה בדרישה לקביעת נהלים סדורים לעבודתן של הועדות הבין-משרדיות נענתה התנועה, כי לגישת היועץ המשפטי לממשלה אין מקום להסדיר את עבודתן של הועדות בנהלים שכן כגופים ציבוריים חלים על ועדות אלו מקל וחומר עקרונות המשפט המנהלי.

על רקע הכשלים שאותרו וזוהו בהליכי החקיקה שנעשו בעשור האחרון, נראה, כי מן הראוי להקפיד, מכאן ואילך, על הליכי חקיקה המאפשרים דיון מעמיק בהצעת החוק ובוודאי שלא במסגרת מתכונת חקיקה מזורזת דוגמת חוק ההסדרים. מעבר לכך, מן הראוי לקבל החלטות במישור החקיקתי בגבולות הזמן הסביר ולהימנע מאישורה של חקיקה ערב פקיעת תוקפם של רישיונות חברת החשמל, כפי שהיה לא פעם בעבר, באופן המחייב את חברת החשמל לפעול בלא רישיון חוקי ותוך הפרה מפורשת של החוק.

בהקשר זה יש לציין, כי בחינת הליכי החקיקה של חוק משק החשמל מלמדת, כי הטענות שעלו במהלך דיוני המליאה בהצעת החוק, לרבות הטענה לפיה החוק כלל אינו משקף את המלצותיהן של הוועדות, על אף שהדבר נכתב במפורש בדברי ההסבר להצעת החוק, אינה רחוקה מן האמת. כך גם נראה, כי חוק משק החשמל כפי שאושר לבסוף, אינו עולה בקנה אחד עם נוסחה של החלטת הממשלה שקדמה להצעת החוק.

השליחת הפקידות להתנהלות חברת החשמל לא תיעשה

בשל הבעייתיות הרבה שבהתנהלות חברת החשמל, לרבות הכוח המצוי בידיה למנוע קבלת החלטות מושכלת בשל מניעת מידע ואף לעכב (גם אם באופן חלקי בלבד) את יישום הרפורמה, מתחייבת נקיטת צעדים לקידום השקיפות בפעילותה של חברת החשמל, עוד קודם ליישום הרפורמה במשק החשמל כולו.

בכלל זה, מן הראוי להגביר את שקיפות התנהלותה של החברה (ובכלל זה עובדי החברה) מול משרד האוצר ורשות החברות הממשלתיות, בצורה שתאפשר חישוב מדויק ומתן דין וחשבון אמיתי על התוצאות הצפויות של השינויים המבניים המתוכננים לפני שאלו יתרחשו. בהקשר זה, יש לבחון שימוש בכלים החוקיים המצויים בידיהם של מקבלי החלטות והעשויים לאפשר לאכוף על עובדי החברה את חובות מסירת המידע שחלות עליה, כפי שיפורט בגוף המסמך.

בחינת יישום החלטות ממשלה

על רקע חוסר השקיפות בהחלטות הממשלה וכן היעדרו של מדד לבחינת יישום החלטות אלו, מוצע לפעול לקידום השקיפות ונגישות הציבור למידע החיוני להבנת הרקע לקבלתן של החלטות ממשלה² ובכלל זה לפעול לפרסום דברי ההסבר להצעות החלטות הממשלה באתר האינטרנט של משרד ראש הממשלה. בנוסף, מוצע לבחון את דרכי ההתמודדות האפשריות עם היעדרם של מדדים לבחינת יישום החלטות הממשלה, שכן לעניין זה – נכון להיום – חסומה הדרך לקבלת מידע בנושא גורלן של החלטות.

² התנועה פועלת בימים אלו לשם הגברת השקיפות במערך החלטות הממשלה מול מחלקת ייעוץ וחקיקה במשרד המשפטים במסגרת תיק נפרד.

הקמתו של גוף מרכז גיבוש מדיניות ברורה לצורך ביצוע מתוכנן ומוסכם

על רקע ריבוי הגורמים המעורבים והימשכותה של הרפורמה על-פני למעלה מעשור, מוצע לבחון הקמתו של גוף מרכז לשם הובלת השינוי הרצוי, בידי יופקד הכוח לבצע את תהליך השינוי בדרך הראויה וההולמת. על-מנת לשרת את תכלית הקמתו, מן הראוי כי יהיה זה גוף מקצועי חף מאינטרסים פוליטיים, ללא ניגודי עניינים ובעל ייצוג מתאים של הגורמים הרלוונטיים. חשיבותו של גוף מעין זה מתעצמת נוכח השלכותיה של הרפורמה ומשמעותה הציבורית על העתיד וכן נוכח הצורך להתגבר על ריבוי השחקנים ומאבקי הכוחות ביניהם.

דומה, כי היעדרו של גוף אחד אשר יכול היה לשמש כציר וחוט שדרה לתהליך כולו, עשוי היה למנוע את התוצאה הנוכחית – עשרות החלטות, ועדות, צוותים ותיקוני חוק, ללא כל הישגים בשטח וללא יד מכוונת. חשוב להדגיש, כי תנאי הכרחי לביצועה של הרפורמה שעמד לנגד עיניה של חברת הייעוץ KPMG, אשר נשכרה על-ידי רשות החברות הממשלתיות, היה הבהרת תכלית הרפורמה במשק החשמל ויצירת מנגנוני ממשל וקבלת החלטות, משאבים ותקציב ליישום מוצלח. כך לגישת החברה, במידה שהממשלה לא תעמוד בתנאי זה, אין זה מומלץ להמשיך עם הרפורמה. לפיכך, מומלץ עוד על גיבוש מדיניות ברורה והגדרת יעדים לפי לוחות זמנים ריאליים בהתבסס על נתונים אחידים ומוסכמים.

עריכת דו"ח מקצועי, מקיף ועדכני

מוצע לקדם עריכתה של בדיקה מקצועית, מקיפה ועדכנית – נוכח הזמן הרב שחלף מאז תחילת דרכה של הרפורמה ואף מאז הגשתו של הדו"ח המקצועי האחרון בנושא לידי הממשלה – של כדאיות הרפורמה והשלכותיה העתידיות, וזאת בהסתמך על בחינה רצינית ומאוזנת של הניסיון הבינלאומי, הסתמכות על דעותיהם של מומחים למשק החשמל ותוך שימוש בנתוני אמת של חברת החשמל. ברי כי יש לבחון במסגרת זו גם את ההיבטים הסביבתיים והפוטנציאל הגלום ברפורמה המוצעת לעידוד ייצור אנרגיות ירוקות והשגת יעדים סביבתיים במשק החשמל.

בהקשר זה יש לציין, כי הניסיון הבינלאומי מלמד, כי פתיחת השוק לתחרות אינה מהווה ערובה להתייעלות ולירידת מחירים, שהרי במבחן המציאות ניסיונות לא מעטים להפריט משקי חשמל ברחבי העולם הסתיימו בכישלון. נראה, כי עובדה זו מקבלת משנה חשיבות מקום שמדינת ישראל אינה מסוגלת לייבא חשמל משכנותיה. לכך מצטרפת העובדה, כי על עוד מהווה מדינת ישראל "אי חשמלי", תנאי מוקדם להשגת יעדים סביבתיים במשק החשמל הישראלי הינו אגירת רזרבות חשמל גדולות יותר קודם להוצאתו לפועל של שינוי מבני.

אכיפת חובת מסירת מידע לרשות המוסמכת

לכל האמור יש להוסיף, כי על רקע פסיקתו של בית-הדין הארצי לעבודה בעניינם של עובדי חברת החשמל השובתים, נראה כי חשובה לענייננו **מציאת עוגן סטטוטורי** להחלת חובת מסירת מידע על עובדי חברת החשמל. במסגרת התיקון לחוק החברות הממשלתיות, בו נוסף פרק נפרד העוסק בהפרטה, עיגן המחוקק חובת מסירת מידע מצד מדינה המצויה בתהליכי הפרטה. בשל העובדה

שהרפורמה המוצעת כרוכה למעשה גם בהפרטתה של חברת החשמל, חלות הוראות הפרק גם בעניינה. דה-עקא שהסנקציות החלות לגבי הפרתן של הוראות או צווים שניתנו לפי הפרק העוסק בהפרטה אינן חלות, כך לפי לשון הסעיף, על אי-מסירת מידע.

שיתוף הציבור (או חלקו) בתהליכי קבלת החלטות

מבלי להביע עמדה בשאלה אילו גורמים מן הראוי לשתף בהליך ובאיזה אופן, מוצע לבחון את הסדרת מנגנון ההיוועצות עם הציבור – הוא עקרון שיתוף הציבור – בהיקף הראוי והמתאים בהינתן אופיו המיוחד של הנושא. בכלל זה, מן הראוי להסדיר את הנושא תוך התחשבות במהות ההשלכות הצפויות של הרפורמה על הציבור ובמיוחד עלייתם הצפויה של תעריפי החשמל. מעבר לכך, מן הראוי להגדיר מסגרת זמן לבחינת הצלחתה או כישלונה של הרפורמה המבנית באופן שיאפשר ביקורת ציבורית ראויה.

עירוב הגורמים הראויים בהליך

מבלי לנקוט עמדה באשר לשאלה אם ראוי היה, אם לאו, שלא לשתף גורם זה או אחר בתהליכי קבלת ההחלטות, ועל רקע התנהלותן של הממשלות במרוצת השנים, מוצע לקיים דיון רציני ומעמיק אשר בסופו תתגבש מסגרת להסדרת הגורמים שראוי שילוו תהליך מורכב זה ויהיו שותפים לו, ובכלל זה רשויות השלטון ומשרדי הממשלה הרלוונטיים, ועד עובדי חברת החשמל, הרשויות הרגולטוריות וכיוצא באלה. בהקשר זה מתעוררת ביתר שאת השאלה, מהי מידת המעורבות הראויה שיש ליתן לכל גורם בתהליכי קבלת ההחלטות בנושא משק החשמל.

תמצית המסמך

רקע היסטורי

סיפור הפקתו של החשמל בישראל החל כבר בשנות העשרים המוקדמות של המאה הקודמת. בשנת 1921 קיבל פנחס רוטנברג, לימים מייסדה ומנהלה הראשון של חברת החשמל הישראלית, שני זיכיונות להפעלת חשמל מידי המנדט הבריטי. כשנתיים מאוחר יותר, בחודש מרץ 1923, התאגדה חברת החשמל בישראל בע"מ במטרה להפיק חשמל, לספקו ולחלקו לכל הצרכנים. בשנת 1926 העניק השלטון המנדטורי לחברה את זיכיון הירדן וזיכיון הירקון למשך 70 שנה. עם השנים, ובעקבות גלי העלייה ארצה לאחר הקמת המדינה, עמדה חברת החשמל בפני אתגרי פיתוח והיקפי השקעות עצומים, אשר הובילו למשבר בייצור החשמל. על רקע זאת, בחודש ינואר 1954, אישרה הממשלה רכישת 95% ממניות החברה ובכך הלאימה אותה הלכה למעשה.

בראשית שנות התשעים, בסמוך למועד פקיעתם של זיכיונות חברת החשמל המנדטוריים, רווחה בקרב מקבלי ההחלטות התפיסה, כי תום תקופת הזיכיון מהווה הזדמנות היסטורית לשינויים, שיביאו לעידוד התחרות ולייעול משק החשמל בישראל וכן לעדכון החקיקה בענייני חשמל, אשר הייתה מבוססת על פקודה ארכאית משנת 1927.

המניעים שהובילו לעריכת הרפורמה

אומנם רבים סבורים, כי מחירי החשמל בישראל הינם מן הנמוכים בעולם המערבי, מספר התקלות נמוך יחסית והשירות שמעניקה החברה נחשב לאיכותי, אך בצד זאת, וכפי העולה ממסמכים שונים שהוכנו בנושא (ר' [נספח 2](#)), ניתן להצביע על שלושה טעמים מרכזיים וכבדי משקל, אשר נראה כי הם-הם המניע בידי מקבלי ההחלטות לעריכתה של הרפורמה – [טענת חוסר יעילות של חברת החשמל, עוצמתו של ועד עובדי חברת החשמל ומחסור צפוי בחשמל](#).

יחד עם זאת, חשוב להדגיש, כי קיימת מחלוקת בנוגע למידת יעילותה של חברת החשמל. הטוענים לחוסר יעילותה של החברה גורסים, כי מקורה באבטלה סמויה ובשכר גבוה. עם זאת, אף שלכאורה לאלו עשויה להיות תרומה משמעותית לחוסר יעילותה של חברת החשמל, יש שטוענים, כי חוסר היעילות נובע דווקא ממימון העצמי של השקעות בתחנות כוח אותן הייתה המדינה אמורה לממן. נוסף על-כך, הוצאותיה של החברה הן בעיקרן על דלקים ומימון בעוד שהוצאות שכר עובדים מייצגות פחות מ-20 אחוז מתוך סך ההוצאות הכולל. כן קיימת מחלוקת בנוגע לטענת המחסור הצפוי בחשמל כהצדקה לעריכתה של רפורמה. זאת משום שמחסור זה נובע הלכה למעשה מהקשיים בהם נתקלת החברה בגיוס הון לצורך הרחבת הייצור, מחלוקות מול רשות החשמל וחוסר כדאיות כלכלית להקמת תחנות כוח בידי משקיעים פרטיים.

המסגרת הנורמטיבית

החלטות ממשלה

במרוצת השנים, החל משנת 1994 ועד היום,³ התקבלו **חמישים ואחת** החלטות ממשלה שונות בנושא החשמל בכללותו – מהותיות ופרוצדורליות (לרשימת ההחלטות – ר' נספח 3). החלטות אלו עשויות לתרום להבנת המחשבה העומדת בבסיס הרפורמה ותקינות ההליכים שקדמו לה. עם זאת, על אף מרכזיותו של נושא משק החשמל בהחלטות הממשלה, נראה, כי קיים קושי רב בהבנת החלטות ובמעקב אחר יישומן של החלטות – לרבות לעניין הקמתם של ועדות וצוותים בין-משרדיים. קושי זה אופייני להחלטות ממשלתיות ונובע הן מהיעדר דיווח על ביצוע החלטות והן בשל היעדרו של מדד לבחינת יישומן.

וועדות וצוותים בין משרדיים

בעשור האחרון הוקמו מספר בלתי-מבוטל של ועדות שתפקידן היה לבחון את מבנה משק החשמל בישראל ולהציע דרכים לקידומו. בשנת 1989 הגישה ועדת פישר לשרי האוצר והאנרגיה הצעת מכר של מניות המדינה בחברת חשמל (בניגוד לדעת חברת החשמל) ובתוך כך גם הצעה למספר צעדים ראשוניים שיביאו בסופו של תהליך להפרטה חלקית של חברת החשמל.⁴ שנתיים מאוחר יותר, הגישה ועדת פוגל (1991) את המלצותיה לעדכון מנגנון גביית תשלומי החשמל מהציבור על בסיס עלויות חדשות ומחירי מקסימום.

כשנה מאוחר יותר הוקמה ועדת ורדי (1992) לבחינת זיכיון חברת החשמל לישראל. הוועדה אמנם לא נקטה עמדה מפורשת לגבי הפרטתה של חברת החשמל, אך המלצותיה עשויות ללמד, כי במהלך עבודתם של חברי ועדת ורדי כלל לא נבחנו חלופות להתייעלותה של חברת החשמל בפרט ושל משק החשמל הישראלי בכלל, להוציא פתיחת השוק לתחרות.

בעקבות הגשת דו"ח ורדי, מונתה וועדה נוספת לבחינת היערכות משרד האנרגיה לרה-ארגון משק החשמל בישראל – ועדת צ'ימנסקי (1994). הוועדה אימצה את מירב המלצות וועדת ורדי והדגישה את הצורך בהקטנת הריכוזיות והמונופולין תוך התחשבות בגידול הצפוי בביקוש. כך, חברי ועדת צ'ימנסקי סברו אף הם, ובדומה לקודמיהם, כי מבנהו הריכוזי של משק החשמל בו מצוי הלכה למעשה גורם משמעותי אחד בלבד (חברת החשמל), אינו מאפשר תחרות, מכביד על התייעלות, נעדר גמישות חיונית למענה על הביקוש וקשה לפיקוח.

על רקע מסקנות אלו המליצו חברי הוועדה על אימוץ מבנה ארגוני חדש ומדורג למשק החשמל המבוסס על מספר יסודות – תחרות ברובד הייצור ובסחר הסיטונאי; הפרדה בין הפונקציות העיקריות במשק החשמל (ייצור, הולכה, חלוקה ואספקה ובצדן שירותי עזר); עידוד יצרנים פרטיים; וכן הפרטה בשיעורים שיוגדרו מראש.

³ נכון לחודש אוגוסט 2009. למעשה החלטות ממשלה נגישות לציבור באתר האינטרנט של משרד ראש הממשלה רק החל משנת 2004 (החלטות שהתקבלו קודם לכן נגישות באתרי האינטרנט של משרדי הממשלה המעורבים בהליכי קבלת החלטות הנוגעות לרפורמה במשק החשמל), ולכן לא ידוע לנו האם קיימות החלטות ממשלה קודם לשנת 1994 בנושא בנוסף לאלו המצויות בידנו.
⁴ הדו"ח עצמו אינו מצוי בידי התנועה.

מעניין לגלות, כי בין יתר הטעמים לעיתויה של הרפורמה מונים חברי ועדת ציימנסקי גם את העובדה שמשק החשמל הישראלי צועד בכללותו לקראת הקטנת מעורבות, ולגישתם שינוי מבני יתמוך במגמה זו. כשנתיים לאחר הגשת המלצותיה של ועדת ציימנסקי, בחודש מרץ 1996, נחקק חוק משק החשמל החדש, אשר עיקריו יפורטו בהמשך. כארבע שנים לאחר הגשת המלצותיה של ועדת ציימנסקי וכשנתיים לאחר התיקון הראשון לחוק משק החשמל, הוקמה מכוחה של החלטת ממשלה (מס. 123) [וועדת מראני](#) (1999) לצורך גיבוש צעדים הנדרשים ליישום השינוי המבני במשק החשמל שהותווה בוועדות קודמות.

שתי הנחות מוצא מרכזיות עמדו לנגד עיני מקבלי ההחלטות בממשלה באותה עת – האחת, המאפיין הריכוזי של המשק הישראלי הגורם לחוסר יעילות כלכלית; והשנייה, כי התקדמות בתהליך של שינוי מבני תאפשר התפתחות תחרות והתייעלות של המשק בכללותו. יש להניח, לכן, שהייתה זו גם הנחת היסוד עליה הסתמכה הוועדה בעבודתה מבלי שנדרשה לכאורה לבחון את נכונותה. חשוב להדגיש, כי לו הייתה נבחנת נכונותן של הנחות אלו היו עשויות מסקנות הוועדה והמלצותיה להשתנות במידה משמעותית. במהלך עבודתה נעזרה ועדת מראני בחברת ייעוץ חיצוניים בשם [Deloitte & Touche](#) (להלן – חברת דלויט).

את המלצותיה הסופיות של ועדת מראני, אשר הוגשו במרץ 2003, ניתן לחלק לשלושה חלקים: המלצות הנוגעות להפרדה למקטעים בחברת החשמל; המלצות הנוגעות לעידוד הכניסה של גורמים פרטיים למשק החשמל; וכן המלצות הנוגעות לשינוי מבנה הפיקוח על משק החשמל. למחרת הגשת המלצותיה הסופיות של הוועדה אומצו המלצות אלו בהחלטת ממשלה (מס. 104) שעניינה רפורמה במשק החשמל.

זמן קצר לאחר הגשת המלצותיה של ועדת מראני החלה העבודה על [תכנית האב למשק האנרגיה בישראל](#) (2003-2004) (להלן – תכנית האב). תכנית זו הוכנה לבקשת משרד התשתיות הלאומיות באמצעות יועצים חיצוניים (להלן – צוות התכנון). מטרתה הייתה לבחון את כלל ההיבטים של הפעילויות בתחום האנרגיה בשיתוף הגורמים הממשלתיים והציבוריים הרלוונטיים ולהציב יעדים לפעילות ממשלתית ופרטית עתידית במשק האנרגיה ובסקטורים משיקים. זאת כדי ליצור תשתית עובדתית ראויה לקבלת החלטות ראויות למשק, להשאת הרווחים ולפיתוח בר-קיימא.

חשיבותה של תכנית האב רבה שכן במסגרתה נבחנו לראשונה ובאופן מעמיק ורציני החלופות הקיימות למבנה משק החשמל העתידי. מבין ארבעת החלופות שנבחנו מציין צוות התכנון, כי חלופת הפיצול המרבי (תחרות מלאה) היא העדיפה למשק הישראלי בטווח הארוך בהקשר לקריטריון התחרותיות שמשקלו גבוה. לעומת זאת, בהתייחס לכל שאר הקריטריונים – ביטחון ואמינות ההספקה, מורכבות, ישימות וסביבה – **לחלופת המשך המצב הקיים יתרון ברור על חלופת הפיצול המרבי**. אף על פי כן, חשוב להדגיש, כי על אף חשיבותה המכרעת, תכנית האב למשק האנרגיה לא זכתה עד כה לתהודה ציבורית ולמעשה נגזזה מסיבות שאינן ברורות.

בהמשך ישיר להחלטת הממשלה במסגרתה אומצו המלצותיה של ועדת מראני (החלטה מס. 463), החליטה הממשלה (החלטה מס. 104) בחודש אוגוסט 2004 על הקמתה של [הועדה ליישום חוק משק החשמל](#). על הועדה הוטל (החלטה מס. 2429) להגיש לשרים המלצות בדבר הסוגיות והצעדים הנוגעים ליישומן של חוק משק החשמל. במהלך העבודה עסקה הועדה, גם באמצעות יועצים מומחים, בסוגיות שונות הכרוכות ביישום החוק (ממצאי עבודתה אינם מצויים בידנו).

כשנתיים וחצי מאוחר יותר, בחודש פברואר 2007, הגיש צוות בין-משרדי בראשותו של מנכ"ל משרד האוצר [מסמך מדיניות](#) הכולל את עיקרי המלצותיהם של מנכ"ל משרד התשתיות, הממונה על התקציבים במשרד האוצר ומנהל רשות החברות הממשלתיות במשרד האוצר למתווה יישום השינוי המבני בחברת החשמל. מסמך זה הוגש בהמשך לדיונים שהתקיימו בין כלל גורמי הממשלה הרלבנטיים בעניין אופן יישום השינוי המבני במשק החשמל.

במהלך חודש אוגוסט 2008 החליטה הממשלה על הקמתם של מספר וועדות וצוותים בין-משרדיים. כך הוחלט (החלטה מס. 3954) על הקמתו של [צוות היגוי ממשלתי](#) שתכליתו להמליץ לשרים על ההסדרים הנדרשים, לרבות מבנה ההון, הנכסים, המימון, העובדים ותיקוני חקיקה, ככל שיידרשו לצורך פעילותן של החברות שיתאגדו במסגרת הרפורמה. כן הוחלט במסגרת זו גם על הקמת [ועדת היגוי אקדמית וצוות מעקב](#) לפיקוח על ועדה זו – במטרה לגבש המלצות מפורטות בדבר דרכים להסרת החסמים הקיימים לקידום יצרני חשמל פרטיים. ועדות נוספות הוקמו במרוצת השנים גם לשם גיבוש צעדים להתייעלות אנרגטית – [והאחרונה בהם](#) מכוח החלטת ממשלה (מס. 3261) בדבר השגת התייעלות בתחום האנרגיה באמצעות נקיטת צעדים לצמצום הגידול בביקושים לאנרגיה.

[חקיקה ראשית וחקיקת משנה](#)

המלצותיהן של הוועדות כאמור אומצו – לפחות בחלקן – [בהחלטות ממשלה](#) ואף עוגנו בשינויים כאלה ואחרים בחוק משק החשמל החדש שנחקק בחודש מרץ 1996. במסגרת החוק החדש אומצו, בין היתר, המלצותיהן של ועדת ורדי וועדת ציימנסקי שלא להאריך את זיכיון חברת החשמל ולהסדיר את הייצור, הסחר, ההולכה והחלוקה של חשמל על-ידי מערך רישיונות ופיקוח, אשר יבטיח תנאים לתחרות בין הגופים העוסקים בחשמל, תוך שיפור השירות לצרכן. מנגנון הרישוי יופעל על-ידי משרד התשתיות.

כן הומלץ על הקמתה של [רשות לשירותים ציבוריים – חשמל](#) (להלן – רשות החשמל), אשר כידוע הוקמה באותה השנה (1996), ועל הסמכתה לקבוע את תעריפי החשמל ואת אמות המידה לרמת השירות שיינתן לציבור. כפי העולה מדברי ההסבר להצעת החוק, החוק החדש גובש לכאורה לאור המלצות אלה. עם זאת – הלכה למעשה – חוק משק החשמל כפי שאושר בשנת 1996 אינו מאמץ את אחת מהמלצותיהן המרכזיות של ועדת ורדי וועדת ציימנסקי – פיצול חברת החשמל והפרדתה למקטעים.

במהלך שלוש-עשרה שנות קיומו של חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 תוקן החוק מספר פעמים, לעיתים בהמשך להחלטות ממשלה אשר אימצו את מסקנותיהן של ועדות בין-משרדיות שהוקמו לבחינת הנושא, ולעיתים בשל הכורח להאריך את תוקפם של הרישיונות מכוחם פועלת חברת החשמל. נדגיש, כי מכוח חוק משק החשמל המקורי הוענקו לחברת החשמל רישיונות למשך עשר שנים שיאפשרו לה להמשיך לייצר, למכור, להוליך ולספק חשמל כפי שעשתה ערב פקיעת הזיכיון ועד אשר תושלם הרפורמה. מאז שנת 2006, עת פקעו תוקפם של רישיונות אלו, תוקן החוק שלוש פעמים נוספות לשם הארכת תוקפם של הרישיונות, וזאת בשל העיכוב ביישום השינויים המבניים במשק החשמל (בשנה בכל פעם).

[התיקון הראשון לחוק](#) התקבל בחודש מרץ 1997, כשנה בדיוק לאחר חקיקתו של החוק המקורי. במסגרת תיקון זה הוארכו תוקפם של הרישיונות מכוחם פועלות חברת החשמל לישראל וכן חברת החשמל למזרח ירושלים, המספקת חשמל לשכונות מזרח העיר. כפי העולה מדברי ההסבר להצעת החוק, הארכת המועדים הייתה הכרחית שכן עבודת ניסוחם של הרישיונות שהתבצעה אותה עת על-ידי צוות בין משרדי טרם נסתיימה וטרם הותקנו תקנות על-פי החוק.

במחצית הראשונה של שנת 2003, במקביל לסיום עבודתה של ועדת מראני וראשית עבודתו של צוות התכנון על תכנית האב למשק האנרגיה בישראל, הוגשה [הצעת חוק לתיקון שני לחוק משק החשמל](#) (כחלק מחוק ההסדרים), אשר תכליתה הרחבת והעצמת סמכויותיה של רשות החשמל ובכלל זה הרחבת סמכויותיה של הרשות וכן של העומד בראשה. על אף הצעת החוק מרחיקת הלכת, התיקון שלבסוף אושר בועדת הכלכלה היה צנוע הרבה יותר וכלל הרחבה מתונה יחסית של סמכויות הרשות והשר, תוך דחיית ההצעה לאיחוד סמכויות הרגולציה במשק החשמל. עם זאת, חלק ניכר מן התיקונים שהוצעו ונדחו אושרו בעת תיקון החוק כשנתיים מאוחר יותר.

כשנתיים מאוחר יותר הובאה לאישור הכנסת [הצעת חוק לתיקון שלישי לחוק משק החשמל](#) כחלק מהצעת חוק התקציב לשנת הכספים 2005. הצעת החוק הוגשה בהמשך להמלצות ועדת מראני, החלטת ממשלה (מס. 2429) שעניינה יישום השינוי המבני במשק החשמל וכן החלטת ממשלה (מס. 2438) שעניינה צמצום הרגולציה במשק החשמל. עיקרו של התיקון היה אימוץ המלצותיה של ועדת מראני, ובכלל זה איחוד סמכויות הרגולציה על משק החשמל בידי גורם רגולטורי אחד – רשות החשמל. הלכה למעשה נועד התיקון לשם עריכת שינויים בחלוקת הסמכויות בין גורמי הפיקוח השונים, ולא צמצום הרגולציה, כפי שלכאורה מרמזת כותרתה של החלטת הממשלה כאמור.

בחודש פברואר 2006, כמעט כעשר שנים לאחר חקיקתו של חוק משק החשמל לראשונה ורק כשנה לאחר תיקונו האחרון לחוק, [תוקן החוק בפעם הרביעית](#) – שוב לצורך הארכת תוקפם של הרישיונות מכוחם פעלה חברת החשמל, משלא הושלמו השינויים המבניים כפי שהותוו בחוק. במסגרת [התיקון החמישי לחוק משק החשמל](#), אשר התקבל בחודש מרץ 2007, בהמשך ישיר להגשתו של מסמך המדיניות כאמור, הוארכו תוקפם של רישיונות חברת החשמל לתקופה נוספת שבמהלכה אמור היה להתבצע השינוי המבני הנדרש. כן הוחלט על הפרדת פעילות ההולכה וניהול

המערכת. עוד נקבע בתיקון זה, כי החל מיולי 2013 לא תוכל המדינה להחזיק ביותר מ-51% מאמצעי השליטה בחברות הייצור והחלוקה.

שבועות ספורים לאחר מכן [תוקן חוק משק החשמל בפעם השישית](#), הפעם על-מנת להסמיך את שר התשתיות, בהתייעצות עם שר הרווחה, לקבוע בתקנות כללים לעניין זכאות לתעריפים מופחתים לגבי צרכני החשמל הביתיים, לפי הרכב משפחתם ומצבם הכלכלי והרפואי. כתשעה חודשים מאוחר יותר, בחודש נובמבר אותה שנה, [תוקן החוק בפעם השביעית](#), וזאת כדי לתקן טעות שנפלה בתיקון קודם לחוק ואשר יצר אבחנה בין חברות ממשלתיות לבין חברות שאינן ממשלתיות, ובפרט חברת החשמל למזרח ירושלים בע"מ, חברה שאינה ממשלתית המספקת חשמל לשכונות מזרח ירושלים.

[התיקון האחרון לחוק](#) התקבל בחודש יולי 2008. נוסף על הארכת תוקפם של רישיונות חברת החשמל מסמיך החוק את שר האוצר ושר התשתיות – בהתייעצות עם רשות החשמל ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת – להאריך את מועד תוקפן של הרישיונות מכוחם פועלת חברת החשמל בתקופות שלא יעלו על שנה בכל פעם.

יש לציין, כי אומנם הצעת החוק אושרה לבסוף, אך במהלך הדיונים בהצעה נטען, כי משמעות התיקון המוצע הינה הלכה למעשה הסמכת השרים להאריך את תוקפם של הרישיונות ללא גבול. במובן זה משמעות התיקון היא ריקון החוק מתוכנו. מאידך, ניתן לטעון, כי הארכות המועדים הרבות שנדרשו במרוצת השנים נבעו מקביעת מסגרות זמן לא ריאליות ליישום הרפורמה. במידה שכך הם פני הדברים, ייתכן שתיקון מס' 8 לחוק היה דווקא בגדר מהלך ראוי ובוודאי שלא הותיר את החוק כאות מתה.

למען שלמות התמונה יש מקום לציין, כי במהלך השנים הותקנו מספר רב של [תקנות](#) לנוגעות למשק החשמל. רובן עסקו בעניינים פרוצדורליים ולא בעניינים מהותיים הנוגעים לשינויים המבניים המתוכננים במשק החשמל, להוציא אמות המידה שפרסמה רשות החשמל מכוח סמכותה בחוק. כמו-כן, לצד חוק משק החשמל החדש מוסדרת פעילותו של משק החשמל [בחקיקה ראשית נוספת](#).

לבסוף, שאלה מקדמית וכבדת משקל המחייבת התייחסות בתחום החקיקה הינה שאלת השימוש בחקיקה ככלי לקידום מדיניות ציבורית. אין זה מפתיע, כי שאלה זו מעוררת שיקולים רבים לכאן ולכאן. מחד גיסא, הליכי החקיקה עשויים לתרום להגברת השקיפות בהליכי קבלת ההחלטות, לשיתוף מרבי של הציבור בקביעת מדיניות ציבורית ולאכיפת המדיניות ביתר יעילות. מאידך גיסא, נראה, כי במובן מסוים, יתרונותיה של החקיקה הם גם בעוכריה. נראה, כי לא בכל מקרה מתאימה החקיקה באופייה להסדרת וקביעת מדיניות וכך גם פותחים הליכי החקיקה פתח להתערבות גורמים מעכבי שינוי שיש בכוחם כדי להביא לסיכול הרפורמה.

חברות ייעוץ חיצוניות

לצד ובמקביל לעבודתן של הועדות המקצועיות והבין-משרדיות שפעלו במרוצת השנים, נעזרו מקבלי החלטות גם בדו"חות מקצועיים של חברות ייעוץ חיצוניות, אשר נתבקשו לבחון היבטים שונים של הרפורמה. בעת כתיבתו של המסמך היו מונחים לפנינו שלושה דו"חות של חברות ייעוץ, מתוכם רק אחד נגיש לציבור באתר האינטרנט של משרד האוצר (דו"ח Deloitte & Touche). מקריאת דו"חות אלו ניתן ללמוד על הבעייתיות הרבה שבהיעדרו של גוף מרכזי ובקיומם של גורמים ממשלתיים שונים המעורבים בתהליך בעלי אינטרסים מתחרים (להשוואה בין הדו"חות ר' [נספח 4](#)). חשוב להדגיש, כי כפי העולה מהערותיהם של מחברי הדו"חות, חברות הייעוץ נתקלו בהתנגדות מצד עובדי חברת החשמל, אשר התבטאה במניעת מידע שהיה הכרחי לצורך קבלת ההחלטות.

ראשונה הייתה [חברת דלויט](#), בה נעזרה [ועדת מראני](#) לצורך גיבוש המלצותיה. עבודתה של חברת הייעוץ נחלקה לשני שלבים. בשלב הראשון נתבקשה החברה להמליץ על המבנה הרצוי למשק החשמל הישראלי, על בסיס ניתוח משקי חשמל במדינות בעלות מאפיינים דומים למשק הישראלי. בשלב השני, התבקשה החברה להמליץ בפני הועדה על השלבים והאמצעים הנדרשים להשגת מבנה היעד הרצוי. בהמשך להגשת ממצאי הביניים על-ידי חברת דלויט, החליטה הועדה, להמליץ, כי מבנה היעד של משק החשמל הישראלי יהא משק חשמל תחרותי וכי מטרה זו יש להגשים בהקדם האפשרי.⁵

כשנתיים לאחר סיום עבודתה של ועדת דלויט הוגשו גם המלצותיה של [חברת McKinsey&Company](#) (להלן – חברת מקינזי), אשר גובשו לפי בקשתה של הנהלת חברת החשמל ובתגובה ישירה להחלטה בדבר עריכת שינויים מבניים במשק החשמל הישראלי. להערכת החברה, כפי העולה מתקציר הדו"ח שהגישה, ביצוע מאמץ התייעלות מתמשך בעשור הקרוב עשוי להפחית את עלויות החברה.

לעומת זאת, לגישת חברת הייעוץ, פיצול מקטע החלוקה יפגע באופן משמעותי ביכולת ההתייעלות של חברת החשמל בשל אובדן היתרון הנובע מגודלה והמאפשר המשך התייעלות. בנוגע למקטע האספקה, על אף שהניסיון הבינלאומי איננו מצביע על יתרונות ברורים, סבורה חברת הייעוץ, כי יתכן ויש מקום להכנסת מתחרים באופן מדורג על מנת ליתן ללקוחות אפשרות בחירה.

חודשים ספורים לאחר הגשת מסקנותיה של חברת מקינזי הוגשו לממשלה המלצותיה של [חברת הייעוץ השוויצרית KPMG](#) (להלן – חברת KPMG) בנושא הרפורמה בתעשיית אספקת החשמל בישראל, אשר נשכרה לשם כך על-ידי רשות החברות הממשלתיות. כשנה מאוחר יותר התקבלה החלטת ממשלה מרכזית שעניינה השינוי המבני בחברת החשמל (מס. 463) בהתבסס על המלצותיה של החברה.

⁵ בידנו בידי התנועה מצויה רק תמצית המנהלים המתייחסת להמלצותיה הסופיות של חברת הייעוץ.

בהתאם להמלצותיה של החברה, אשר התבססו, בין היתר, על בחינת הבעיות הקיימות במשק החשמל בישראל ועל בסיס לקחים מרפורמות שבוצעו במשקי חשמל בעולם, מודל של שוק תחרותי עשוי לפתור את בעיות משק החשמל, אך יישום יעיל ימשך שנים אחדות. עוד קבעה החברה, כי בהתחשב בגודל ובמורכבות השינויים, צעדי ביניים יבטיחו שהמעבר לשוק תחרותי יהיה קל יותר ובעל סיכויים גבוהים יותר להצלחה. יחד עם זאת, סברה החברה, כי **במידה שהממשלה לא תבהיר את תכלית הרפורמה במשק החשמל ולא תיצור מנגנוני ממשל וקבלת החלטות, משאבים ותקציב ליישום מוצלח, אין זה מומלץ להמשיך עם הרפורמה.**

למען שלמות התמונה יוער, כי בשנת 2002 פורסם מאמרם של פרופ' אשר טישלר ושניים מעמיתיו, בהתבסס על דין וחשבון שהוכן עבור חברת החשמל. הצעתם של מחברי המאמר המתוארת במאמר דנן היא כפולה – אימוץ מנגנון פיקוח מבוסס-ביצועים והוזלת מחירי החשמל באופן שיעודד פיתוח משק תחרותי. לגישת השלושה, אימוץ הצעתם תוביל להשגת יציבות במחירי החשמל, תאפשר תחרות אמיתית במקטע הייצור וטמון בה פוטנציאל רווח לחברת החשמל וחיסכון בעלויות שיבוא לידי ביטוי, בין השאר, במחירי החשמל.

מחברי המאמר מעירים, כי הצעתם שונה באופן מהותי מנוסחת המחירים המשמשת כיום את רשות החשמל. זאת משום שהאחרונה כלל אינה מציעה פתרון הולם לאתגרים בפניהם ניצב משק החשמל, שהרי קביעת תעריפי חשמל נמוכים בטווח הקצר כרוכה בפגיעה אפשרית בכושר ייצור החשמל וערעור אמינות השירות לטווח הארוך בהינתן מצבה הפיננסי של החברה. למעלה מכך, השגת היעד של הוזלת מחירי החשמל מחייבת גמישות במנגנון הפיצוי של החברה.

[עיקרי הרפורמה](#)

[פיצול חברת החשמל למקטעים ופתיחת משק החשמל לתחרות](#)

כאמור, בשנת 2006 התקבלה החלטת ממשלה במסגרתה הותווה השינוי במבנה משק החשמל: הפיכתה של חברת החשמל לחברת אחזקות בבעלות ממשלתית ופיצולה למקטעים. הנהלת חברת החשמל וכל תחום פעילות של החברה שלא יתואגד בנפרד, יישארו חלק מחברת האחזקות. רובד נוסף של החלטת ממשלה זו היה הסדרת פעילותם של היצרנים הפרטיים ופתיחתו של משק החשמל לתחרות – במקטע החלוקה והייצור.

[התאמת הרגולציה למבנה שוק מבוזר](#)

סמכויות הפיקוח בתחום משק החשמל הישראלי נחלקות כיום בין שני גופים שלטוניים – משרד התשתיות הלאומיות – ותחתיו מינהל החשמל המסייע לו, ורשות החשמל שהוקמה בעקבות חקיקתו של חוק משק החשמל החדש. כפי העולה מדו"ח ציימנסקי, הגברת הפיקוח על משק החשמל הכרחית לאור חיוניותו ולאור מאפייניו הייחודיים של משק זה.

לעניין הרגולציה שמפעיל [שר התשתיות](#), דומה, כי עם השנים התגברה המודעות לחשיבותה של הרחבת סמכויות הרגולציה הנתונות לשר, ובכלל זה הכפפת רשות החשמל למדיניות השר בתחום משק החשמל באופן דומה, כך גם סמכויות הפיקוח של [רשות החשמל](#) הורחבו, אך מנגד, דומה, כי דווקא מנגנוני הפיקוח על החלטותיה של רשות החשמל עצמה לא הוסדרו כראוי. אומנם הרשות הוכפפה כאמור למדיניות הממשלה והשר ובכך ניתן היה להבטיח לכאורה, כי התנהלותה הכללית תעלה בקנה אחד עם השקפותיהם של חברי הממשלה. יחד עם זאת, בהיעדר מנגנוני ערעור על החלטותיה, לא ניתן להבטיח פיקוח אפקטיבי על עבודתה של הרשות, ככל שמדובר בקבלת החלטות בעניינים קונקרטיים ופרטניים.

מציאות זו עשויה ללמד על מידת הצלחתה הצפויה של הרפורמה, לאור גישת חברי ועדת צ'ימנסקי, לפיה מידת הצלחתה של הרפורמה המוצעת במשק החשמל תלויה, בראש ובראשונה ביישום שלושת רכיבי הרפורמה – ביצוע השינוי המבני המוצע, יצירת מערך רישוי חדש והקמת רשות פיקוח עצמאית. אלה הם שלושה יסודות חיוניים ברפורמה, משלימים זה את זה ובקיומם יחדיו זה לצד זה יוצרים "תמונה שלמה" בעלת אפקט מצטבר.

מודלים שאומצו: מודל "הקונה היחיד" ומודל "הגישה החופשית"

לפי המלצתם של חברי ועדת מראני, על הרפורמה להתבסס על תמהיל בין שני מודלים מרכזיים, המיושמים במשקי חשמל במדינות מפותחות – מודל הקונה היחיד (Single Buyer) ומודל הגישה החופשית (TPA). על-פי **מודל הקונה היחיד** מקטע הייצור כולל מספר חברות בבעלות נפרדת, הפועלות בתנאי תחרות. בשלב הראשון ליישום המודל, מוחזק רוב מקטע הייצור בבעלות חברת ההולכה, אך בטווח הארוך קיימת הפרדה מלאה בין המקטעים. במקטע ההולכה פועל מונופול טבעי – חברת ההולכה, אשר הינה הגוף היחיד אשר רשאי לקנות ולמכור חשמל.

לעומת זאת, לפי **מודל הגישה החופשית**, במקטע הייצור פועלים מספר יצרני חשמל בתחרות, ללא פיקוח על תעריפי הייצור. חברות הייצור מוכרות חשמל ישירות לצרכנים גדולים, או לחברות חלוקה, באמצעות חוזים ארוכי טווח, באמצעות מנגנון לסחר בחשמל. גם על פי מודל זה מקטע ההולכה נשלט על ידי מונופול טבעי – חברת ההולכה. לגישת חברי ועדת מראני, המודל הראוי למבנה משק החשמל העתידי הינו מודל הגישה החופשית. יחד עם זאת, מתוך הבנת חיוניותו של משק החשמל לכלכלת המדינה, יש לבצע, לדעת חברי הוועדה, את השינויים הנדרשים בהדרגתיות תוך יצירת בסיס נוח לכניסת יצור פרטי ומאידך לתמרץ את החברות השונות במשק החשמל לעבור לסחר בחשמל.

נציין עוד, כי לגישת מחברי דו"ח KPMG, אומנם מודל הקונה היחיד עשוי לאפשר מידה מסוימת של תחרות, ובכך מסכימים הם עם גישתם של מחברי דו"ח McKinsey. אך, יחד עם זאת, לגישת הראשונים, מודל זה משמר את אופיו הריכוזי של תחום ייצור החשמל תוך שהוא מטיל את מלוא הסיכון בשוק על חברת החשמל, באופן המונע לדעתם כמעט לחלוטין השגתה של יעילות, תוך שלא ברור אם נעשתה בדיקה בנוגע לקשר שבין ריכוזיות הענף למידת היעילות בו.

ההפרטה כשאלת מדיניות

הלכה למעשה הפכה מדיניות ההפרטה בישראל עם השנים לחלק הארי ממצען של המפלגות הגדולות, מתוך תחושה שהיא נעדרת כל חלופה טובה יותר לשיפור מתן השירות לאזרח. רוח ההפרטה מורגשת גם בעבודתן של הועדות הבין-משרדיות שפעלו במרוצת השנים וביניהן ועדת ורדי, ועדת מראני וועדת ציימנסקי, אשר סברה, כי פקיעתו של הזיכיון המנדטורי מהווה הזדמנות היסטורית לשינוי מבנה משק החשמל הישראלי.

דומה, כי להפרטה צידוקים רבים, ובכללם קידום התחרות, הגברת היעילות והגדלת מקורות ההכנסה של האוצר תוך הקטנת הנטל התקציבי. אך, לצד הטענות בזכות ההפרטה, יש הטוענים, כי מבחן המציאות שומט את הקרקע תחת הצדקותיה של ההפרטה. ואכן בעייתיות זו מובאת על-ידי חברת החשמל בעדותה בפני ועדת ורדי – "תוקף זיכיון החשמל מסתיים בתקופה שההפרטה של חברות ממשלתיות היא יעד חשוב של המדיניות הכלכלית. האם החשמל הוא עניין לאומי שראוי שיהיה בבעלות המדינה או עניין שניתן להעבירו ליזמים פרטיים ולהסתפק בהסדרת היחסים בינם ובין הציבור?".

למידה מן הניסיון הבינלאומי

הניסיון הבינלאומי מלמד, כי פתיחת השוק לתחרות אינה מהווה ערובה להתייעלות וירידת מחירים. לכך יש להוסיף, כי נוכח המודעות בדבר חוסר יכולתה של ישראל לייבא חשמל משכנותיה וכן נוכח הטענות בדבר אי בחינת הניסיון הבינלאומי כראוי, ייתכן כי יישום הרפורמה בישראל נידון לכישלון. לעניין עליית מחירי החשמל – זוהי תוצאה כמעט מתבקשת מאליה בעיני רבים. בצד דברים אלה, יש לזכור, כי יש לנקוט זהירות יתרה בעת ההתייחסות לניסיון הבינלאומי, בשל מאפייניו הייחודיים של משק החשמל הישראלי.

מעורבות רשויות השלטון ברפורמה

נושא משק החשמל מערב בו תחומי סמכות רבים ולעיתים אף מתנגשים. הגוף האמון על הרגולציה והפיקוח הוא משרד התשתיות, הגוף המעורב בנושאי התקציב הוא משרד האוצר ואילו הגוף האחראי על הממשקים ואכיפת תקנות למניעת תופעות לוואי של זיהום וכיוצא באלה הוא המשרד להגנת הסביבה. על אף האמור דומה, כי אין בנמצא תחום ציבורי המפוקח על-ידי משרדים ממשלתיים ובו בעת נשאר כה עצמאי, כמו תחום החשמל. חברת החשמל הינה מונופול אפקטיבי בתחומה – היא המייצרת, המוליכה, המשווקת, המפקחת בפועל והמתכננת את עתידה.

מצב ייחודי זה הביא את משרדי הממשלה להחליט על השינוי המבני ולקדם את הנהגת הרפורמה המוצעת בו. מן המורכבות האמורה נגזרים יחסי כוחות ויחסי גומלין מורכבים בהרבה מאלו שלמדנו להכיר בפרויקטים ממשלתיים. בעקבות מורכבות זו, מתפתחת תופעת לוואי שלא ניתן להתעלם ממנה, והיא החיכוכים הרבים בין רוב השחקנים בכלל ובין משרד האוצר למשרד התשתיות ובין משרד התשתיות ורשות החשמל בפרט. לבסוף, חשוב לזכור, כי תחום משק החשמל מערב בחובו גורמים רבים אחרים, וביניהם החשב הכללי במשרד האוצר, הרשות

להגבלים עסקיים, הרשות לניירות ערך ועוד. שחקן מרכזי נוסף בתחום משק החשמל הוא ועד העובדים של חברת החשמל שאף הוא מצוי בחיכוכים רבים כמפורט להלן.

חברת החשמל לישראל בע"מ

על רקע תיקונים חקיקתיים והחלטות ממשלה שעניינם הוצאתה של הרפורמה במשק החשמל אל הפועל, כמו גם על רקע מחאתם של העובדים כנגד תחילת יישומה של תכנית התייעלות שגיבשה הנהלת החברה, הובאו לפתחו של בית-הדין האזורי לעבודה בחיפה אינספור סכסוכי עבודה שנתגלעו בין עובדי חברת החשמל לבין חברת החשמל עצמה. ביניהם הובא לדיון בפני בית-הדין לעבודה ערעור (ברשות) על החלטת בית-הדין האזורי, במסגרתו ביקשה נציגות העובדים, כי יתאפשר לה לנקוט בעיצומים מידתיים שיבואו לידי ביטוי באי-שיתוף פעולה עם השינוי המבני ובכלל זה להימנע ממסירת חומר ומסמכים הדרושים למדינה לשם קידום השינוי המבני.

בית-הדין הארצי לעבודה פסק, כי בנסיבות המקרה פעל ועד העובדים בתום-לב במשא ומתן אל מול הנהלת החברה. הכלי בו עשו שימוש עובדי החברה במסגרת מאבקם – סירובם להעביר נתונים ומסמכים לידי המדינה – הינו מידתי במיוחד מאחר וחשמל הינו מצרך חיוני שהעובדים אינם יכולים להשבית בפועל. מאחר ולא ניתן היה להצביע על נזק ממשי או בלתי-הפיך לחברה – אין הצדקה במניעת השביתה. נוכח פסיקתו זו של בית-הדין הארצי לעבודה בנוגע לעיצומי ועד עובדי חברת החשמל, גובר החשש מפני מתן יד חופשית לעובדי חברת החשמל למניעת מידע ההכרחי למדינה לצורך גיבוש החלטות מושכלות בנוגע לרפורמה המתוכננת.

אנרגיות חלופיות

הניסיון הבינלאומי מלמד, כי ביישום רפורמות מבניות במשק החשמל טמון פוטנציאל של עידוד ייצור אנרגיות ירוקות. שיקול זה הוזכר, אומנם בשולי הדברים, גם בדו"ח מראני. אולם נראה, כי בהיותה של ישראל "אי חשמלי" – קרי, חסרת יכולת לייבא משכנותיה חשמל – תנאי מוקדם להשגת יעדים סביבתיים בתחום משק החשמל הישראלי הינו אגירת רזרבות חשמל גדולות יותר קודם להוצאתו לפועל של שינוי מבני.

לכך יש להוסיף את התייחסותה של תכנית האב למשק האנרגיה בישראל לנושא האנרגיות החלופיות ומדיניות שימור אנרגיה. ראשית, לעניין תחום שימור האנרגיה, כותב צוות התכנון, כי נושא זה הינו המרכיב המרכזי והחשוב ביותר בתכנית האב. על-פי הערכות, פוטנציאל החיסכון באנרגיה במדינה כישראל עומד על סדר גודל של 20% ויותר של כלל הביקוש לאנרגיה (להמחשת הירידה בביקוש ר' נספח 4). בנוסף, מקנה צוות התכנון משקל מרכזי למערך הסולארי בישראל בשל יתרונותיו הסביבתיים וזמינותו.

ריכוז הכשלים בתהליך הרפורמה

בחלק זה של התמצית ירוכזו כלל הכשלים בתהליך הרפורמה על היבטיה השונים כפי שנתגלו במהלך העבודה על המסמך.

החלטות ממשלה

החלטות הממשלה עשויות לתרום להבנת המחשבה העומדת בבסיס הרפורמה, ותקינות ההליכים שקדמו לה. עם זאת, על אף מרכזיותו של נושא משק החשמל בהחלטות הממשלה, נראה, כי קיים קושי רב במעקב אחר יישומן של החלטות הממשלה – לרבות לעניין הקמתן של ועדות וצוותים בין-משרדיים – קושי האופייני להחלטות ממשלתיות והנובע מהיעדרו של מדד לבחינת יישום החלטות אלו, שתכליתו לאפשר מעקב ופיקוח על יישום ההחלטות וכן מידע בנוגע ליישום. כן קיים קושי בנגישות למידע העשוי לתרום להבנת הרקע להחלטות – פרוטוקולים של דיוני הממשלה בהחלטות אינם זמינים לציבור ואילו עיון בדברי ההסבר להצעות החלטות הממשלה אפשרי רק בכפוף לתשלום אגרת טיפול לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998.⁶

ועדות וצוותים בין-משרדיים

על רקע מעורבותן הניכרת של ועדות בין-משרדיות בהליכי קבלת החלטות בנושא הרפורמה במשק החשמל, טמונה חשיבות רבה בהסדרת עבודתן של הועדות בנהלים וזאת בשל מספר טעמים. ראשית, על-מנת להבטיח את רצינות ואיכות העבודה; שנית, קביעת נהלים עשויה לתרום למניעת חיכוכים והתנגשויות בוועדה שאינה גוף הומוגני מטבעה בשל הייצוג הנתון בה לבעלי אינטרסים שונים; שלישית, נודעת חשיבות רבה ליצירת זיכרון ארגוני ושקיפות עבודתן של הועדות בדרך של רישום פרוטוקולים, חובת דיווח לממשלה ואף חובת פרסום לציבור בכללותו. חשוב להדגיש, כי הצוותים הבין-משרדיים הוקמו לפי החלטת ממשלה ובהתאם לאינטרסים של משרדי הממשלה, וככאלה – קשייהם דומים לאלו של משרדי הממשלה, כפי שיפורטו בהמשך. לפיכך, כלל ההמלצות לביצוע הנזכרות שם יפות גם לענייננו.

יש לציין, כי התנועה פנתה בנושא אל היועץ המשפטי לממשלה על-מנת שיפעל להסדרת עבודתן של הועדות הבין-משרדיות בנהלים ברורים ואחידים וכן להגברת השקיפות בעבודתן של הועדות בדרך של קביעת נהלים בדבר הבאת החלטותיהן והמלצותיהן של הועדות לעיני הציבור – זאת, בדומה להסדרת עבודתן של ועדות שרים ודיוניה של הממשלה. עם זאת, ועל אף שבתשובה לפנייה זו הוכרה החשיבות הרבה שבהסדרת דרכי עבודתן של הועדות, לפי גישתו של היועץ המשפטי לממשלה, אין זה נכון להתקין כללים נפרדים לועדות בינמשרדיות שכן כגופים ציבוריים חלים עליהן מינייה וביה עקרונות המשפט המנהלי.

חקיקה ראשית

נראה, כי מכלול הנסיבות עליהן ניתן ללמוד מעיון בפרוטוקולים של דיוני הועדות אשר דנו בהצעות החוק, עשויות להצביע על בעייתיות שנפלה בהליך חקיקתו של החוק על תיקונו השונים.

⁶ התנועה מטפלת בנושא זה במסגרת תיק נפרד מול מחלקת ייעוץ וחקיקה במשרד היועץ המשפטי לממשלה מזה מספר חודשים. יש לציין, כי פנייה לקבלת דברי הסבר כרוכה בפרוצדורה יחסית ארוכה ומסובכת. למעשה, בקשה כאמור כרוכה בתשלום אגרת טיפול בבקשה בסך 90 שקלים. הבקשה מועברת אל מחלקת פניות הציבור במשרד ראש הממשלה המעבירה את הפנייה לטיפול של מזכירות הממשלה ורק לאחר סיום הטיפול מועברים דברי ההסבר לידי הפונה באמצעות מחלקת פניות הציבור. לעיתים עשוי מגיש הבקשה להידרש בתשלום סכום נוסף בגין הפקת המידע שלא יעלה על 240 שקלים. לכך יש להוסיף, כי עצם העובדה שקבלת דברי הסבר להצעות החלטות ממשלה כפופה לחוק חופש המידע עשויה להוביל לכך שטיפול בבקשה יימשך שבועות ואף חודשים. מעבר לכך, לפי החוק הרשות הציבורית מחויבת להשיב על הבקשה בתוך **30 ימים**, אך היא אינה מחויבת להשיב באופן ענייני לבקשה בתום תקופה זו ולמעשה רשאית להאריך את התקופה למתן תשובתה עד 120 ימים ממועד הגשת הבקשה (סעיף 7 לחוק חופש המידע) (גובה האגרות לפי החוק מעודכנות לחודש אוגוסט 2009).

ראשית, החקיקה בנושא התקבלה בהליכים מזורזים, לעיתים אף במתכונתו של חוק ההסדרים ותחת לחצם של עובדי חברת החשמל. עדות לכך ניתן למצוא בפרוטוקולים של דיוני מליאת הכנסת בהצעות החוק ובחוסר ההתאמה שנמצאה בין דברי ההסבר לבין הצעת החוק עצמה. יחד עם זאת, בעת חקיקתם של תיקונים מאוחרים לחוק ניכרה היחלשות השפעתם של העובדים על הליכי החקיקה, אשר התבטאה, בין השאר, בעיצומים רבים שנקטו על רקע אי-מעורבותם בהליכי קבלת ההחלטות הנוגעות לשינויים המתוכננים במשק החשמל.

שנית, על רקע התיקון האחרון לחוק משק החשמל (תיקון מס' 8) במסגרתו הוסמכו השרים להאריך את מועד תוקפם של הרישיונות מכוחם פועלת חברת החשמל למעשה עד אין קץ, כפי שנטען במהלך הדיונים בהצעה, מתעוררת השאלה האם אין בכך כדי לרוקן את החוק מתוכנו. מאידך, אם תתקבל הטענה, לפיה המועדים שנקבעו בחוק במרוצת השנים אינם ניתנים לביצוע באופן מעשי, ייתכן שהיה זה דווקא מהלך ראוי.

עיקרי הרפורמה

1. פיצול חברת החשמל ופתיחת השוק לתחרות במקטעי הייצור והחלוקה

בחינת ההחלטות, ההמלצות ודברי החקיקה שהתקבלו במרוצת השנים עד שנת 2003, מלמדת על קיומו של קושי אינהרנטי בהצגת התחרות כמענה האחד והיחיד לקשיים הקיימים כיום במשק החשמל הישראלי – הלכה למעשה, הצורך בהפרטה היה נקודת המוצא של מקבלי ההחלטות. למעשה, רק החל משנת 2003 החלה המדינה לכאורה לבחון באופן רציני ומעמיק חלופות נוספות לפתיחת השוק לתחרות. נוסף על-כך, בחינת הנושא מצביעה על ההתעלמות של מקבלי ההחלטות – לעיתים באופן מודע – מניסיונות ההפרטה הכושלים במישור הבינלאומי. מעבר לשני קשיים אלו, ניתן להצביע על קשיים וכשלים רבים שנפלו בהליך קבלת ההחלטות ועשויים להוביל לכישלון הרפורמה במשק החשמל אשר יפורטו בגוף המסמך.

2. הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל

נראה, כי אף שעם השנים גברה המודעות לחשיבותה המכרעת של רגולציה אפקטיבית על תחום משק החשמל, בחר המחוקק שלא להסדיר בחוק מנגנוני רגולציה בעלי חשיבות מכרעת על החלטותיה של רשות החשמל – מנגנון ערעור על החלטות הרשות וכן מנגנון החלטה מקדמית או פרה רולינג (Pre-Ruling).

3. חברת החשמל השנייה

ההחלטה על הקמתה של חברת החשמל השנייה התקבלה כמענה לכישלון הרפורמה במשק החשמל. עד כה ניתן היה לחשוב, כי כוחו העיקרי של המהלך בדבר הקמתה של חברת חשמל ממשלתית נוספת הינו הצהרתי וכל מטרתו הייתה השבת ועד עובדי חברת חשמל לשולחן המשא ומתן לטובת מציאת פתרונות ליישום הרפורמה הקיימת. עם זאת, לאור ההתפתחויות האחרונות בתחום זה והפקדת הסמכויות המהותיות בידי החברה הממשלתית הנהנית מגיבוי הממשלה ייתכן כי זוהי אינה הנחה נכונה. לעניין זה יש להוסיף, כי ניתן לטעון, כי הקמתה של חברת חשמל

נוספת, כמו גם חברת ניהול מערכת כאמור, כרוכות בעלויות נוספות למדינה, ומכאן שאין בהן בהכרח כדי לתרום להשגת יעדי הרפורמה.

מעורבות רשויות השלטון ברפורמה

דומה, כי ניתן להצביע על כשלים רבים שנפלו בעבר בהליכי קבלת ההחלטות של רשויות השלטון בנושאי הרפורמה וכן על כשלים שעשויים ליפול בעתיד – בין היתר, חילופי גברא, אוזלת ידה של הרגולציה העומדת חסרת אונים מול תהליכים כלכליים; ולוחות הזמנים שאינם ישימים על אחת כמה וכמה בשל המצב הביטחוני והמשבר הכלכלי הנוכחי. מעבר לכך, נראה שקיימת בעייתיות בחלוקת סמכויות הרגולציה בין הרשויות השונות היוצרות חיכוכים רבים ומחלוקות שעשויות להיות כרוכות במחיר כבד לציבור אם יימשכו.

חברת החשמל לישראל בע"מ

על רקע פסיקתו של בית-הדין הארצי לעבודה בעניינם של עובדי חברת החשמל השובתים, נראה כי חשבה לענייננו מציאת עוגן סטטוטורי להחלת חובת מסירת מידע על עובדי חברת החשמל. במסגרת התיקון לחוק החברות הממשלתיות, בו נוסף פרק נפרד העוסק בהפרטה, עיגן המחוקק חובות מסירת מידע מצד מדינה המצויה בתהליכי הפרטה. בשל העובדה שהרפורמה המוצעת כרוכה למעשה גם בהפרטתה של חברת החשמל, חלות הוראות הפרק גם בעניינה. דה-עקא שהסנקציות החלות לגבי הפרתן של הוראות או צווים שניתנו לפי הפרק העוסק בהפרטה אינן חלות, כך לפי לשון הסעיף, על אי-מסירת מידע.

נוסף על-כך, חוק החברות הממשלתיות מסמיך את רשות החברות הממשלתיות להורות לחברה ממשלתית, לאחר קבלת החלטה בדבר הפרטתה, לבצע פעולה פלונית, לשם הכנת החברה להפרטה או לשם ביצוע החלטת ההפרטה. באם תסרב החברה לבצע פעולות אלו, מוסמכת הרשות לבצע את ההוראה בעצמה ובדרך זו תבטיח יצירתה של תשתית עובדתית מספקת וראויה לקבלת החלטות בנושא. לבסוף, ניתן להציע לבסס את חובתה הסטטוטורית של חברת החשמל למסור מידע חיוני לקבלת החלטות הנוגעות לשינויים עתידיים במבנה החברה ובהתנהלותו של משק החשמל בכללותו באמצעות חוק הגנת הצרכן העוסק בחובות מסירת מידע לצרכן החשוב וחיוני לידיעתו ומהותי לנכס ולעסק עצמו.

לכך יש להוסיף, כי קיימת בעייתיות רבה גם במעורבותם של חברת החשמל ובפרט ועד העובדים בהליכי קבלת ההחלטות בנושא הרפורמה במשק החשמל. בעייתיות זו מתבטאת, בין השאר, באפשרות של סיכול או עיכוב קבלת החלטות בענייני מדיניות בניגוד לאינטרס הציבורי; חשש לפגיעה באספקת החשמל לצרכנים בשל שביתות במחאה על קידום הרפורמה; וכן חשש מפני חדירתם של שיקולים זרים להליכי קבלת ההחלטות.

אנרגיות חלופיות

בחינת הנושא מלמדת, כי עד כה טרם התקבלה כל חקיקה וכן טרם נקבעה כל רגולציה או ננקטו צעדים משמעותיים לעידוד יזמים בתחום האנרגיות החלופיות. מציאות זו עשויה להעיד על חוסר

נכונות מצד המדינה לשנות את המצב הקיים. לכך יש להוסיף, כי עם מציאת מצבורי הגז הטבעי
בנמל חיפה, האפשרות שאדם פרטי ירוויח מייצור חשמל נראית סבירה הרבה יותר מבעבר,
והופכת דיון זה לרלוונטי ביותר. דברים אלה מצטרפים אפוא לתמיהה בדבר גניזתה של [תכנית](#)
[האב למשק האנרגיה בישראל](#) שנכתבה כאמור עבור משרד התשתיות ואשר עסקה בסוגיית
האנרגיה החלופית כאחד מנדבכי משק האנרגיה בישראל.

פרק ראשון: רקע היסטורי

סיפור הפקתו של החשמל בישראל החל כבר בשנות העשרים המוקדמות של המאה הקודמת. עם תחילתו של המנדט הבריטי בארץ ישראל החלה תנופת פיתוח בישוב היהודי. בשנת 1920, זמן קצר לאחר עלייתו לארצה, מגיש פנחס רוטנברג, לימים מייסדה ומנהלה הראשון של חברת החשמל הישראלית, סקר לממשלת המנדט ובו הצעה להקמת 13 תחנות כוח הידרואלקטריות מאגם קרעון שבצפון ועד ים המלח שבדרום. בעקבות הסקר קיבל רוטנברג בשנת 1921 מידי המנדט הבריטי שני זיכיונות להפקת חשמל.⁷

חרף הקשיים הפוליטיים והמימוניים, מאמציו הרבים הניבו פרי, ובמרץ 1923 התאגדה חברת החשמל בישראל בע"מ (להלן – חברת החשמל) במטרה להפיק חשמל, לספקו ולחלקו לכל הצרכנים. עוד באותה השנה נחנכה תחנת הכוח הראשונה בתל-אביב ובעקבותיה הוקמו ב-1925 תחנות כוח נוספות בטבריה ובחיפה, גם הן מונעות בדזלים.⁸

בשנת 1926, ניתנו לחברה על-ידי השלטון המנדטורי הבריטי זיכיון הירדן וזיכיון הירקון, שמכוחם הוענקה לחברה, למשך 70 שנה, הזכות הבלעדית להפיק, לספק, לחלק ולמכור חשמל ברחבי ארץ-ישראל המנדטורית, למעט ירושלים וסביבותיה.⁹ לזיכיונות אלה ניתן, לאחר קום המדינה, תוקף של חוק על-פי פקודת זיכיונות החשמל 1927.¹⁰

בעקבות גלי העלייה ארצה לאחר הקמת המדינה, עמדה חברת החשמל בפני אתגרי פיתוח והיקפי השקעות עצומים, מציאות שהובילה למשבר בייצור החשמל. על רקע זאת, בחודש מאי 1951 הוקמה ועדה לבחינת הסיבות למשבר במשק החשמל אשר התבקשה להגיש הצעות לפתרון. באוקטובר 1951 הוגשו המלצותיה של הוועדה ובהן נקבע חד-משמעית הצורך בהלאמת החברה שאחרת לא תוכל לעמוד בדרישות המשק עקב קשיי המימון. בחודש ינואר 1954 אישרה הממשלה רכישת 95% ממניות החברה ובכך הלאימה אותה הלכה למעשה.¹¹

מספר חודשים מאוחר יותר, בספטמבר 1954, הוסדר תחום החשמל לראשונה בחקיקה פרי עטו של המחוקק הישראלי. מטרת החוק החדש הייתה, כפי העולה מדברי ההסבר להצעת החוק, למלא את החסר בדיני המדינה לעניין פיקוח כללי על ייצורו של חשמל ומתקניו, על עבודות

⁷ מתוך אתר חברת החשמל:

www.iec.co.il/bin/ibp.jsp?ibpDispWhat=zone&ibpDisplay=view&ibpPage=WidePage&ibpDispWho=History&ibpZone=History. יש לציין למען שלמות התמונה שלצד חברת החשמל לישראל בע"מ פועלת כיום חברת חשמל מקבילה המייצרת, מוליכה ומספקת חשמל לשכונות במזרח ירושלים, אלא שלא קיים מידע נגיש לציבור בנושא.

⁸ מתוך אתר חברת החשמל:

www.iec.co.il/bin/ibp.jsp?ibpDispWhat=zone&ibpDisplay=view&ibpPage=WidePage&ibpDispWho=History&ibpZone=History.

⁹ דין וחשבון הוועדה לבחינת זיכיון חברת החשמל לישראל, בעמ' 18 (31.12.1992) (להלן – דו"ח ורדי).

¹⁰ פקודת זיכיונות החשמל 1927, פורסמה בחוקי ארץ-ישראל, פרק כ"ב.

¹¹ מתוך אתר חברת החשמל:

www.israel-electric.co.il/bin/ibp.jsp?ibpDispWhat=zone&ibpDisplay=view&ibpPage=WidePage&ibpDispWho=History&ibpZone=History.

חשמל ועל רמתם המקצועית של חשמלאים. פקודת זיכיונות החשמל שהסדירה את התחום קודם לחוק החשמל קבעה, כהוראה יחידה, את הצורך בהיתר חד-פעמי להתקנת מתקן חשמל, בעוד שנעדרה כל התייחסות להסדר בדבר ייצור החשמל, הפצתו והשימוש בו. על-כן, חוק החשמל, הלכה למעשה, נועד להעניק לשר שימונה על ביצועו, את הסמכות להסדיר את ייצור החשמל, הפצתו וצריכתו.¹²

בדצמבר 1987, הוצא על-ידי שר האנרגיה צו אספקת חשמל (הוראות מיוחדות), התשמ"ח-1987¹³ ואושרו תקנות שעת חרום (תפישת מתקנים), התשמ"ח-1987, מכוחם תפשה חברת החשמל לישראל את כל המתקנים ששימשו את חברת החשמל מחוז ירושלים בע"מ והוטל עליה לספק חשמל לישובים ולשכונות בירושלים, שפורטו בצו. לצו ניתן תוקף לשתיים עשרה שנים, עד לנובמבר 1999.

תוקפו של זיכיון חברת החשמל פקע ביום 4 במרץ 1996. לפי תנאי הזיכיון מפעל החברה אמור היה לעבור במועד זה למדינת ישראל, בכפוף לתשלום פיצוי נאות לחברה בעד המתקנים, שלא הופחתו עד לאותו מועד. בפועל, היות ובאותן השנים, וכך גם כיום, מוחזקים כ-99.8 אחוזים מהון המניות ומהשליטה בחברה בידי המדינה, לא הייתה כל משמעות כלכלית לעניין זה. לשם שלמות התמונה נציין, כי יתרת המניות מוחזקת בידי מספר בעלי מניות פרטיים (בשיעור של 0.01%) וכן בידי החברה לרישומים של בנק לאומי לישראל בע"מ (לפירוט האחזקות בחברה – ר' [נספח 1](#)).

יחד עם זאת, הבעיה העיקרית שהתעוררה הייתה קיום רציפות בהסדרת ענייני משק החשמל בישראל והבטחת יציבותו ופעולתו התקינה לאחר תום הזיכיון. הזיכיון שניתן לחברת החשמל העניק לחברה את הסמכויות להפיק ולספק חשמל באופן בלעדי לכל הצרכנים בישראל והקנה לנציב העליון – עם תום המנדט הבריטי שר האנרגיה והתשתית, את הסמכויות הדרושות כדי לפקח על החברה ולהגן על עניינם של צרכני החשמל. הזיכיון שימש למעשה בתפקיד כפול – הן כאמצעי להבטיח בלעדיות וסמכויות פעולה לחברת החשמל והן כתחליף לחוק המסדיר את משק החשמל בישראל.¹⁴

בראשית שנות התשעים, ככל שהלך וקרבו מועד פקיעתו של זיכיון חברת החשמל, רווחה בקרב מקבלי ההחלטות התפיסה, כי תום תקופת הזיכיון מהווה הזדמנות היסטורית לשינויים, שיביאו לעידוד התחרות והיעול במשק החשמל בישראל ולעדכון החקיקה בענייני חשמל, שכאמור מבוססת על פקודה ארכאית משנת 1927.¹⁵

על רקע זאת הוקמו במרוצת השנים עד שנת 1996 [מספר ועדות](#) שתפקידן היה לבחון את מבנה משק החשמל בישראל ולהציע דרכים לקידומו. ההמלצות שנתגבשו היו שלא להאריך את זיכיון חברת החשמל ולהסדיר את מערך הייצור, הסחר, ההולכה והחלוקה של חשמל על-ידי

¹² דברי ההסבר להצעת חוק החשמל, תשי"ד-1954, הצעות חוק 202, 7.5.1954.

¹³ צו הספקת חשמל (הוראות מיוחדות), מנשרים צווים ומינויים של אזור יהודה ושומרון מס' 26, בעמ' 120 (12.9.1990).

¹⁴ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 19.

¹⁵ שם, שם.

מערך רישיונות ופיקוח, אשר יבטיח תנאים לתחרות בין הגופים העוסקים בחשמל. כן הומלץ על הקמת רשות החשמל, אשר תקבע את תעריפי החשמל ואת אמות המידה לרמת השירות שיינתן לציבור על-ידי מי שבידו רישיון להולכה ולחלוקה של חשמל.

המלצותיהן של הועדות כאמור עוגנו, לפחות בחלקן, [בחקיקה ראשית](#) – במסגרת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996.¹⁶ מאז חקיקתו לראשונה, לפני למעלה מ-10 שנים, תוקן החוק כשמונה פעמים. זאת, בין היתר, משלא הושלמו עבודות ההכנה הממשלתית הנדרשת לצורך יישום הרפורמה כפי שנקבע בחוק. במסגרת תיקונים אלו, נוסף על עריכתם של שינויים מהותיים לעניין דרכי יישום הרפורמה על רקע הגשתם של דו"חות ייעוץ חיצוניים ושינויי מדיניות אחרים, נדרשו הארכות חוזרות ונשנות, כמתחייב מן המציאות וחלוף הזמן, של לוחות הזמנים המתוכננים לביצוע הרפורמה כפי שנקבעו בחוק המקורי.

פרק שני: הגדרות מבואיות

הפרטה – מהי

תהליך ההפרטה הוא בבסיסו תהליך של שינוי בעלות במסגרתו נכס, שירות או פעילות שהיו בבעלות ובשליטה של גוף ציבורי, עוברים לידיים פרטיות.¹⁷ הגדרה זו היא הרווחת בספרות, בין היתר היות ועוגנה בחקיקה ראשית – במסגרת חוק החברות הממשלתיות:¹⁸

”הפרטה – פעולות שמטרתן להביא, בבת-אחת או בהדרגה, לאחד מאלה:

(1) ביטול או הקטנה של חלק הממשלה בכוח ההצבעה באסיפות הכלליות של החברה או בזכותה למנות דירקטורים בחברה, או ביטול או הקטנה של מעורבות אחרת של הממשלה בחברה...;

(2) הקטנת חלקה של הממשלה בהון המניות של החברה...;

(3) צמצום מהותי בפעילות החברה על ידי העברת עסקים ונכסים לאחרים;”

אולם, הלכה למעשה, המונח הפרטה מורכב יותר, אינו בהיר דיו, וטומן בחובו תהליכים מגוונים הנעים על הציר שבין הפרטי לציבורי.¹⁹ אכן, הניסיון מלמד, כי מהות התהליכים הם שיקבעו האם מדובר בהפרטה אם לאו, בעוד שההגדרה הפורמלית הניתנת לתהליך זה או אחר עשויה להימצא לעיתים קרובות חסרת משמעות.²⁰

¹⁶ חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, [סי"ח תשנ"ו מס' 1579](#) מיום 21.3.1996 עמ' 208.

¹⁷ חיים פרשטמן [גבולות ההפרטה 7](#) (תשס"ז-2007, מכון ון ליר בירושלים) (להלן – [גבולות ההפרטה](#)).

¹⁸ סעיף 1 לחוק החברות הממשלתיות, תשל"ה-1975, סי"ח תשל"ח מס' 770 מיום 4.7.1975, בעמ' 132.

¹⁹ Paul Starr, "The Meaning of Privatization", 1988 (accessible at: www.princeton.edu/~starr/meaning.html)

²⁰ ת"א (נצרת) 529/05 [לאה חן נ' תל קציר אגודה להתיישבות חקלאית בע"מ](#) (טרם פורסם, 21.11.2007).

קיימים מודלים רבים ושונים להפרטה וביניהם הקמת חברות לצורך פעילות בעלת אופי עסקי; תמורות במדיניות ההכרה של מקרקעי ישראל; ביצוע של פעילות שלטונית באמצעות קבלנים פרטיים (מיקור חוץ); הקמת תשתיות ציבוריות באמצעות יזמים פרטיים (BOT); רישוי והענקת זיכיונות בתחומים חדשים; יצירת מרחב לפעילות פרטית באמצעות פעילות שלטונית מצומצמת; הספקת שירותים בתשלום; מסחור של המרחב הציבורי; מילוי תפקידים ציבוריים באמצעות המגזר השלישי (עמותות וקרנות); מכירה של חברות בבעלות ציבורית.²¹

המודל האחרון, העשוי להיות רלוונטי לענייננו, הוסדר בתיקון מס' 7 לחוק החברות הממשלתיות. במסגרתו נוסף לחוק פרק ח1 שכותרתו "הפרטה",²² המורה על הקמתה של ועדת שרים לענייני הפרטה, שבראשה ראש הממשלה, וחברים בה, בין היתר, שר האוצר ושר המשפטים.²³ במסגרת התיקון לחוק הוקנו לוועדה הכלים המשפטיים הנדרשים לביצוע, הלכה למעשה, של הפרטה וכן הוקנתה לה הסמכות להחליט על הפרטתה של חברה ממשלתית.²⁴

שינוי מבני – מהו

שינוי מבני הינו כינוי מקיף וכולל – מיזוג, מכירה חלקית או מלאה, פיצול וכו' – הנעשה בארגון מסוים או במבנה מסוים וכו'.²⁵ זהו למעשה אחד מהיבטיו של שינוי ארגוני ולצידו ניתן למנות שינויים ארגוניים נוספים דוגמת הרחבת בסיס הידע, ניהול שונה של המשאב האנושי ו"בריחה" מהסכמים קיבוציים.²⁶ בהקשר התאגידי מתייחס המונח לשינוי מבני, בצורת התאגדותה של החברה או במבנה השליטה בה.²⁷

בהקשר הפרטני של השינויים המבניים במשק החשמל מתייחס המונח לתהליכים המתחייבים לצורך הפרטתם של תחומים המצויים בידי רשויות השלטון.²⁸ כך לדוגמא, תיקון מס' 5 לחוק משק החשמל מתווה שינוי מבני שתכליתו לעודד פתיחת משק החשמל לתחרות, התייעלות מבנית ותפעולית וגיוס הון ההכרחי לפיתוח משק החשמל.²⁹ בשפה היומיומית, ההתייחסות לשינוי המבני, היא כאל חלק מרכזי ברפורמה כוללת במשק החשמל. כך עולה מפקקי הדין שעסקו בהשלכותיה של רפורמה זו וכן מהתכתבויות שונות סביב השינוי במשק החשמל.³⁰

²¹ פרופ' דפנה ברק-ארז "המשפט הציבורי של הפרטה: מודלים, נורמות ואתגרים" עיוני משפט ל 461, 8 (תשס"ח).

www.knesset.gov.il/LegalDept/privatization/heb/privatization33.pdf

²² סעיפים 159-א59 לחוק החברות הממשלתיות.

²³ סעיף 59א לחוק החברות הממשלתיות.

²⁴ סעיף 59ב לחוק החברות הממשלתיות.

²⁵ בג"צ 8111/96 רמת"א בע"מ נ' הסתדרות העובדים החדשה, פ"ד נח(6) 481, סעיף 1 לפסק-דינו של השופט אור (2004).

²⁶ אמירה גלין "מיקור חוץ (outsourcing) – מתמקרים החוצה: ההיבט הארגוני והניהולי" ספר ברנזון (חלק ב') 604 (2000).

²⁷ אירית חביב-סגל דיני חברות א' 20 (2007).

²⁸ גבולות הפרטה, לעיל ה"ש 17, בעמ' 17.

²⁹ ראו דין וחשבון על החברות הממשלתיות לשנת 2007, נספח ג' - שינויים מבניים בחברות עיקריות:

www.gca.gov.il/NR/RDONLYRES/83D39133-E48F-40F3-932F-5D9E65EAF848/0/NISPAPH_126105.PDF

³⁰ עס"ק (ארצי) 23/07 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' ההסתדרות הכללית החדשה וראו גם ס"ק (ארצי) 35/07 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' ההסתדרות הכללית החדשה של העובדים בארץ-ישראל וראו גם במסמכים שונים של משרדי הממשלה דוגמת "עקרונות המו"מ לגיבוש הסכמים קיבוציים בעניין זכויות העובדים במסגרת הרפורמה במשק החשמל".

<http://dover.mof.gov.il/NR/ronlyres/9E7A33E6-EDCC-45AD-ACD3-04454E74E72D/0/%D7%9E%D7%93%D7%99%D7%A0%D7%99%D7%95%D7%AA.doc>

מונופול טבעי – מהו

מונופול טבעי הינו מצב שוק, המתרחש כאשר בשוק מסוים העלויות הקבועות (העלויות שאינן תלויות בנפח הייצור) הן כה גבוהות עד שהמחיר שאמור להתקבל מתחרות חופשית איננו ריווחי ולכן לא תתאפשר תחרות חופשית בשוק זה (מחיר שוק חופשי הוא מחיר שווה לעלות של ייצור יחידת מוצר נוספת) אלא לגבי מספר מועט של יצרנים. למעשה, קיומו של יותר מיצרן אחד בשוק רק יוביל לעליית מחירים מאחר והעלויות הקבועות יתפרסו על נתח שוק יותר קטן.³¹

פרק שלישי: המניעים שהובילו לעריכת הרפורמה

אומנם רבים סבורים, כי מחירי החשמל בישראל הינם מן הנמוכים ברוב מדינות המערב, מספר התקלות נמוך יחסית והשירות שמעניקה החברה נחשב לאיכותי, אך בצד זאת, וכפי העולה ממסמכים שונים שהוכנו בנושא (ר' [נוספת 2](#)), ניתן להצביע על שלושה טעמים מרכזיים וכבדי משקל, אשר נראה כי הם המניע בידי מקבלי החלטות לעריכתה של הרפורמה – טענת חוסר יעילות, עוצמתו של ועד עובדי חברת החשמל ומחסור צפוי בחשמל.

טענת חוסר היעילות

טעם מרכזי העומד בבסיס הרפורמה במשק החשמל הינו טענת חוסר יעילותה של חברת החשמל הישראלית. הנחת המוצא העומדת בבסיס טענה זו הינה כי לחברת החשמל חיסרון לגודל – בשל פעילותה כמונופול בכל מגזרי משק החשמל – וכפועל יוצא מתקשה להתמודד עם צרכי ההשקעות והמימון ההולכים וגדלים ואינה מפתחת התמחות ויתרונות יחסיים במגזרים צרים, דוגמת ייצור, הולכה וחלוקה. בנוסף, בהיעדר כוחות שוק תחרותיים, נעדרת החברה תמריץ כלכלי לחסוך ולהתייעל, ומחירי החשמל נקבעים הלכה למעשה על בסיסי עלות (+ Cost).

מעבר לכך, יש הטוענים, כי מחירי החשמל כיום אינם משקפים את העלות הריאלית של ייצור חשמל (מנגד יש לציין, כי בכך יש כדי לחזק את ידיהם של מתנגדי הרפורמה המתריעים מפני עלייתם המתבקשת מעליה של מחירי החשמל בעקבות עריכתו של השינוי המוצע).³² הגישה הרווחת הינה שחוסר היעילות בא לידי ביטוי בשלושה מאפיינים עיקריים – אבטלה סמויה, שכר גבוה ביחס לשכר הממוצע במשק ותשואה נמוכה על ההון (רווחים נמוכים וכפועל יוצא חלוקת דיבידנד בשיעור נמוך לבעלת המניות – הממשלה).³³

לעניין טענת חוסר היעילות בכוח האדם יש להוסיף, כי אף ניתוחים שבוצעו על-ידי חברת החשמל עצמה מוכיחים כי עלויות העבודה מהוות 17% מסך עלויות התפעול של החברה. זאת לעומת שיעור של 10-11% שצוין על-ידי חברת החשמל כקנה מידה לשירותים המתאפיינים ביעילות תפעולית. כך גם פרופסור טישלר מוכיח במחקרו, כי עלויות העבודה של חברת החשמל

³¹ Richard A. Posner, *Economic Analysis of Law*, Boston: Little Brown (1st edition) (1973), p. 361.

³² מרכז המחקר והמידע של הכנסת "היבטים ציבוריים של פעילות חברת החשמל" 4 (כתיבה: עמי צדיק, 5.12.2006) (להלן – היבטים ציבוריים של פעילות חברת החשמל).

³³ שם, בעמ' 3.

מהוות עד 19% מסך העלות הכוללת של ענפי הייצור, ההולכה וחלוקה, וכי שיעור זה גבוה בהרבה מטווח העלויות המאפיין את ענפי השירותים העיקריים בארצות-הברית אשר נע בין 10-12%.³⁴ יוער, כי במסגרת תכנית ההתייעלות שגיבשה הנהלת חברת החשמל מתוכננת הפחתת מצבת כוח אדם על בסיס פרישה מוקדמת של 2,000-2,500 עובדים, [כפי שיתואר בהרחבה בהמשך](#).

מאפיינים אלו – לפחות בחלקם, עלו גם במסגרת עבודתה של [חברת הייעוץ החיצונית KPMG](#). כך נכתב בדו"ח הייעוץ, כי טעמים רבים מחייבים שינוי מבני ואינם מאפשרים מצב בר-קיימא – החזר להון מופעל (הון עצמי והלוואות נושאות ריבית) הינו לקוי בהשוואה לחברות חשמל פרטיות; רמת החוב המצטבר מאיים על הישימות הפיננסית של החברה; רמת אפשרויות ההלוואות של חברת החשמל – תחת ערבות ממשלתית ממשית או משתמעת – הגיעה לקצה גבול היכולת; הממשלה עומדת בפני הצורך להזרים הון בעלים ניכר על-מנת לאפשר לחברה לממן את המשך התפתחותה תחת יחס סביר של הון עצמי לחובות חיצוניים.³⁵

על רקע דברים אלו אין זה מפתיע לגלות, כי במשרד האוצר ובמשרד התשתיות הלאומיות רווחת הסברה, כי מדובר בחברה המצויה על סף פשיטת רגל, וכי אם לא תונהג רפורמה החברה תקרוס ומחירי החשמל יאמירו במהירות. עם זאת, חשוב להדגיש, כי אף שלכאורה עשויה הייתה האבטלה הסמויה לתרום באופן משמעותי לחוסר יעילותה של החברה, יש שטוענים, כי מקור חובותיה של חברת החשמל הוא בין היתר במימון העצמי של השקעות בתחנות כוח אותן הייתה המדינה אמורה לממן. כיום מתקשה החברה להתגבר על חובותיה נוכח סירובה של רשות החשמל לאפשר את העלאת תעריפי החשמל עד אשר ינוקזו "כיסוי השומן" בחברה.³⁶ נוסף על-כך, הוצאותיה של החברה הן בעיקרן על דלקים ומימון בעוד שהוצאות שכר עובדים מייצגות פחות מ-20 אחוז מתוך סך ההוצאות הכולל.³⁷

מחסור בחשמל

הצדקה נוספת לרפורמה, המוצגת גם כאחת מההשלכות של היעדר תחרות במשק החשמל, הינה יכולת זמינה לייצור חשמל הנמוכה מכושר הייצור המרבי בשל הצורך בעבודות תחזוק והסיכון שבהתרחשותן של תקלות. הרזרבות או עתודות החשמל הן הלכה למעשה ההפרש בין יכולת הייצור הזמינה של חברת החשמל ובין היקף הביקוש לחשמל – הוא עתודת החשמל. על-פי תחזיות חברת החשמל נכון לשנת 2006, אי-הגדלת כושר ייצור החשמל עשויות היו ליצור מחסור בשנת 2009 בשל שני טעמים מרכזיים.

תחילה, החברה אינה מרחיבה את ההיצע בעיקר בשל הקושי לגייס הון להרחבת הייצור ומחלוקת עם רשות החשמל. נוסף על כך, הקמת תחנות כוח בידי משקיעים פרטיים נעשית

³⁴ דין וחשבון בנושא הרפורמה של אספקת החשמל לישראל, בעמ' 73 נכתב על-ידי חברת KPMG עבור רשות החברות הממשלתיות (דצמבר 2005). (להלן – דו"ח KPMG).

³⁵ שם, בעמ' 8.

³⁶ אבי דבוש הרפורמה המבנית במשק החשמל – בעין סביבתית: טיוטא, בעמ' 4 (להלן – הרפורמה המבנית במשק החשמל – בעין סביבתית).

³⁷ שירי לביא וד"ר נתאי פאוקר בחינת הרפורמה במשק החשמל בישראל – נייר עמדה 3 (מאי 2007). (להלן – בחינת הרפורמה במשק החשמל בישראל – נייר עמדה). www.knesset.gov.il/LegalDept/privatization/heb/privatization19.pdf.

בעצלתיים, ולמעשה, נכון לסוף שנת 2005 יוצרו בתחנות אלה פחות מ-1% מסך צריכת החשמל (אף שניתנו רישיונות לייצור 25% מסך הצריכה) בשל חוסר כדאיות כלכלית לספקים פרטיים.

בפועל, הכדאיות הכלכלית רבה יותר למפעלים המייצרים חשמל לצרכים פרטיים (באמצעות חום שיורי) ולתחנות כוח המבוססות על אנרגיה זולה, דוגמת גז טבעי.³⁸ עוד יש לציין בהקשר זה, כי לאי-אספקת חשמל מחיר גבוה פי מאה ממחיר ייצור קוט"ש (קילו-וואט שעה) לפי מחקרים שנערכו בארץ.³⁹

כך, גם לגישת מחברי דו"ח KPMG, טרם הוכחה אפקטיביות המסגרת של יצרנות פרטית כמנוף להוספת כושר ייצור ותחרות. נוסף על-כך, התקנות שהותקנו ופורסמו עבור יצרנים פרטיים (נכון לשנת 2006) טומנות בחובן סיכון שווקי ניכר לחברת החשמל, שכן זו חתומה על מימון 80% מעלויות היצרנים הפרטיים. בשל כך מטילים מחברי המסמך בספק את יעילותן של התקנות.⁴⁰

יחד עם זאת, חשוב להדגיש, כי בשנים האחרונות נראה שגוברת המודעות לאפשרות להתמודד עם בעיית הביקוש ההולך וגובר לחשמל בדרך של גיבוש מדיניות של התייעלות אנרגטית, ולמעשה אם תאמץ הממשלה את [תכנית האב למשק החשמל](#) בכל הנוגע לשימור אנרגיה, דומה, כי יתייתר הצורך ברפורמה במשק החשמל ככל שהדבר נוגע לפתרון בעיית המחסור בחשמל.

לבסוף, מן הראוי לציין, כי לא קיימת תמימות דעים באשר לחוסר יעילותה של חברת החשמל ולצורך הדוחק ברפורמה. כך לגישת ד"ר דוד משאלי, לשעבר יועץ למדען הראשי של משרד התשתיות, "חברת החשמל הישראלית נחשבת אמינה ויעילה, פיצולה והפרטתה עשויים להכניס את משק החשמל לאי-וודאות גדולה. יחד עם זאת, תום הזיכיון... הוא הזדמנות חד-פעמית לבצע שינויים במשק החשמל. הזיכיון החדש צריך לאפשר פיצול החברה בעתיד אם יתברר שיש לכך יתרון".⁴¹

עוצמתו של ועד עובדי חברת החשמל

לבסוף, טעם נוסף, אם כי הצדקתו שנויה במחלוקת, לעריכתו של שינוי מבני במשק החשמל בדמותה של הפרטה הינו המטרה המוצהרת להחליש את ועד עובדי חברת החשמל. זו, כך נראה, נחזית כמטרה ראויה בעיני ממשלות ישראל האחרונות.⁴²

סוגיית השפעת ההפרטה על העובדים עמדה במרכז מחקרו של ד"ר אמיר פז פוקס, מרצה למשפטים ומנהל שותף של הפרויקט "גבולות ההפרטה" במכון ון-ליר. כפי שפורסם לאחרונה,

³⁸ היבטים ציבוריים של פעילות חברת החשמל, לעיל ה"ש 32, בעמ' 3.

³⁹ הרצאתו של פרופ' חיים בן שחר "הרפורמה במשק החשמל בישראל" במסגרת כנס הרצליה ה-4 (2003). www.herzliyaconference.org/Articles/Article.asp?ArticleID=1119&CategoryID=170

⁴⁰ דו"ח KPMG, לעיל ה"ש 34, בעמ' 9.

⁴¹ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 125.

⁴² אלישבע סדן נייר עמדה ליו"ר הכנסת: הדיון הציבורי בנושא ההפרטה (מאי 2007). www.knesset.gov.il/LegalDept/privatization/heb/privatization1.pdf

ממחקרו של ד"ר פז פוקס עולה, כי בהסתכלות לאחור קיים קשר ישיר בין מגמת ההפרטה לפגיעה בכוחם של עובדים, הבאה לידי ביטוי ביכולתם להתארגן ולנהל משא ומתן כדי לחתום על הסכמים קיבוציים. עוד טוען ד"ר פז פוקס, כי "לאורך השנים ממשלות ישראל ורבים מנבחרי הציבור הצהירו בפומבי שמטרת ההפרטה היא שבירת איגודי העובדים". "התוצאה היא שלאורך הזמן ארגוני העובדים הולכים ונחלשים והפערים בהכנסות הולכים וגדלים".⁴³

פרק רביעי: המסגרת הנורמטיבית

החלטות ממשלה בתחום משק החשמל

במסגרת פרק זה נבקש לאגד את החלטות הממשלה שנתקבלו החל משנת 1994 בנושא משק החשמל וחברת החשמל, לרבות ההחלטה על ביצוע הרפורמה וההחלטות בדבר צעדים שיינקטו לקראת יישומה (ר' **נספח 3**). מן הסקירה עולה, כי במרוצת השנים התקבלו **חמישים** **ואחת** החלטות ממשלה שונות בנושא החשמל בכללותו – מהותיות ופרוצדורליות. להלן סקירת ההחלטות המרכזיות שהתקבלו במרוצת השנים, אשר היוו נדבך ראשון בעריכתו של שינוי מבני במשק החשמל. כפי הנראה, החלטות אלו מבטאות במידה רבה את הימנעות מקבלי ההחלטות משקילת כלל החלופות וסימון המטרה של הפרטה ללא קיום דיון ראוי.

אף שנושא החשמל זכה למקום של כבוד במסגרת החלטות הממשלה, קיים קושי מרכזי בהקשר זה, האופייני להחלטות ממשלה, והנובע מהיעדרו של מדד לבחינת יישום החלטות אלו ושתכליתו לאפשר מעקב ופיקוח על יישום ההחלטות. חשוב מכך, פרוטוקולים של דיוני הממשלה בהחלטות אינם פתוחים לעיון הציבור ואילו עיון בדברי ההסבר המתלווים להצעות החלטות הממשלה אפשרי רק בכפוף לתשלום אגרת טיפול לפי חוק חופש המידע ולעיתים קרובות אינו מאפשר הבנה מקיפה של האמור בהחלטות. מכאן שמידע זה אינו נגיש לציבור ולוקה בחוסר שקיפות. עובדה זו עשויה להצביע על קושי של ממש ביכולת הציבורית לבקר את תהליכי קבלת ההחלטות בצורה ראויה ומספקת.

ניתן להצביע על שבעה נושאים עיקריים בהם עוסקות החלטות הממשלה –

1. ארבע-עשרה החלטות בנושא השינוי במבנה משק החשמל ותיקוני לחוק משק החשמל.
2. שש החלטות בנושא יצרנים פרטיים, שילובם במשק החשמל וכו'.
3. עשרים החלטות בנושאים טכניים דוגמת עתודות קרקע, מינוי חברים ויו"ר לרשות החשמל, אישורי הלוואות, גיוסי הון, הנפקות אג"ח והסכמים לחברת החשמל עם גורמים אחרים וכו'.
4. תשע החלטות בנושא מדיניות ייצור החשמל בקוגנרציה (מתקני כוח וחום), אנרגיה מתחדשת, מערכת גז טבעי והתייעלות אנרגטית.
5. החלטה אחת על הקמת חברות ממשלתיות במשק החשמל (**חברת החשמל השנייה**).
6. החלטה אחת בדבר ניהול מו"מ בעניין השלכת השינוי על זכויות העובדים בחברת החשמל.

⁴³ ורד לי "מטרת ההפרטה במשק – להחליש ועדי את עובדים" **The Marker** (18.2.2009).
www.themarker.com/tmc/article.jhtml?log=tag&ElementId=skira20090218_35321

הלכה למעשה החלטות בנושא השינויים המבניים במשק החשמל התקבלו בממשלה עוד קודם לחקיקתו של חוק החשמל בשנת 1996. החלטה בסיסית וסוללת דרך בנושא התקבלה עוד באוגוסט 1994 (החלטה מס. 3880) ובה הוטל על שרי האנרגיה והתשתיות להגיש לממשלה הצעה למבנה יעד חדש למשק החשמל, אשר תתייחס לשינויים מבניים בשאיפה להתייעלות והכנסת תחרות למשק זה.

בנוסף, נדרשו השרים במסגרת ההחלטה כאמור להגיש הצעת חוק למבנה המוצע אשר תתייחס למבנה, הפעילות והפיקוח על החוק. חוק זה נועד לשמש כתחליף לזיכיון חברת החשמל החל ממועד פקיעתו הצפוי בשנת 1996, וההסדרה כוונה להתבצע באמצעות מערך רישיונות.⁴⁴ החלטה זו מהווה המשך ישיר לעבודתן של ועדות בין-משרדיות אשר המלצותיהן הוגשו בשנת 1992 ([ועדת ורדי](#)) ובשנת 1994 ([ועדת ציימנסקי](#)).

כשנה מאוחר יותר, בשנת 1995 (החלטה מס. 5484) החליטה הממשלה על הגשת הצעה לביצוע שינוי צופה פני תחרות לטובת כלל הצרכנים.⁴⁵ החלטה זו מבטאת במידה רבה את הימנעותם של מקבלי ההחלטות משקילת כלל החלופות הקיימות ליישום הרפורמה במשק החשמל.

אינדיקציה נוספת לכך ניתן למצוא בהחלטת ממשלה משנת 1999 (החלטה מס. 125) במסגרתה הוחלט על מעבר למבנה תחרותי כמקובל במרבית המדינות המפותחות. זאת מבלי להתייחס לדרכי פעולה נוספות להתייעלות משק החשמל. לשם יישום ההחלטה מונתה [ועדת מראני](#). תוכנה של ההחלטה מלמד, כי תכלית הקמתה של הוועדה הייתה בחינת מודלים שונים להפרטה, להבדיל מבחינת מודלים שונים לשינוי מבני במשק החשמל.⁴⁶

בהמשך ישיר להחלטות הממשלה משנת 1995 ו-1999⁴⁷ הוחלט בשנת 2004 (החלטה מס. 1823) על ביצוע כלל הפעולות הנדרשות ליישום השינוי המבני במשק החשמל, החלטה שתכליתה העצמת כוחה של רשות החשמל וזאת, בין היתר, באמצעות מינוי דירקטורים מהציבור.⁴⁸

כשנתיים מאוחר יותר, בשנת 2006 (החלטה מס. 463) התקבלה החלטה בדבר שינוי מבנה משק החשמל ומבנה חברת החשמל בה פורטו השינויים המוצעים ובכלל זה הפיכתה של חברת החשמל לחברת אחזקות, תאגוד, הסדרת נושא העובדים, קביעת תעריפים וכו' כפי שיפורט בהרחבה [בהמשך](#).⁴⁹ עוד נציין, כי החלטה זו התבססה על המלצות [חברת KPMG](#), אשר נתבקשה לבחון היבטים של רפורמה באספקת החשמל בישראל.⁵⁰ בשנת 2007 התקבלה החלטה נוספת (החלטה מס. 1482) בנוגע לעריכתו של משא ומתן בנושא השלכות השינויים המוצעים על עובדי

⁴⁴ החלטת ממשלה מס. 3880 בנושא מבנה משק החשמל מיום 28.8.1994.

⁴⁵ החלטת ממשלה מס. 5484 בנושא שינוי מבני בחברת החשמל מיום 28.05.1995.

⁴⁶ החלטת ממשלה מס. 125 בנושא משק החשמל – מבנה ענפי תומך תחרות מיום 22.8.1999.

⁴⁷ החלטות ממשלה מס. 123 ו-125 בנושא שילוב יצרנים פרטיים, שילוב המגזר העסקי במקטע החלוקה ומבנה ענפי תומך תחרות – בהתאמה מיום 22.8.1999.

⁴⁸ החלטת ממשלה מס. 1823 בנושא מינוי נציג מקרב הציבור לרשות לשירותים ציבוריים חשמל מיום 25.4.2004.

⁴⁹ החלטת ממשלה מס. 463 בנושא שינוי מבני בחברת החשמל מיום 12.9.2006.

⁵⁰ דו"ח KPMG, לעיל הי"ש 34, בעמ' 16.

חברת החשמל (התייחסות מפורטת להחלטות ממשלה הנוגעות לעובדי חברת החשמל תובא בפרק העוסק ב**חברת החשמל**).⁵¹

בצד זאת, ועקב הביקוש ההולך וגובר לצריכת חשמל וכן המחסור הצפוי בעתיד במוצר, קיבלה הממשלה החלטות רבות גם בנושא יצרני חשמל פרטיים – החל מהסדרת עניינים פרוצדוראליים וכלה בהחלטות שתכליתן עידוד יצרנות פרטית בדרכים שונות, דוגמת מתן הלוואות, סבסוד, מתן היתר לגביית מחירים הגבוהים ממחירי השוק בגין צריכת חשמל וכיוצא באלה.

כמו-כן התקבלו במהלך שני העשורים האחרונים מספר החלטות שעניינן הסדרה, קידום ועידוד מקורות אנרגיה מתחדשים (מים, רוח, שמש), ייצור חשמל בקונגרציה (תהליך לייצור חשמל וחום סימולטנית), מערכת גז טבעי וכיוצא באלה.

כפי שהוזכר קודם לכן, להחלטות הממשלה מקום מרכזי בתהליכי קבלת ההחלטות בדבר מתווה הרפורמה במשק החשמל בישראל. במסגרתן הוחלט בין היתר על הקמתן של וועדות לבחינת הרפורמה הרצויה ודרכי יישומה וכן לעיתים שימשו החלטות אלו בסיס לתיקונים לחוק משק החשמל, לרבות נוסחו של החוק המקורי משנת 1996.

להלן סקירה מפורטת של הוועדות המקצועיות והצוותים הבין-משרדיים שהוקמו בחלקן מכוח החלטות הממשלה החל משנת 1989.⁵² בהמשך יוצגו עיקרי החקיקה הקיימת כיום והמסדירה את תחום משק החשמל בישראל, תוך התייחסות לזיקה שבין החלטות הממשלה, המלצותיהן של הוועדות השונות והדו"חות שהוגשו במרוצת השנים לבין השינויים שנערכו במתווה הרפורמה לאורך השנים.

ועדות וצוותים בין-משרדיים

כאמור, במהלך שנות השמונים המאוחרות ושנות התשעים המוקדמות, רווחה הסברה, כי פקיעת תוקפו של הזיכיון המנדטורי מהווה הזדמנות היסטורית לערוך שינויים מבניים במשק החשמל הישראלי.⁵³ על רקע זאת הוקמו במרוצת השנים ועדות וצוותים לא מעטים, תחילה כדי לגבש המלצות בדבר מהות השינויים המבניים המתבקשים ובהמשך כדי לגבש המלצות בדבר הוצאת שינויים אלו אל הפועל. במסגרת פרק זה תוצג סקירה של הוועדות והצוותים המרכזיים שפעלו בתחום בשני העשורים האחרונים, החלטותיהם והקשיים בהם נתקלו.⁵⁴

⁵¹ החלטת ממשלה מס. 1482 בנושא ניהול מו"מ בעניין השלכות השינוי המבני במשק החשמל על זכויות העובדים בחברת החשמל לישראל מיום 28.3.2007.

⁵² בידנו החלטות ממשלה שהתקבלו בעניין משק החשמל רק החל משנת 1994. בשל כך, לא ידוע לנו האם ועדת פישר וועדת פוגל הוקמו גם הן בעקבות החלטות ממשלה.

⁵³ דין וחשבון משק החשמל בישראל – ארגון מחדש (דו"ח ביניים) 23 (19.7.1994) (להלן: דו"ח ציימנסקי).

⁵⁴ חשוב לציין, כי המסמך מכיל רק את עיקרי החלטות הוועדות שהיו נגישות לצורך הכתיבה, ולמיטב ידיעתנו קיימות וועדות נוספות שהחלטותיהן לא היו נגישות לעיון.

ראשונות לעסוק בתחום הסדרתו של משק החשמל לקראת מועד פקיעתו של הזיכיון היו ועדת פישר וועדת פוגל – הראשונה עסקה בהצעת פעולות מקדימות לקראת הפרטתה של חברת החשמל והשנייה עסקה בהצעת מנגנון עדכון שוטף של תעריפי החשמל.

ועדת פישר (1989) וועדת פוגל (1991)

לאחר סיום המשבר הכלכלי ששטף את המדינה בשנות השמונים החלה המדינה להנהיג מדיניות הפרטה, לרבות בתחום החברות הממשלתיות.⁵⁵ היו אלו במיוחד מפלגות הימין אשר חרטו על דגלן את הפרטת נכסי המדינה כערך במצען. מדיניות זו הובילה להקמת מספר גופי בדיקה וועדות שתפקידן בחינת אפשרות לשינוי מבני, התייעלות ואף הפרטה של משק החשמל בישראל.

ביטוי ראשון לכך ניתן למצוא באוקטובר 1989, אז הוגשו לשרי האוצר והאנרגיה המלצות ועדה להצעת מכר של מניות המדינה בחברת החשמל לישראל (להלן – ועדת פישר).⁵⁶ ועדה זו הציעה, תוך הסתייגות חברת החשמל, מספר פעולות מקדימות לקראת הפרטתה של החברה, וביניהן המרת זיכיון החברה בחקיקה מתקדמת, התואמת את המדיניות הכלכלית של המדינה, ושבה יוסדרו כללים למתן רישיונות לצורך הפקה, העברה ומסירה של החשמל, קביעת מנגנון לעדכון תעריפים על בסיס מבנה עלויות מוכרות ונורמטיביות והעמדת ערכם של נכסי החברה, מבנה הונה ועלויותיה על בסיס כלכלי.⁵⁷

צעד נוסף העולה בקנה אחד עם הלך הרוח הכללי במסדרונות האוצר בימים אלו ננקט באוקטובר 1991, אז הוגשו לשרים המלצותיה של ועדה ציבורית נוספת, שמונתה לצורך בחינת תעריפי החשמל (להלן – ועדת פוגל).⁵⁸ ועדת פוגל, כפי העולה גם מדו"ח ורדי,⁶⁰ הציעה מנגנון לעדכון שוטף של תעריפי החשמל על בסיס עלויות תקינות ומחירי מקסימום, במטרה להבטיח שימוש יעיל בחשמל וסיכוי רווח הוגן להון עצמי של חברת החשמל. נציין, כי הוועדה הגישה מסקנותיה על רקע ההנחה שחברת החשמל עתידה להיות מופרטת, ולא נקטה בדעה כלשהי נשוא ההפרטה גופא.⁶¹

על רקע המלצותיהן של ועדות אלו, ומספר חודשים בלבד לאחר שהוגשו המלצותיה של ועדת פוגל כאמור, בינואר 1992, מינו שר התשתיות ושר האוצר ועדה מקצועית נוספת לבחינת זיכיון חברת החשמל לישראל (להלן – ועדת ורדי).⁶² בראשה עמדו ד"ר יוסף ורדי ומר שמעון סרוסי, אשר שימש כחבר ומרכז הוועדה, ולצידם בצוות עו"ד תמרה פנחסוביץ'.⁶³

⁵⁵ חסון יעל שלושה עשורים של הפרטה (הוצאת מרכז אדווה, 2006), 5-6 (להלן: שלושה עשורים של הפרטה).

www.adva.org/UserFiles/File/privatization.pdf

⁵⁶ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 20.

⁵⁷ שם, שם.

⁵⁸ שם, שם.

⁵⁹ דין וחשבון הוועדה לבדיקת תעריפי החשמל (31.10.1991) (להלן – דו"ח פוגל). חשוב לציין, כי בדו"ח שנמצא בידנו חסרים מספר עמודים, החסרים גם בעותק הנמצא במשרד המשפטים (עמ' 60, 62, 86 ו-88).

⁶⁰ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 20.

⁶¹ דו"ח פוגל, לעיל ה"ש 59, בעמ' י"ד.

⁶² דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 19.

⁶³ שם, בעמ' 5-7.

ועדת ורדי (1992)

ועדת ורדי, אשר הוקמה כאמור בראשית שנת 1992, בחנה, במהלך עבודתה, עניינים הנוגעים להסדרת משק החשמל ומתכונות הרישוי והפיקוח שיחולו על הענף.⁶⁴ הגורם העיקרי למינויה היה סיומו הקרב של זיכיון חברת החשמל שעמד לפוג בשנת 1996 והתפיסה הרווחת בקרב שרי הממשלה, כי חלון ההזדמנויות בן ארבע השנים שנפתח יוצר הזדמנות לשינוי.⁶⁵

כפי העולה מכתב מינויה, הועדה נתבקשה לבחון האם יש מקום להאריך את זיכיון החברה והאם יש ממש בטענה כי ללא זיכיון תתקשה החברה במילוי תפקידה; בהנחה שיוחלט לחדש את הזיכיון במתכונתו הנוכחית, האם יש מקום לעדכן את הוראותיו שכן ניתנו לפני 70 שנה; האם ראוי להמשיך לתקופה נוספת את בלעדיות חברת החשמל במשק; האם ראוי להשאיר את החברה במתכונתה הנוכחית? בהנחה והחברה תיוותר במתכונתה הנוכחית, האם יש מקום לעודד יצרני חשמל פרטיים שפועלים כבר כיום; מהן הדרישות שיש להעלות כנגד החברה לעניין חידוש הזיכיון; מהי דרך הפעולה הנאותה לחברת החשמל בשנים הבאות.⁶⁶

יחד עם זאת, בכתב המינוי צוין, כי בשל מורכבות הנושא אותו התבקשה הועדה לבחון והשלכותיו רחבות ההיקף, הוסמכה הועדה להתייחס לכל נושא נוסף, מעבר לאלו המנויים כאמור, ככל שתמצא לנכון.⁶⁷ עוד יש להדגיש, כי הועדה אומנם לא עסקה בשאלות הנוגעות לבעלות על חברת החשמל ובכלל זה, לא גיבשה עמדה ביחס להפרטתה של חברת החשמל, אך לגישת חברי הועדה, להמלצותיה, במידה שיושמו, תהא ללא ספק השפעה על מבנה החברה, שוויה והמהלכים להפרטתה בעתיד.⁶⁸

הועדה הגישה את המלצותיה ביום 21 בדצמבר 1992 בדבר ארגון מחדש של משק החשמל. במסגרת עבודתם עסקו חברי הועדה בשלושה תחומים עיקריים – עקרונות מנחים למבנה משק החשמל; עקרונות מנחים לפיקוח על משק החשמל; וכן פעולות לקראת תום הזיכיון. להלן סקירת המלצותיה של הועדה בחלוקה לפי נושאים.⁶⁹

עקרונות מנחים למבנה משק החשמל

1. עידוד שילוב יצרני חשמל פרטיים

הועדה המליצה על יצירת תנאים להתפתחות תחרות ויחסים עסקיים בין הגופים העוסקים בחשמל, בחברת החשמל ומחוצה לה, תוך שיפור השירות לצרכן ופתיחת הענף לכניסת יזמים פרטיים בתחומים בהם זה אפשרי. חברי הועדה ציינו בדו"ח, כי גישה זו תאפשר לחזק ולמקד את הפיקוח בתחומים שהם מונופול ולהפחיתו באותם תחומים בהם יתפתחו תנאי תחרות.⁷⁰

⁶⁴ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 3 (כתב המינוי של הועדה מיום 19.1.1992).

⁶⁵ שם, שם.

⁶⁶ שם, בעמ' 3-4 (כתב המינוי של הועדה מיום 19.1.1992).

⁶⁷ שם, בעמ' 4 (כתב המינוי של הועדה מיום 19.1.1992).

⁶⁸ שם, בעמ' 19.

⁶⁹ שם, בעמ' 3.

⁷⁰ שם, בעמ' 9 (כתב המינוי של הועדה מיום 19.1.1992).

2. המרת הזיכיון במערך רישיונות ללא בלעדיות

חברי הוועדה מציינים בדו"ח, כי חוק הזיכיון מכוחו פעלה חברת החשמל מציב מסגרת נוקשה שאינה פתוחה לשינויים המתבקשים מן ההתפתחויות במרוצת השנים במשק החשמל. יתרה מזאת, הוראות רבות של פקודת זיכיונות החשמל בתחומים מהותיים לחברת החשמל הן ארכאיות ולמעשה אינן בתוקף עוד.⁷¹

לאור זאת המליצה הועדה, כי זיכיון חברת החשמל לא יחודש לאחר פקיעת תוקפו במרץ 1996. תחת זו יומר הזיכיון למערך רישיונות ופיקוח שיופעלו מכוח חוק חשמל שיחוקק לעניין זה (כיום חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996). הרישיונות יינתנו מבלי שתובטח בלעדיות לחברת החשמל – אזורית או פונקציונלית. יחד עם זאת, חברי הוועדה הכירו באופיים הייחודי של תחום ההולכה המהווה מונופול טבעי ותחום החלוקה המהווה מונופול אזורי. לפיכך, נכתב בדו"ח, כי בלעדיות של חברת חשמל אחת בתחומים אלה תתקיים ממילא.⁷²

3. מבנה חברת החשמל

הועדה המליצה להעניק לחברת החשמל בתום תקופת הזיכיון רישיונות **נפרדים** לכל תחום בעל מאפיינים פונקציונליים או אזוריים מוגדרים, בדרך שלא תמונע בעתיד שינויים, לרבות במבנה החברה, אם יהיה צורך בהם, לרגל נסיבות משתנות. בהתאם המליצה הועדה על הענקת אשכול רישיונות לחברה במקטעי ההולכה, הייצור והחלוקה.⁷³

עוד המליצה הועדה, כי בעל רישיון יחויב לפעול לפי שיקולים עסקיים כמרכז רווח עצמאי ועסקיו עם מחזיקי רישיונות אחרים – בתוך החברה או מחוצה לה – יתנהלו על בסיס מסחרי. כמו-כן, חברי הוועדה ציינו, כי לא הגיעו לכלל החלטה בדבר פיצול חברת החשמל או הפיכתה לחברת אחזקות. עם זאת, הוועדה המליצה כי אפשרויות אלו ייבחנו על-ידי הממשלה כדי שניתן יהיה ליישם בתום תקופת הזיכיון, אם יוחלט על-כך.⁷⁴

4. עידוד יצרני חשמל פרטיים והסדרים עם צרכנים גדולים

חברי הוועדה ציינו, כי לגישתם, ההיקף הנוכחי של יצרני חשמל פרטיים קטן בהרבה מן הרצוי והוא אינו מספיק ליצירת אלטרנטיבה לייצור חשמל שיש בה כדי לעודד תחרות או ייעול של חברת החשמל. כן ציינו חברי הוועדה, כי **הרף הגבוה שהוצב ליצרנים פרטיים בישראל מנע את כניסתם לענף**, בניגוד למגמות בעולם שהביאו להצטרפות יצרנים פרטיים בהיקף משמעותי מייצור החשמל בארצות רבות אחרות.⁷⁵

בהתאם המליצו חברי הוועדה, כי במטרה לקדם התפתחות תחרות והתייעלות במשק החשמל, על שר התשתיות לקבוע כללים שעניינם עידוד תחרות מצד יצרנים פרטיים בדרך של

⁷¹ שם, בעמ' 23.

⁷² שם, בעמ' 24.

⁷³ שם, בעמ' 9-10.

⁷⁴ שם, בעמ' 10.

⁷⁵ שם, בעמ' 28.

ייעוד חלק נאות מהיכולת הלאומית לייצר חשמל ליצרנים פרטיים וכן מתן תמריצים מתקציב המדינה לייצור "חשמל נקי".⁷⁶ יש לציין בהקשר זה, כי כפי שנכתב בדו"ח, אחד מחברי הועדה הסתייג מן ההמלצה האחרונה היות ולגישתו השלכותיה הסביבתיות, הכלכליות והתקציביות לא נלמדו על-ידי הועדה ומעבר לכך אין בה כדי לעודד ייצור חשמל מתחרה לחברת החשמל.⁷⁷

כמו-כן המליצה הועדה על קביעת כללים לרישוי יצרני חשמל פרטיים באופן שיאפשר להם לספק חשמל לרשת הארצית או לצרכנים גדולים – במישרין או בעקיפין – באמצעות הרשת הארצית. תנאי הרישיון, לפי המלצות הועדה, ראוי שיכללו, בין היתר, תקנים של איכות ואמינות חשמל וכן דרישות לחוסן פיננסי של יצרן חשמל.⁷⁸

עקרונות מנחים לפיקוח על משק החשמל

בין היתר התייחסו חברי הועדה לקושי במערך הפיקוח הקיים. לגישתם, מעורבות המדינה בענייני חברת החשמל מאופיינת הן על-ידי ניגוד עניינים שיש למדינה כבעלים, מחד, וכמפקח, מאידך, והן על-ידי השפעה לא רצויה של שיקולים פוליטיים וכפילות בסמכויות של הרשויות השונות. כפי שמציינים חברי הועדה, חברת החשמל פעלה באותה עת כזרוע של המדינה המופקדת על אספקת שירות חיוני לציבור, ובתחומים רבים עסקה החברה בפיקוח או נדרשה להביא לאיזון בין האינטרסים של הרשויות השונות כדי לקדם את מטרותיה.

עירוב התחומים שבין בעלות לניהול והעברת סמכויות הפיקוח אל החברה גורמים לביצור המונופול של החברה ולפגיעה בענייני הצרכנים בשל היעדר תחרות. לכך יש להוסיף עיוותים הנגרמים ממניינים פוליטיים ומהחלטות שלא על בסיס עסקי או מעיכוב תוכניות ועבודות עד לקבלת כל האישורים מן הרשויות הרבות הנוגעות בדבר.⁷⁹ על רקע זאת הובאו המלצותיה של הועדה לעניין מערך הפיקוח במשק החשמל –

1. הפרדה בין הפיקוח לבין הבעלות והניהול

בתחום הפיקוח המליצו חברי הועדה, כי סמכויות המדינה בעניינים הקשורים ברישוי ובפיקוח על משק החשמל יינתנו למינהל החשמל במשרד התשתיות ואילו הפיקוח על תעריפי החשמל ועל הגנת צרכני החשמל יופקד בידי רשות נפרדת – "הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל" (להלן – רשות החשמל), שתוקם על-פי חוק ויינתנו לה סמכויות כפי שיפורט בהמשך.⁸⁰ בהקשר זה ציינו חברי הועדה כי ניתן ליישם המלצה זו בין במסגרת רשות אחת האמונה על קבוצה של שירותים ציבוריים שבידיהם כוח מונופוליסטי וביניהם משק החשמל, ובין במסגרת רשויות שונות האמונות על כל שירות ציבורי בנפרד.⁸¹

2. פיקוח ממשלתי על משק החשמל

⁷⁶ שם בעמ' 11.

⁷⁷ שם, שם.

⁷⁸ שם, שם.

⁷⁹ שם, בעמ' 31.

⁸⁰ שם, בעמ' 12.

⁸¹ שם, שם.

תחום הפיקוח הממשלתי הופרד על-ידי חברי הועדה לחמישה תחומים – רישוי;⁸² אכיפה;⁸³ זכויות מעבר והפקעת קרקע;⁸⁴ רישוי תחנות כוח גרעיניות;⁸⁵ סמכויות לשעת חירום.⁸⁶ בתחום הרישוי המליצה הועדה, כי הרישוי יופרד לתחום או לסוג פעילות שיוגדרו על בסיס אזורי או פונקציונלי, וינתן על-ידי מי שיוסמך לפקח על משק החשמל לפי הוראות החוק ותקנות שיתקין שר התשתיות. כן המליצה הועדה, כי מינהל החשמל יוסמך לפי חוק לפקח על משק החשמל בדרך של מתן רישוי, חידוש, הגבלתו או ביטולו וכן קביעת פרמטרים ואמות מידה לאספקה, לאמינות, לכשירות ולרמת שירות במשק החשמל ואכיפתם. חברי הועדה ציינו בהקשר זה, כי לגישתם, מדיניות הרישוי צריכה להבטיח חשמל זמין ואמין הנגיש לכלל הצרכנים.⁸⁷

3. הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל

חברי הועדה המליצו כאמור על הקמתה של רשות פיקוח נוספת שתפעל לצד מינהל החשמל שבמשרד התשתיות. להלן עיקרי המלצותיהם⁸⁸ -

תפקידי הרשות וסמכויותיה – אישור תעריפים ומחירים במשק החשמל; קביעת כללים להגנת צרכני חשמל; קביעת אמות מידה ופיתוח מתודולוגיה ובסיס נתונים למבנה תעריפים; קביעת כללים ונהלים לדיווח פיננסי, כלכלי וטכני הדרוש לצרכנים ולרשות.⁸⁹

הרכב הרשות ומינוי חבריה – הועדה המליצה, כי הרשות תורכב משלושה עד חמישה חברים שימונו על-ידי שר התשתיות ושר האוצר לתקופה של חמש שנים. כן המליצו חברי הועדה לבחון קביעת שכרם ותנאי עבודתם של חברי הרשות לפי שכר ותנאי עבודה של מנכ"ל משרד ממשלתי או של יו"ר דירקטוריון פעיל בחברה ממשלתית.⁹⁰

ניהול דרכי עבודה – הומלץ, כי לרשות יוקנו סמכויות מעין שיפוטיות והיא תהא כשירה לכל פעולה משפטית בתחומים שתוסמך להם לפי החוק. בנוסף הומלץ להקנות זכות ערעור לבית-המשפט על החלטות הרשות וכן לקבוע, כי הרשות תהא גוף מבוקר, כמשמעותו בחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב].⁹¹

מימון פעולות הרשות – הועדה המליצה, כי פעולות הרשות ימומנו מאגרת רישוי ומאגרה שנתית שיוטלו על מחזיקי הרישיונות במשק החשמל. כן המליצה הועדה, כי תקן עובדי הרשות ותנאי עבודתם יהיה בתקן ובשיעור שיבטיחו עצמאות ואי-תלות של הרשות וכן יכולת מקצועית והתמחות ברמה גבוהה בתחומים עליהם היא מופקדת.⁹²

⁸² שם, בעמ' 13.

⁸³ שם, שם.

⁸⁴ שם, שם.

⁸⁵ שם, בעמ' 14.

⁸⁶ שם, שם.

⁸⁷ שם, בעמ' 13.

⁸⁸ שם, בעמ' 14.

⁸⁹ שם, שם.

⁹⁰ שם, בעמ' 15.

⁹¹ שם, בעמ' 15.

⁹² שם, שם.

פעולות לקראת תום הזיכיון

מעבר לכל האמור עסקו המלצותיה של הוועדה גם בפעולות אשר יש לנקוט בהן לקראת תום הזיכיון. בכלל זה המליצה הוועדה להשאיר את "מפעל החברה" בידי חברת החשמל, על אף האמור בזיכיון.⁹³ בנוסף, חברי הוועדה המליצו על הפעלתו של מערך הרישוי החדש כבר עם תום הזיכיון במרץ 1996. עד למועד זה ציינה הוועדה, כי ראוי לסיים את החקיקה הדרושה להסדרת הרישוי והפיקוח של מינהל על משק החשמל. בנוסף, חברי הוועדה המליצו על הקמתה של רשות החשמל באופן מיידי, כבר בשנת 1993, כמתחייב מהמלצות הוועדה אם יאומצו.⁹⁴

עבודת הוועדה

לגישת חברי הוועדה, התועלת מהפרטה של חברת החשמל, תהא תלויה במידה רבה במבנה העתידי של משק החשמל, במתכונת הרישוי והפיקוח שתיושם, ובמידת התחרות שתתפתח לאחר ההפרטה. לפיכך, שלב מוקדם להפרטה ראוי שיהא קביעת המדיניות לגבי מבנה ענף החשמל, ובין היתר בעניינים הנוגעים לבלעדיות חברת החשמל, שילוב יצרנים פרטיים ופיצול הענף, הסדרה של רישוי ופיקוח (ללא מתן בלעדיות לחברת החשמל או כל גורם אחר), וכן קביעת המנגנון לעדכון תעריפי החשמל והגדרה מדויקת של מעורבות הממשלה באישור תכניות פיתוח ובעידוד השקעות, וסמכויותיה ביחס לניהול משק האנרגיה של המדינה.

יש לציין עוד, כי במסגרת דו"ח ורדי, הובאה עמדתה של חברת החשמל, לפיה ראוי שיתאפשר לחברה להמשיך ולפעול במתכונת שבה היא פעלה בתקופה שקדמה לפקיעת תוקפו של הזיכיון וזאת בשל שיקולים טכנולוגיים, כלכליים וארגוניים. החברה סברה, כפי העולה מן הדו"ח, שאין מקום להחליף את המסגרת הנוכחית ומן הראוי, שהזיכיון בכללותו יותר על כנו למעט מספר תיקונים המתחייבים מן השינויים, ההתפתחויות והניסיון שנצבר במשך השנים, מאז ניתן הזיכיון.⁹⁵

עוד חשוב להדגיש, כי קריאת הדו"ח עשויה להצביע על-כך שבמסגרת עבודתה של הוועדה כלל לא נבחנו חלופות להתייעלותה של חברת החשמל בפרט ושל משק החשמל הישראלי בכלל, להוציא פתיחת השוק לתחרות. מסקנה זו נלמדת בין היתר מן הדברים האמורים בפרק השני לדו"ח, העוסק בעקרונות מנחים למבנה משק החשמל.

הפרק פותח בהצגת שאלת המפתח לגבי משק החשמל בישראל, אשר העסיקה את חברי הוועדה – **כיצד ליצור סביבה תחרותית**, שתעודד את משק החשמל להתנהל ביעילות על-ידי מזעור עלויות ייצור, מסירה והספקה של חשמל, תוך שימוש יעיל בחשמל, שיפור היעילות וקיום רמת מחירים ורווחים העומדים במבחן של סבירות כלכלית על-פי תנאים הדומים ככל האפשר לאלה שנקבעים בשוק תחרותי.⁹⁶

⁹³ שם, בעמ' 16.

⁹⁴ שם, בעמ' 17.

⁹⁵ שם, בעמ' 19-20.

⁹⁶ שם, בעמ' 22.

זאת, על אף שבפתחו של הדו"ח מציינים חברי הוועדה מפורשות, כי לא עסקו בשאלות הקשורות לבעלות על חברת החשמל ולא גיבשו עמדה ביחס להפרטתה.⁹⁷ מכאן שלכאורה אין נמנע כל הצדקה לכך שנקודת מוצאה של הוועדה הייתה שאלת יצירתה של סביבה תחרותית כאמור.

התייחסות לדו"ח הוועדה במליאת הכנסת

כבר בראשית הדיון בתוצר עבודתה של ועדת ורדי, עם הגשת המלצותיה במליאת הכנסת, ציין ח"כ עמיר פרץ, כי "כותרת הדוח הינה: 'בחירת זיכיון הרישוי לחברת החשמל'. הכותרת עצמה יוצרת תהליך של חוסר איזון בין מטרות הדוח לבין המודל והמנדט שניתן לאותם חברי ועדה שטיפלו בנושא. הוא גם יוצר בעיה נוספת. יש התמקדות ציבורית בתחושת הצורך להשתחרר ממונופולים ולשחוט 'פרות קדושות'".⁹⁸ בהמשך הדיון מתייחס ח"כ פרץ לבעייתיות שבהגדרת תפקידה של הוועדה – "האם עצם הדיון על זיכיון בחברת החשמל איננו דיון על כל משק החשמל בישראל? האם לא היה צורך לבוא ולהרחיב את המנדט של אותה ועדה ולתת לה אפשרות לדון בעתידו של משק החשמל בישראל?".⁹⁹

כן מתייחס ח"כ פרץ באותו דיון לקושי בהרכבה של הוועדה – "חברי הוועדה שדנו בזיכיון... לאיש מהם אין ידע מעמיק בחשמל. כל החברים בוועדה הם בעלי אוריינטציה כלכלית. אין מומחים לאנרגיה. אחד המומחים היחידים במדינת ישראל... אף לא הוזמן ליטול חלק בתהליך הניהול של הוועדה ובוודאי לא להיות חבר בה".¹⁰⁰ מנגד טען שר התשתיות דאז, אמנון רובינשטיין, כי "הוועדה עשתה עבודה יוצאת מהכלל, חבריה משקפים מגוון גדול מאוד של מומחיות, לרבות מומחיות רבה מאוד בתחום החשמל של יושב-ראש הוועדה, שמקצועו האקדמי הוא הנדסת חשמל, לרבות מומחיותו של ראש אגף מינהל החשמל במשרד האנרגיה".¹⁰¹

לטענתו, נפל פגם גם בשמיעת אלו אשר הרפורמה עשויה להשליך על האינטרסים שלהם ועל זכויותיהם – "קח את הדוח ותבחן מי הגופים, מי החברות, מי האינטרסנטים, במובן החיובי, שהוזמנו להופיע בפני הוועדה. אני אקרא בפניך רק שמות של כמה גופים: הרשות להגנת הצרכן ואיכות הסביבה, המועצה הישראלית לצרכנות, מרכז השלטון המקומי, התאחדות הקבלנים והבונים בישראל - אני יכול להמשיך עוד ועוד. הנהלת חברת החשמל בהופעתה ככזאת, יש לה פרק קטן מאוד בדוח. מועצת העובדים כלל לא הוזמנה להשמיע את דעתה".¹⁰²

בעקבות הגשת המלצותיה של ועדת ורדי מינה שר התשתיות צוות מקצועי, עליו הוטל לעסוק בהיערכותו של משרד התשתיות לארגון מחדש של משק החשמל (להלן – ועדת צ'ימנסקי).

⁹⁷ שם, בעמ' 19.

⁹⁸ הישיבה ה-62 של הכנסת ה-13 מיום 9.2.1993 בנושא דו"ח ורדי על חברת החשמל, דברי ח"כ עמיר פרץ, בעמ' 1. (להלן – פרוטוקול ישיבת המליאה בנושא דו"ח ורדי על חברת החשמל).

⁹⁹ שם, דברי ח"כ עמיר פרץ, בעמ' 2.

¹⁰⁰ שם, שם.

¹⁰¹ שם, בעמ' 4.

¹⁰² פרוטוקול ישיבת המליאה בנושא דו"ח ורדי על חברת החשמל, לעיל ה"ש 98, בעמ' 3.

בראש הצוות עמדו פרופ' דניאל ציימנסקי ומר שמעון סרוסי, אשר שימש גם כחבר ומרכז ועדת ורדי, ולצידם בצוות עו"ד גדעון אביטל.¹⁰³

ועדת ציימנסקי (1994)

חברי ועדת ציימנסקי סברו אף הם, ובדומה לקודמיהם, כי מבנהו הריכוזי של משק החשמל, בו מצוי הלכה למעשה גורם משמעותי אחד בלבד (חברת החשמל), אינו מאפשר תחרות, מכביד על התייעלות, נעדר גמישות חיונית למענה על הביקוש וקשה לפיקוח.¹⁰⁴

על רקע הנחה זו הגדירה הועדה ארבע מטלות ראשיות לשם בחינה, בדיקת חלופות והכנת הנדרש ליישום הרפורמה – הצעת מבנה ארגוני-תפקודי חדש למשק החשמל; הצעת מערך רישיונות לגבי ייצור, הולכה, אספקה, סחר ועבודות חשמל; הקמת רשות לשירותים ציבוריים – חשמל; היערכות ליישום הרפורמה תוך הצעת מהלכים אופרטיביים.¹⁰⁵

מטרת הרפורמה ויעדיה בראי חברי הועדה

חברי ועדת ציימנסקי מונים ארבעה טעמים מרכזיים, אשר בהם יש, לגישתם, כדי להצדיק את ערכתם של השינויים המבניים המוצעים במשק החשמל –

1. ריכוזיות

המבנה הריכוזי של משק החשמל שבו מצוי למעשה רק גורם משמעותי אחד – חברת החשמל שהיא Vertically Integrated Utility – אינו מאפשר תחרות, מכביד על התייעלות, נעדר גמישות שהיא חיונית לשם היענות לביקוש, מכביד על גיוס משאבים על בסיס עסקי וקשה מאוד לפיקוח.

2. מונופולין

חברת החשמל היא מונופול שעצמתו אדירה, והוא מתקיים גם בתחומים שאין לגביהם בהכרח הצדקה. כפי שנכתב בדו"ח, אם בעבר היה יתרון לגודל בלתי-מוגבל, הרי שנכון למועד כתיבתו של הדו"ח יש לכך סייגים, לפחות בכל הנוגע לרובד הייצור ולסחר סיטונאי. כן אין הצדקה לריכוזיות ארצית בתחום החלוקה. בהקשר זה יש לציין, כי כפי שנכתב בדו"ח, הן משרד התשתיות והן חברת החשמל לא הציגו בפני הועדה נתונים אמפיריים העשויים להצביע על היתרון הטמון בגודלה של החברה.¹⁰⁶ מעבר לכך נכתב, כי יש הטוענים כי היתרון בגודלה של חברה העוסקת בייצור חשמל בא למיצוי ביכולת מסוימת ועל כן ייתכנו חברות בעולם הקטנות מזו הפועלת בישראל שיפעלו ברווחיות.¹⁰⁷

¹⁰³ דו"ח ציימנסקי, לעיל ה"ש 53, בעמ' 3.

¹⁰⁴ שם, בעמ' 5.

¹⁰⁵ שם, בעמ' 3.

¹⁰⁶ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 25.

¹⁰⁷ דו"ח ציימנסקי, לעיל ה"ש 53, בעמ' 24-25.

3. התפתחויות מדיניות חיוביות

נכונות של יזמים מהארץ ומחולל להשקיע בתחום החשמל בישראל ופוטנציאל גיוון מסוים במקורות האנרגיה- בראש ובראשונה: סיכוי לשימוש בגז טבעי – כל אלה במצטבר, מאפשרים יתר פתיחות, בחינה מחודשת של מוסכמות שאיבדו מתוקפן וגמישות בכל הנוגע לאתרים וללוחות זמנים.

4. הגידול הצפוי בביקוש

לבסוף, נוכח הגידול הצפוי בביקוש, הרי שחומרן של הבעיות עוד תלך ותגברנה, הן בכל הנוגע לגודלה ועוצמתה של חברת החשמל והן בכל הנוגע לצורך להיענות במועד לביקוש והחובה להתייעל ולשפר את השירותים.¹⁰⁸ בהקשר זה יש מקום לציין, כי במהלך שנת 2008 התקבלו שתי החלטות ממשלה שעניינן התייעלות אנרגטית, ואשר תכליתן היא צמצום צריכת החשמל בפועל הצפויה בשנת 2020. בעקבותיהן הוקמה ועדת מנכ"לים לגיבוש צעדים להתייעלות אנרגטית (עיקרי ההחלטות יפורטו בהרחבה בפרק העוסק בוועדות וצוותים בין-משרדיים).¹⁰⁹

על רקע טעמים אלו הוצבו במסגרת דו"ח ציימנסקי תשעת יעדי הרפורמה: יצירת סביבה עסקית ותחרותית; כלים טובים יותר לחשיפת מוקדי חוסר יעילות וטיפול בהם; התייעלות וחדשנות טכנולוגית וניהולית; שיפור השירות ללקוח; יתרונות ניהוליים וארגוניים; הזדמנויות רבות יותר לקידום עובדים וגיוון עסקים; שיפור היכולת לפקח על משק החשמל בעלות סבירה; משטר דיווח המבוסס על שקיפות וגילוי נאות לרשויות ולציבור הצרכנים; גמישות רבה יותר בגיוס הון פרטי להשקעות "במנות קטנות" תוך הפרטת החברה או חלקים ממנה.¹¹⁰

עיקרי ההמלצות

בהתאם להצעתם של חברי ועדת ציימנסקי, ראוי לאמץ מבנה ארגוני חדש למשק החשמל המבוסס על מספר יסודות¹¹¹ – תחרות ברובד הייצור ובסחר הסיטונאי; הפרדה בין הפונקציות העיקריות במשק החשמל (ייצור, הולכה, חלוקה ואספקה ובצדן שירותי עזר); עידוד יצרנים פרטיים; וכן הפרטה בשיעורים שיוגדרו מראש. בהמלצותיהם מתייחסים חברי הוועדה הן לשלב ביניים המוצע על-ידם והן למבנה היעד הסופי.

שלב הביניים –

1. הולכה – פונקציה ההולכה מהווה מונופול טבעי ותישאר בידי גורם אחד שיקבל בלעדיות בתחום זה. מקטע ההולכה יאורגן כחברת בת נפרדת בבעלות מלאה של חברת החשמל וזו תעסוק במתן שירותי העברת חשמל ליצרנים ללא סחר. כמו כן תעסוק החברה בניהול המרכזי של העומס, בניהול הסחר ובמתן שירותי יעוץ למשרד התשתיות (כפי שיפורט

¹⁰⁸ שם, בעמ' 5.

¹⁰⁹ החלטת ממשלה מס. 4095 [חכ/15] בנושא צעדים להתייעלות אנרגטית - צמצום בצריכת החשמל מיום 18.9.2008 וראו גם החלטת ממשלה מס. 3261 [חכ/69] בנושא גיבוש צעדים להתייעלות אנרגטית – צמצום צריכת החשמל מיום 13.3.2008.

¹¹⁰ דו"ח ציימנסקי, לעיל ה"ש 53, בעמ' 34.

¹¹¹ שם, בעמ' 6.

בהרחבה בפרק העוסק ב**בחניקה**, במסגרת תיקון מס. 5 לחוק משק החשמל, הוחלט על הפרדה בין פעילות ההולכה לבין פעילות ניהול המערכת).¹¹²

2. **ייצור** – לפי המלצת חברי הועדה, מתקני הייצור הקיימים יופעלו בחמישה מרכזי רווח עצמאיים לפי אתרים קיימים. מתקני ייצור חדשים יפעלו כחברות בנות של חברת החשמל. לצד חברת חשמל יפעלו יצרנים פרטיים שיספקו 15% לפחות מכלל הייצור העתידי. מדיניות רישוי תעודת כניסת יצרנים פרטיים לשוק לרובד זה ועל חברת חשמל תוטל חובה לרכוש חשמל מהיצרנים הפרטיים.¹¹³

3. **חלוקה ואספקה** – מערך החלוקה והאספקה יופרד לחלוטין מחברת החשמל ויאורגן במסגרת של חברת אחזקות ממשלתית חדשה, שבבעלותה יהיו ארבע חברות בנות על בסיס אזורי. החברות האזוריות יעסקו הן באספקת חשמל – קניית חשמל מיצרנים, העברתו ומכירתו לצרכנים והן בחלוקת חשמל והעברת חשמל פנים אזורית לצרכנים גדולים כ"תווד" בלבד. עם יישום המבנה החדש יחל ביצוע תהליך ההפרטה.¹¹⁴

4. **סחר ושירותי עזר** – בהתאם להמלצת חברי הועדה, ראוי שייקבעו הוראות בדיון שיאפשרו התפתחות תחרות בתחום הסחר הסיטונאי. לקוחות גדולים יורשו לרכוש חשמל במישרין מחברת החשמל או יצרן פרטי ולא דווקא מחברת החלוקה האזורית.¹¹⁵ נוסף על כך המליצו חברי הועדה על תכנון והקמה של מתקני ייצור, השנאה ומיתוג אשר יתקיימו במסגרת חברת החשמל כמרכזי רווח עצמאיים.¹¹⁶

מבנה היעד –

1. **ייצור** – לפי המלצת חברי הועדה, כל מתקני הייצור, בין קיימים או עתידיים, יופעלו כחברות בנות נפרדות של חברת החשמל תוך שחברת החשמל תהפוך לחברת אחזקות. במקביל תחל הפרטה של חברות הייצור. יש לשאוף לאחוז ייצור פרטי גבוה בהרבה מ-15% ואשר יגיע לכדי 40% מכלל כושר הייצור הארצי בכל רגע נתון.¹¹⁷

2. **הולכה** – חברת ההולכה תופרד מחברת החשמל ותאורגן כחברה ממשלתית נפרדת שתמשיך במכירת שירותי העברת חשמל לכלל היצרנים. כך תוכל גם חברת ההולכה לספק למשרד התשתיות שירותי תכנון לאומי של ייצור ואספקת חשמל ושירותי תמך כגון הכנת מכרזים להקמה ולתפעול של יחידות ייצור חדשות. חברת ההולכה תיוותר בבעלות ממשלתית.¹¹⁸

¹¹² שם, בעמ' 30.

¹¹³ שם, בעמ' 29.

¹¹⁴ שם, בעמ' 30.

¹¹⁵ שם, שם.

¹¹⁶ שם, בעמ' 31.

¹¹⁷ שם, בעמ' 31.

¹¹⁸ שם, שם.

3. חלוקה ואספקה – המספר הסופי של חברות החלוקה האזוריות ייקבע בשים לב להבטחת יעילות מרבית ותוך המשך ההפרטה של חברות החלוקה עד כדי העברת מלוא הבעלות עליהן.¹¹⁹

4. סחר ושירותי עזר – תבוצע בחינה קבועה של נושא הסחר הסיטונאי תוך מגמה לעודד ולהעמיק את התחרות. בהתאם לניסיון שיצטבר ייקבע גודלו של "לקוח גדול", תוך תשומת לב ללקח הבריטי, לפיו לאורך זמן מונמך סף הכניסה לקטגוריה זו.¹²⁰ לעניין שירותי העזר המליצו חברי הועדה על ארגונים במסגרת חברות בנות תוך הפרטה חלקית.¹²¹

הרגולציה על משק החשמל –

1. משרד האנרגיה והתשתיות – ימשיך לשאת באחריות הממלכתית לקיומה של מערכת חשמל תקינה בישראל ואספקת חשמל סדירה. המשרד יהא אחראי לקביעת מדיניות החשמל הלאומית ומימושה. השר יהיה ממונה על ביצוע החוק החדש, יוסמך לקביעת תקנות על פיו, הענקת רישיונות והוצאת מכרזים. המשרד יוכל להסתייע ברשות החשמל ואף ארגון ההולכה (לכשיתאגד כחברה ממשלתית).¹²²

2. הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל – הרשות תוקם על פי חוק חדש כתאגיד עצמאי נפרד ממשרד האנרגיה. לרשות יהיה משקל משמעותי במארג הכוחות הפועלים במשק החשמל כגורם אובייקטיבי מאזן ומקצועי.¹²³

3. מועצת החשמל – לצד הרשות תוקם מועצת החשמל. יו"ר מועצת החשמל יהיה מנכ"ל משרד התשתיות וממלא מקומו יהיה נציב החשמל. מועצת החשמל תקיים דיונים בתחומי מדיניות החשמל תוך מתן דגש להיבטים ממלכתיים וציבוריים ותייעץ לשר האנרגיה בכל עניין הנוגע למשק החשמל אשר יובא בפניה וכן תדון בדו"ח השנתי של הרשות.¹²⁴

הכלים להשגת יעדי הרפורמה

לשם השגת יעדי הרפורמה הציעו חברי ועדת צ'ימנסקי לעשות שימוש בשלושה כלים במשולב – הראשון, יצירת תנאים להתפתחות תחרות בכל הרבדים, למעט מקטע ההולכה, תוך קיום הפרטה עד שיעור מוגדר מראש, כניסה של גורמים נוספים – חדשים למשק החשמל והסרת מחסומים נוספים המונעים את פתיחת הענף לתחרות ובכלל זה מניעת סבסוד צולב; השני, קביעת כללי

¹¹⁹ שם, בעמ' 32.

¹²⁰ שם, שם.

¹²¹ שם, שם.

¹²² שם, שם.

¹²³ שם, בעמ' 33.

¹²⁴ שם, בעמ' 33.

משחק ברורים במסגרת חקיקה עדכנית ומנגנוני רישוי ואכיפה אפקטיביים; השלישי, פיקוח יעיל בתחום התעריפים ובתחום מתן השירות ללקוח.¹²⁵

חשוב להדגיש, כי לגישת חברי ועדת ציימנסקי, מידת הצלחתה של הרפורמה המוצעת במשק החשמל תלויה, בראש ובראשונה ביישום שלושת רכיבי הרפורמה – ביצוע השינוי המבני המוצע, יצירת מערך רישוי חדש והקמת רשות פיקוח עצמאית. אלה הם שלושה יסודות חיוניים ברפורמה, משלימים זה את זה ובקיומם יחדיו זה לצד זה יוצרים "תמונה שלמה" בעלת אפקט מצטבר. ביצועם של שלושת הרכיבים הללו כמכלול ובהתאם ללוח הזמנים המוצע, מהווה תנאי הכרחי למיצוי יעיל של יתרונות כל אחד מהם כמו גם להשגת היעדים העומדים ביסודה של הרפורמה.¹²⁶

כך לדוגמה, לגישת חברי הוועדה, אי-ביצוע של השינוי המבני המוצע במשק החשמל יפגום ביעילותה של רשות הפיקוח, שכן הפיקוח על פעילויות מונופוליסטיות מחייב מערך פיקוח אינטנסיבי שעלותו גבוהה מאוד, נוכח "העדר כוחות שיטור מבניים". הניסיון המצטבר בתחום זה בארץ ובעולם מלמד שהגברת הפיקוח אינה יכולה להוות תחליף הולם לתחרות ולאפשרות לבצע השוואה בין פעילות מפוקחת אחת לרעותה – "פיקוח באמצעות סרגל". הקושי גובר עוד יותר כאשר המפקח עומד מול גוף אחד ורב-עוצמה.

יחד עם זאת, הדגישו חברי הוועדה כי מתכונת הפעולה המוצעת לרשות הפיקוח היא דינאמית במובן זה שהיא תתאים עצמה לשינויים הצפויים במבנה הענף, אם וככל שיהיו. באותה מידה – לא ניתן לעודד התפתחות תחרות ולהשיג את יעדי הרפורמה על-ידי שינוי מבני בלבד, ללא המרת זיכיון חברת החשמל במערך פיקוח ורישוי שיתבסס על רישיונות נפרדים לרובדי הפעילות השונים ועל רשות פיקוח עצמאית ובלתי-תלויה המסוגלת להבטיח הוגנות במערכת היחסים בין הגורמים השונים במשק החשמל, שמטבע הדברים לא יהיו בעלי עמדות כוח שוות, לפחות בשלבים הראשונים.¹²⁷

על הנחות היסוד שעמדו בבסיס עבודתם של חברי הוועדה ניתן ללמוד רבות גם מהערותיהם בסופו של הדו"ח. ראשית, ציינו חברי הצוות, כי הם ערים לכך שבחברת החשמל קיימת מודעות גוברת לגבי הצורך בחיזוק אמינות האספקה, שיפור השירות והתייעלות. אלא שהדעת נותנת שהמגמה המסתמנת להביא לרפורמה כוללת במשק החשמל, בשילוב אלמנטים תחרותיים, תרמה ותוסיף לתרום בעתיד לשינוי התפיסה בקרב מנהלי חברת החשמל ועובדיה.

יחד עם זאת, ברור שרק שינוי מערכתי, הלכה למעשה, במסגרת חקיקה חדשה, שיישען על תחרות וגיוון משמעותיים מחד גיסא ועל מערך קישוי מתקדם ומגנון פיקוח אפקטיבי מאידך גיסא, יבטיח את השגת יעדיה של הרפורמה כפי שפורטו לעיל.¹²⁸

¹²⁵ שם, בעמ' 6.

¹²⁶ שם, בעמ' 23.

¹²⁷ שם, שם.

¹²⁸ שם, בעמ' 24.

שנית, ציינו חברי הצוות, כי עבודתם נעשתה תוך לימוד הנעשה במדינות אחרות ובעיקר במערב אירופה ובצפון אמריקה. עם זאת, הדבר נעשה תוך מודעות לכך שנתוני המיוחדים של ישראל מחייבים ראייה ביקורתית ויישום רפורמה בזהירות המתחייבת מהנסיבות הגיאוגרפיות, הכלכליות והחברתיות של ישראל.¹²⁹

עוד מעניין לגלות, כי בין יתר הטעמים לעיתויה של הרפורמה מונים חברי ועדת צ'ימנסקי גם את העובדה שמשק החשמל הישראלי צועד בכללותו לקראת הקטנת מעורבות הממשלה, במישרין או באמצעות תאגידים שבבעלותה, במתן שירותים בפועל והגדלת חלקו של הסקטור הפרטי. לגישתם, שינוי מבני יתמוך במגמה זו.¹³⁰ לכל האמור יש להוסיף את התייחסותו של שר התשתיות לשעבר ג' שגב, אשר התייחס לנטיית ליבו לכאורה של מי שעמד בראשה של ועדת צ'ימנסקי, וכלשונו "צ'ימנסקי היה הקיצוני הגדול ביותר בנושא הפרטה. מבחינתו - שכל שאלטר יהיה פרטי".¹³¹

בהמשך להמלצותיה של ועדת צ'ימנסקי, אשר אומצו בהחלטת ממשלה (מס. 5484)¹³² ובאופן חלקי בלבד בחוק משק החשמל, התקבלה בחודש אוגוסט 1999 החלטת ממשלה (מס. 125) שעניינה לפעול ליישום שינוי מבני במשק החשמל במטרה ליצור תנאים להתפתחותה של תחרות לטובת כלל הצרכנים במשק.¹³³ במסגרת החלטה זו הוטל על שר התשתיות ושר האוצר למנות צוות בהשתתפות נציגי משרד התשתיות הלאומיות, משרד האוצר, משרד המשפטים ורשות החברות הממשלתיות, אשר יגבש הצעה מפורטת של הצעדים הנדרשים לביצועה של החלטה. בעקבות החלטה זו מונתה ועדה בין-משרדית לשינויים מבניים במשק החשמל (להלן – ועדת מראני) בראשות מנכ"ל המשרדים ובהשתתפות נציגי משרד המשפטים, רשות החברות הממשלתיות, אגף התקציבים ומינהל החשמל שבמשרד התשתיות הלאומיות.¹³⁴

יש מקום להדגיש בהקשר זה, כי כפי העולה מדברי ההסבר להצעת החלטת הממשלה, הנחת המוצא של מקבלי החלטות בממשלה הייתה המאפיין הריכוזי של המשק הישראלי, הגורם לחוסר יעילות כלכלית בהקצאת משאבים וכן ההנחה ש"התקדמות בתהליך של שינוי המבנה הענפי יאפשר התפתחותה של תחרות והליך התייעלות של משק החשמל לטובת המשק בכללותו והצרכנים". עובדה זו מחזקת את ההנחה שועדת מראני כוונה למן רגע הקמתה לגיבוש המלצות שעיקרן פתרון בעיית הריכוזיות בה לוקה משק החשמל בדרך של פתיחת משק החשמל לתחרות.¹³⁵

¹²⁹ שם, בעמ' 25.

¹³⁰ שם 39, בעמ' 24.

¹³¹ הישיבה ה-414 של הכנסת ה-13 מיום 19.1.1996. בנושא הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (קריאה ראשונה), דברי שר התשתיות לשעבר ג' שגב, בעמ' 9.

¹³² החלטת ממשלה מס. 5484 בנושא מבנה משק החשמל – המשך דיון מיום 28.5.1995.

¹³³ החלטת ממשלה מס. 125 בנושא משק החשמל מבנה ענפי תומך תחרות מיום 22.8.1999.

¹³⁴ דין וחשבון הוועדה ליישום שינויים מבניים במשק החשמל – כתב המינוי (24.3.2003) (להלן – דו"ח מראני).

¹³⁵ דברי ההסבר להצעת החלטת ממשלה מס. 125 בנושא משק החשמל – מבנה ענפי תומך תחרות מיום 22.8.1999.

ועדת מראני (1999)

ועדת מראני, אשר הוקמה כאמור בשנת 1999, התבקשה לגבש הצעה מפורטת לגבי הצעדים הנדרשים על מנת ליישם שינוי מבני במשק החשמל, במטרה ליצור תנאים להתפתחותה של תחרות לטובת כלל הצרכנים, כמקובל במרבית המדינות המפותחות בעולם.¹³⁶ לצורך גיבוש המלצותיה, נעזרה הועדה בחברת ייעוץ חיצונית בינלאומית בשם [Deloitte & Touche](#).¹³⁷

חשוב לציין, כי ועדת מראני פעלה בראי מאפייניו הייחודיים של משק החשמל הישראלי המפורטים להלן¹³⁸ -

1. גידול מתמשך בביקושים כתוצאה מקצב גידול האוכלוסייה והתפתחות כלכלית וטכנולוגית.
2. פער משמעותי בין צריכת חשמל בשעות השפל לצריכה בשעות השיא עקב שיאי ביקוש קיצוניים בחורף ובקיץ.
3. בידוד מערכת החשמל בישראל ממערכות חשמל במדינות שכנות וחוסר היכולת להסתמך על יבוא חשמל.
4. תלות ביבוא של דלקים לצורך ייצור חשמל. עד עתה, גם הרזרבות המוכחות של הגז הטבעי שהתגלו מול חופי מדינת ישראל אינן מספיקות, על פי מיטב ההערכות, ליותר מ-15 שנים.

עבודתה של הועדה נחלקה לשני שלבים, עליהם יורחב בפרק העוסק ב[חברות ייעוץ חיצוניות](#) -

השלב הראשון: הגשת המלצות ביניים

דו"ח הביניים של הועדה כלל המלצות בנוגע למבנה היעד הרצוי למשק החשמל הישראלי. ההמלצות גובשו, כאמור, על בסיס ניתוח של משקי חשמל במדינות מפותחות בעולם, תוך התייחסות למאפיינים ייחודיים של משק החשמל בישראל. עיקרי ההמלצות של הועדה בדו"ח הביניים הן להפריד בין מקטעי משק החשמל השונים באופן הבא:¹³⁹

1. מקטע הייצור יפוצל למספר חברות ויפתח לתחרות.
2. מקטע ההולכה יפעל כמונופול טבעי תחת פיקוח ממשלתי.
3. יוקם מנגנון למסחר תחרותי בחשמל, אשר יפעל בשקיפות מלאה.
4. מקטע החלוקה יפוצל למספר חברות, אשר תפעלנה כמונופולים אזוריים תחת פיקוח ממשלתי.
5. מקטע הסחר יופרד ממקטע החלוקה, יפתח לתחרות ויכלול מספר חברות.
6. הפעילויות במקטעים השונים תבוצענה תחת רישוי ממשלתי מתאים, לרבות במקטעים התחרותיים. אופן הפיקוח והיקפו יקבעו בהתאם לדרגת התחרות שתתפתח בכל מקטע.

¹³⁶ דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 4 וראו גם החלטת ממשלה מס. 125 בנושא משק החשמל - מבנה ענפי תומך תחרות מיום 22.8.1999.

¹³⁷ שם, בעמ' 4-5.

¹³⁸ שם, בעמ' 12.

¹³⁹ שם, בעמ' 4-5.

השלב השני: הגשת דו"ח סופי

את המלצותיה הסופיות של ועדת מראני ניתן לחלק לשלושה חלקים: המלצות הנוגעות להפרדה למקטעים בחברת החשמל; המלצות הנוגעות לעידוד הכניסה של גורמים פרטיים למשק החשמל; וכן המלצות הנוגעות לשינוי מבנה הפיקוח על משק החשמל. חברי הוועדה ציינו, כי שלבי הביניים מהווים צעד הכרחי לקראת השגת מבנה היעד – מבנה תחרותי מבוזר, אך אין בהם כדי להוות השגתו. עם זאת, ללא ביצוע שלבים אלו לא ניתן יהיה להגיע בעתיד הנראה לעין ליעד זה.

למחרת הגשת המלצותיה הסופיות של הוועדה (24.3.2003) התקבלה החלטת ממשלה (מס. 104) שעניינה רפורמה במשק החשמל.¹⁴⁰ החלטה זו מאמצת הלכה למעשה, גם אם לא במפורש, את המלצותיה הסופיות של ועדת מראני. במסגרת ההחלטה נקבע, כי יש לפעול לתיקון חוק משק החשמל כך שיבואו בו לידי ביטוי העקרונות הבאים –

1. קביעת מבנה היעד של משק החשמל – מבנה מבוזר בהפרדה למקטעים, זאת תוך פיתוחו של סחר בחשמל והפרדה נוספת בין חלוקה ואספקה:¹⁴¹ ייצור (ייפנתח לתחרות), הולכה (מונופול טבעי) וחלוקה (מונופולים אזוריים).
2. צעדי ביניים – הפרדת המקטעים כאמור תוך תאגוד פעילויות בתחום הייצור (3-4 חברות) והחלוקה (כ-5 חברות בהתחשב במחוזות חברת החשמל) ובנוסף הקמת חברות ייעודיות למתן שירותים שונים למכלול הפעילות בחברה. מטרתם של צעדי הביניים היא מחד לקדם את המשק לכיוון מבנה היעד, ומאידך מניעת קשיים באספקה הסדירה של החשמל.
3. הפרטה – בדברי ההסבר להצעת החלטת הממשלה נכתב, כי ניתן יהיה להפריט את החברות הבנות בדרך שתאפשר את כניסתם של משקיעים פיננסיים נוספים לענף החשמל וכן כניסתו של הון חדש לענף, תוך התמודדות עם בעיית הריכוזיות במשק החשמל.
4. שינוי הדרגתי – בתחילה תרכוש חברת ההולכה חשמל מחברות הייצור ותמכור אותו לחברות החלוקה ובנוסף תתאפשר מכירה ישירה של חשמל מתברות ייצור לחברות חלוקה וכך יוכל המשק, באופן אבולוציוני, לעבור למבנה היעד המוצע.
5. פיתוח משק החשמל – פיתוח המשק ייעשה בדרך של כניסת ייצור פרטי וחלוקה פרטית (במרכזי מסחר, קניונים, ישובים קהילתיים וכו') בהתאם לכללים שתקבע רשות החשמל.
6. רגולציה – במסגרת ההחלטה הוחלט על איחוד הגופים העוסקים ברגולציה – מינהל החשמל ורשות החשמל – כדי לתמוך במבנה משק מבוזר.

¹⁴⁰ החלטת ממשלה מס. 104 בנושא הרפורמה במשק החשמל מיום 25.3.2003.

¹⁴¹ דברי ההסבר להצעת החלטת ממשלה מס. 104 בנושא הרפורמה במשק החשמל מיום 25.3.2003.

כפי העולה מדברי ההסבר להצעת החלטת הממשלה כאמור המאמצת את המלצותיה של ועדת מראני, בין יתר הטעמים להפרטתה של חברת החשמל נמנה הפיכתו של משק החשמל הישראלי לאטרקטיבי יותר בעבור השקעות הון זרות. יחד עם זאת, בדברי ההסבר אין כל התייחסות לטיעון בדבר עליית מחירי החשמל כתוצאה משינויים מבניים במשק החשמל, ובפרט הפרטתה של חברת החשמל.¹⁴²

בהמשך להחלטת הממשלה כאמור אושר [תיקון לחוק משק החשמל \(תיקון מס' 2\)](#), ועיקרו הטלת מגבלות על אחזקה צולבת בין מקטעי משק החשמל (ייצור, הולכה וחלוקה). בהתאם לתיקון החוק, החל מחודש מרץ 2006 הוחלט על הפרדת פעילויות חברת החשמל במקטעים השונים (התייחסות מפורטת לתיקון מס' 2 לחוק משק החשמל תובא בפרק העוסק [בחקיקה](#)).¹⁴³ חשוב לציין, כי חברי הוועדה ציינו בדו"ח, כי לאחר שתתקבל החלטת ממשלה המאמצת את מסקנות הוועדה ויבוצעו תיקוני החקיקה הנגזרים ממסקנות אלו¹⁴⁴ – כפי שאכן היה בפועל, יש להיערך לכך שהרפורמה תיושם לא יאוחר מחודש מרץ 2006, מועד תפוגת תוקפם של הרישיונות שניתנו לחברת החשמל.¹⁴⁵

זמן קצר לאחר הגשת המלצותיה של ועדת מראני החלה העבודה על תכנית האב למשק האנרגיה בישראל. תכנית זו הוכנה לבקשת משרד התשתיות הלאומיות באמצעות יועצים חיצוניים (להלן – צוות התכנון). מטרתה הייתה לבחון את כלל ההיבטים של הפעילויות בתחום האנרגיה בשיתוף הגורמים הממשלתיים והציבוריים הרלוונטיים, ולהציב יעדים לפעילות ממשלתית ופרטית עתידית במשק האנרגיה ובסקטורים משיקים. זאת **כדי ליצור תשתית עובדתית ראויה למקבלי ההחלטות לקבלת החלטות ראויות למשק, להשאת הרווחים ולפיתוח בר-קיימא**.¹⁴⁶

תכנית האב למשק האנרגיה בישראל (2003-2004)

במסגרת עבודה זו, אשר המלצותיה הראשונות בדבר קווים מנחים למדיניות שימור אנרגיה הוגשו כבר באוקטובר 2003, נבחנו, בין היתר, הביקושים הצפויים לאנרגיה ראשונית, איומים והזדמנויות במשק האנרגיה הישראלי, ניתוח מבני משק הדלק והחשמל ובחינת חלופות לשינויים מבניים ולתמהיל הדלקים העתידי לייצור חשמל וכן שימור אנרגיה.¹⁴⁷ חשוב להדגיש, כי אף שבמסגרת תכנית זו נעשתה עבודה רצינית, מקיפה ומעמיקה, נראה שתכנית זו טרם אומצה

¹⁴² דברי ההסבר להצעת החלטת ממשלה מס. 104 בנושא הרפורמה במשק החשמל מיום 25.3.2003.

¹⁴³ משרד התשתיות הלאומיות – עיקרי תקציב 2009.

www.mof.gov.il/BudgetSite/StateBudget/Budget2009/MinisteriesBudget/Foundations/Lists/List1/Attachments/1/foundation1.pdf

¹⁴⁴ החלטת ממשלה מס. 2429 בנושא יישום השינוי מבני בחברת החשמל מיום 15.8.2004.

¹⁴⁵ דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 29.

¹⁴⁶ אלי"מ (מיל.) אלי רונן **תכנית האב למשק האנרגיה עד שנת 2025 – תקציר**.

¹⁴⁷ שם, שם.

באופן רשמי, מסיבות שאינן ברורות.¹⁴⁸ עובדה זו מעידה גם על מידת מחויבותן הנמוכה של רשויות השלטון לפעול לצמצום צריכת החשמל ולהשגת יעדים סביבתיים בתחום זה.

קווים מנחים למדיניות שימור אנרגיה (אוקטובר 2003)

תחום שימור האנרגיה, כפי שכותבים מחברי המסמך, הינו המרכיב המרכזי והחשוב ביותר בתכנית האב. על-פי הערכות, פוטנציאל החיסכון באנרגיה במדינה כישאל עומד על סדר גודל של 20% ויותר של כלל הביקוש לאנרגיה (להמחשת הירידה בביקוש ר' [נספח 4](#)).¹⁴⁹

לחיסכון זה השלכות לאומיות חיוביות גורפות ועצומות בהיבטים רבים – הוא עשוי לאפשר בעתיד דחייה ארוכה של הצורך בהקמת תחנות כוח, ובכך יאפשר – לכשיגיע הצורך בתוספת כושר ייצור – לנצל הזדמנויות טכנולוגיות כדאיות יותר שתבשלנה עד אז. כן יוביל לחיסכון בהוצאה גדולה למשק וישפיע חיובית על גידול שיעור הצמיחה ועל שיפור איכות הסביבה.¹⁵⁰

עוד נכתב במסמך, כי קיים מגוון עצום של אפשרויות אופרטיביות וצעדים תיאורטיים שניתן להפעיל על-מנת לשמר אנרגיה. לגישתם, חשיבות פעולות אלה נגזרת, בין היתר, מכך שהן יכולות – לפחות בחלקן הגדול – להתבצע ללא תלות במרכיבי מדיניות אחרים וללא כל סתירה אליהם, וזאת בעלויות נמוכות יחסית למרכיבי מדיניות אחרים.¹⁵¹

לכך יש להוסיף, כי לגישת מחברי המסמך, מדיניות שימור האנרגיה בישראל לא תוכל להיות אפקטיבית, אלא בהתקיים שינוי בסיסי בקרב הגורמים הממשלתיים הרלוונטיים בהבנה ובתפיסה לגבי חשיבותו של הנושא – הכרה בהכרח להסיט את משק החשמל, בכל הקשור לשימור אנרגיה, ממסלול של "עסקים כרגיל"; הכרה בזכותה וחובתה של המדינה להפעיל את האמצעים התורמים לשימור אנרגיה גם על חשבון מה שנראה לכאורה כזכויות פרט; הכרה בצורך להשקיע בתחום שימור האנרגיה משאבים כספיים בהיקף הולם תוך כדי הבנה לגבי כדאיות השקעת משאבים זו; הכרה בצורך לשדרג את חשיבותו הארגונית של תחום שימור האנרגיה במסגרת הממשלתית, וכן את הצורך במדיניות לאומית אינטגרטיבית בתחום זה.¹⁵²

לאחר בחינת האיזונים השונים בין תועלות לבין ישימות בטווח הארוך סבורים מחברי המסמך, כי תכנית האב צריכה לכלול צעדים אופרטיביים במישור החקיקתי, הכלכלי והחינוכי כמפורט להלן.

צעדי שימור בעדיפות גבוהה לקידום באמצעות חקיקה – אכיפת תקני נצילות מינימלית של מוצרים חדשים בשוק המסחרי לכל סוגי מכשירי הצריכה החשמליים הביתיים. בנוסף, מוצע

¹⁴⁸ ד"ר ניר בקר ואורן עזריה לא דופקים חשבון עם החשבון: כדאיות כלכלית-חברתית של שימור אנרגיית החשמל בישראל – מקרה מבחן ותכנית יישומית למכשירי חשמל ביתיים 8 (אט"ד, מאי 2006). (להלן – לא דופקים חשבון עם החשבון).

www.adamteva.org.il/Uploads/dbsAttachedFiles/simur.pdf

¹⁴⁹ תכנית האב למשק האנרגיה בישראל – קווים מנחים למדיניות שימור אנרגיה (אפריל 2004), בעמ' 3 (להלן – תכנית האב למשק האנרגיה בישראל – קווים מנחים למדיניות שימור אנרגיה).

¹⁵⁰ שם, שם.

¹⁵¹ שם, שם.

¹⁵² שם, בעמ' 6-7.

לחייב באמצעות תיקון של חוק מקורות האנרגיה את כל גופי הממשל בישראל – ממשלה, רשויות מקומיות, גופים ציבוריים – בגיבוש תכניות פנימיות מפורטות ומחייבות לחסכון באנרגיה.¹⁵³

התכניות תכלולנה דפוסי התנהגות שונים ומגוונים מחייבים ומומלצים (מגבלות הפעלת תאורה, מיזוג אוויר, שינוי טכנולוגיות צריכה ועוד) ודרכים לאכיפה פנימית. כן יש לשקול תוספת לחוק התכנון והבנייה שתחייב במסגרת הכנת תכניות מתאר ארציות, מחוזיות ומקומיות, ביצועו של סקר המציג השלכות על צריכת אנרגיה של חלופות תכנוניות שונות – ממש כפי שמחויבים סקרי השפעה על הסביבה.¹⁵⁴

צעדי שימור בעדיפות גבוהה לקידום באמצעות תמרוץ כלכלי – מחברי המסמך ממליצים על גיבוש תכנית ייחודית לתמרוץ עמוק של החלפת מכשירי צריכה חשמליים, ובמיוחד מזגנים ישנים בעלי נצילות נמוכה במזגנים חדשים שנצילותם גבוהה. התמרוץ ייעשה על-ידי מתן הלוואות או סובסידיות גדולות מאוד ביחס למחירי המוצרים החליפיים החדשים, כאשר מקור כספי אפשרי לסובסידיות והלוואות אלו יהיה העלאה (קלה) במחיר החשמל, אשר תנותב לקרן מיוחדת לשימור אנרגיה.¹⁵⁵

בשונה מצעדי חקיקה, גישת תמרוץ כלכלי צריכה לחול גם על צרכנים תעשייתיים ומוסדות ציבור נותני שירותים. כפי שמציינים מחברי המסמך, זהו אמצעי מורכב אך ישים, לפחות בטווח בינוני וארוך, ומומלץ להכין עבורו תכנית יישום אופרטיבית מפורשת. כן יש לפתח ולגבש תכנית ארוכת טווח לביסוס יכולת להסדרים מסחריים של השלה וולונטרית ומבוקרת של חשמל לכל סוגי הצרכנים בישראל; להתחיל בגיבוש תכנית ארוכת טווח להחדרת העיקרון של תשלום אגרות גודש לנסיעה ברכב פרטי, בכניסות לערים ובתוך ערים צפופות.¹⁵⁶

צעדי שימור בעדיפות גבוהה לקידום באמצעות הפצת מידע, הסברה וחינוך – יש לפעול בנחישות להחדרת חובת סימון ודירוג קשת רחבה ככל האפשר של מוצרי חשמל ושל מכוניות; יש לעשות שימוש רב ובלתי-נפסק באמצעי חינוך והסברה בתחום שימור האנרגיה ובמיוחד להשקיע בפעולות ייעוץ, הסברה, הדרכה וסיוע מקצועי לקהלי יעד ממוקדים.¹⁵⁷

הקמת רשות ייעודית לשימור אנרגיה – לגישת מחברי המסמך, ריבוי הגורמים המעורבים וכן מודעותה החסרה של הממשלה לפוטנציאל הרחב של תחום שימור האנרגיה, עשויים להוביל לחוסר נחישות בקידום, הפעלה ואכיפת אמצעי שימור. נחישות כזו בהכנת תכניות מימוש מפורטות הינה תנאי אסטרטגי לצורך יישום התכנית.¹⁵⁸

¹⁵³ שם, שם.

¹⁵⁴ שם, שם.

¹⁵⁵ שם, בעמ' 7.

¹⁵⁶ שם, שם.

¹⁵⁷ שם, בעמ' 8-9.

¹⁵⁸ שם, בעמ' 6.

לכך יש להוסיף, כי ככלל, נדבך מדיניות שימור האנרגיה אינו מקבל התייחסות ראויה בישראל וזאת בין היתר בשל תפיסות כלכליות ומערכתיות לא הולמות.¹⁵⁹ נוכח מציאות זו נובע צורך ברור, לגישת מחברי המסמך, להקים במשרד התשתיות רשות לשימור אנרגיה, אשר תהנה מסמכויות מתאימות ותפעל למימוש ההמלצות המופיעות במסמך זה.¹⁶⁰

על רקע זאת ממליץ צוות התכנון על הקמתה של רשות לשימור אנרגיה, אשר בגדר תחומי טיפולה יכללו את כל הכלול נכון לרגע כתיבת המסמך בתחום טיפולו של אגף שימור משאבי תשתית ובנוסף תועברנה אליה כלל סמכויות האכיפה של צעדי שימור אנרגיה המצויים במשרדי ממשלה אחרים. הרשות תהא אחראית גם על שיתוף הפעולה של המגזר הממשלתי עם חברות מהמגזר הפרטי שעיסוקן בתחום שימור אנרגיה. היא תעסוק בין השאר בהעמקת המחקר והמידע לגבי דפוסי צריכת אנרגיה ולימוד הניסיון הבינלאומי.¹⁶¹

בצד זאת נכתב בדו"ח, כי **להערכת משרד האוצר אין מקום להקים רשות לשימור אנרגיה** בשל החשש, כי הדיונים על תפקידי הרשות והמשאבים שיועמדו לרשותה יערכו זמן רב ויעכבו ביצוע תכניות ספציפיות שניתן לבצען בכלים קיימים. לפי הערכה זו, הקמת רשות לשימור אנרגיה תגרום למאבק תמידי בנושא סמכויות והגדרות בינה ובין רשויות וגופים אחרים, דבר שיפגע בקידום הפעילות בתחום שימור האנרגיה.¹⁶²

מבנים משקיים מומלצים (מרץ 2004)

במסגרת מסמך זה הוצגו המבנים המומלצים למשקי החשמל והדלק שהם אחד מחמשת הנדבכים המרכיבים "חלופת מדיניות".¹⁶³ למיטב ידיעתנו, זוהי למעשה הפעם הראשונה בה נערכת בדיקה רצינית ומעמיקה בנושא, מאז הוחלט על עריכתו של שינוי מבני במשק החשמל (שנות התשעים המוקדמות). בחינה דומה נעשית גם במסגרת עבודתה של [חברת הייעוץ החיצונית KPMG](#).

לגישת צוות התכנון, המבנה המומלץ על-ידם יהווה מטרה סופית למימוש בטווח התוכנית (עד 2025 לכל המאוחר). עם זאת, ברור לכל, כי ככל שמבנה היעד שונה מן המצב הנוכחי, תידרש הדרגתיות רבה יותר במימושו.¹⁶⁴

בנוסף, היכולת לבצע תמורה מבנית בהדרגה, כמו גם השאלה באיזה מצב יימצא המשק אם מסיבות של קשיי ישימות ייעצר התהליך באמצעותו – היוו חלק ממכלול השיקולים ששימשו להערכה השוואתית של החלופות המבניות.¹⁶⁵

¹⁵⁹ שם, שם.

¹⁶⁰ שם, בעמ' 4.

¹⁶¹ שם, בעמ' 9.

¹⁶² שם, בעמ' 46.

¹⁶³ תכנית האב למשק האנרגיה בישראל – מבנים משקיים מומלצים (מרץ 2004), בעמ' 3 (להלן – תכנית האב למשק האנרגיה בישראל – מבנים משקיים מומלצים).

¹⁶⁴ שם, בעמ' 13.

¹⁶⁵ שם, שם.

בטרם יוצגו החלופות הקיימות לגישת צוות התכנון, חשוב להדגיש, כי עבודתו של הצוות הסתמכה על בחינת שתי קטגוריות עיקריות של קריטריוני הערכה של החלופות המוצעות¹⁶⁶ –

1. **קידום היעדים** – קטגוריה של קריטריונים המשקפים את מידת קידום יעדי המדיניות במשק החשמל.

2. **ישימות** – קטגוריה של קריטריונים המשקפים מזוויות שונות את הסיכוי להגשים תוך זמן נתון את החלופות הנבחרות.

האבחנה בין שתי הקטגוריות חשובה ביותר, כפי שכותב צוות התכנון. זאת משום שכדי שחלופת מדיניות מבנית תיתפס כטובה עליה להיות בו זמנית גם בעלת סיכוי גבוה מאוד לקדם את יעדי המדיניות שהוגדרו וגם בעלת תוחלת ישימות גבוהה.¹⁶⁷

מבין חמשת הקריטריונים שנבחרו להשוואה בין החלופות המוצעות, שלושת הראשונות עניינן בקידום היעדים ושתי האחרונות עניינן בישימות¹⁶⁸ –

קריטריון א': ביטחון בזמינות ובאמינות אספקת החשמל – מידת הביטחון בזמינות רצופה ומתמדת של כל כמות החשמל הנדרש למשק, באיכות הראויה; ובפרט – הביטחון שלא יתרחש בשום זמן בעתיד הנראה לעין משבר "אסטרטגי" באספקה, מן הסוג המביא להיעדר מוחלט ונמשך, לאורך שעות או ימים, של הספקת חשמל לאוכלוסיית צרכנים גדולה.¹⁶⁹

קריטריון ב': תחרותיות – רמת התחרות שתיווצר עם יישום החלופה והשפעתה על הפחתת ההוצאה הישירה לאספקת אנרגיה למשק (למעשה, הכוונה היא לתוחלת עלות אספקת חשמל לצרכן סופי במשק, תחת אילוצים סביבתיים ואחרים שיטיל הרגולטור).¹⁷⁰

קריטריון ג': הגשמה סביבתית – אפקטיביות האכיפה הצפויה של כללי רגולציה סביבתית בקרב כלל התאגידים הפועלים במשק.¹⁷¹

קריטריון ד': ישימות פוליטית-חברתית – מידת הסבירות של התגברות על מחסומים חברתיים ופוליטיים צפויים.¹⁷²

קריטריון ה': מורכבות ביצועית – מידת הסיבוך האובייקטיבי בהנעה, פיקוח ויישום תהליך השינוי. במילים אחרות, מידת המורכבות הקיימת ביישום החלוקה גם בהיעדר מחסומים משפטיים ו/או חברתיים-פוליטיים.¹⁷³

¹⁶⁶ שם, בעמ' 16.

¹⁶⁷ שם, שם.

¹⁶⁸ שם, שם.

¹⁶⁹ שם, שם.

¹⁷⁰ שם, בעמ' 17.

¹⁷¹ שם, שם.

¹⁷² שם, שם.

¹⁷³ שם, שם.

צוות התכנון העיר, כי בהערכת החלופות לגבי מערך חברת החשמל התעלם הצוות מהאפשרות של יבוא חשמל לישראל. עם זאת, מבחינת החלופות המוצעות לגבי המבנה הענפי של מערכת החשמל המרכזית (הכלולה כיום בחברת החשמל), יבוא חשמל כמוהו כיצור חשמל על-ידי יצרנים פרטיים או עצמיים.¹⁷⁴

כאמור, לגישת מחברי המסמך, קיימות למעשה ארבע חלופות לגבי סוג הפיצול האפשרי של המערך הנוכחי של חברת החשמל (להשוואה בין החלופות ר' [נספח 5](#)) ובנוסף קיימות הנחות מוצא לגבי סוגי הבעלות האפשריים והרצויים בסוגי הפיצול השונים תוך הבחנה בין שני סוגי בעלות – ממשלתי ופרטי¹⁷⁵ –

חלופה א': החלופה המאוחדת – לפי חלופה זו, עיקר מערך ייצור החשמל בישראל יהיה מאוחד עם מערכי ההולכה והחלוקה תחת חברה אחת. חלופה זו בעיקרה זהה למצב הקיים (לרבות אם תהפוך חברת החשמל לחברת אחזקות) והיא המועדפת על חברת החשמל. לגישת צוות התכנון, בחלופה זו ראוי שהחברה תיוותר בבעלות ממשלתית.¹⁷⁶

חלופה ב': פיצול מינימלי – לפי חלופה זו מערך ההולכה והחלוקה מצויים תחת תאגיד אחד נפרד ואילו מערך הייצור של חברת החשמל הינו תאגיד נפרד אף הוא ואחוד (ללא פיצול לחברות ייצור). הנחת המוצא היא שהתאגיד הכולל את מערכי החלוקה וההולכה יהיה ממשלתי (בשל המונופול הטבעי של מקטע ההולכה), ובשל כך גם תאגיד הייצור האחדו שיהיה נפרד מתאגיד ההולכה והחלוקה, סביר שיהיה ממשלתי ולא יעבור לידיים פרטיות. הרציונל בחלופה זו הינו כי תחרות בשוק הייצור תושג באמצעות היצרנים הפרטיים והעצמאיים (נתח של כ-30% כאמור) בלבד.¹⁷⁷

חלופה ג': חלופת פיצול מוגבל – חלופה זו דומה בעיקרה לחלופה ב', אלא שמערך הייצור של חברת החשמל כיום והמתוכנן לשנים הקרובות מתפצל לשלושה עד ארבעה תאגידי ייצור גדולים שיהיו בבעלות פרטית. מערך ההולכה והחלוקה יוותר מאוחד בבעלות ממשלתית.¹⁷⁸

חלופה ד': חלופת הפיצול המרבי – מבנה זה דומה לחלופה ג', אלא שמערכי החלוקה האזוריים מתפצלים ממערך ההולכה, כך שתאגיד ההולכה וניהול המערכת הופך תאגיד מונופוליסטי ממשלתי נפרד. הבעלויות על חברות החלוקה באזורים השונים תהיינה פרטיות ואחרות מהבעלויות על חברות הייצור.¹⁷⁹

לגישת צוות התכנון, חלופת הפיצול המרבי (חלופה ד') הינה החלופה העדיפה למשק הישראלי בטווח הארוך וזאת בזכות עדיפותה המכרעת על פני כל שאר החלופות בהקשר לקריטריון התחרותיות שמשקלו גבוה. **לעומת זאת, יתרונה של חלופת הפיצול המרבי על חלופת המשך**

¹⁷⁴ שם, שם.

¹⁷⁵ שם, בעמ' 13-14.

¹⁷⁶ שם, שם.

¹⁷⁷ שם, בעמ' 18-19.

¹⁷⁸ שם, שם.

¹⁷⁹ שם, שם.

המצב הקיים אינו גבוה, וזאת בעיקר בשל היבטי הביטחון ואמינות האספקה – בחירה בחלופה ד' עשויה להיות כרוכה במשבר חמור, גם אם לתקופה קצרה. כך, גם מורכבותה של חלופה ד' עשויה לייצר בעקיפין סיכונים למשבר "אסטרטגי".¹⁸⁰

בהתייחס לכל שאר הקריטריונים (ביטחון ואמינות ההספקה, מורכבות, ישימות וסביבה), לחלופה א' (המשך המצב הקיים למעשה) יתרון ברור על חלופה ד'.¹⁸¹ על אף האמור, לפי הערכת צוות התכנון, חלופה ד' היא זו היכולה להביא למיצוי יעד המדיניות בתחום התחרות באופן משמעותי, היות ועל מנת ליצור תחרות אפקטיבית במשק מוכרחים צרכני החשמל להיות מאורגנים כך שיהיה בידם מנגנון למשחק אמיתי בין מוכרי וצרכני חשמל שונים.¹⁸²

כל עוד לצרכן עצמו אין מנגנונים כאלו, הרי ריבוי היצרנים כשלעצמו – גם אם הוא גדול – איננו מבטיח כלל מאבק תחרותי אמיתי ביניהם לטובת הצרכן, למעט צרכנים גדולים. במצבים אלו, רק התאגיד המונופוליסטי הממשלתי המנהל את העומס ומפעיל את מערך ההולכה והחלוקה, קובע למעשה איזה יצרן יספק חשמל למרבית הצרכנים. התמריצים הפנימיים הטבעיים של תאגיד ממשלתי כה גדול לדאוג להפחתת מחירים לטובת הצרכן בדרך של הפעלת מנגנוני מיקוח קשים מול היצרנים יהיו, לגישת צוות התכנון, נמוכים, שכן לתאגיד לא יהיו קשיים ניכרים בבואו להעתיק עלויות עודפות אל הצרכן הסופי.¹⁸³

לעניין **תחום הפיקוח והרגולציה**, סבר צוות התכנון, כי הקמת פונקציה תכנון אסטרטגי במנהל החשמל היא העדיפה. זאת, על פני הקמת אלמנט של תכנון אסטרטגי בתוך רשות החשמל והפיכתה הלכה למעשה לגוף על העוסק בתכנון, בקרה ורגולציה – קרי, העברת מינהל החשמל לכפיפות רשות החשמל. לגישת הכותבים, חסרון חמור ועיקרי בהטלת סמכות התכנון האסטרטגי על הרשות הרגולטורית הוא ב"ערבול" ו"עמעום" תחומי הסמכויות והאחריות הניהולית.¹⁸⁴

זאת משום שבאותם תחומים בהם פועלת הרשות הרגולטורית לפי חוק היא עצמאית ואינה כפופה לתכתיבי שר התשתיות – אם כי מדיניותה צריכה להיות תואמת למדיניות הממשלה בתחומים הרלוונטיים. לעומת זאת, בכל תחומי התכנון האסטרטגי, על הרשות הרגולטורית להיות כפופה להחלטות מדיניות ערכיות של הדרג הפוליטי. לא יהיה זה נכון לקיים, בתוך ארגון אחד והומוגני כרשות רגולטורית, מצב שבו כפיפות ואי-כפיפות לשר דרות יחדיו.¹⁸⁵

היכולת לתחום את הגבולות בין נושאי התכנון – הכפופים אליו – ונושאי הרגולציה – שאינם כפופים אליו – במהלך עבודה יומיומית ושוטפת, נתונה בספק רב. בהקשר זה מן הראוי לציין, כי במסגרת תיקון מס' 2 לחוק משק החשמל הוצע לאחד את הגופים העוסקים ברגולציה

¹⁸⁰ שם, שם.

¹⁸¹ שם, בעמ' 20.

¹⁸² שם, בעמ' 21.

¹⁸³ שם, בעמ' 19.

¹⁸⁴ שם, בעמ' 23.

¹⁸⁵ שם, שם.

במשק החשמל.¹⁸⁶ עם זאת, התיקון לחוק שאושר בסופו של דבר היה צנוע בהרבה ולמעשה סמכויותיו של מינהל החשמל נותרו כשהיו (הנושא יפורט בהרחבה בפרק העוסק ב**חקיקה**).

תמהיל אופטימלי של מקורות אנרגיה ראשוניים לייצור חשמל (אפריל 2004)

מדיניות תמהיל האנרגיה בייצור החשמל הינה נדבך נוסף להצעת המדיניות בתחום האנרגיה (התייחסות מפורטות לעניין נפקות הרפורמה לסוגיית האנרגיות החלופיות תובא ב**המשך**). כפי שמציין צוות התכנון, קביעת תמהיל לייצור חשמל נועד להגדיר את התפלגות מקורות האנרגיה לייצור חשמל אשר ישקף היבטים אסטרטגיים, כלכליים ואחרים אשר ישמשו בקביעת תכנית פיתוח עתידית למשק החשמל. זאת, אף שתמהיל הדלקים המוצע לייצור חשמל בטווח הארוך (כ- 20 שנה), במסגרת תכנית האב, לא בא להחליף את הכנתן של תכניות מפורטות לפיתוח משק החשמל, או להתערב בתהליכי תכנון שוטפים קצרי טווח (כחמש שנים).¹⁸⁷

ניתוח כלל החלופות שמופו הובילו לגיבושן של מספר המלצות. ראשית, סך ההספק המותקן על בסיס פחם וגז טבעי שיוקם בישראל יהא כ-20,000 מגה וואט. חלקו של הפחם בתוך מרכיב זה של ההספק יעמוד על 4,900-6,100 מגוואט ושל הגז הטבעי על 15,100-13,900 מגה וואט. שלישית, ישראל תפעל לפיתוח מערך סולארי המורכב מתת-מערך מרכזי של ייצור מרוכז בהיקף של 2,000-2,500 מגה וואט-נוספים וכן תת-מערך של ייצור אנרגיה סולארית מבוזרת, בהתאם לאילוצים הפיסיים והכלכליים השונים.¹⁸⁸ יש לציין, כי כפי שנכתב במסמך, תכנון תמהיל כושר ייצור מקומי מותקן מניח נתח אפס לייצור חשמל על בסיס גרעין וכן על בסיס פצלי שמן.¹⁸⁹

לכך יש להוסיף, כי לעניין המערך הסולארי בישראל, ציין צוות התכנון שלאור תפיסתם האסטרטגית הכוללת, אומנם ברור למדי כי המערך הסולארי איננו כזה ש"לא ניתן בלעדיו". עם זאת, הצדקתו של מערך זה, בראיית משק האנרגיה בלבד, יכולה לנבוע בראש ובראשונה מהיתרונות הסביבתיים שיעניק לישראל – קרי, צמצום הייצור על בסיס מקורות פוסיליים של מתקני ייצור שעצם קיומם לא יושפע מהקמתו של מערך סולארי.¹⁹⁰

לבסוף, לגישת צוות התכנון, לפיתוח מערך סולארי לאומי ערך רב במונחי יעדים אסטרטגיים אחרים, שאינם אנרגטיים במהותם והגלום בשלושה היבטים עיקריים – מימוש יתרונות כלכליים כוללים למשק מפיתוח טכנולוגי שישראל מובילה בו בעולם, והעשוי להפוך להיות ענף יצוא משמעותי בעתיד; יצירת היצע תעסוקתי ופיתוח כלכלי מקומי במרחבה הדרומי של הארץ; ולבסוף יצירת מנוף לשיתופי פעולה אזוריים העשויים להניב דיבידנד פוליטי-אסטרטגי עקיף.¹⁹¹

¹⁸⁶ סעיף 126(1) להצעת חוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2005 ו-2004), התשס"ג – 2003, הצעות חוק הממשלה – 25, 30.4.03.

¹⁸⁷ תכנית האב למשק האנרגיה בישראל – תמהיל אופטימלי של מקורות אנרגיה ראשוניים לייצור חשמל (אפריל 2004), בעמ' 3. (להלן – תכנית האב למשק האנרגיה בישראל – תמהיל אופטימלי של מקורות אנרגיה).

¹⁸⁸ שם, בעמ' 4.

¹⁸⁹ שם, בעמ' 31.

¹⁹⁰ שם, בעמ' 31.

¹⁹¹ שם, בעמ' 32.

מדיניות המו"פ (אפריל 2004)

מדיניות המו"פ (מחקר ופיתוח) הינה נדבך נוסף מתוך המדיניות במשק האנרגיה. במסגרת תכנית האב ישנה התייחסות למדיניות המו"פ רק בהקשר למדיניות הממשלתית בתחום זה, בעוד שפרויקטי מו"פ בתחום האנרגיה הנעשים על סמך החלטותיהם של גופים פרטיים ובמימון המלא אינם חלק מתכנית האב למשק האנרגיה. צוות התכנון מצייין, כי הדיון במדיניות המו"פ במסגרת תכנית אב ארוכת טווח למשק החשמל אינו יכול ואינו צריך, לדידם, לכלול התייחסות פרטנית למכלול הנושאים הרלוונטיים, אלא רק להצביע על עקרונות וכיווני פעולה עיקריים במדיניות המו"פ המוצעת וזאת בהתבסס, בין היתר, על המצב הנוכחי בתחום זה ועל לקחי העבר.¹⁹²

לגישת צוות התכנון, תחום מרכזי שעל מדיניות המו"פ לראות בו תחום פעולה מרכזי הינו תאורה עתידית בעלת נצילות גבוהה. בתחום זה ישראל אומנם איננה צריכה לפתח יוזמות משלה, שכן מתנהלת בתחום זה כבר פעילות בעולם, אולם טמונה חשיבות רבה בהצטרפותה לפעילות הבינלאומית בנושא ובניית תשתית של ידע אנושי בארץ לקראת אפשרות נראית של מהפכה בתחום יעילות התאורה בתוך שנים ספורות.

כותבי המסמך מבקשים להבהיר, כי הצפי הוא למהפכה של ממש בתחום נצילות מערכות התאורה – פוטנציאל תיאורטי לירידה פי חמש ויותר בביקוש לאנרגיה לצורכי תאורה. בהינתן העובדה, כי סך הביקוש לחשמל לתאורה הוא כ-30% מסך הביקוש לחשמל, משמעות הדבר הינה כי פוטנציאל החיסכון בהקשר זה הוא לירידה של כרבע מצריכת החשמל במשק. לגישת צוות התכנון, מובן כי הדרך ליישום מהפכה זו ארוכה היא, ולא רק בשל הצורך להמתין עד להבשלה טכנולוגית מסחרית של הנורה העתידית.

יחד עם זאת, ברור כי על מערך המו"פ של המשרד להיערך באופן נמרץ לכניסה לעידן חדש, הצפוי, באמצעות מחקר, הערכה וניתוח אפשרויות יישום הטכנולוגיה בעתיד, בהיקף מערכתי-משקי. בעיקר, יש למצוא דרכים להשתלבות במחקר הבינלאומי בנושא.¹⁹³

הועדה ליישום חוק משק החשמל (2003)

בהמשך להגשת המלצותיה של ועדת מראני, החלטת הממשלה (מס.104) בנושא רפורמה במשק החשמל¹⁹⁴ ותיקון חוק משק החשמל בעקבותיה (תיקון מס' 5), הוקם בחודש דצמבר 2003 צוות מנכ"לים הכולל את מנכ"ל משרד האוצר, מנכ"ל משרד התשתיות הלאומיות, מנהל רשות החברות הממשלתיות ומנכ"ל חברת החשמל (להלן – הועדה ליישום חוק משק החשמל). זאת

¹⁹² תכנית האב למשק האנרגיה בישראל – מדיניות המו"פ (אפריל 2004), בעמ' 3 (להלן – תכנית האב למשק האנרגיה בישראל – מדיניות המו"פ).

¹⁹³ שם, בעמ' 20.

¹⁹⁴ החלטת ממשלה מס. 104 בנושא רפורמה במשק החשמל מיום 25.3.2003. חשוב להדגיש, כי ממצאי עבודתו של הצוות לא מצויים בידי התנועה ואינם נגישים באינטרנט.

במטרה ליישם את חוק משק החשמל במתכונתו הנוכחית, תוך תאגוד מחדש של חברת החשמל בהתאם.¹⁹⁵

על רקע זאת, בחודש אוגוסט 2004 החליטה הממשלה להטיל על הועדה ליישום חוק משק החשמל להגיש לשרים עד ליום 30.11.2004 המלצות בדבר הסוגיות והצעדים הנוגעים ליישום של חוק משק החשמל במקטעי שרשרת החשמל השונים.¹⁹⁶ כפי העולה מדברי ההסבר להחלטת הממשלה בנושא שינוי מבני במשק החשמל (מס. 463) הצוות עסק, גם באמצעות יועצים המומחים לתחום, בסוגיות השונות הכרוכות ביישום החוק, ובפרט בהרכב חברות הבת שתוקמנה לייצור ולחלוקה, ובאופן הטיפול בנכסים ובהתחייבויות של החברה. כמו-כן, סוכמה בין מנכ"ל משרד האוצר לבין מנכ"ל משרד התשתיות הלאומיות עמדה לעניין יישום חוק משק החשמל.¹⁹⁷

חשוב לציין, כי לגישת מגישי הצעת החלטת הממשלה, כפי העולה מדברי ההסבר להצעה, **פתיחת המשק לתחרות צפויה להוביל להוזלת עלויות החשמל בטווח הארוך ולשיפור ברמת השירותים הניתנים לצרכנים.**¹⁹⁸ עוד חשוב להדגיש, כי במסגרת החלטה זו ישנה התייחסות לאפשרות לפיה לא תממש חברת החשמל את החלטתה של הממשלה – במידה ועד לתאריך 30 במרץ 2005 לא תפעל חברת החשמל ליישום השינוי המבני בהתאם להמלצותיה של ועדת מראני ובהתאם להוראות החוק, יידרשו שר האוצר, שר התשתיות ומנהל רשות החברות הממשלתיות, לפי העניין, לפעול מכוח סמכויותיהם לפי כל דין להבטחת יישום המלצות הועדה, לרבות הגשת הצעת החלטה לוועדת השרים לענייני הפרטה.¹⁹⁹

כארבע שנים לאחר שהוגשו המלצותיהן של ועדת מראני ואומצו בהחלטת ממשלה²⁰⁰ ולאחר שאותן המלצות התגבשו לכדי תיקון לחוק משק החשמל, הוגש בחודש פברואר 2007 מסמך מדיניות הכולל את עיקרי המלצותיהם של מנכ"ל משרד התשתיות, הממונה על התקציבים במשרד האוצר ומנהל רשות החברות הממשלתיות במשרד האוצר למתווה יישום השינוי המבני בחברת החשמל. מסמך זה הוגש בהמשך לדיונים שהתקיימו בין כלל גורמי הממשלה הרלבנטיים בעניין אופן יישום השינוי המבני במשק החשמל.

ועדת המנכ"לים (2007)

מסמך המדיניות הוגש כאמור בראשית שנת 2007, ובין היתר צוין בו, כי לאחר שיינתן האישור המתאים, הצעדים האופרטיביים שבמסמך יעובדו לשינויי חקיקה וחקיקת משנה, החלטות ממשלה וצעדים נוספים, ככל שיידרשו, כדי להביא ליישום המלא, הכל בתוך לוח הזמנים ליישום השינוי המבני המותווה בהמשך.²⁰¹ המלצותיה של ועדת המנכ"לים עוגנו בתיקון מס' 5 לחוק משק החשמל, אשר עיקרו יפורטו בהרחבה בפרק העוסק [בחקיקה](#). חשוב להדגיש, כי חשיבותו הרבה של המסמך היא בגיבוש צעדים ביצועיים וקביעת לוחות זמנים לביצוע הרפורמה.

¹⁹⁵ החלטת ממשלה מס. 2429 בנושא יישום השינוי המבני במשק החשמל מיום 15.8.2004.

¹⁹⁶ שם, שם.

¹⁹⁷ דברי ההסבר להחלטת ממשלה מס. 463 בנושא שינוי מבני במשק החשמל מיום 12.9.2006, בעמ' 59.

¹⁹⁸ דברי ההסבר להחלטת ממשלה מס. 2429 בנושא יישום השינוי המבני במשק החשמל מיום 15.8.2004, בעמ' 4.

¹⁹⁹ סעיף 5 להחלטת ממשלה מס' 2429 בנושא יישום השינוי המבני בחברת החשמל מיום 15.8.2004.

²⁰⁰ החלטת ממשלה מס. 104 בנושא הרפורמה במשק החשמל מיום 25.3.2003.

²⁰¹ משק החשמל של מדינת ישראל – מסמך מדיניות (שינויים מבניים) (15 בפברואר 2007), בעמ' 1 (להלן – מסמך מדיניות).

בין היתר נכללו במסמך המדיניות המלצות בנוגע להתייעלות במקטע ייצור. בהתאם להמלצות אלו תהפוך חברת החשמל בהדרגתיות לחברת אחזקות בבעלות ממשלתית. מחברת האחזקות יפוצלו חברות בת בתחומי הייצור, המסירה והחלוקה וכן חברות שירותים שונות. בהתאם למסמך המדיניות, עם השלמת הרפורמה במקטע הייצור (שנת 2013), תורשה חברת החשמל לעסוק בהתפלת מים.²⁰²

יש לציין, כי סוגיית התפלת המים עלתה, ככל הנראה, לראשונה בהחלטת ממשלה מס. 463 בנושא השינוי המבני בחברת החשמל, שאז נאמר בדברי ההסבר להצעת החלטת הממשלה, כי אחד ממאפייני חוסר היעילות במשק החשמל הינו הקושי, במבנה המונופוליסטי הקיים, לפעול בנושאי תשתיות אחרים כגון התפלת מים ותשתיות.²⁰³

כן התייחס מסמך המדיניות לעניינים אלו – הפרדת מקטעי החלוקה והאספקה;²⁰⁴ הקמתה של חברת בת של חברת האחזקות שתעסוק במערכת המסירה;²⁰⁵ הקמת חברה ממשלתית לניהול המערכת;²⁰⁶ הקמתם של אגפי תכנון ושל תחנות כוח, טכנולוגית המידע, לוגיסטיקה;²⁰⁷ ייצור חשמל פרטי בהיקף של לפחות 20% (מימוש היעד שקבעה הממשלה);²⁰⁸ הסרת הפיקוח במקטעי הייצור והאספקה ככל שתנאי השוק יאפשרו זאת בעתיד;²⁰⁹ נכסים של חברת החשמל יימכרו לחברות שיוקמו והלוואות שנטלה יוותרו באחריותה;²¹⁰ הקמת מנהלת לביצוע השינוי המבני (עיקרי המסמך יפורטו ב**המשך**).²¹¹

ועדת היגוי אקדמית וצוות מעקב (2008)

נראה, כי אחד החסמים העיקריים לקידום יצרני חשמל פרטיים הינו הקצאת הקרקע. על רקע קושי זה התקבלה לאחרונה החלטת ממשלה, במסגרתה הוחלט על אימוץ תוכנית חמש-שנתית להשקעה בתחום האנרגיות המתחדשות. ליישום תוכנית זו הוקמה "ועדת היגוי אקדמית" שתרכז בידי המדען הראשי במשרד התשתיות ובשיתוף מדענים ראשיים ממשרדים רלוונטיים.

לצורך פיקוח על ועדה זו הוקם צוות בין-משרדי ("צוות המעקב") בראשות מנכ"ל משרד התשתיות ומנכ"ל משרד התמ"ת שתפקידו לבחון ולגבש המלצות מפורטות בדבר דרכים להסרת חסמים אלו וייעול תהליכי הקצאת קרקעות לתחנות כוח ולפרויקטים בתחום האנרגיה המתחדשת לאחר עבודת ועדת ההיגוי האקדמי.²¹²

²⁰² שם, בעמ' 3-2.

²⁰³ דברי הסבר להצעת החלטת ממשלה מס. 463 בנושא שינוי מבני בחברת החשמל מיום 12.9.2006.

²⁰⁴ מסמך מדיניות, לעיל ה"ש 201, בעמ' 5.

²⁰⁵ שם, בעמ' 4.

²⁰⁶ שם, בעמ' 3.

²⁰⁷ שם, שם.

²⁰⁸ שם, בעמ' 6.

²⁰⁹ שם, שם.

²¹⁰ שם, בעמ' 6.

²¹¹ שם, בעמ' 7.

²¹² החלטת ממשלה מס. 3954 בנושא מחקר פיתוח טכנולוגיות וייצור חשמל בתחום האנרגיה המתחדשת מיום 21.8.2008.

במסגרת החלטת ממשלה זו הוחלט גם על גיבוש צוות היגוי ממשלתי שתכלית הקמתו הייתה המלצה לשרים על ההסדרים הנדרשים, לרבות מבנה ההון, הנכסים, המימון, העובדים ותיקוני חקיקה, ככל שיידרשו לצורך פעילותן של החברות שיתאגדו במסגרת הרפורמה. על מנת ליישם החלטה זו החל הצוות בהכנת רישיונות לחברות אלו.²¹³ בשל הקושי לפקח על מידת יישום החלטות הממשלה, כפי שהוזכר קודם לכן, לא ניתן לדעת בוודאות האם אכן הוקמו לבסוף.

ועדת מנכ"לים לגיבוש צעדים להתייעלות אנרגטית (2008)

למעשה, כבר בשנת 2001 החלה הממשלה להיערך מבחינה אופרטיבית להתמודדות עם הביקוש הגובר לחשמל. במסגרת החלטת ממשלה מס. 641 מחודש ספטמבר 2001 הוחלט להטיל על שר התשתיות, שר הפנים והשר להגנת הסביבה לעשות את המוטל עליהם לסיום הליכי רישוי תכנוני מזורז להפקת אנרגיות באמצעים חלופיים, לאתר עתודות קרקע נוספות להקמת מתקני ייצור חשמל (טורבינות גז) ולהשלים את הליכי הרישוי של קרקעות אלו. עוד הוטל במסגרת החלטה זו על שר התשתיות להגדיל את מכסת רישיונות הייצור הפרטיים למתקני קוגנרציה.²¹⁴

אף על פי כן, החלטה המתמודדת עם הביקוש הגובר בדרך של קביעת מדיניות לצמצום הביקושים במשק החשמל התקבלה לראשונה רק כשש שנים מאוחר יותר, בחודש ספטמבר 2007.²¹⁵ במסגרת החלטה זו להנחות את רשות החשמל לגבש את עמדתה באשר לקביעה של כלים אשר יאפשרו את צמצום הביקושים לחשמל בעת מחסור ובכלל זה בדרך של הקטנת הביקושים במשק החשמל. בהחלטה צוין, כי רשות החשמל מאמינה, כי האמצעים העיקריים להקטנת הביקושים הינם הרחבה, העמקה ושיפור ההסדרים הקיימים, דוגמת תעריפי זמן עמוס ובית, גנראטורים עצמיים ופסגה ניידית לצד הסדרים נוספים, דוגמת השלמת עומסים וכיוצא באלה.

על רקע דברים אלו, וכעבור חצי שנה נוספת, התקבלה בחודש אוגוסט 2008 החלטת ממשלה מס. 3261 בדבר השגת התייעלות בתחום האנרגיה באמצעות נקיטת צעדים לצמצום הגידול בביקושים לאנרגיה, ותוך שימת לב ליעדים הנוספים של המדיניות הכלכלית. לצורך השגת יעדים אלו הוחלט על הקמתה של ועדת מנכ"לים לגיבוש צעדים להתייעלות אנרגטית וצמצום בצריכת החשמל במשק, אשר התבקשה להגיש המלצותיה עד חודש יוני 2008.²¹⁶

בהמשך לעבודת צוות המנכ"לים²¹⁷ כאמור התקבלה החלטת ממשלה נוספת שעניינה נקיטת צעדים לצורך השגת היעד המנחה של הממשלה – צמצום בצריכת החשמל הצפויה בשנת 2020 וכן התייעלות השימוש באנרגיה במשק.²¹⁸ בין היתר החליטה הממשלה, כי ועדת המנכ"לים תמשיך בגיבוש צעדים להתייעלות אנרגית, וכן הוטל על רשות החשמל להגיש לממשלה עד לסוף שנת 2008 תכנית מפורטת להסטת ביקושי שיא.²¹⁹

²¹³ שם, שם וראו גם דברי ההסבר להצעת החלטת ממשלה מס. 2429 בנושא יישום השינוי המבני בחברת החשמל מיום 15.8.2004.

²¹⁴ החלטת ממשלה מס. 641 בנושא היערכות לביקוש הגובר לחשמל מיום 2.9.2001.

²¹⁵ החלטת ממשלה מס. 2390 בנושא מדיניות להגדלת כושר הייצור ולצמצום הביקושים במשק החשמל מיום 23.9.2007.

²¹⁶ החלטת ממשלה מס. 3261 מיום 13.3.2008.

²¹⁷ בהקשר זה יש לציין, כי המלצותיה של הוועדה אינן מצויות בדינו.

²¹⁸ החלטה מס. חכ/150 של ועדת שרים לענייני חברה וכלכלה (קבינט חברתי-כלכלי) מיום 01.09.2008 אשר צורפה לפרוטוקול

החלטות הממשלה וקבלה תוקף של החלטת ממשלה ביום 18.09.2008 ומספרה הוא 4095 (חכ/150).

²¹⁹ שם, שם.

עוד החליטה הממשלה על החדרת נושא ההתייעלות בתחום האנרגיה למשק הישראלי באמצעות קידום ההתייעלות בתחום האנרגיה במגזר הממשלתי; התקנת תקנים ותקנות בתחום; סיוע לקבלת אשראי לספקי שירותי אנרגיה; יצירת מסד נתוני צריכת אנרגיה במגזרים השונים; ומסע פרסום בנושא חיסכון בתחום האנרגיה.²²⁰

חשוב להדגיש, כי בתגובה להחלטה זו נטען, מן ההיבט הסביבתי, כי התכנית כפי שגיבשה אותה הממשלה אינה עוסקת בצמצום שיעור צריכת החשמל הנוכחי, אלא בהפחתת קצב גידול הצריכה, וממילא אינה קובעת יעדים העשויים לתרום להפחתת פליטות גזי חממה מהרמה הנוכחית. לחיזוק הדברים נטען, כי חברת החשמל ממשיכה בתוכניות להקמת תחנת כוח פחמית, אשר תעלה את פליטות גזי החממה בישראל בכ-10.5% (התייחסות מפורטת לנושא תחנת הכוח הפחמית תובא [בהמשך](#)).²²¹

יתרה מזאת, כפי שפורסם בראשית שנת 2008, פועל אגף שימור האנרגיה במשרד התשתיות, האחראי על הפעולות לעידוד החיסכון בחשמל, בתקציב של 1.6 מיליון שקלים בלבד ומונה כחמישה עובדים בלבד, רק ארבעה מהם אנשי מקצוע.²²² וודאי שהתייעלות אנרגטית אמיתית תחייב הקצאת משאבים העולה בקנה אחד עם היעדים שהתגבשו בהחלטות הממשלה. בצד זאת יש להזכיר, כי בשנים 2003-2004 הוכנה [תכנית האב למשק האנרגיה בישראל](#) עבור משרד התשתיות, אשר כללה תובנות מרכזיות רבות המתיישבות עם מדיניות לפיתוח בר קיימא.²²³

לבסוף יש לציין, כי החלטת הממשלה בדבר התייעלות אנרגטית עומדת בקו אחד עם מדיניותה של חברת החשמל, המעודדת בימים אלו את צרכני החשמל לחיסכון בחשמל על רקע העלייה בביקושים הפרטיים לחשמל. למעשה, לאורך מרבית שנותיה של חברת החשמל בישראל, עסקה החברה בניסיון להביא לחיסכון בצריכת חשמל.

כך, בראשית שנות השבעים, לאחר מלחמת יום הכיפורים, היה המשק הישראלי שרוי בתקופת שפל, עם עליית מחירי הדלק בשוק העולמי בשיעור חד וחרם הנפט שהוכרז על-ידי יצרניות הנפט הערביות עם פרוץ המלחמה. בעקבות האמרת מחירי הדלק החליטה ממשלת ישראל על הגבלת צריכת החשמל הביתית, וחברת החשמל יצאה במסע פרסום שתכליתו הייתה חיסכון בצריכת החשמל.²²⁴

²²⁰ שם, שם.

²²¹ מסמך של ארגון ידידי כדור הארץ מזרח תיכון, בעמ' 104. www.foeme.org/docs/CC_Guide_chap_7.pdf.

²²² יעל עברי-דראל "חיסכון בחשמל! במשרד התשתיות השקיעו 5 עובדים" Ynet (28.1.2008).

www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3499317,00.html

²²³ לא דופקים חשבון עם החשבון, לעיל ה"ש 148.

²²⁴ מתוך אתר חברת החשמל:

www.iec.co.il/bin/ibp.jsp?ibpDispWhat=zone&ibpDisplay=view&ibpPage=WidePage&ibpDispWho=Seventies&i&bpZone=Seventies

מדיניות החינוך לחיסכון בצריכה נמשכה גם בשנות השמונים,²²⁵ אך בשנות התשעים, בשל היכולת לאפשר את הגדלת הביקוש הפרטי לחשמל, התהפכה מגמת הפרסומים שחינכה בעבר לחסכנות בחשמל לכיוון הגדלת חיבורי החשמל, דבר המאפשר הפעלת מספר רב של מכשירי חשמל בו-זמנית.²²⁶ עם זאת, ההכרה בחשיבות החיסכון באנרגיה לא איחרה לבוא, וכאמור כיום לוקחת גם המדינה חלק פעיל לכאורה בחינוך הציבור לירידה בצריכת החשמל או בהפחתת קצב גידול הצמיחה כפי שנטען בעבר.

מסמך עקרונות בדבר רכישת חשמל מיצרני חשמל פרטיים (2009)

בהמשך לשורה של החלטות ממשלה (ביניהן, החלטה מס. 463 והחלטה מס. 3704) ובהתבסס על המלצותיה של ועדת המנכ"לים משנת 2007 הגישו שר האוצר ושר התשתיות מסמך עקרונות שעניינו הבהרת עמדתם בעניין מנהל המערכת.

במסגרת מסמך זה צוין, כי השרים פועלים בכפוף לכל דין לקידום תחילת פעילותה של חברה בבעלות ממשלתית מלאה, אשר הוקמה לקבלת רישיון לניהול המערכת בהתאם להוראות חוק משק החשמל. בהקשר זה מציינים השרים במסמך, כי לחוסנו של מנהל המערכת נודעת בעיניהם חשיבות רבה לשם ביצוע כל התפקידים המוטלים עליו לפי הוראות חוק משק החשמל.

כן מוסיפים השרים, כי בהתאם לפניית גורמים פיננסיים, מדובר בשיקול משמעותי בהעמדת מימון מהמערכת הבנקאית ליצרני חשמל פרטיים (יח"פ). בהמשך לאמור קובעים השרים במסמך העקרונות את עקרונות העברת התשלומים ליצרנים פרטיים שחתמו על הסכם PPT (הסכם לרכישת יכולת זמינה ואנרגיה מיצרנים פרטיים) באמצעות חברת ניהול המערכת.²²⁷

חברות ייעוץ חיצוניות

לצד ובמקביל לעבודתן של הוועדות המקצועיות והבין-משרדיות שפעלו במרוצת השנים, נעזרו מקבלי ההחלטות בדו"חות מקצועיים של חברות ייעוץ חיצוניות, אשר נתבקשו לבחון היבטים שונים של הרפורמה. לידי התנועה הגיעו שלושה דו"חות של חברות ייעוץ חיצוניות, מתוכם רק אחד נגיש לציבור במלואו באתר האינטרנט של משרד האוצר (דו"ח Deloitte & Touche). מקריאת דו"חות אלו ניתן ללמוד על הבעייתיות הרבה שבהיעדרו של גוף מרכז ובקיומם של גורמים ממשלתיים שונים המעורבים בתהליך בעלי אינטרסים מתחרים. להלן סקירה של הרקע לכתיבת הדו"חות, תכלית כתיבתם והמלצותיהם (להשוואה בין הדו"חות ר' [נספח 6](#)).

²²⁵ מתוך אתר חברת החשמל:

www.iec.co.il/bin/ibp.jsp?ibpDispWhat=zone&ibpDisplay=view&ibpPage=WidePage&ibpDispWho=EightiesService&vice&ibpZone=EightiesService

²²⁶ מתוך אתר חברת החשמל:

www.iec.co.il/bin/ibp.jsp?ibpDispWhat=zone&ibpDisplay=view&ibpPage=WidePage&ibpDispWho=NinetiesKids&ibpZone=NinetiesKids

²²⁷ מסמך עקרונות רכישת חשמל מיצרני חשמל פרטיים על-ידי מנהל המערכת (3.2.2009).

www.mni.gov.il/NR/rdonlyres/223BDBCB-AC24-4BC8-8D88-DFB84F4A47B7/0/1062.pdf

דו"ח טישלר (2002)

הדו"ח נכתב לבקשתה של חברת החשמל ופורסם מאוחר יותר כמאמר בכתב העת Energy Policy פרי עטם של פרופ' אשר טישלר ושניים מעמיתיו Chi—Keung Woo ו-Debra Lloyd.²²⁸ הצעתם של מחברי המאמר היא כפולה – ראשית, מומלץ לאמץ מנגנון פיקוח מבוסס-ביצועים, תוך שינוי מנגנון פיזוי עובדי חברת החשמל וקביעת תוכנית סולם נע שתספק תמריצים להתייעלות החברה וחלוקת סיכונים עם לקוחותיה. בשלב הבא מומלץ על הוזלת מחירי החשמל ורכישת משאבי חברת החשמל כדי לקדם פיתוח של תעשיית חשמל תחרותית.²²⁹

כאמור, הצעתם של מחברי המאמר מבוססת תחילה על אימוץ מנגנון פיקוח מבוסס-ביצועים. מנגנון זה נתפס כנותן מענה לחסרונותיו של עיקרון העלות (COSR), שאינו מציע תמריצים להתייעלות השירות הציבורי. יחד עם זאת, ההבחנה המעשית בין השניים נותרת עמומה: כל אחת משיטות הפיקוח מתבססת על תכנית סולם נע של תעריפים המספקת תמריצים להתייעלות השירות הציבורי ולחלוקת סיכונים בין צרכני השירות.²³⁰

המנגנון המוצע צפוי להשיג מספר יעדים וביניהם קידום יעילות בהשקעות ובביצועים; הוזלת מחירי החשמל בטווח הארוך; שיפור אמינות ואיכות שירות; גמישות במחיר; ולבסוף, יצירת תחרות בתעשיית החשמל. היעדים כאמור משקפים את האתגרים העומדים בפני משק החשמל הישראלי, קרי: הצורך הממושך והגובר בשיפור אמינות השירות ומצבה הפיננסי העגום של חברת החשמל בשל הגבלת מכסת המחירים על-ידי רשות החשמל המצויה מחוץ להישג ידה של החברה.²³¹

ההצעה כוללת למעשה מספר רכיבים מרכזיים – נוסחת מכסת מחיר הדומה לזו הנהוגה בבריטניה ובארצות-הברית; רכיב אינפלציה המנתק את הזיקה בין ביקוש לביצוע; יעדי תפוקה המבוססים על ביצועי חברת החשמל בעבר תוך הפחתת עלויות בשליטת החברה; צמצום עלויות, ובכלל זה עלויות כוח האדם; תכנית סולם נע המבוססת על מיזוג בין נוסחת מכסת המחיר לבין יעד החזר ההון העצמי; מקדמי Z (z-factors) ליצירת תמריצים לשיפור באמינות ואיכות השירות ולהתייעלות וכן להתגברות על עלויות בשליטת החברה; ישימות וגמישות במחירי החשמל; ולבסוף, עריכת ביקורות תקופתיות לאחר תקופות זמן ארוכות יחסית.²³²

לצד מנגנון הפיקוח המתואר לעיל מציעים מחברי המאמר דרכים נוספות להרחבת כושר התפוקה של משק החשמל הישראלי. ראשית, מוצע לאפשר עריכתו של מרכז תחרותי במקטע הייצור שיאפשר בעתיד הצטרפות של יצרני חשמל פרטיים לתחרות. שנית, מוצע לקבוע תעריפים

²²⁸ יש לציין, כי לידי התנועה הגיע המאמר שפורסם בהתבסס על עבודתו של פרופ' אשר טישלר ושניים מעמיתיו, אך הדו"ח המלא שהוכן לבקשת חברת החשמל אינו נגיש לציבור ולא מצוי בידי התנועה.

²²⁹ Asher Tishler, Chi-Keung Woo, Debra Lloyd, *Reforming Israel's Electricity Sector*, Energy Policy 30 (2002), 347-353, 348 (להלן – *Reforming Israel's Electricity Sector*).

²³⁰ שם, בעמ' 349.

²³¹ שם, בעמ' 349.

²³² שם, בעמ' 349-350.

ריאליים והוגנים למתן שירותי תמיכה ולהתקנת חוטי חשמל כדי לאפשר תחרות אמיתית במקטע הייצור מצד יצרני חשמל פרטיים.²³³

הצעתם של מחברי המאמר הינה מתונה יחסית: עניינה אינו פיצול חברת החשמל אלא בחינת יתרונות השינוי המבני למשק החשמל הישראלי, וזאת, בין השאר, תוך בחינת השלכותיו על עלויות השירות הציבורי, אמינות השירות והחלופות המוצעות לצרכני החשמל. שינוי מבני במשק החשמל, כך לגישת מחברי המאמר, גם אם יתוכנן כראוי, אין בכוחו כדי להתגבר על התוצאה המתבקשת של עליית מחירי החשמל בנסיבות של חוסר בכושר הייצור. כך לדוגמה הרפורמה הכושלת בקליפורניה, אשר נערכה שעה שכושר הייצור במדינה היה מוגבל, אם כי זו אינה יכולה להעיד על הכלל.²³⁴

בעיני מחברי המאמר, תכנון שוקי מוצלח הינו תכנון שיש בו כדי להביא, בין השאר, למסחר פעיל ותחרותי, עלויות עסקה נמוכות, שקיפות במחירי החשמל ועוד. אומנם, בעת תכנון השינוי המבני תוכל ישראל ללמוד מניסיוןן של שאר מדינות העולם בתחום ולהימנע מטעויות העבר. אך יחד עם זאת, מחברי המאמר צופים, כי ישראל תיתקל בקושי וזאת בשל מספר גורמים – מכסת המחיר הנוכחית, החזר הון עצמי נמוך, הצמיחה המהירה של המשק הישראלי, בידודה של ישראל והמחסור בחומרי דלק בתחומה וחוסר היציבות במזרח התיכון. גורמים אלו צפויים, לגישתם, לגרוע מן האטרקטיביות שבנכסי חברת החשמל בעיני משקיעים פוטנציאליים. כפועל יוצא גובר החשש לניצול לרעה של פוטנציאל השוק בשל קיומה של תחרות בין מספר מועט של יצרני חשמל פרטיים.²³⁵

לגישת מחברי המאמר, גם אם תצליח ישראל לבזר ולהפריט את משק החשמל וליצור שוק תחרותי במקטע הייצור, הרפורמה אינה צפויה להצליח ובפועל תוביל לעליית מחירים ולערעור יציבותם ולירידה באמינות השירות. בהינתן כישלונה הכמעט וודאי של הרפורמה, יכולה ממשלת ישראל לערוך רפורמה במשק החשמל בדרך של פתיחת מקטע הייצור לתחרות בתגובה לגידול בביקוש. אפשרות זו תוכל להיעשות בשתי דרכים – האחת, חיוב חברת החשמל, באמצעות רשות החשמל, לערוך מכרז תחרותי במקטע הייצור, והשנייה, חיוב יצרני חשמל פרטיים, באמצעות רשות החשמל, למכור את החשמל לצרכנים גדולים.²³⁶

מחברי המאמר מסכמים, כי אימוץ הצעתם תוביל להשגת יציבות במחירי החשמל, תאפשר תחרות אמיתית במקטע הייצור וטמון בה פוטנציאל רווח לחברת החשמל וחיסכון בעלויות שיבוא לידי ביטוי, בין השאר, במחירי החשמל. לכך יש להוסיף, כי הגברת התחרות וקביעת מחירי חשמל ריאליים יעודדו פיתוח הדרגתי של מקטע הייצור לאורך זמן. לבסוף, ההצעה שונה לכאורה במהותה מנוסחת המחירים של רשות החשמל. זאת משום שהאחרונה כלל אינה מציעה פתרון הולם לאתגרים בפניהם ניצב משק החשמל. כך, קביעת תעריפי חשמל נמוכים בטווח הקצר כרוכה בפגיעה אפשרית בכושר ייצור החשמל וערעור אמינות השירות לטווח הארוך

²³³ שם, בעמ' 351.

²³⁴ שם, שם.

²³⁵ שם, בעמ' 352.

²³⁶ שם, בעמ' 353.

בהינתן מצבה הפיננסי של חברת החשמל. למעלה מכך, השגת היעד של הוזלת מחירי החשמל מחייבת גמישות במנגנון הפיצוי של החברה.²³⁷

דו"ח Deloitte & Touche (פברואר 2003)

חברת הייעוץ Deloitte & Touche (להלן – חברת דלויט) עבדה כאמור לצידה של ועדת מראני שהוקמה בשנת 1999 בהתאם להסכם עבודה שנחתם עם החברה בשנת 2000. עבודתה של חברת הייעוץ נחלקה לשני שלבים. בשלב הראשון נתבקשה החברה להמליץ על המבנה הרצוי למשק החשמל הישראלי, על בסיס ניתוח משקי חשמל במדינות בעלות מאפיינים דומים למשק הישראלי. בשלב השני, התבקשה החברה להמליץ בפני הועדה על השלבים והאמצעים הנדרשים להשגת מבנה היעד הרצוי. בסיום השלב הראשון של עבודת חברת דלויט הוגש לשרים דו"ח ביניים של הועדה (31 ביולי 2001).²³⁸

בהמשך להגשת ממצאי הביניים על-ידי חברת דלויט, החליטה ועדת מראני, ביולי 2001, להמליץ, כי מבנה היעד של משק החשמל הישראלי יהא משק חשמל תחרותי, וכי מטרה זו יש להגשים בהקדם האפשרי. במסגרת זו יש להבטיח הספקה סדירה, אמינה ויעילה של חשמל, לרבות הבטחת רוברות מתאימות וזאת תוך הקטנת עלויות, שימוש מושכל בעתודות קרקע ושמירה על הגנת הסביבה. כן המליצה ועדת מראני, כי לאורך יישומה של הרפורמה במקטעי הייצור והחלוקה מתחייבת רגולציה עצמאית כדי להבטיח את הוצאה של הרפורמה אל הפועל.²³⁹

בשלב השני של העבודה, במחצית הראשונה של שנת 2002, הוחלט על הקמתה של קבוצת עבודה ("workshop") במטרה לגבש המלצות לצורך מימוש המלצות הביניים של ועדת מראני וזאת בצורה יעילה, בעלויות נמוכות, בזמן קצר ותוך הבטחת אספקת חשמל באיכות גבוהה ובכמות מספיקה, כל זאת בהינתן מאפייניו הייחודיים של משק החשמל הישראלי. הקבוצה כאמור החלה לפעול בסוף חודש אוגוסט 2002.²⁴⁰

בצד זאת נכתב, כי במהלך עבודתה נתקלה הקבוצה בהתנגדות מצד חברת החשמל שהתבטאה במניעת מידע שהיה הכרחי לצורך קבלת החלטות. הלכה למעשה, סוגיית מניעת המידע מצד עובדי חברת החשמל, כך לגישת מחברי הדו"ח, מהווה טעם נוסף לעריכתה של רפורמה מבנית במשק החשמל הישראלי – ובלשון אחרת, פתרון לבעיית השקיפות כאמור תימצא בהפיכתה של חברת החשמל לקונצרן המורכב מחברות בנות הפועלות בתחום הייצור, החלוקה והשירותים הטכניים.²⁴¹

²³⁷ שם, שם.

²³⁸ חשוב לציין, כי בידנו מצויה רק תמצית המנהלים המתייחסת להמלצותיה הסופיות של חברת הייעוץ.

²³⁹ State of Israel: Inter-Ministerial Steering Committee on Electric Sector Reform, Task A2 based upon the letter agreement, dated August 29, 2002 (Submitted by Deloitte & Touche LLP, Deloitte & Touche Management Consulting Israel, Executive Summary, 28/2/2003), p. 1. (להלן – דו"ח דלויט).

²⁴⁰ שם, בעמ' 2.

²⁴¹ שם, בעמ' 3-4.

לגישת חברת דלויט, המפתח לעריכתה של רפורמה מוצלחת במשק החשמל היא לבצע תוך התחשבות בנסיבות המיוחדות ובמטרות הייחודיות של הרפורמה, וכך, לדידה, גיבשה גם היא את המלצותיה על רקע מודעות זו.²⁴² להלן סקירת עיקרי המלצותיהם של מחברי הדו"ח –

ראשית ממליצה חברת הייעוץ על פיצול חברת החשמל. בדרך של הקמת חברות בנות תובטח, לגישה, קבלת החלטות באופן שעולה בקנה אחד עם טובתה של כל חברה וחברה המיוצגת על-ידי חבר המנהלים של אותה חברה ובכלל זה יתרום הפיצול לנגישות המידע הפיננסי ההכרחי לקבלת החלטות בתחום הרפורמה.²⁴³ פיצול חברת החשמל הינו שלב ראשון בדרך להפרטתה של חברת החשמל. כן מציינים מחברי הדו"ח בהקשר זה, כי חברת החשמל מחויבת ליצור זרבות חשמל של 20-25% עבור המדינה, לרבות בדרך של קידום שימור אנרגיה.²⁴⁴

מחברי הדו"ח מתייחסים לבעייתיות הקיימת בהליך גיבושה של הרפורמה: מעורבותם של גורמים רבים הפועלים על בסיס עצמאי ובעלי מטרות מתחרות ולעיתים לא עקביות. כפועל יוצא ממצאות זו, הרפורמה במשק החשמל עשויה להתעכב ולהתארך וכן להשליך על העלויות הכלכליות של הרפורמה. לדידם, על הרפורמה להיקבע על-ידי גורם בעל מומחיות כלכלית, משפטית, חשבונאית והנדסית.

בהקשר זה ישנה התייחסות בדו"ח לשני מודלים מרכזיים לצורך התגברות על בעיית חוסר הקוהרנטיות וריבוי הגורמים המעורבים בתהליכי קבלת ההחלטות – האחד, הקמתו של כוח משימה (Task Force) הכפוף לרשות החשמל, והשני, איחודן של רשויות הרגולציה תחת רשות החשמל תוך הקניית זכות ערעור על החלטות הרשות לבית-המשפט בכפוף לתנאים מסוימים.²⁴⁵

לגישת מחברי הדו"ח, אימוצו של המודל השני – איחודן של רשויות הרגולציה תחת רשות החשמל – כרוך במספר יתרונות ובכלל זה הפחתת עלויות הרגולציה (בשל התמודדות עם ריבוי הגורמים המעורבים), התפתחות מהירה של יכולות הפיקוח, יצירת תמריץ לגורמים פרטיים להיכנס לתחרות (בשל הסיכוי הנמוך לשינויי מדיניות) וכו'.²⁴⁶

נוכח יתרונות אלו ממליצים מחברי הדו"ח על אימוצו של מודל זה, אך מסייגים את המלצתם זו בכך שלא תימסר לידי הגורם הרגולטורי היכולת לייצר, לחלק או להוליד חשמל וכן לא את הסמכות לקבוע מדיניות בתחום משק החשמל – סמכות שראוי שתהא מסורה למשרד התשתיות.²⁴⁷ מחברי הדו"ח ציינו עוד, כי על הממשלה לקבוע עקרונות מנחים ברורים המקדמים שקיפות ועקביות בפיקוח תוך צמצום חוסר הוודאות בתחום.

²⁴² שם, שם.

²⁴³ שם, בעמ' 5.

²⁴⁴ שם, שם.

²⁴⁵ שם, בעמ' 7.

²⁴⁶ שם, שם.

²⁴⁷ שם, שם.

כמו-כן, מתחייבת שמירת עצמאותה של הרשות תוך הבטחת האינטרסים של כל הגורמים המעורבים ובמיוחד האינטרסים של הצרכנים באמינות השירות והאינטרסים של המשקיעים בתשואה הוגנת. לשם כך ממליצים מחברי המסמך, בין היתר, להגביר את שקיפות פעילותה של הרשות ושקיפות החלטותיה כדי להגביר את אמון הציבור בעבודתה.²⁴⁸

בנוסף על המלצות אלו, המליצו מחברי הדו"ח, בין היתר, על יצירת מערך חשבונות אחיד;²⁴⁹ העברת סמכות מתן הרישיונות שהייתה מצויה אותה עת בידי משרד התשתיות הלאומיות לידי רשות החשמל;²⁵⁰ עריכת שינוי מבני ומדורג במקטע הייצור;²⁵¹ הסמכת משרד התשתיות הלאומיות (MNI) לקבוע מדיניות בתחום משק החשמל;²⁵² שימוש בכוחם של הסכמי הרכישה; פיקוח מבוסס ביצועים (PBR) להבדיל מפיקוח מבוסס מחירים (COSR);²⁵³ הפעלת מערך רישיונות למקטעי החלוקה כדי לאפשר תחרות במקטע זה;²⁵⁴ נקיטת צעדים מיידיים לשימור וקוגנרציה (הפקה משולבת של חשמל וחום).²⁵⁵

דו"ח McKinsey&Company n"אפריל 2005)

הדו"ח בדבר בחינת המבנה המוצע למקטע החלוקה והאספקה בישראל נכתב על-ידי חברת McKinsey&Company (להלן – מקינזי) **לפי בקשתה של הנהלת חברת החשמל** ובעקבות קבלת ההחלטה בדבר עריכת שינויים מבניים במשק החשמל הישראלי (התייחסות ביקורתית לדו"ח הובאה על-ידי חברת KPMG – ר' [נספח 7](#)).

בתקציר הדו"ח ציינה חברת מקינזי, כי עבודתה מתבססת על ניסיון החברה בייעוץ לחברות חשמל ורגולטורים ברחבי העולם וכן על סמך הבנתה את שוק החשמל בישראל. במהלך העבודה נבחנו שתי שאלות מרכזיות – האם ראוי לפצל את מקטע החלוקה של חברת החשמל למספר חברות נפרדות וכיצד וכן האם ראוי לפתוח את משק החשמל לתחרות בתחום האספקה וכיצד.²⁵⁶

בתקציר המנהלים שפורסם על-ידי החברה התייחסה החברה בנפרד לניסיון הבינלאומי בתחום החלוקה והאספקה. יש להדגיש, כי החברה ציינה במפורש שנתבקשה לבחון את המבנה הרצוי למקטע החלוקה בישראל, ובשל כך למעשה נעדר הדו"ח התייחסות למקטע הייצור וההולכה.²⁵⁷ להערכת החברה ולאחר בחינת עלויות החלוקה תוך השוואתן לחברות חשמל

²⁴⁸ שם, בעמ' 7-8.

²⁴⁹ שם, בעמ' 8.

²⁵⁰ שם, שם.

²⁵¹ שם, בעמ' 9.

²⁵² שם, בעמ' 10.

²⁵³ שם, בעמ' 12.

²⁵⁴ שם, בעמ' 13.

²⁵⁵ שם, שם.

²⁵⁶ דו"ח סופי – תקציר מנהלים: בחינת המבנה המוצע למקטע החלוקה והאספקה בישראל 2 (מוגש לחברת החשמל על-ידי חברת

McKinsey&Company, אפריל 2005) (להלן – דו"ח מקינזי).

²⁵⁷ שם, בעמ' 2.

אירופאיות יעילות, ביצוע מאמץ התייעלות מתמשך בעשור הקרוב עשוי להפחית את עלויות החברה בכ-250-400 מיליון שקלים.²⁵⁸

עוד העריכה החברה, כי פיצול מקטע החלוקה יפגע באופן משמעותי ביכולת התייעלות של החברה, בשל אובדן היתרונות לגודל שמאפשר המשך התייעלות, ולאור הסחת ההנהלה. בנוגע למקטע האספקה, על אף שהניסיון הבינלאומי איננו מצביע על יתרונות ברורים, יתכן ויש מקום להכנסת מתחרים באופן מדורג על מנת ליתן ללקוחות אפשרות בחירה.²⁵⁹

פיצול מקטע החלוקה

חברת מקינזי סבורה, כי הניסיון הבינלאומי בתחום החלוקה אינו תומך בפירוק מקטע החלוקה בחברת החשמל. החברה מציינת, כי אומנם במספר מצומצם של מדינות פורק המונופול בתחום החלוקה, אלא שבכל המדינות הללו, החברות שנוצרו לאחר הפירוק היו גדולות באופן משמעותי לעומת אלו שיווצרו במידה וחברת החשמל תפורק וכפועל יוצא יאבד יתרון הגודל.²⁶⁰

מעבר לכך, הניסיון הבינלאומי מלמד, כפי שסבורה החברה, כי קיים קושי אמיתי בהפרטת חברות קטנות למשקיעים פרטים ולמעשה רווחת כיום בעולם דווקא מגמה הפוכה של איחוד (קונסולידציה) בתחום החלוקה.²⁶¹ זאת, בשל ההכרה באופיו של תחום החלוקה כמונופול טבעי בעל יתרונות ברורים לגודל. כך לדוגמא, באנגליה במהלך העשור האחרון שתיים-עשרה חברות חלוקה עברו תהליך של איחוד וכיום קיימות רק שש חברות חלוקה. באופן דומה, בסוף שנות התשעים אוחדו ארבע חברות החלוקה הפורטוגליות לחברה אחת כבסיס לתוכנית התייעלות ובניסיון להפריט את החברה המאוחדת.²⁶²

החברה סבורה, כי במידה שמקטע החלוקה יפוצל כמתוכנן, משמעות הדבר תהא פגיעה משמעותית ביכולת התייעלות של חברת החשמל ותוספת מיידית של כ-200 שקלים של הוצאות שנתיות (כ-10% מהוצאות החלוקה כיום).²⁶³ יתרה מזאת, לא נמצאה ראייה לכך שמחיר החשמל לצרכן נמוך יותר במדינות בהן פוצל מקטע החלוקה, ואף מתברר כי הוא בממוצע גבוה יותר ועולה בקצב מהיר מאשר במדינות בהן קיים מונופול בתחום החלוקה.²⁶⁴

למעלה מכך, החברה סבורה, כי הפחתת המחירים והתייעלות יושגו בדרך של רגולציה – מנגנון הפועל באותה אפקטיביות גם על מונופול.²⁶⁵ החברה מציינת עוד, כי להערכתה, ביצועי חברת החשמל הנוכחית בתחום החלוקה טובים ביחס לעולם והלכה למעשה לקוחות פרטיים משלמים מחירים נמוכים מאוד ביחס למחירים בעולם המערבי. כן מציינת החברה, כי להערכתה,

²⁵⁸ שם, בעמ' 9.

²⁵⁹ שם, שם.

²⁶⁰ שם, בעמ' 3.

²⁶¹ שם, שם.

²⁶² שם, שם.

²⁶³ שם, שם.

²⁶⁴ שם, בעמ' 4.

²⁶⁵ שם, בעמ' 4-5.

אמינות מערכת החלוקה טובה ביחס לשאר העולם, עלויות החלוקה הן מהנמוכות בעולם וכן טיב רשת החלוקה הוא בין הטובים בעולם לעניין בדיקת אובדני אנרגיה.²⁶⁶

פיצול מקטע האספקה

החברה סבורה, כי מן הניסיון הבינלאומי בתחום האספקה ניתן ללמוד על היעדרם של הישגים חד-משמעיים ביצירת תחרות.²⁶⁷ כך לדוגמא, באיחוד האירופאי מוכתבת התחרות במקטע האספקה בהתאם לדירקטיבה האירופאית, אך גם במדינות בהן מתקיימת תחרות לאורך זמן, מרבית הלקוחות אינם עוזבים את חברת האספקה המקורית, הן בשל העובדה שחברות חדשות אינן יכולות לספק הנחות משמעותיות והן בשל שביעות רצון גבוהה מרמת השירות שמספקת החברה המקורית.

באנגליה, בה התחרות במקטע האספקה היא המוצלחת ביותר, כ-27% מהלקוחות עברו במשך השנים לספק אחר, ומתוכם כרבע חזרו לספק המקורי. בארצות-הברית, לעומת זאת, מקום בו במרבית המדינות מתקיימת תחרות במקטע האספקה, אך החברה לא מצאה יתרון לצרכן מתחרות, לרבות לעניין תעריפי החשמל.²⁶⁸

לבסוף מציינת החברה בדו"ח, כי תחרות במקטע האספקה אינה הכרחית ליצירת תחרות בתחום ייצור החשמל, שכן משקיעים פוטנציאליים יעדיפו להשקיע בתחום הייצור, דווקא אם ידעו על קיומו של קונה גדול ויציב לחשמל, בעוד ששוק תחרותי מגדיל את חוסר הוודאות ועשוי לכן להרתיע משקיעים ומממנים.²⁶⁹

בצד זאת נכתב, כי גם במידה שתיווצר תחרות במקטע האספקה, לא יידרש פיצול מקטע החלוקה של חברת החשמל ודי בכך שתיווצר הפרדה חשבונאית בין תחום החלוקה והאספקה בתוך החברה, כדי למנוע סבסוד צולב בין התחומים, כפי שנעשה גם במדינות אירופה בהן קיים מונופול בתחום החלוקה (פורטוגל, אירלנד וצרפת).²⁷⁰

דו"ח KPMG (דצמבר 2005)

כאמור, על רקע המלצותיה של ועדת מראני ובעקבות החלטת הממשלה מחודש מרץ 2003 במסגרתה הוטל על רשות החברות הממשלתיות ליישם את הרפורמה במשק החשמל, שכרה הרשות את חברת הייעוץ הבינלאומית KPMG, חברה בעלת ניסיון רב ומומחיות בנושא יישום רפורמות במשק חשמל בעולם. בחודש יולי 2005 הציגה החברה לרשות ולשר האוצר טיוטת דו"ח בעניין הרפורמה במשק החשמל. ההמלצות מבוססות, בין היתר, על בחינת הבעיות הקיימות במשק החשמל בישראל ועל בסיס לקחים מרפורמות שבוצעו במשק חשמל בעולם.²⁷¹

²⁶⁶ שם, בעמ' 6.

²⁶⁷ שם, בעמ' 5.

²⁶⁸ שם, בעמ' 7.

²⁶⁹ שם, בעמ' 6.

²⁷⁰ שם.

²⁷¹ דין וחשבון על החברות הממשלתיות לשנת 2007 – נספח שינויים מבניים בחברות עיקריות.

ככלל, מסקנותיה של חברת הייעוץ היו, כי קיימת עדות ברורה לאי-יעילות דינמית ויצרנית וכן חוסר יעילות בהקצאת מקורות במשק החשמל. בנוסף, המצב הנוכחי של חברת החשמל הוא אינו בר-קיימא. על רקע זאת, כותבים מחברי המסמך, כי הגישה המוצעת על-ידי חברת החשמל לשינויים הדרגתיים או שינויים מרחיקי לכת עוד יותר של פיצול פונקציונלי לא ישפיעו בצורה מספקת או בפרק הזמן המתאים ולא יוכלו לתרום לפתרון הבעיות הבסיסיות הקיימות במשק החשמל.²⁷²

בהקשר זה ישנה התייחסות במסמך להיעדרה של הסכמה רחבה לגבי הפתרונות לחוסר יעילותה של החברה ולהיבטים שונים של ביצועי החברה – ראשית, רשות החברות הממשלתיות תומכת בפיצול פונקציונלי של חברת החשמל כצעד ביניים ואימוץ פתרונות של שוק תחרותי. לעומתה, רשות החשמל מסכימה שפתרון של שוק תחרותי הינו ראוי אבל אינה מאמינה שזה בר הישג בקונטקסט הפוליטי הנוכחי בישראל. במסמך נכתב, כי נראה שחברת החשמל מעדיפה את המשך המבנה הנוכחי של תעשיית החשמל – תוך עריכת רפורמה מסוימת במבנה החברה, להבדיל ממבנה משק החשמל בכללותו. זו תתבצע באופן הדרגתי בהנהלת החברה ובהשתתפותה הפעילה.

החברה מציינת בדו"ח, כי מודל של שוק תחרותי יש בו את היכולת לפתור את בעיות משק החשמל, אך יישום יעיל ימשך שנים אחדות. עוד קובעת החברה, כי בהתחשב בגודל ובמורכבות השינויים, צעדי ביניים יבטיחו שהמעבר לשוק תחרותי יהיה קל יותר ובעל סיכויים גבוהים יותר להצלחה. **יחד עם זאת, במידה שהממשלה לא תבהיר את תכלית הרפורמה במשק החשמל ולא תיצור מנגנוני ממשל וקבלת החלטות, משאבים, ותקציב ליישום מוצלח, המליצה החברה שלא להמשיך עם הרפורמה.**²⁷³

החלופות המוצעות למבנה משק החשמל הישראלי

בדו"ח החברה שהוצג בפני שר האוצר מנתה חברת הייעוץ שלוש חלופות קיימות לרפורמה במשק החשמל, תוך התייחסות לחלופה הראויה לגישה (לתרשים הממחיש את שלושת המודלים ר' [נספח 8](#)).²⁷⁴ בטרם נמנה את שלושת המודלים שנבחנו, נציין כי במהלך עבודתה של חברת הייעוץ נבחנו שתי קטגוריות עיקריות של אמות מידה להערכה (בדומה לאלו שנבחנו [בתכנית האב למשק האנרגיה בישראל](#)):

1. קבוצה א': קידום יעדים (ר' נספח 9) – שיפור היעילות הכלכלית של משק החשמל; החזרת המשק למצב פיננסי בריא; שמירה על אמינות אספקת החשמל שאפיינה את המשק קודם לרפורמה; סיוע ועידוד למגזר הפרטי להשקעות בתעשייה; העברת סיכונים בהשקעות

---

www.gca.gov.il/NR/RDONLYRES/334C31E9-F1BE-4127-9157-D10B208C25A9/0/%D7%A0%D7%A1%D7%A4%D7%97%D7%A9%D7%99%D7%A0%D7%95%D7%99%D7%99%D7%9D%D7%9E%D7%91%D7%A0%D7%99%D7%9D.PDF

²⁷² דו"ח KPMG, לעיל הי"ש 34, בעמ' 6.

²⁷³ שם, בעמ' 7.

²⁷⁴ שם, בעמ' 11.

ובפעילות פיננסית מהממשלה והצרכנים למגזר הפרטי; התמורה במכירת הנכסים בהפרטה תהא גבוהה מחובותיה של החברה או ממטרות תקציביות אחרות.

2. קבוצה ב': ישימות – היכולת בישראל ליישם את השינויים הנדרשים; המחיר, המורכבות והזמן הדרוש ליישום; הסיכונים הכרוכים ביישום; הסיכון בכישלון הרפורמה; היכולת להסתגל למדיניות ממשלתית שונה.

סקירת המודלים המוצעים

1. מודל חברת חשמל (ר' נספח 10) – החלופה הראשונה, אשר הוצעה גם על-ידי יועצי חברת החשמל (דו"ח מקינוז), דוגלת במעבר מתפיסה של ביצוע שלטוני נקי לביצוע "שוקי". משמעות אימוצה של חלופה זו הינה הותרתה של חברת החשמל כתברה ממשלתית, אך בצידה שינויים מבניים פנימיים עד כדי הפיכת החברה למוקד רווח עצמאי בדומה לגוף עסקי. המדובר בשינויים תוספתיים באופרציה של המבנה הקיים, כמוצע על-ידי חברת החשמל. לחלופה זו עומד מתנגד חריף בדמות משרד האוצר ובצדו רשות החשמל.²⁷⁵

2. מודל תחרות מלאה (ר' נספח 11) – מודל זה מבוסס על התיאוריה הניאו-ליברלית, ועיקרו הינם פיצול אופקי ואנכי של חברת החשמל לחברות עצמאיות; פיתוח מערכת יחסים עסקיים בין כל משתתפי התעשייה; פיתוח שוק חשמל סיטונאי והקמת מפעיל בלתי תלוי של המערכת והשוק; גישה פתוחה לכל המשתתפים למערכת ההולכה והחלוקה; דה-רגולציה הדרגתית של שוק חשמל קמעונאי; וכן הפרטה של חברות חשמל חדשות. ביטוי לחלופה זו שאומצה לבסוף הינו הקמתו של רגולטור מקצועי למשק החשמל בדמות רשות החשמל.

חלופה זו תעודד צמצום פעילות שלטונית וכניסת גופים פרטיים לפער שנוצר בעקבות ואקום מכוון של הממשלה עקב שינוי מדיניותה. המדובר בעיקר בכניסת יצרנים פרטיים לתחום ייצור חשמל ויצירת סביבה עסקית כך שייטמעו בתחום וישגשו.²⁷⁶

עם זאת, חלופה זו נתפסת בציבור כהפרטה הלכה למעשה והמתנגדת העיקרית לה היא חברת החשמל, המבקשת לשמר את מבנה השוק במצבו הנוכחי. ההתנגדות באה לידי ביטוי במישורים רבים שנעים מניסיונות לשינוי חקיקה ועד עיצומי עובדים, אשר יפורטו בהמשך העבודה בפרק העוסק בחברת החשמל.²⁷⁷

3. מודל פיצול פונקציונאלי (ר' נספח 12) – מודל זה עיקרו הפרדה אופקית ואנכית של חברת החשמל לחברות בת ומרכזי רווח בתוך מסגרת חברת החשמל; התניה של שירותים על בסיס עסקי לחברות הבת; היפטרות הדרגתית מעסקים שאינם בליבת הפעילות העסקית; פיתוח

²⁷⁵ שם, בעמ' 85 ו-87.

²⁷⁶ שם, בעמ' 92.

²⁷⁷ שם, בעמ' 21.

שוק פנימי ליצור חשמל; גישה מוגבלת לרשת להולכה וחלוקה; וגמישות (מוגבלת) ללקוח לבחירת הקמעונאי שתעודד השקעות של המגזר הפרטי.²⁷⁸

תחת מודל זה נבחנו שלוש אופציות מבניות העשויות לאפשר פיצול והניתנות ליישום במסגרת יחידה עסקית פונקציונלית בודדת – (1) הפרדה מלאה באמצעות הקמתן של חברות עצמאיות הנמצאות בבעלות ממשלתית; (2) יצירה של חברות בת של חברת החשמל; (3) וכן יצירה של מרכזי רווח במסגרת חברת החשמל, שיתאפיינו במבנה ניהולי פורמלי למחצה, כגון מועצה מנהלת וכן ממונים פנימיים וחיצוניים.²⁷⁹

לגישת חברת הייעוץ, האפשרות העדיפה היא שילוב של חברות בת (אופציה 2) בניצול מרכזי רווח (אופציה 3), כאשר מדובר ביחידת פונקציונליות קטנות יחסית, או כשהקמתן של חברות הבת עשויה להיות כרוכה במורכבות יתר ועלויות גבוהות.²⁸⁰

לאחר בחינת ההיבטים השונים של יישום המודלים הנ"ל נכתב, כי במסגרת אימוץ מודל חברת החשמל או מודל הפיצול הפונקציונלי מתחייבת עליה משמעותית במחיר וכן הזרמה ראשונית (וייתכן שגם בעתיד) של הון בעלים. נוסף על כך נכתב, כי אף לא אחד מהמודלים האמורים מסוגל לממש את יעדי הממשלה במלואם, שכן הניסיון הבינלאומי מלמד, כי המאמץ ליצירת תחרות ברמת הצרכן אינה יכולה להביא לתוצאות, אלא במקביל לעריכתם של שינויים מבניים.²⁸¹

על רקע דברים אלו סבורה חברת הייעוץ, כי לא ניתן לראות במודל חברת החשמל וכן במודל הפיצול הפונקציונלי לבדם כמענה ארוך טווח לבעיותיו הפיננסיות הנוכחיות של משק החשמל וכאמצעי למימוש מטרות הממשלה. לעומת זאת, לדידם, מודל התחרות המלאה עשוי להוות פתרון בר-קיימא בהתקיים מספר תנאים²⁸² –

ראשית, כצעד חיוני בהליך הרפורמה, על הממשלה להביע מחויבות לכלל עקרונות הבסיס של המודל הכרוך בהפרטה כמעט מלאה של יחידותיה העסקיות של חברת החשמל.

שנית, על הממשלה להיות מסוגלת ליצור סביבה יציבה וצפויה להשקעות פרטיות במשק החשמל הכוללת. כך בין היתר, על הממשלה להביע מחויבות לעקרונות של שמירה על עצמאות עסקית ורמת סיכונים רגולטיביים במסגרת הדומה למקובל בסקטורים אחרים במשק.

שלישית, על הממשלה להיות מסוגלת ליצור הליכי יישום של הרפורמה מבלי שאלו יהיו תלויים בבעלי עניין למיניהם וכן תוך תקצובם כראוי.

²⁷⁸ שם, בעמ' 158.

²⁷⁹ שם, בעמ' 161.

²⁸⁰ שם, בעמ' 162.

²⁸¹ שם, בעמ' 16.

²⁸² שם, בעמ' 17.

לבסוף ציינו מחברי הדו"ח, כי חברת הייעוץ אכן מניחה, כי הממשלה יכולה ומחויבת לעשות את כל הנדרש לשם יישומו של מודל התחרות המלאה.²⁸³

נוסף על-כך, חברת הייעוץ סבורה, כי הצלחתה של הרפורמה תלויה במידה רבה ביצירתה של מסגרת ניהולית יעילה, זאת בשל ארבעה טעמים²⁸⁴ –

ראשית, חברת החשמל ובעלי עניין אחרים הנם שחקנים פעילים בוויכוח הפוליטי סביב עתיד משק החשמל ובאופן בלתי נמנע מחשיבים את האינטרס שלהם בעדיפות עליונה. שנית, לחברת החשמל ולבעלי עניין אחרים יש מקורות ניכרים המתועלים על ידם בצורה יעילה ותוך גמישות. שלישית, מתחייבת גישה ממשלתית לאמצעים ולמקורות של מיומנות הדרושים לתכנון ויישום הרפורמה. רביעית, לאחר השגת האמצעים והמומחיות הנדרשים לממשלה עליהם להיות מופעלים ביעילות וגמישות.

לעניין יישום המודל הנבחר נכתב, כי מן הבחינה האסטרטגית, יישום מודל התחרות המלאה ראוי שייעשה באופן הדרגתי, כאשר כצעד ביניים ייערך פיצול פונקציונלי של חברת החשמל (בהתאם למודל השלישי להלן). מסקנה זו מבוססת על ההנחה, כי בצורה זו ניתן יהיה לשפר את המוכנות לתחרות של חברות אשר ייווצרו כתוצאה מהפיצול הפונקציונלי, יפחתו הסיכונים ביישום והסיכונים בכישלון הרפורמה בסיומה ולבסוף, יהיה בכך כדי להקל על המאמצים הכרוכים ביישום הרפורמה.²⁸⁵ לכך יש להוסיף, כי מחברי המסמך מציינים, שאומנם אסטרטגיה זו יקרה יותר ביחס למסלולי היישום האחרים שנבחנו, אך תועלתה הנובעת מהקטנת הסיכונים שקולה, לגישת חברת הייעוץ, כנגד הגידול המזערי בעלויות היישום.²⁸⁶

לעניין עיתוי יישום הרפורמה נכתב, כי המעבר למודל של שוק תחרותי מלא בשנת 2008 במתווה של פיצול פונקציונלי יעניק את המומנטום הדרוש לתכנית הרפורמה בצד יתרונות אחרים למהלך עצמו.²⁸⁷

בחינת הניסיון הבינלאומי

הניסיון הבינלאומי מלמד, כי יישום מוצלח של הרפורמה – כל עוד זו מתבססת על יישום יעיל של הרפורמה ותכנון הולם של משק ושוק החשמל²⁸⁸ – בכוחו לקדם תחרות יעילה בתחומי הייצור והאספקה; רמת מחירים נמוכה מן הרמה שהייתה מושגת באמצעות שימור המונופול הציבורי; שיפורים משמעותיים בתהליכי הקצאת מקורות, הייצור והיעילות הדינמית; השקעה פרטית יעילה; שיפור מצבה התקציבי של הממשלה (התייחסות מפורטת לנושא תובא בפרק העוסק בעיקרי הרפורמה).²⁸⁹

²⁸³ שם, שם.

²⁸⁴ שם, בעמ' 184.

²⁸⁵ שם, בעמ' 29.

²⁸⁶ שם, שם.

²⁸⁷ שם, בעמ' 30.

²⁸⁸ שם, בעמ' 31.

²⁸⁹ שם, בעמ' 231.

את היעדים כאמור ניתן יהיה להשיג תוך הפנמת לקחי המפתח מן הניסיון הבינלאומי ובכלל זה מניעת השתלטות בעלי עניין על תהליך הרפורמה; קיום תחרות מספקת ברמת הייצור; טיפול בסוגיית כוח השוק המאפיין את השווקים הסיטונאיים; קיום תמריצים מתאימים להשקעות בתחומי הייצור וההולכה; פיתוחו של מערך פיקוח הולם; התייחסות למחירים עתידיים; עידוד והפשטה של התנהלות שוקי הגידור.²⁹⁰

התשתית העובדתית עליה נסמכה חברת הייעוץ

לעניין התשתית העובדתית עליה נסמכו מחברי המסמך, נכתב, כי מתנגדי הרפורמה לא שיתפו פעולה בהליך שתכננו לאספקת נתונים הדרושים לאנליזה כמותית מפורטת יותר. זאת בדומה לטענה שעלתה בתקציר המנהלים של [חברת דלויט](#). מציאות זו עשויה ללמד על-כך שמסקנותיהן של חברות הייעוץ החיצוניות אינן שלמות וחד-משמעיות (סוגיית מניעת מידע מצד עובדי חברת החשמל יפורט בהרחבה ב[המשך](#)). יחד עם זאת, מחברי דו"ח KPMG כותבים, כי הנתונים שהונחו בפני חברת הייעוץ לצד המידע והניסיון הבינלאומי היו הולמים ומספיקים לצורך ההמלצות שפורטו בדו"ח זה.²⁹¹

לכך יש להוסיף, כי מחברי המסמך מתייחסים לתיקוני חקיקה שנערכו במסגרת חוק החברות הממשלתיות על-מנת לשפר את השקיפות והמחויבות של חברת החשמל בדרך של עריכת שינויים בדרישות לדוחות כספיים ובכך להגביר את נגישות המידע בחברת החשמל לקראת פקיעת הרישיון והחלת הרפורמה (התייחסות מפורטת לנושא תובא בפרק העוסק ב[חברת החשמל](#)).²⁹²

בהקשר זה יש לציין עוד, כי בדו"ח מבקר המדינה 55 בשנת 2004 הובעה ביקורת חריפה בנוגע לבחינת הליכי הכנת תקנות פליטה מתחנות כוח לייצור חשמל על-ידי משרדי הממשלה. בדו"ח נכתב, כי מן הראוי היה שהגורמים הממליצים יבססו את המלצתם בדבר החלופה המועדפת על בדיקה כלכלית של החלופות, שבמסגרתה תבחן גם השפעתן על הסיכונים לבריאות הציבור, הערך הכלכלי המהוון של הנזקים שניתן למנוע באמצעות כל חלופה לעומת הערך המהוון של ההשקעה ושל עלויות התפעול והתחזוקה שיידרשו ליישומה. כפי שנכתב בדו"ח, דבר זה לא נעשה.²⁹³ ביקורת דומה עולה כאמור גם על רקע התנהלותם של משרדי הממשלה בנושא יישום הרפורמה במשק החשמל וראוי שתידון גם היא במסגרת עבודתו של משרד מבקר המדינה.

חקיקה ראשית וחקיקת משנה

במסגרת פרק זה יוצג חוק משק החשמל על שמונת התיקונים שנערכו בו במרוצת השנים מאז חקיקתו והמהווה את המסגרת הנורמטיבית לתחום משק החשמל בישראל. מטרת הדיון בפרק זה הינה בעיקרה ללמוד ולעמוד על תהליכי קבלת ההחלטות ובכלל זה התשתית העובדתית עליה נסמכו מקבלי ההחלטות,

²⁹⁰ שם, שם.

²⁹¹ שם, בעמ' 20.

²⁹² שם, בעמ' 52.

²⁹³ דו"ח מבקר המדינה 55 בשנת 2004 ולחשבונית שנת הכספים 2003, בעמ' 963-975.

www.mevaker.gov.il/serve/contentTree.asp?bookid=426&id=184&contentid=&parentid=undefined&sw=1024&hw=698

איכות הדיונים, האם אכן התנהלו "בלב פתוח ובנפש חפצה" או שמא הכרעותיהם נגזרו מראש, האם התקיים הליך חקיקה תקין וכיוצא באלה.

חקיקה ככלי לקידום מדיניות

דומה, כי שאלה מקדמית וכבדת משקל המחייבת התייחסות בתחום החקיקה הינה שאלת השימוש בחקיקה ככלי לקידום מדיניות ציבורית. אין זה מפתיע, כי שאלה זו מעוררת שיקולים רבים לכאן ולכאן. מחד גיסא, הליכי החקיקה עשויים לתרום להגברת השקיפות בהליכי קבלת ההחלטות, לשיתוף מרבי של הציבור בקביעת מדיניות ציבורית ולאכיפת המדיניות ביתר יעילות.

ראשית, הכלי החקיקתי מסייע בהגדרה מחדש של יחסי הכוחות, התפקידים והסמכויות בתחום בו מתבצעת החקיקה וכן משמש להצהרה פומבית על מצב הדברים החדש. בכך תורמת החקיקה להיטמעות השינוי – בקרב הציבור הרחב, פקידי הממשל והרשויות האמונות על ביצוע המדיניות – ולהגברת היציבות המשפטית והעובדתית בתחום בו נערכו שינויי המדיניות. **שנית**, לחקיקה תפקיד מרכזי בחשיפת הציבור והנגשתו לפרטי השינוי, מבנהו ומשמעותו. מטבעה תורמת החקיקה לנגישות הציבור ולהגברת מודעותו למדיניות הציבורית המתהווה, וזאת בניגוד להוראות אדמיניסטרטיביות שאינן פתוחות בכל מקרה לציבור הרחב, ובוודאי פחות נגישות לו.

שלישית, הליך החקיקה מלווה לרוב בדיון ציבורי, וזאת, בניגוד להחלטות מנהליות אחרות המתקבלות במקרים רבים רחוק מעין הציבור מבלי שנהנות מטבע הדברים ממידת הלגיטימציה לה זוכים מעשי החקיקה. לפיכך כרוך הליך החקיקה במתן הזדמנות אמיתית לציבור לנסות ולהשפיע על עתידו. לכך יש להוסיף, כי החלטות המינהל המתקבלות בחדרי חדרים חשופות במידה רבה יותר להשפעתן של קבוצות אינטרסים חזקות ובמובן זה להליך החקיקה תרומה לחיזוק מימד ההוגנות (fairness) שבמעשה המנהלי.

רביעית, לכלי החקיקתי תרומה ליצירת אחריותיות (accountability), קרי: הגדרת הגורמים בממשל הנושאים בסמכות ובאחריות למתן השירות, הבטחת הזכות או ביצוע החובה. במובן זה, לחקיקה תרומה משמעותית ובלתי-מבוטלת להבטחת אכיפת המדיניות והוצאתה אל הפועל, וזאת בשונה לדוגמא מהחלטות ממשלה הנעדרות מדדים לבחינת יישומן ואשר לא קיימת ערובה לקיומן.

מאידך גיסא, נראה, כי במובן מסוים, יתרונותיה של החקיקה הם גם בעוכריה. **ראשית**, לא בכל מקרה מתאימה החקיקה לעיסוק בענייני מדיניות הכרוכים מטבעם בהסדרים מורכבים ומסובכים ונוטה, לכן, לניסוחים כלליים מידי, שאינם חד-משמעיים ונתונים לפרשנויות רבות. במקרים אלו ממילא ייעשה הפירוט במסגרת חקיקת המשנה או הוראות מנהליות על חסרונותיהן, אם כי יתרונותיה של החקיקה הראשית יישמרו במידת מה – שכן מספקת מסגרת ברורה ופיקוח אפקטיבי יותר של מערכת המשפט על אכיפתה.

שנית, על אף חשיבותם העליונה של שקיפות הליכי קבלת החלטות, ובכלל זה הליכי חקיקה, ושיתוף הציבור בהליכים אלו, בנסיבות מסוימות עשויים הדיון הציבורי ושיתוף הציבור לפתוח פתח להתערבות גורמים מעכבי-שינוי ורבי-עוצמה, אשר בכוחם להביא לסיכול רפורמה ראויה ורצויה במדיניות בתחום זה או אחר. ואכן, הניסיון הישראלי מלמד, כי בנושאי מדיניות ציבורית, ובמיוחד בעת קבלת החלטות הנוגעות לשינויים מבניים, דיון ציבורי נרחב עשוי לעמוד לרועץ בדרכו של המחוקק ושל הרשות המבצעת – הן בשל התנגדות העובדים, המוצאים עצמם נפגעים ונהנים מהזדהות בציבור, והן בשל התנגדותם של גופים מונופוליסטיים לשינויי מבנה מרחיקי לכת. דומה, כי הדבר הורגש במידה רבה בהליכי חקיקתו של חוק משק החשמל בשנת 1996, כפי שיפורט בהמשך.

לבסוף, במקרים רבים, אף שחובותיהם ואחריותם של גורמי השלטון מוגדרים כראוי בחוק, גורמים אלה אינם מצוידים בכלים ובסמכויות הדרושים להבטחת תוצאותיה המיוחלות של המדיניות, כך שבסופו של יום נותר החוק מקדם המדיניות כאות מתה.²⁹⁴

חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996

כאמור, ההמלצות שנתגבשו במסגרת הוועדה בראשותו של ד"ר יוסף **ורדי** ובצידן הערותיו של הצוות בראשותו של ד"ר **צימנסקי**, היו שלא להאריך את זיכיון חברת החשמל ולהסדיר את הייצור, הסחר, ההולכה וחלוקה של חשמל על-ידי מערך רישיונות ופיקוח, אשר יבטיח תנאים לתחרות בין הגופים העוסקים בחשמל, תוך שיפור השירות לצרכן. כפי העולה מדברי ההסבר להצעת החוק, החוק החדש גובש לכאורה לאור המלצות אלה.²⁹⁵ עם זאת, וכפי העולה מדבריו של מר גדליה גל, יו"ר הוועדה לחוק משק החשמל, בפועל לא קיים קשר אמיתי בין המלצותיו של דו"ח ורדי לבין החוק שהוצע ואף נטען שהצעת החוק כלל אינה תואמת את דברי ההסבר שנתלו אליה.²⁹⁶

רישיון לייצור, הספקה וחלוקה של חשמל

במסגרת החוק המוצע הוחלט על מתן רישיונות על-ידי שר האנרגיה והתשתיות לביצוע פעילות אחת ולמקום שיוגדר ברישיון למי שמתאים לביצוע המטלות על-פיו ובתנאים שייקבעו על-ידי השר.²⁹⁷ ויכול שיינתן לבעל רישיון יותר מרישיון אחד לפעילויות שונות ובאתרים שונים ("אשכול רישיונות").²⁹⁸ בעל רישיון להולכה ולחלוקה של חשמל, יוכר כספק שירות חיוני ויהיה נתון לפיקוח הרשות.²⁹⁹ על בעל רישיון ספק שירות חיוני תחול חובה לפעול להספקה סדירה ואמינה של חשמל ולחלוקתו לכלל הציבור, ברמה נאותה ולפי אמות מידה שתקבע הרשות.³⁰⁰

²⁹⁴ דן גבתון, "אוטונומיה, אנומיה אינטגרציה ואנרכיה: חקיקה ופסיקה כמכשירים להפעלת רפורמות חינוכיות ויישום מדיניות החינוך בישראל", **מדיניות החינוך בישראל בשנות ה-2000** (2002).

²⁹⁵ הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, הצעות חוק 2485, 24.1.1996.

ראו גם חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, ס"ח התשנ"ו מס' 1579, עמ' 208.

²⁹⁶ פרוטוקול ועדת הכנסת מיום 11.3.1996 בנושא הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (קריאה שנייה ושלישית), דבריו של יו"ר הוועדה לחוק משק החשמל גדליה גל, בעמ' 2.

²⁹⁷ סעיף 4(א) לחוק משק החשמל, פורסם **ס"ח תשנ"ו מס' 1579** מיום 21.3.1996 עמ' 208. (להלן – חוק משק החשמל (לפני תיקונים)).

²⁹⁸ סעיף 4(ב) לחוק משק החשמל (לפני תיקונים).

²⁹⁹ סעיף 17 לחוק משק החשמל (לפני תיקונים).

³⁰⁰ סעיף 17(א1) לחוק משק החשמל (לפני תיקונים).

עד שיינתנו רישיונות כאמור תמשיך חברת החשמל לייצר חשמל, לספקו ולחלקו כפי שעשתה זאת עד פקיעת הזיכיון ויהיו לה כל הסמכויות שהיו לה עד פקיעת הזיכיון – למעט הסמכות ליתן רישיונות ולהתקין תקנות.³⁰¹ כן ימשיכו חברת החשמל וחברת החשמל מזרח ירושלים לפעול לפי הצווים אשר הותקנו לפי חוק הספקת החשמל בשכונות שפורטו באותם צווים.³⁰²

רישיון ראשון להספקה ולחלוקה של חשמל יינתן לחברת החשמל לעשר שנים מיום כניסתו של חוק זה לתוקף והיא תפעל על-פיו כאשר בידיה כל הסמכויות, הזכויות והחובות שהיו לה בתקופה בה היה הזיכיון בתוקף.³⁰³ כפי העולה מדברי ההסבר להצעת החוק, הוראת מעבר זו נועדה למנוע זעזועים ושינויים במשק החשמל בראשית תקופת תוקפו של החוק ותאפשר התארגנות נאותה לקראת שינויים בעתיד.³⁰⁴

לשם הבהרה נציין, כי בהצעת החוק המקורית נקבע, כי חברת החשמל תמשיך לייצר, למכור, להוליך ולספק חשמל כפי שעשתה ערב פקיעת הזיכיון, עד שיינתנו רישיונות למתן שירותים לפי חוק משק החשמל, אולם לא יהיו לה עוד הסמכויות מכוח התוספת לפקודת זיכיונות החשמל – וזאת כדי להבטיח המשכיות בתקופת המעבר. כפי העולה מדברי ההסבר להצעת החוק, עם תום תקופת המעבר יינתנו רישיונות לייצור, למכירה, לחלוקה ולהספקה של חשמל על-פי רישיונות שיינתנו לכל אתר ולכל פעילות.³⁰⁵

הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל

מכוח החוק החדש הוקמה במסגרת משרד האנרגיה והתשתיות "רשות לשירותים ציבוריים – חשמל", אשר פעולותיה ימומנו על-ידי תקציב המדינה, וזו הוסמכה לקבוע את התעריפים³⁰⁶ ואת אמות המידה לטיב השירות של בעלי רישיון.³⁰⁷ הרשות הוקמה גם כפורום לשמיעת תלונות של ציבור הצרכנים בתחום שירותי החשמל.³⁰⁸ ההמלצה על כינון הרשות, כפי העולה מדברי ההסבר להצעת החוק, מושתתת על תפיסה לפיה מן הראוי שתעריפים ייקבעו באופן מקצועי ואובייקטיבי על בסיס עלות השירותים וללא שיקולים נלווים כלשהם.³⁰⁹

יש להדגיש, כי במסגרת החוק נקבע, כי הרשות לא תהא גוף מעין שיפוטי – שלא כדוגמת זו הפועלת בארצות-הברית, אלא גוף מקצועי ומצומצם ככל האפשר. כן נקבע, כי הרשות תתייעץ בהחלטותיה עם ועדה מייעצת שתוקם על-פי הצעת החוק, בין היתר לצורך קביעת התעריפים והתשלומים אותם תפרסם הרשות לאחר קביעתם ברבים. על הרשות תחול חובת שקיפות

³⁰¹ סעיף 60(א) לחוק משק החשמל (לפני תיקונים).

³⁰² סעיף 60(ב) לחוק משק החשמל (לפני תיקונים).

³⁰³ סעיף 60(ד) לחוק משק החשמל (לפני תיקונים).

³⁰⁴ דברי ההסבר להצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, הצעות חוק 2485, 24.1.1996, בעמ' 470.

³⁰⁵ שם, שם.

³⁰⁶ סעיף 30(1) לחוק משק החשמל (לפני תיקונים).

³⁰⁷ סעיף 30(2) לחוק משק החשמל (לפני תיקונים).

³⁰⁸ סעיף 37 לחוק משק החשמל (לפני תיקונים).

³⁰⁹ הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, הצעות חוק 2485, 24.1.1996.

מוגברת, שכן תידרש להמציא לציבור מידע מקיף בדבר בניית התעריפים והתשלומים למיניהם (פירוט סמכויותיה ותחומי עבודתה של הרשות מפורטים בפרק העוסק בעיקרי הרפורמה).³¹⁰

יחד עם זאת, במסגרת דו"ח ציימנסקי, בו הונחו יסודותיה של סמכויות הרשות ותפקידיה, המליצו חברי הועדה להקנות לרשות גם סמכויות מעין-שיפוטיות על-מנת לטייב את יכולות אכיפת החוק, וביניהן קיום דיונים פומביים וזימון בעלי רישיונות לעדות; כניסה לחצרים; עריכת מדידות וקבלת דו"חות לפי דרישה; עיון במסמכים של החברה המפוקחת; הטלת קנסות על בעלי רישיון וחיובם בתשלום פיצויים לבעל רישיון אחר או ללקוח; המלצה לשר לבטל, להתלות או להגביל רישיון.³¹¹

הלכה למעשה, חוק משק החשמל כפי שאושר בשנת 1996 אינו מאמץ באופן ישיר או עקיף את אחת מהמלצותיהן המרכזיות של ועדת ורדי וועדת ציימנסקי – פיצול חברת החשמל והפרדתה למקטעים. ראשית, סעיף 4 כנוסחו בחוק שאושר אינו מבטא את המלצתם של חברי הועדות בדבר הפרדת של המקטעים, שכן מקנה לשר סמכות ליתן יותר מרישיון פעילות אחד לאדם. כפי שיפורט בהרחבה בהמשך, במרוצת השנים ובהמשך להמלצותיהן של ועדות נוספות, החוק תוקן, ונוספו מגבלות על הענקת רישיון כך שלמעשה תושג התכלית של הפרדת המקטעים ופיצול חברת החשמל.

מעבר לכך, במסגרת חוק משק החשמל המקורי לא נכללו המלצותיה של ועדת ציימנסקי בדבר הפעלתם של מתקני הייצור הקיימים בחמישה מרכזי רווח עצמאיים לפי אתרים קיימים וכחברות בנות של חברת החשמל.³¹² גם לעניין מקטע החלוקה והאספקה לא אומצו המלצותיה של ועדת ציימנסקי – סעיפי החוק לא אפשרו לפי נוסחם את הפרדתו של מערך החלוקה והאספקה מחברת החשמל וארגונו במסגרת של חברת אחזקות ממשלתית חדשה, שבבעלותה ארבע חברות בנות על בסיס אזורי.³¹³

נראה, אם כן, שהטענות שעלו במהלך דיוני המליאה בהצעת החוק, לרבות הטענה לפיה החוק כלל אינו משקף את המלצותיהן של הוועדות, על אף שהדבר נכתב במפורש בדברי ההסבר להצעת החוק, אינה רחוקה מן האמת.³¹⁴ עוד יש לציין, כי חוק משק החשמל כפי שאושר לבסוף, אינו עולה בקנה אחד גם עם נוסחה של החלטת הממשלה שקדמה להצעת החוק. בכלל זה לא משקף החוק את סעיף ד(1) להחלטה זו, לפיו הפעילות ברובדי הייצור, ההולכה והחלוקה תבוצענה באמצעות מרכזים תפעוליים נפרדים אשר יאורגנו כמרכזי רווח.³¹⁵

כאמור, במהלך שלוש-עשרה שנות קיומו של חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 תוקן החוק מספר פעמים, לעיתים בהמשך להחלטות ממשלה אשר אימצו את מסקנותיהן של ועדות

³¹⁰ הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, הצעות חוק 2485, 24.1.1996.

³¹¹ דו"ח ציימנסקי, לעיל ה"ש 53, בעמ' 65-64.

³¹² שם, בעמ' 29.

³¹³ שם, בעמ' 30.

³¹⁴ פרוטוקול ועדת הכנסת מיום 29.1.1996 בנושא הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (קריאה ראשונה), דבריו של ח"כ סילבן

שלום (ליכוד), בעמ' 36.

³¹⁵ החלטת ממשלה מס. 5484 בנושא מבנה משק החשמל – המשך דיון מיום 28.5.1995.

בין-משרדיות שהוקמו לבחינת הנושא, ולעיתים בשל הכורח להאריך את תוקפם של הרישיונות מכוחם פועלת חברת החשמל, בשל העיכוב ביישום השינויים המבניים במשק החשמל. להלן סקירת התיקונים שהתקבלו במרוצת השנים, תוך התייחסות למהות התיקונים והדיונים בהם במליאת הכנסת ובוועדת הכלכלה.

חוק משק החשמל (תיקון מס' 1)

במסגרת התיקון הראשון לחוק, שנערך בדיוק שנה לאחר חקיקתו של החוק המקורי, הוארכו תוקפם של הרישיונות מכוחם פועלות חברת החשמל לישראל וכן חברת החשמל למזרח ירושלים. בדברי ההסבר להצעת התיקון לחוק צוין, כי הארכת המועדים – ראשונה מבין רבות כפי שיתברר בדיעבד, הכרחית הואיל ועבודת ניסוחם של הרישיונות המתבצעת על-ידי צוות בין משרדי טרם נסתיימה וטרם הותקנו תקנות על-פי החוק ועל-כן מוצע להאריך את התקופה שבה יהיו החברות ומי שהיה בעל רישיון לביצוע פעילות רשאים לפעול ללא רישיונות, בשישה חודשים, עד ליום 6 בספטמבר 1997.³¹⁶

חשוב להדגיש, כי במקביל לדיון בהצעה לתיקון החוק כאמור, הוגשה הצעת חוק פרטית של חבר הכנסת אמנון רובינשטיין, שעניינה תיקון הוראת המעבר בחוק, המבטיחה למעשה את המשך המונופול של חברת החשמל. הצעת החוק התבססה על ההנחה, כי תקופת מעבר של שש שנים, עד לפתיחת משק החשמל לתחרות, הינה תקופה ארוכה ומספיקה. מחד, זוהי תקופה ארוכה דיה להקמת חברות נוספות שיספקו שירותי חשמל ומאידך פרק זמן זה יאפשר לחברת החשמל להיערך לקראת כניסת מתמודדים חדשים כך שלא יגרמו לה נזקים. לאור הנחה זו הוצע לכן לקבוע, כי הרישיון שניתן לחברת החשמל יהיה לשש שנים.³¹⁷ בשנת 2000 הוגשה הצעה זו בשנית על-ידי קבוצת חברי כנסת וביניהם חבר הכנסת אמנון רובינשטיין, אך גם הפעם זכתה ההצעה להתנגדות מצד רוב חברי הכנסת מאותו טעם.³¹⁸

בהקשר זה יש מקום לציין, כי כפי העולה מדיוני מליאת הכנסת בהצעת החוק המקורית, רווחה בקרב חלק מחברי הכנסת התפיסה, כי הימשכות התהליך כרוכה גם היא בפגיעה בלתי-מבוטלת בחברת החשמל וביציבותה הכלכלית, לרבות בשל חוסר הוודאות שיוצרת המציאות העמומה. זאת ועוד, כפי העולה מדיוני הכנסת בהצעת החוק, מלכתחילה הוצגו שתי החלופות – תקופת מעבר של שש שנים ותקופת מעבר של עשר שנים, ובסופו של דבר אימצו חברי הכנסת את החלופה הארוכה יותר. זאת בניגוד לעמדת המומחים המקצועיים, שלגישתם ניתן היה להסתפק אף בתקופת מעבר של שלוש שנים.³¹⁹

חוק משק החשמל (תיקון מס' 2)

במחצית הראשונה של שנת 2003 הוגשה הצעת חוק לתיקון שני לחוק משק החשמל (כחלק מחוק ההסדרים), אשר תכליתה הרחבת והעצמת סמכויותיה של רשות החשמל ובכלל זה הרחבת

³¹⁶ דברי ההסבר להצעת חוק משק החשמל (תיקון), התשנ"ז-1997, ה"ח תשנ"ז מס' 2583, בעמ' 176.
³¹⁷ הישיבה ה-81 של הכנסת ה-14 בנושא הצעת חוק משק החשמל (תיקון – הוראת מעבר), התשנ"ז-1996 מיום 3.3.1996.
³¹⁸ הישיבה ה-74 של הכנסת ה-15 בנושא הצעת חוק משק החשמל (תיקון – הוראת מעבר), התש"ס-1999 מיום 19.1.2000.
³¹⁹ הישיבה ה-431 של הכנסת ה-13 מיום 11.3.1996 בנושא הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (קריאה שנייה ושלישית).

סמכויותיה של הרשות וכן של העומד בראשה.³²⁰ כפי העולה מדברי ההסבר להצעת החוק, במסגרת ההצעה המקורית, נועד התיקון לחולל שינויים דרמטיים בחוק משק החשמל וכפועל יוצא במשק החשמל הישראלי.³²¹ -

ביטול מינהל החשמל במשרד התשתיות

כפי העולה מדברי ההסבר להצעת החוק, הוצע לאחד את הגופים העוסקים ברגולציה במשק החשמל וכן לבטל את מינהל החשמל במשרד התשתיות ולהעביר את סמכויותיו לרשות.³²² זאת באופן המנוגד להמלצותיה של תכנית האב למשק האנרגיה בישראל שפורסמו זמן קצר מאוחר יותר.³²³ מהדיון בהצעת החוק עולה, כי ההצעה לבטל את מינהל החשמל אין משמעה ביטול מינהל החשמל במשרד התשתיות, אלא איחוד הגופים העוסקים ברגולציה של משק החשמל בדרך של העברת סמכויותיו של מינהל החשמל לידי רשות החשמל, לרבות סמכויות של מתן רישיונות וקביעת תעריפים, ואילו מינהל החשמל יוותר הגוף שיעץ לשר בקביעת מדיניות החשמל.³²⁴

הרחבת סמכויותיו של שר התשתיות

הסמכת שר התשתיות לקבוע הוראות בעניין מדיניות במשק החשמל (פירוט מורחב יובא בפרק העוסק בעיקרי הרפורמה);³²⁵ קביעת אמות מידה לפעולתו של ספק שירות חיוני בהתייעצות עם רשות החשמל או לפי הצעתה.³²⁶ תיקון זה תואם גם את המלצותיה של ועדת מראני.³²⁷

הרחבת סמכויותיה של רשות החשמל והעומד בראשה

העברת סמכות מתן הרישיונות במשק החשמל משר התשתיות הלאומיות ליושב ראש הרשות;³²⁸ קביעת הוראות לעניין סכומי כסף שישלם בעל רישיון ספק שירות חיוני בשל הפרת אמות המידה שקבעה הרשות;³²⁹ הסמכת הרשות לקבוע הוראות לעניין סכומי כסף שישלם בעל רישיון ספק שירות חיוני בשל הפרת אמות המידה שקבעה.³³⁰ בצד זאת, ומבלי לפגוע בעצמאותה של הרשות ובשיקול-דעתה, הוצע לקבוע חובת דיווח של הרשות לשר התשתיות, ולאפשר לשר בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור הממשלה, למנות רשות חדשה, אם מצא שהרשות הקיימת אינה ממלאת כראוי את תפקידיה.³³¹ תיקון זה תואם אף הוא את המלצותיה של ועדת מראני.³³²

הפרדת המקטעים בחברת החשמל

³²⁰ חוק משק החשמל (תיקון מס' 2).
³²¹ דברי ההסבר להצעת חוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2005 ו-2004), התשס"ג – 2003, הצעות חוק הממשלה – 25, 30.4.03.
³²² סעיף 4 לחוק משק החשמל.
³²³ סעיף 126(1) להצעת חוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2005 ו-2004), התשס"ג – 2003, הצעות חוק הממשלה – 25, 30.4.03 (להלן – הצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 2)).
³²⁴ תכנית האב למשק האנרגיה בישראל – מבנים משקיים מומלצים, לעיל ה"ש 163, בעמ' 23.
³²⁵ פרוטוקול משיבת ועדת הכספים מיום 8.5.2003 בנושא הצעת חוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003, דברי שר התשתיות לשעבר יוסף פריצקי, בעמ' 50.
³²⁶ סעיף 26(2) להצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 2).
³²⁷ סעיפים 126(11)-(14) להצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 2).
³²⁸ דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 9.
³²⁹ סעיף 26(3) ו-26(4)א) להצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 2).
³³⁰ סעיף 26(12) להצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 2).
³³¹ סעיף 26(17) להצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 2).
³³² סעיף 26(18) להצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 2).
דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, עמ' 10.

בהתאם להמלצות ועדת מראני, הוצע על הפרדה בין רישיונות ההולכה, החלוקה והייצור – הגבלת מתן רישיון לפעילות אחת בלבד במסגרת סעיף 4 לחוק משק החשמל. במסגרת זו הוצע גם להגביל את אחוזי ההחזקה במקטעי הייצור ובמקטעי החלוקה בניגוד להחלטת הממשלה המקורית.³³³

על אף הצעת החוק מרחיקת הלכת, התיקון שלבסוף אושר בוועדת הכלכלה היה צנוע הרבה יותר וכלל הרחבה מתונה של סמכויות הרשות, תוך דחיית ההצעה בדבר איחוד סמכויות הרגולציה במשק החשמל בניגוד להצעה המקורית. יש לציין, כי חלק ניכר מן התיקונים שהוצעו ונדחו כאמור אושרו בעת תיקון החוק כשנתיים מאוחר יותר (תיקון מס' 3), כפי שיפורט להלן.³³⁴ בהקשר זה יש מקום להוסיף, כי בעת הדיון במליאת הכנסת בהצעת התיקון לחוק משק החשמל, הובהר לוועדת הכספים, כי קיימת מחלוקת עקרונית על חלוקת הסמכויות בין משרד התשתיות הלאומיות לבין רשות החשמל לגבי חלוקת הסמכויות הנוגעות לקביעת המדיניות ולביצועה. לפיכך ביקשה הממשלה לפצל את כל הסעיפים העוסקים בכך מהצעת החוק ולהשאירם לדיון נוסף בוועדת הכספים. כמו-כן הוער, כי הסעיפים שנותרו תוקנו, כך שהסמכויות יוותרו בידי השר ולא יועברו לרשות.³³⁵

חוק משק החשמל (תיקון מס' 3)

הצעת החוק לתיקון השלישי לחוק משק החשמל הובאה לאישור הכנסת כחלק מהצעת חוק התקציב לשנת הכספים 2005. הצעת החוק נדחתה בתחילה בקריאה ראשונה בשל סיבות הנוגעות להתנגדויות לתקציב המדינה ולחוק ההסדרים בכללותו.³³⁶ בהמשך הובאה הצעת החוק לדיון נוסף ולאחר שהתקבלה בקריאה ראשונה הועברה לדיון בוועדה המתאימה. התיקון אושר לבסוף בחודש מרץ 2005.³³⁷

פרט לשינוי נוסח שולי לא חלו שינויים בנוסחה של הצעת החוק מרגע הגשתה ועד לאישורה במליאת הכנסת. יש לציין, כי במהלך הדיונים בהצעת התיקון לחוק הועלתה הטענה מצד חברי כנסת שונים, כי אין הצדקה לקיים דיון בנושא זה במסגרת חוק ההסדרים. כך לדוגמה, העירה חברת הכנסת רוחמה אברהם, כי "צריך לתת את הדעת לנושא זה ביתר רצינות. אני חושבת שלא צריך לפסול את הרעיון לפצל את החוק הזה ולדון בו לעומק".³³⁸ על אף ההסתייגות ממסגרת דיון זו, התיקון לחוק כפי שאושר בסופו של דבר, נכלל כאמור במתכונת זו.

חשוב להדגיש, כי תיקון מס' 3 לחוק משק החשמל הוגש ואושר בהמשך להחלטת ממשלה מס. 2429 שעניינה יישום השינוי המבני במשק החשמל³³⁹ וכן החלטת ממשלה מס. 2438 שעניינה

³³³ סעיף 26(ב) להצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 2).

³³⁴ תיקון מס' 2 בסעיף 7 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), תשס"ג-2003; תחילתו ביום 1.6.2003, סי"ח תשס"ג מס' 1892 מיום 1.6.2003 עמ' 388.

³³⁵ הישיבה ה-25 של הכנסת ה-16 מיום 26.5.2003 בנושא הצעת חוק התוכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), תשס"ג-2003 (קריאה שנייה ושלישית).

³³⁶ הישיבה ה-190 של הכנסת ה-16 מיום 1.12.2004 בנושא הצעת חוק התקציב לשנת הכספים 2005, תשס"ה-2004; הצעת חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), תשס"ה-2004 (קריאה ראשונה).

³³⁷ הישיבה ה-240 של הכנסת ה-16 מיום 29.3.05 בנושא הצעת חוק התקציב לשנת הכספים 2005, תשס"ה-2004 והצעת חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), תשס"ה-2005 (קריאה שנייה וקריאה שלישית).

³³⁸ פרוטוקול מס' 376 של ישיבת ועדת הכלכלה בנושא הצעת חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), תשס"ה-2004, מ/143, פרק ז': משק החשמל מיום 8.3.2005, ח"כ רוחמה אברהם, בעמ' 19.

³³⁹ החלטת ממשלה מס. 2429 בנושא יישום השינוי המבני במשק החשמל מיום 15.8.2004.

צמצום הרגולציה במשק החשמל.³⁴⁰ במסגרת החלטה מס. 2438 נקבע, כי חוק משק החשמל יתוקן באופן שבו סמכויות הרגולציה במשק החשמל תרוכזנה בידי רשות החשמל ובכלל זה הסדרת מערכת היחסים שבין שר התשתיות לרשות החשמל בחקיקה – בתיאום בין משרד האוצר ומשרד התשתיות – באופן שיבטיח את הוצאת מדיניות השר אל הפועל ואת יכולתו לאכוף אותה.

עוד הוחלט, כי סמכות בדבר מתן רישיונות תוענק לרשות החשמל בהתאם למדיניות השר ובכפוף לאישורו. התיקון שהתקבל לבסוף אכן תואם החלטה זו ובו נקבעו שינויים הנוגעים למתן רישיונות לפי חוק משק החשמל ובכלל זה העברת הסמכות להעניק רישיונות משר התשתיות לרשות החשמל.³⁴¹ לבסוף יש להדגיש, כי כפי שניתן ללמוד מדברי ההסבר להצעת החלטה הממשלה, החלטה זו מאמצת הלכה למעשה את המלצותיה של ועדת מראני לעניין איחוד סמכויות הרגולציה בידי גורם רגולטורי אחד – רשות החשמל.³⁴²

חוק משק החשמל (תיקון מס' 4)

כאמור, חוק משק החשמל החדש משנת 1996 קבע, כי תוקפם של הרישיונות שנתנו לחברת חשמל להפעלת מקטעי הפעילויות השונים יפקעו כעבור עשר שנים – דהיינו, בשנת 2006.³⁴³ בחודש פברואר 2006, משקרב מועד חלוף עשר השנים כאמור, נחקק חוק משק החשמל (תיקון מס' 4). במסגרת התיקון הוארכו תוקפם של הרישיונות כאמור בשנה, ומכאן שתוקפם של הרישיונות עתיד היה לפקוע בחודש מרץ 2007.³⁴⁴ בהתאם לסעיפים 4, 6 ו-60 לחוק משק החשמל, לא יינתנו לחברת החשמל רישיונות חדשים, אלא לאחר ביצוע השינוי המבני כפי שנקבע בחוק. היות ובפועל השינוי המבני טרם בוצע אותה עת התחייב תיקון חקיקתי בדבר הארכת תוקפם של הרישיונות הקיימים.³⁴⁵ חשוב לציין בהקשר זה, כי מצד חברת החשמל עלתה הטענה, כי בפועל נקבעו מועדים שאינם ריאליים ושאינם ניתנים לביצוע הלכה למעשה.

חוק משק החשמל (תיקון מס' 5)

בחודש ספטמבר 2006, כעשר שנים לאחר חקיקתו של חוק משק החשמל, נתקבלה החלטת ממשלה מרכזית שעניינה השינוי המבני בחברת החשמל (החלטה מס. 463).³⁴⁶ החלטה זו התבססה כאמור על דו"ח מקיף שערכה החברה השוויצרית KPMG בנושא רפורמה של תעשיית אספקת החשמל בישראל ואשר הוגש לממשלה בדצמבר 2005.³⁴⁷

הדו"ח בחן חלופות אפשריות ליישום השינוי המבני והמליץ על אימוץ חלופת "מודל תחרות מלאה" (החלופות שהוצעו פורטו בהרחבה בפרק העוסק [בחברות ייעוץ חיצוניות](#)). במסגרת החלטה זו נקבעו מספר עקרונות לעניין השינוי העתידי במשק החשמל בישראל ובכלל זה –

³⁴⁰ החלטת ממשלה מס. 2438 בנושא צמצום הרגולציה במשק החשמל מיום 15.8.2004.

³⁴¹ דברי ההסבר להצעת חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), תשס"ה-2005; תחילתו ביום 1.1.2005, [ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 143](#) עמ' 354.

³⁴² דברי ההסבר להצעת החלטת הממשלה מס. 2438 בנושא צמצום הרגולציה במשק החשמל מיום 15.8.2004.

³⁴³ סעיף 60(ד) לחוק משק החשמל.

³⁴⁴ דברי ההסבר להצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 4), התשס"ו-2006, הצעות חוק הממשלה-235, 8.2.06.

³⁴⁵ שם, שם.

³⁴⁶ החלטת ממשלה מס. 463 בנושא שינוי מבני בחברת החשמל מיום 12.9.2006.

³⁴⁷ דו"ח KPMG, לעיל ה"ש 34.

1. החלטה בדבר הפיכתה של חברת החשמל לחברת אחזקות ותיאגוד נפרד של כל תחום בה ;
2. המדינה תחזיק ב-51% ממניות חברת האחזקות ואף פחות מכך בכפוף לנסיבות שייווצרו בעתיד ;
3. העובדים יהיו זכאים לתגמול בהתאם לנהוג בהפרטה בהתאם לקבוע בחוק החברות הממשלתיות, ובנוסף יתקיים תהליך הידברות אודות השינוי המבני המוצע בין המשרדים הרלוונטיים לבין חברת החשמל.
4. הפיקוח על התעריפים במקטע הייצור יופחת בהדרגתיות.
5. לעלויות השינוי המבני ימצא ביטוי בתעריפי החשמל העתידיים.³⁴⁸

בעקבות החלטה זו ועל רקע מסמך המדיניות, תוקן חוק משק החשמל, כדי לאפשר את ביצוע השינוי המבני שגובש בידי הממשלה וכן כדי למנוע פגיעה בהספקה הסדירה של החשמל. במסגרת זו נקבע, כי תוקף הרישיונות שבהם מחזיקה חברת החשמל יוארך לתקופות נוספת, כך שבמהלכן יהיה ניתן לבצע את השינוי המבני הנדרש. זאת, היות ובהתאם לחוק כנוסחו לא ניתן לבצע פעילויות במשק החשמל בלא רישיונות, ולא ניתן לתת רישיונות חדשים לחברת החשמל במבנה הנוכחי של החברה בלא שינוי מבני.³⁴⁹

כמו-כן בוצעו תיקונים נוספים בחוק, אשר היו דרושים לביצוע השינוי המבני שגובש, ובין השאר הפרדת פעילות ההולכה וניהול המערכת וכן קביעת חובה לפי חוק לרישוי פעילות ניהול המערכת. מעבר לכך נקבעו במסגרת תיקון זה הוראות מעבר, לוחות זמנים והוראות מיוחדות אשר יחולו ביחס למתן רישיונות לפי החוק לעניין מתקני חשמל אשר הופעלו קודם לכן בהתאם לרישיונות שהיו בידי חברת החשמל.³⁵⁰ עוד נקבע, כי החל מיולי 2013 לא תוכל המדינה להחזיק ביותר מ-51% מאמצעי השליטה בחברות הייצור והחלוקה, זאת תוך שינוי נוסחו הקודם של החוק שעניינו הפרטתם של 30% מהיקף הייצור והחלוקה כבר בשנת 2008.³⁵¹

מן הראוי לציין בהקשר זה, כי בהחלטת הממשלה במסגרתה אושרה טיוטת חוק משק החשמל (תיקון מס' 5) הוחלט להגיש בקשה בהתאם לתקנון הכנסת להקדים את מועד הדיון בהצעת החוק ולהתיר את הקריאה השנייה על הצעת החוק כבר ביום הנחתה על שולחן הכנסת.³⁵² זאת, אף שככלל, הצעת חוק מטעם הממשלה מוגשת לידי הכנסת, ודיון בה אינו נערך אלא לאחר שהייתה מונחת על שולחן הכנסת לפחות יומיים וכל עוד לא החליטה ועדת הכנסת, לבקשת הממשלה, על הקדמת הדיון.³⁵³ חרף ההתנגדות מצד חלק ממשותפי הדיון בוועדת הכנסת בבקשת הממשלה לפטור מהנחה על שולחן הכנסת את הצעת החוק, הבקשה נתקבלה, אף שלבסוף ניתן

³⁴⁸ נראה, כי זוהי הפעם הראשונה בה ישנה הכרה מפורשת מצד המדינה באשר למשמעות השינויים המבניים לעניין שיעור תעריפי החשמל.

³⁴⁹ דברי ההסבר להצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 5), התשס"ז-2007, הצעות חוק הממשלה – 20.2.2007, 282.

³⁵⁰ שם, שם.

³⁵¹ הישיבה ה-104 של הכנסת ה-17 מיום 28.2.2007 בנושא חוק משק החשמל (תיקון מס' 5), התשס"ז-2007 (קריאה ראשונה), ח"כ משה כחלון, בעמ' 3.

³⁵² החלטת ממשלה 1210 בנושא טיוטת חוק משק החשמל (תיקון מס' 5), התשס"ז-2007 – הסמכת ועדת שרים לענייני חקיקה ואכיפת חוק מיום 18.2.2007.

³⁵³ סעיף 113(ג) לתקנון הכנסת. www.knesset.gov.il/rules/heb/Template.asp?sFileNm=bchap7.htm#1

פטור מהנחה רק לקריאה ראשונה בלבד ולא כפי שביקשה הממשלה גם לקריאה שנייה ושלישית.³⁵⁴

חוק משק החשמל (תיקון מס' 6)

במסגרת תיקון זה לחוק משק החשמל נקבע, כי שר התשתיות, בהתייעצות עם שר הרווחה, יקבע בתקנות כללים לעניין זכאות לתעריפים מופחתים עבור צריכת חשמל בכמות שקבע במכסות. מכסות אלה, כך נקבע, יחולו לגבי צרכני החשמל הביתיים, לפי הרכב משפחתם ומצבם הכלכלי והרפואי.³⁵⁵ עוד נקבע, כי בקביעת תעריפי החשמל לכלל הצרכנים, רשות החשמל תביא בחשבון את ההפחתה בתעריפי החשמל שמשלמים הזכאים לפי התקנות כאמור, כך שהכנסותיו של בעל רישיון להספקת חשמל לא ייגרעו בשל ההפחתה.³⁵⁶

מטרת התיקון לחוק, כפי העולה מדברי ההסבר, היא להבטיח שגם אוכלוסייה הנמנית עם השכבות החברתיות המוחלשות, המתקשה לעמוד בהוצאות הכרוכות בתשלום עבור שימוש בחשמל, תהא זכאית למכסת חשמל במחיר מופחת. זאת לאור ההכרה בהיותו של החשמל מצרך יסודי והכרחי לניהול אורח חיים סביר.³⁵⁷ יש לציין, כי מדובר בשתי הצעות חוק שעברו בקריאה טרומית, ובדיון ההכנה לקריאה ראשונה בוועדת הכלכלה, בעצה אחת עם המציעים ועם יושב-ראש הוועדה ח"כ משה כחלון, הוחלט על איחוד שתי הצעות.³⁵⁸

חוק משק החשמל (תיקון מס' 7)

במסגרת חוק משק החשמל (תיקון מס' 5), אשר אושר בהחלטת ממשלה,³⁵⁹ תוקן חוק משק החשמל באופן שביטל את האפשרות להעניק לאדם רישיון חלוקה יחד עם רישיון הספקה.³⁶⁰ במסגרת אותו תיקון נקבעה בחוק הוראת מעבר המאפשרת לתת לחברה ממשלתית או לחברת בת ממשלתית רישיון חלוקה יחד עם רישיון הספקה עד ליום 1 בינואר 2012.

כפי העולה מדברי ההסבר להצעת התיקון לחוק, וכן כפי העולה מדיוני ועדת הכלכלה בהצעת התיקון לחוק, מטרת התיקון לחוק הייתה להחיל הוראות מעבר דומות גם לגבי בעלי רישיונות שאינם חברות ממשלתיות וחברות בת ממשלתיות, באופן שיאפשר לתת להם רישיון חלוקה נוסף על רישיון ההספקה.³⁶¹ טעם מרכזי לכך היה בעיקרו התנגדותה של רשות החשמל, חברת החשמל וחברות אחרות להגבלות שנקבעו בחוק משק החשמל (תיקון מס' 5).³⁶² מנסחי התיקון לחוק מציינים, כי אף שלא הייתה כוונה ליצור אבחנה ממשית בין חברות ממשלתיות לבין

³⁵⁴ פרוטוקול מס' 92 משיבת הכנסת בנושא בקשת הממשלה להקדמת הדיון בהצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 5), התשס"ז-2007 לפני קריאה ראשונה מיום 20.2.2007.

³⁵⁵ סעיף 31(ד) לחוק משק החשמל.

³⁵⁶ סעיף 31א לחוק משק החשמל.

³⁵⁷ דברי ההסבר להצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 6) (תעריפים מופחתים), התשס"ז-2007.

http://www.nevo.co.il/Law_word/law16/KNESSET-135.pdf

³⁵⁸ הישיבה ה-103 של הכנסת ה-17 מיום 27.2.2007 בנושא הצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 6) (תעריפים מופחתים), התשס"ז-2007 (קריאה ראשונה).

³⁵⁹ החלטת ממשלה מס. 3705 מיום 30.6.2008 בנושא טיוטת חוק משק החשמל (תיקון מס. 8), התשס"ח-2008.

³⁶⁰ סעיף 4(ב1) לחוק משק החשמל.

³⁶¹ דברי ההסבר להצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 7), התשס"ח-2007, ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 354 עמ' 318, (7.1.2008).

³⁶² פרוטוקול מס' 502 של ועדת הכלכלה מיום 19.2.2008 בנושא הצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 7), התשס"ח-2008, דבריו של יו"ר הרשות לשירותים ציבוריים חשמל אמנון שפירה, בעמ' 3.

חברות שאינן ממשלתיות בהקשר זה, הוראת המעבר כאמור לא הוחלה הלכה למעשה על גורמים שאינם חברות ממשלתיות בכלל, ובפרט לא הוחלה על חברת החשמל למזרח ירושלים בע"מ.³⁶³

העובדה שרק כעבור שנה וחצי לאחר תיקון מס' 5 לחוק משק החשמל כאמור, בו הוארכו הרישיונות באופן חד-צדדי, התגלתה הטעות וזאת רק לאחר פנייתה של חברת החשמל מזרח ירושלים, כפי העולה מדיון ועדת הכלכלה בהצעת החוק, יכולה ללמד יותר מכל על הליקויים שנפלו בהליכי קבלת ההחלטות ועל התבוננותם החלקית בלבד של מקבלי ההחלטות על המציאות ששררה אותה עת במשק החשמל.³⁶⁴ בהקשר זה יש לציין, כי במהלך הדיון התייחס נציג מטעמה של חברת החשמל לבעייתיות בהפרדה בין מקטעי החלוקה וההספקה וכי ההפרדה עליה הוחלט במסגרת תיקון מס' 5 לחוק הינה מלאכותית ואינה מקובלת בעולם.³⁶⁵

חוק משק החשמל (תיקון מס' 8)

ביולי 2008 נחקק התיקון האחרון לחוק משק החשמל (תיקון מס' 8).³⁶⁶ תיקון זה כולל בחובו מספר שינויים וביניהם הארכת מועד תוקפם של רישיונות חברת החשמל.³⁶⁷ עוד קובע התיקון לחוק, כי על אף המועדים שנקבעו בו, השרים (שר האוצר ושר התשתיות), בהתייעצות עם רשות החשמל ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יהיו רשאים להאריך את מועד תוקפם של הרישיונות מכוחם פועלת חברת החשמל בתקופות שלא יעלו על שנה בכל פעם. בהקשר זה חשוב להדגיש, כי בהצעת החוק המקורית הוצע להסמיק את השרים להאריך את מועד תוקפם של הרישיונות בהתייעצות רשות החשמל, מבלי שיידרש אישורה של ועדת הכלכלה, ולמעשה דרישה זו נוספה בעקבות הדיון בהצעת החוק בוועדת הכלכלה.

יש לציין עוד, כי במהלך הדיונים בהצעת החוק בוועדת הכלכלה נטען, כי משמעות התיקון המוצע לחוק הינה הלכה למעשה הסמכת השרים להאריך את תוקפם של הרישיונות ללא גבול ובמובן מסוים מרוקנת את החוק מתוכנו. במילים אחרות, טוענים מתנגדי התיקון, כי אכן מוקנית סמכות, ובהתאם להצעת חוק ממשלתית, אך משמעותה הלכה למעשה הינה דחיית יישום הרפורמה "עד אין קץ".³⁶⁸ יתרה מזאת, סמכות הארכת תוקפם של הרישיונות הוגבלה בפועל רק לעניין מתן רישיונות לתחנות כוח – הארכת מועד תוקפם של הרישיונות תיעשה רק לאחר שנוכחו השרים לדעת, כי אין חלופה סבירה אחרת להקמת תחנת כוח, בשים לב לצרכים הדחופים של משק האנרגיה.³⁶⁹ מאידך, לאור הטענות, לפיהן המועדים שנקבעו בחוק במרוצת השנים אינם ניתנים לביצוע באופן מעשי, ייתכן שהיה זה דווקא מהלך ראוי.

למעשה, אף רשות החשמל הביעה בעבר תמיכה בהחלטת הממשלה להאריך בצו את המועדים הקבועים בחוק משק החשמל עצמו. לפי עמדתה המקצועית שהובאה בעבר, "לאור

³⁶³ דברי ההסבר להצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 7), התשס"ח-2007, ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 354 עמ' 318, (7.1.2008).

³⁶⁴ פרוטוקול מס' 502 של ועדת הכלכלה מיום 19.2.2008 בנושא הצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 7), התשס"ח-2008, דבריו של יו"ר הוועדה דוד טל בעמ' 2 וראו גם הדיון במליאת הכנסת ה-17 בהצעת החוק (קריאה שנייה ושלישית).

³⁶⁵ שם, בעמ' 2.

³⁶⁶ נכון לכתיבת המסמך זהו התיקון האחרון לחוק.

³⁶⁷ סעיף 60(ד4) לחוק משק החשמל.

³⁶⁸ פרוטוקול ועדת הכספים מס' 630 מיום 8.7.2008 בנושא הצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 8), התשס"ח-2008, אתי בנדלר בעמ' 19-20.

³⁶⁹ סעיף 60(ד11) ו-60(ד5) לחוק משק החשמל.

נסיבות העניין, והעובדה כי אכן טרם הושלמה עבודת ההכנה הממשלתית הנדרשת לצורך יישום הרפורמה הצפויה במשק החשמל, מליאת הרשות איננה מתנגדת לחתימתם של הצוים האמורים. יחד עם זאת, הרשות רואה חשיבות רבה בהשלמת עבודת ההכנה והיישום המפורטים בצוים, בהקדם האפשרי, לאור אי הודאות הרבה שיוצרת הימשכות ההליכים בעניין זה במשק החשמלי.³⁷⁰

בסוף, מן הראוי לציין, כי בדומה להתנהלות הדבר קודם לאישור חוק משק החשמל (תיקון מס' 5), כך גם במהלך דיון מוקדם בועדת הכלכלה בהצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 8) אושרה בקשה לזירוז הליכי החקיקה באשר לתיקון זה – דהיינו, אושר מתן פטור מחובת הנחה על שולחן הכנסת.³⁷¹ בנסיבות הדיון בהצעת החוק, התבקשה הקדמה של הדיון, מייד לאחר אישורה של הצעת החוק בקריאה ראשונה במליאת הכנסת, לאור העובדה שכבר במועד הדיון בהצעת החוק בקריאה שנייה ושלישית פעלה חברת החשמל ללא רישיון.³⁷² התנהלות הדברים כאמור אינה יכולה אלא להעלות ספק בדבר מידת הרצינות בה נוסחה ונשקלה הצעת החוק.

חקיקת משנה וחקיקה ראשית נוספת בתחום החשמל

במהלך השנים הותקנו מספר רב של תקנות הנוגעות למשק החשמל. רובן ככולן עוסקות בעניינים פרוצדורליים ולא בעניינים מהותיים הנוגעים לשינויים המבניים המתוכננים במשק החשמל, להוציא אמות המידה שפרסמה רשות החשמל מכוח סמכותה בחוק.³⁷³ כמו-כן, לצד חוק משק החשמל החדש משנת 1996 וכן תקנות וצווים כאמור שהותקנו על רקע המלצותיהן של הוועדות השונות והחלטות הממשלה בנושא, פעילות הרישוי במשק החשמל מוסדרת כיום גם באמצעות החקיקה להלן³⁷⁴ –

1. פקודת זיכיונות חשמל (1927); פקודת זיכיון חשמל (ירושלים); חוק התוספות לזיכיונות החשמל (תשלומים בעד חיבור למערכת חשמל) התשכ"ד-1963; חוק התוספת לזיכיון החשמל (תיקון הזיכיון) התש"ל-1970; חוק לתיקון פקודת זיכיונות חשמל (מס' 3) התשנ"ד-1994 – חוקים אלו מסדירים בלעדיות כמעט מוחלטת (למעט ירושלים וסביבתה) לחברת החשמל בכל המקטעים באמצעות זיכיונות והארכתם ומפרטים את האמצעים והסמכויות המוקנות לה לצורך כך. כמו כן מפורטים שיעורי התשלום ואופן גבייתם.
2. חוק הספקת החשמל (הוראות מיוחדות) התשמ"ח-1987 – הכפפת מחוז ירושלים וסביבתה לאספקת חשמל על-ידי חברת החשמל.

³⁷⁰ החלטה מס' 1 מתוך ישיבה מס' 195 של מליאת הרשות מיום 30.10.2007 בנושא עמדתה המקצועית של רשות החשמל במסגרת חובת ההיוועצות הקבועה בסעיף 60(ד11) לחוק משק החשמל ביחס לצו משק החשמל (דחיית מועדים) התשס"ח-2007 וכן צו משק החשמל (הארכת תקופת תוקפם של רישיונות חברת החשמל ויישום השינוי המבני במשק החשמל, התשס"ח-2007.

www.pua.gov.il/296-1338-he/Electricity.aspx?pos=4

³⁷¹ פרוטוקול מס' 247 מיישיבת ועדת הכנסת מיום 30.6.2008 בנושא בקשת הממשלה להקדמת הדיון בהצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 8), התשס"ח-2008 וראו גם דברי החסבר להצעת החלטת ממשלה מס. 3705 בנושא הצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 8), התשס"ח-2008.

³⁷² פרוטוקול מס' 630 מיישיבת ועדת הכלכלה בנושא הצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 8), התשס"ח (מ/395) מיום 8.7.2007, דברי ח"כ גלעד ארדן, בעמ' 3.

³⁷³ סעיף 30(2) לחוק משק החשמל. בהתאם לתקנות משק החשמל (דרכי פרסום אמות מידה), תשס"ב-2002, ק"ת תשס"ב מס' 6186 מיום 21.7.2002 עמ' 1160, על רשות החשמל לפרסם את אמות המידה, בין היתר, באתרי האינטרנט ומשרדי קבלת הקהל של משרד התשתיות הלאומיות, של הרשות ושל בעל רישיון. ניתן לעיין באמות המידה באתר הרשות:

www.pua.gov.il/81-he/Electricity.aspx

³⁷⁴ דו"ח צימנסקי, לעיל ה"ש 53, בעמ' 45-48.

3. חוק מקורות האנרגיה התש"ן-1989 – הקניית סמכויות נרחבות לשר האנרגיה לצורך הסדר של ניצול מקורות האנרגיה.
4. חוק החשמל התשי"ד-1954 – מסדיר את נושא ייצור החשמל, הולכתו וצריכתו.
5. חוק התכנון והבנייה התשכ"ה-1964 – במסגרת ס' 49 נקבע, כי תוכנית מתאר ארצית תקבע את שטח המדינה ובכלל זה ייעוד קרקע לתחנות חשמל ורשת חשמל. בנוסף, ס' 125 קובע שעבודה לאספקת חשמל כפופה לאישור רשות מקומית ובכך מצב תנאי מקדמי בהיעדרו לא יכולה לפעול. פועל יוצא הוא שפעולות הנוגעות להקמת תשתיות חשמל כפופות לאמור בחוק התכנון והבנייה.
6. חוק למניעת מפגעים התשכ"א-1961; פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש] התש"ל-1970; חוק החברות הממשלתיות התשל"ה-1975; חוק נכסי המדינה התשי"א-1951 – חוקים נוספים העוסקים בתוצרי משנה של פעילות משק החשמל.

פרק חמישי: עיקרי הרפורמה המוצעת

במסגרת פרק זה יוצגו עיקרי הרפורמה נכון לימים אלו כפי שגובשה במסגרת החלטות הממשלה משנת 1999 ו-2006, המלצות הועדות וחברות הייעוץ השונות שהגישו המלצותיהן במרוצת השנים, החקיקה שנתקבלה לצורך הוצאתן לפועל של החלטות והמלצות אלו, הניסיון הבינלאומי בתחום הפרטות משקי החשמל והשיקולים הרלוונטיים בהם ראוי היה להתחשב בעת קבלת ההחלטה על הרפורמה.

הפרדה למקטעים בחברת החשמל

כאמור, בשנת 2006 התקבלה החלטת ממשלה במסגרתה הותווה השינוי במבנה משק החשמל. ראשית הוחלט על הפיכתה של חברת החשמל לחברת אחזקות בבעלות ממשלתית. מחברת האחזקות יפוצלו חברות בתחומי הייצור, החלוקה, הולכת חשמל וניהול מערכת וחברות בתחומי השירותים הנוספים. הנהלת חברת החשמל, וכל תחום פעילות של החברה שלא יתואגד בנפרד, יישארו חלק מחברת האחזקות.³⁷⁵

בנוסף, על בסיס הפעילות הקיימת בחברת החשמל תוקם חברה ממשלתית נפרדת בבעלות ממשלתית מלאה לניהול המערכת, ניהול הסחר ותכנון לטווח ארוך, אליה יועברו הפעילויות הקיימות בחברת חשמל בתחומים אלה, בהתאם ללוח זמנים קבוע מראש. בשלב הביניים, הנהלת חברת החשמל, וכל תחום פעילות של חברת החשמל שלא יתואגד בנפרד כאמור, יישארו חלק מחברת האחזקות.³⁷⁶ להלן פירוט השינויים המבניים עליהם הוחלט לבסוף.

המודלים שאומצו: מודל "הקונה היחיד" ומודל "הגישה החופשית"

לפי המלצתם של חברי ועדת מראני, על הרפורמה להתבסס על תמהיל בין שני מודלים מרכזיים, המיושמים במשקי חשמל במדינות מפותחות – מודל הקונה היחיד (Single Buyer) ומודל הגישה

³⁷⁵ החלטת ממשלה מס. 463 בנושא שינוי מבני בחברת החשמל מיום 12.9.2006.

³⁷⁶ מסמך המדיניות, לעיל ה"ש 201, בעמ' 2.

החופשית (TPA).³⁷⁷ על-פי **מודל הקונה היחיד** מקטע הייצור כולל מספר חברות בבעלות נפרדת, הפועלות בתנאי תחרות. בשלב הראשון ליישום המודל, מוחזק רוב מקטע הייצור בבעלות חברת ההולכה, אך בטווח הארוך קיימת הפרדה מלאה בין המקטעים.

לכל חברה מגוון אמצעי ייצור, ובמצב האופטימלי מספר החברות נקבע כך שלכל חברה יהיה כושר תחרות במקטע זה. במקטע ההולכה פועל מונופול טבעי – חברת ההולכה, אשר הינה הגוף היחיד אשר רשאי לקנות ולמכור חשמל. מקטע החלוקה מורכב מחברות חלוקה אזוריות הנותנות שירותי תשתית חלוקה במתח גבוה ונמוך באזור שהוקצה להן ברישיון, ותעריפיהן מפוקחים. על פי המודל, הסחר בחשמל מבוצע כולו דרך חברת ההולכה: החברה קונה את החשמל במחיר תחרותי ממקטע הייצור, ומוכרת אותו לחברות חלוקה במחיר מפוקח. חברת ההולכה משמשת גם כמעין "מנהל עבודה" למקטע הייצור, שכן היא זו שמחלקת את הייצור בין החברות השונות, והיא גם זו שאחראית על תכנית הפיתוח של משק החשמל, תוך ניהול אופטימלי של ההשקעות.³⁷⁸

לעומת זאת, לפי **מודל הגישה החופשית**, במקטע הייצור פועלים מספר יצרני חשמל בתחרות, ללא פיקוח על תעריפי הייצור. חברות הייצור מוכרות חשמל ישירות לצרכנים גדולים, או לחברות חלוקה, באמצעות חוזים ארוכי טווח, באמצעות מנגנון לסחר בחשמל. גם על פי מודל זה, מקטע ההולכה נשלט על ידי מונופול טבעי – חברת ההולכה. במודל הגישה החופשית הפשוט אין הפרדה בין מקטע החלוקה למקטע הסחר (אספקה), וחברת החלוקה רשאית למכור חשמל לצרכנים. במודל משוכלל ותחרותי עוד יותר, מופרד מקטע האספקה (הכולל פעילויות מסחריות המבוצעות בין חברות החלוקה לצרכנים (כגון שירותי מניה ומשלוח חשבונות) ממקטע החלוקה באמצעות כניסת חברות אספקה, אשר כל אחת תוכל לפעול במספר אזורי חלוקה. במקרה זה חברות האספקה ירכשו ישירות את החשמל מהיצרנים, ומקטע ההולכה והחלוקה יספקו שירותי תשתית בלבד.³⁷⁹

לגישת חברי הוועדה, המודל הראוי למבנה משק החשמל העתידי הינו מודל הגישה החופשית, אשר לפיו יתקיימו חוזים ישירים בין ייצור לחלוקה, תוך יצירת מנגנון של סחר בחשמל.³⁸⁰ יחד עם זאת, מתוך הבנת חיוניותו של משק החשמל לכלכלת המדינה, יש לבצע, לגישת חברי הוועדה, את השינויים הנדרשים בהדרגתיות תוך יצירת בסיס נוח לכניסת יצור פרטי, ומאידך לתמרץ את החברות השונות במשק החשמל לעבור לסחר בחשמל.³⁸¹

על מנת להבטיח מעבר מדורג של המשק למכירה ישירה בין יצרן לחברת חלוקה, יש לערוך, לגישת חברי הוועדה, הסכמים בין חברות הייצור לחברת ההולכה. מבנה ההסכמים הללו יהיה אחיד, על-מנת שלא ליצור עדיפות לחברה זו או אחרת, תוך מתן "רשת ביטחון" לאספקת החשמל. "רשת ביטחון" זו תכלול רמת שירות, ותעריף הון מסוים. בכל מקרה, בהסכמים אלו

³⁷⁷ שם, בעמ' 14-15.

³⁷⁸ שם, בעמ' 14.

³⁷⁹ דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 15.

³⁸⁰ יש לציין בהקשר זה, כי לא ברור מדוע ממליצים חברי ועדת מראני דווקא על מודל זה.

³⁸¹ דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 27.

צריכה להיקבע הוראה המאפשרת לחברת הייצור להשתמש בחברת ההולכה כצינור המשמש להעברת החשמל, תוך תשלום תעריף ההולכה, ובכך להיערך לחוזים ישירים בין יצור לחלוקה.³⁸²

נציין עוד, כי לגישת מחברי דו"ח KPMG, אומנם מודל הקונה היחיד עשוי לאפשר מידה מסוימת של תחרות, ובכך מסכימים הם עם גישתם של מחברי דו"ח McKinsey. אך, יחד עם זאת, לגישת מחברי הדו"ח, מודל זה משמר את תכנון ייצור החשמל באופן ריכוזי, ובכך מטיל את מלוא הסיכון בשוק על קונה אחד ויחיד, קרי: חברת החשמל, באופן המוביל לכך שהשגת יעילות דינמית הינה כמעט בלתי-אפשרית.³⁸³

הפרדת הייצור בחברת החשמל

במסגרת השינוי המבני יתבסס ייצור החשמל על ארבע חברות אשר יתואגדו כחברות בת של חברת האחזקות ובשלב מאוחר יותר (עד שנת 2012) ירד שיעור האחזקות של חברת האחזקות בכל אחת מחברות הייצור ל- 51%, לרבות בדרך של הנפקה לציבור.³⁸⁴ מקטע הייצור והאספקה, עם התבססות התחרות, ייצא בהדרגה מפיקוח תעריפי של הרשות. במסגרת הירידה בשיעור האחזקות יהיו זכאים העובדים לתגמול בהתאם לנוהלי תגמול עובדים בהפרטה של רשות החברות הממשלתיות.³⁸⁵

כפי העולה מדו"ח מראני, גודל החברות ומספרן המומלץ³⁸⁶ ראוי שיתבסס על הצורך ביצירת תחרות ביניהם ולא לפי מיצוי יתרונות גודל (מבחינה זו ניתן לתאגד כל חברה בנפרד). לפיכך חשוב, כי מבנה חברות הייצור יקבע כך שתתאפשר תחרות ביניהן במקטעי התעו"ז (תעריפי עונות וזמנים) השונים.³⁸⁷ לכך יש להוסיף, כי חברי ועדת ציימנסקי אימצו את גישתם של חברי ועדת ורדי והמליצו, כחלק מיצירת תנאים לתחרות ברובד הייצור, להפריד בין מערך הייצור הקיים לבין מתקני הייצור החדשים. חברי הועדה ציינו, כי פיצול מערך הייצור הקיים למספר חברות ייצור, אף כי ניתן למצוא לו צידוק כלכלי, הוא בעייתי בשלב זה, בשל עוצמת ההתנגדות שהוא עשוי ליצור עם מוקדי כוח בחברה. עוד הומלץ, כי לאחר יישום מבנה היעד יהפוך כל אתר ייצור קיים לחברת-בת נפרדת של חברת החשמל.³⁸⁸

להשלמת התמונה יש לציין, כי במהלך עבודתה של ועדת ורדי הובאה בפניה הטענה, כי מומחים בעולם, גם אלה המצדדים בשבירת המונופולים הטבעיים וביצירת תחרות חופשית בענפי שרות כמו תקשורת וגז, מודים כי בענף החשמל, הנושא בעייתי במיוחד וניתן ליישום רק במקרים בודדים ורק בשלב מתקדם מאוד במחזור החיים של חברת החשמל (שלב שחברת החשמל רחוקה ממנו עדיין). לדעתם, תחרות אפשרית דווקא בתחום הייצור, אבל בעיקר כאשר ייצור החשמל

³⁸² שם, שם.

³⁸³ דו"ח KPMG, לעיל ה"ש 34, בעמ' 282.

³⁸⁴ סעיף 60(ד) לחוק משק החשמל וראו גם מסמך המדיניות, לעיל ה"ש 201, בעמ' 2.

³⁸⁵ החלטת ממשלה מס. 463 מיום 12.9.2006 בנושא שינוי מבני בחברת החשמל.

³⁸⁶ חברי ועדת מראני המליצו על הפרדת הייצור בחברת החשמל לשלוש חברות בנות לפחות.

³⁸⁷ דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 21.

³⁸⁸ דו"ח ציימנסקי, לעיל ה"ש 53, בעמ' 37.

נעשה באמצעות מקורות אנרגיה שונים. בארץ, שהיא ממילא קטנה מידי כדי להצדיק השקעות כפולות, אין מקורות אנרגיה חלופיים ולפיכך אין אפשרות ליצור תחרות בתחום הייצור.³⁸⁹

חברות אזריות בחלוקה

מקטע החלוקה³⁹⁰ בחברת החשמל יפוצל לארבע חברות חלוקה נפרדות, שיהיו דומות מבחינת מבנה העלויות ודומות בגודלן ככל שניתן.³⁹¹ כפי העולה מדו"ח מראני, קביעת מספרן של החברות ראוי שיתחשב במבנה החלוקה למחוזות הנהוג כיום בחברת החשמל.³⁹² חברות חלוקה אלו יתאגדו כחברות בת של חברת האחזקות (עד מרץ 2007) ובשלב מאוחר יותר (2012) ירד שיעור האחזקות של חברת האחזקות בכל אחת מחברות החלוקה ל- 51%, לרבות בדרך של הנפקה לציבור.³⁹³

במסגרת הירידה בשיעור האחזקות יהיו זכאים העובדים לתגמול בהתאם לנוהלי תגמול עובדים בהפרטה של רשות החברות הממשלתיות. כמו-כן, יקבעו כללים ברורים של הפרדה מבנית ואי-תלות בין חברת האחזקות לבין חברות החלוקה ובין חברות החלוקה לבין עצמן, על-מנת להבטיח את עצמאותן העסקית של חברות החלוקה ולהבטיח את קידום התחרות במשק החשמל.³⁹⁴

לכך יש להוסיף, כי לגישת חברי ועדת מראני, גם בתחום החלוקה ייתכן וימוצו מרבית היתרונות לגודל בסדרי גודל קטנים, אך בשלב ראשון ציינה הועדה, כי ניתן להסתפק במבנה הארגוני של המחוזות הקיים כיום בחברת החשמל כבסיס לשלב הראשון של הרפורמה, תוך שימת דגש על פתיחת מקטע החלוקה לתחרות בכל מקום בו קיימת לכך הצדקה כלכלית.³⁹⁵ לבסוף, יש להדגיש, כי חברי ועדת מראני מציינים, כי אף שהמבנה המומלץ הינו הפרדה בין חלוקה ואספקה (מקטע הסחר בחשמל), **בשלב זה הם אינם ממליצים להפריד בין מקטעים אלו במסגרת תאגוד חברות החלוקה**. יחד עם זאת, מציעים חברי הועדה, כי הרישיונות שיינתנו לא יעניקו בלעדיות לגבי פעילויות האספקה כך שתתאפשר פתיחת מקטע זה או חלקו לתחרות.³⁹⁶

מקטע האספקה

כפי העולה ממסמך המדיניות, הוחלט, כי עם תאגוד חברות הייצור של חברת החשמל יתבצע שיוך ראשוני של כלל הצרכנים במשק לאותן חברות, על-פי עקרונות שתקבע המנהלת לביצוע השינוי המבני ובאישור השרים. באספקת חשמל – קרי, מכירת חשמל לצרכנים – יעסקו חברות הייצור וכן גורמים עצמאיים נוספים שאינם חברות החלוקה, המסירה או ניהול המערכת וזאת על-פי רישיונות אספקה. הסרת הפיקוח על המחירים במקטעי הייצור והאספקה כמו גם היכולת

³⁸⁹ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 98 (מסמך שהוגש לוועדת ורדי על-ידי אגף הצרכנות בחברת החשמל ושכותרתו "זיכיון חברת החשמל").

³⁹⁰ רישיון החלוקה הינו רישיון להעברת חשמל מתחנת משנה אל צרכן, דרך קווי מתח גבוה ונמוך לפי סעיף 1 לחוק משק החשמל.

³⁹¹ החלטת ממשלה מס. 463 מיום 12.9.2006 בנושא שינוי מבני בחברת החשמל וראו גם מסמך המדיניות, לעיל ה"ש 201, בעמ' 4.

³⁹² דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 21.

³⁹³ סעיף 60(ד) לחוק משק החשמל.

³⁹⁴ מסמך המדיניות, לעיל ה"ש 201, בעמ' 4.

³⁹⁵ דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 21.

³⁹⁶ שם, שם.

לבחירת צרכנים ייעשו בהדרגה, על-פי קבוצות צרכנים, כאשר מהצרכנים הגדולים ביותר יוסר הפיקוח בתחילת התהליך, ומהצרכנים הביתיים – בסופו.³⁹⁷

מערכת מסירה (הולכה)

מנסחי מסמך המדיניות החליטו על הקמתה של חברת בת של חברת האחזקות שתעסוק במערכת מסירת החשמל. חברת המסירה תהא אחראית להולכה של קווי חשמל במתח עליון ועל-עליון עד לתחנות המשנה שברשותה, או לחילופין, לתחנות החיבור לתחנות המשנה.³⁹⁸ כפי העולה מסעיף ההגדרות בחוק משק החשמל, מערכת המסירה, כהגדרתה במסמך המדיניות, תפעל למעשה במשבצת של חברת הולכה.³⁹⁹ החברה תהא אחראית על שירותי מסירה לכלל הגורמים במשק החשמל באמינות, ביעילות וללא הפלייה באופן שתובטח תחרות הוגנת, חיבור יחידות ייצור למערכת המסירה, נגישות לכל ספק, יצרן או צרכן, תפעול ואחזקה, תכנון ופיתוח. בנוסף הוחלט, כי ייקבעו כללים ברורים של הפרדה מבנית ואי תלות בין חברת האחזקות לבין חברת המסירה.⁴⁰⁰

בצד דברים אלו יש לציין, שכפי העולה מדו"ח מראני, מבנה היעד המומלץ למשק החשמל הינו מבנה שבו חברת ההולכה לא תחזיק, במישרין או בעקיפין, בחברות בעלות רישיון לייצור ולחלוקה. יחד עם זאת, בשל הקשיים העשויים להתעורר בשלבי הביניים של יישום הרפורמה, המליצה הועדה, כי בשלב הראשון, בטווח הקצר, תהיה חברת החשמל חברת ההולכה, אשר תהווה מונופול טבעי במשק.⁴⁰¹

אומנם הדעה המקובלת הינה כי מקטע ההולכה הינו בגדר מונופול טבעי, אך דומה כי מתבקשת בדיקה מעמיקה ורצינית של הנחה זו. זאת אף שלאורך כל שנות עבודתן של הועדות השונות וחברות הייעוץ החיצוני בהן נעזרה הממשלה, נראה, כי הלכה למעשה לא נבחנה נכונותה של הנחה זו לעניין משק החשמל הישראלי.⁴⁰² ראייה לכך ניתן למצוא בין היתר בדו"ח KPMG, בו נכתב, כי "לאור הגודל וההיקף של רשת ההולכה הישראלית ובקביעה שאספקת שירותי תשתית הולכה הנם מונופול טבעי הרי שאין הצדקה לפירוקו של מגזר ההולכה למספר עסקי רשת".⁴⁰³ בהמשך נכתב, כי "למרות שיש כדאיות פוטנציאלית גם במודלים אחרים של הולכה, רשת ההולכה נתפסת בדרך-כלל כמונופול טבעי וכפופה ברוב המקרים לפיקוח מחירים ושירותים".⁴⁰⁴

חברת ניהול המערכת

הוחלט על הקמתה והפעלתה של חברה ממשלתית בבעלות ממשלתית מלאה לניהול המערכת, ניהול הסחר ותכנון לטווח ארוך במקטעי הייצור וההולכה. כל אחת מפעילויות אלו תפעל כמרכז

³⁹⁷ מסמך המדיניות, לעיל ה"ש 201, בעמ' 5.

³⁹⁸ שם, בעמ' 4.

³⁹⁹ סעיף 1 לחוק משק החשמל.

⁴⁰⁰ מסמך המדיניות, לעיל ה"ש 201, בעמ' 4.

⁴⁰¹ דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 21.

⁴⁰² יש לציין, כי מסקנה זו עולה מן המידע המצוי כיום ברשותנו.

⁴⁰³ דו"ח KPMG, לעיל ה"ש 34, בעמ' 106.

⁴⁰⁴ שם, בעמ' 154.

רווח מבוקר. חברת ניהול המערכת תהיה אחראית לתחומי ניהול המערכת, ניהול הסחר ותכנון לטווח ארוך.

בתחום ניהול המערכת תהיה החברה אחראית בין השאר לאיזון תמידי בין ההיצע והביקוש לחשמל; שרידות מערך הייצור והולכת החשמל; העברת האנרגיה מתחנות הכוח דרך קווי ההולכה באמינות ואיכות נדרשות; תזמון ביצוע עבודות אחזקה ביחידות הייצור ובמערכת ההולכה. לצורך מילוי אחריותה, תספק חברת ניהול המערכת את כל השירותים הנלווים, ובכלל זה ייצוב מתח, ייצוב תדר, אנרגיה ראקטיבית ועתודות מסוגים אחרים הנדרשים בכל נקודת זמן.⁴⁰⁵ על מנת למלא את תפקידיה תהיה חברת ניהול המערכת באמצעות חברה נפרדת לאספקה של עד 5% מכושר ייצור החשמל ועד 10% כאמור באישור השרים. בתחום ניהול הסחר תסדיר החברה את כל הפעילויות הקשורות בביצוע עסקאות שבין מוכרי החשמל לרוכשי החשמל בהתאם למנגנוני הסחר שייקבעו.⁴⁰⁶

בתחום תכנון לטווח ארוך תהיה אחראית החברה, בין השאר, לעריכת תחזיות ביקוש לחשמל לכלל המשק ופרסומם; בחינת יכולת הייצור והמסירה הקיימות והמתוכננות והתאמתן לצרכי המשק; התראה בפני הגורמים במשק החשמל ומשרד התשתיות הלאומיות על רזרבות חזויות ומחסור צפוי; פעילות מול החברות הפועלות במשק החשמל, זאת באופן שתובטח, בין היתר, רמת הפיתוח הנדרשת במשק החשמל, וזאת תחת פיקוח הממשלה.⁴⁰⁷ פעילותה של חברת ניהול המערכת תעשה תחת פיקוח. התעריפים למימון פעילותה ואמות המידה לפעילותה ייקבעו על-ידי רשות החשמל. חברת ניהול תחויב לספק שירותים ללא הפליה לכל הגורמים במשק החשמל.⁴⁰⁸

חברות נוספות (הקמה, שירותים, דלקים)

בהתאם להחלטת הממשלה נקבע, כי עד למועד שקבעה הממשלה (מרץ 2007) יפעלו אגפי התכנון, ההקמה והביצוע, טכנולוגית המידע והלוגיסטיקה של חברת החשמל כחטיבות נפרדות במסגרת חברת אחזקות. בשלב מאוחר יותר (2009) יתואגדו כל אחת מהחטיבות כחברה בת נפרדת תחת "חברת האחזקות" (בסך הכל ארבע חברות).

בהמשך (2012) ירד שיעור האחזקות בכל אחת מחברות השירותים ל-51%, לרבות בדרך של הנפקה לציבור. לאחר מועד זה יימכרו יתר האחזקות של חברת האחזקות בכל אחת מחברות השירותים. העובדים יהיו זכאים לתגמול במסגרת הירידה בשיעור האחזקות של חברת האחזקות בהתאם לנוהלי תגמול עובדים בהפרטה של רשות החברות הממשלתיות.⁴⁰⁹

כפי העולה מדו"ח ועדת מראני, ההחלטה על הקמתן של חברות שירותים נועדה להקל על ביצוע המהלך של תאגוד הפעילויות בחברת החשמל. על-מנת למנוע סבסודים צולבים בין החברות

⁴⁰⁵ מסמך המדיניות, לעיל ה"ש 201, בעמ' 4.

⁴⁰⁶ שם, שם.

⁴⁰⁷ שם, בעמ' 3.

⁴⁰⁸ שם, שם.

⁴⁰⁹ החלטת ממשלה מס. 463 בנושא שינוי מבני בחברת החשמל מיום 12.9.2006 וראו גם מסמך המדיניות, לעיל ה"ש 201, בעמ' 5.

הבנות, הציעו חברי ועדת מראני, כי יוקמו חברות נוספות כגון חברה למתן שירותים וחברה להקמה, כך שלחברות היצור, החלוקה וההולכה תהיה אפשרות לקנות שירותים מהן אך הן לא תחויבנה בכך. דוגמא לכך הינה חברת הפחם שבעתיד הקרוב תהפוך לחברת בת בחברת החשמל. חברה זו מיועדת לעסוק בכל יבוא הדלקים למשק החשמל, והועדה המליצה, כי היא תמשיך לתת שירותי דלקים לחברות היצור, באם האחרונות ירצו בכך.⁴¹⁰

פיצול חברת החשמל: התייחסות חברי ועדת ורדי

כאמור, חברי ועדת ורדי המליצו להעניק לחברת החשמל רישיונות נפרדים לכל תחום בעל מאפיינים פונקציונליים או אזוריים מוגדרים.⁴¹¹ בהמשך הדו"ח מציינים חברי הועדה את ריבוי המחלוקות בנוגע לתועלת שתצמח מפיצול חברת החשמל לשיפור התחרות וההתייעלות במשק החשמל. כמו-כן במסגרת הדו"ח מובאים השיקולים הרלוונטיים השונים המחייבים בחינה בעת קבלת ההחלטה בדבר פיצול חברת החשמל.⁴¹²

גודלה של החברה – יש שטוענים, כי קיימות בעולם חברות חשמל קטנות יותר שהן יעילות ורווחיות וכי היתרונות לגודל בייצור חשמל באים למיצוי בשלב מסוים.⁴¹³ בנוסף, חברי הועדה ציינו, כי חברת החשמל הציגה בפני הועדה את עמדתה השוללת את פיצול החברה, אך לא היא ולא משרד התשתיות הציגו בפני הועדה נתונים בדבר יתרונותיה של החברה בגודלה, המבוססים על מחקר או בחינה מקצועית בלתי-תלויה של היבטים טכנולוגיים, כלכליים וארגוניים, לרבות הערכה ריאלית של המחיר הכולל של שינוי ארגוני ומבני כה מהותי בחברה.⁴¹⁴

ייצוא וייבוא חשמל – שיקול נוסף בדבר פיצול החברה נוגע לבידוד של ישראל ואי-יכולתה לייצא או לייבא חשמל ממדינות שכנות. עניין זה מחזק את המצדדים בטענה שהחשמל בישראל הוא שירות חיוני שעל המדינה להבטיח את אספקתו הסדירה ולפיכך יש להיזהר מפני נקיטת צעדים שעשויים לפגוע בכך.⁴¹⁵

מעבר לשיקולים אלה מציינים חברי הועדה, כי אפשרות אחרת שהועלתה הייתה שמירת מעמדה של חברת החשמל כחברה מאוחדת, במבנה של חברת אחזקות, שתפעיל באמצעות חברות בנות, בשליטה מלאה את מערך הייצור, המסירה והחלוקה של חשמל וכן את הייזום וההקמה של תחנות כוח ומתקני חשמל, ייבוא דלקים, פעילות המימון והמו"פ.⁴¹⁶ בהמשך להערה זו סוקרים חברי הועדה את יתרונותיו וחסרונותיו של ארגון הקבוצה כ"קונצרן חשמל":⁴¹⁷

⁴¹⁰ דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 21.

⁴¹¹ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 26.

⁴¹² שם, בעמ' 25.

⁴¹³ נטען, כי יתרונות לגודל בייצור חשמל באמצעות תחנות בסיס רב דלקיות באים למיצוי ביכולת מותקנת של 550 מגווי"ט ברמת היחידה וביכולת של 2200 מגווי"ט ברמת האתר.

⁴¹⁴ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 25.

⁴¹⁵ שם, שם.

⁴¹⁶ שם, שם.

⁴¹⁷ שם, בעמ' 26.

ראשית, לארגון הקבוצה כקונצרן **יתרון ניהולי וארגוני** על פני ניהול המערכת כאגפים של חברה אחת. לגישת חברי הועדה, יתרונם של האגפים, יעילותם ותרומתם לרווח החברה ניתנים לטשטוש ואינם שקופים וברורים לרשויות המפקחות ולעיתים אף לא להנהלת החברה ולבעלי מניות.

שנית, חלק מחברי הועדה, כפי שצוין בדו"ח, סברו, כי פיצול החברה, או לכל הפחות הפרדת הולכת החשמל ברשת הארצית לחברת בת נפרדת, מתחייבת כדי להבטיח הצטרפות יצרנים פרטיים בהיקף מהותי, שיביא ליצירת תחרות בייצור החשמל וכדי **לאפשר פיקוח יעיל על קיום תנאי הרישיון ועל התעריפים**.

שלישית, מבנה קונצרני מקנה גמישות להנהלת החברה, לבעלים ולרשויות לקבל החלטות הקשורות להפרטת החברה על-ידי מכירת מניות חברת האם למשקיעים פרטיים או לפיצולה על-ידי מכירת מניות של חברות בנות.

שיקולים נוספים אליהם מתייחסים חברי הועדה הם החלת הוראות דיווח כספי וחובת נאמנות של מנהלים על החברות המהוות חלק מהקבוצה; פיזור ריכוזי כוח ויצירת סביבה עסקית תחרותית בתוך הקבוצה; חשיפת מוקדים של חוסר יעילות וטיפול בהם. בצד האמור, מציינים חברי הועדה, כי להפקת היתרונות של המבנה הקונצרני נדרשת נכונות של הבעלים ושל הנהלת החברה לפעול בנחישות ליעול החברה תוך שיתוף העובדים על-ידי מתן תמריצים נאותים להתייעלות אמיתית.⁴¹⁸

מנגד מונים חברי הועדה את חסרונותיו העיקריים של המבנה הקונצרני בעיני שוללי הפיצול – כפילות שתידרש בניהול ובלוגיסטיקה, במשרות מנהלים ועובדים בכירים ובמספר החברים לאיוש הדירקטורים של החברות הבנות; טיפול בהעברת העובדים לחברות הבנות ושינויים במעמדם ובתנאי עבודתם; עלויות הקמת החברות יבואו על חשבון התייעלות ופיתוח משק החשמל; יצירת חיכוכים מבניים וצורך בפעולות תיאום והתדיינות בין חברות הקבוצה; הפיצול כשלעצמו לא מבטיח שיווצר מכניזם של שוק ותחרות אמיתית בין החברות כל עוד הקבוצה פועלת בתנאי מונופול. מתנגדי הפיצול סבורים, כפי שמציינים חברי הועדה, כי משרד התשתיות ורשות החשמל יצליחו, במידה מסוימת, לאכוף תנאים ותעריפים שיאפשרו כניסת יצרנים פרטיים לענף באמצעות כללי רישוי ומערך דיווח פונקציונלי.⁴¹⁹

לכך יש להוסיף, כי בהתייחס לבחינת אפשרויות הפיצול של חברת החשמל טענה חברת החשמל בפני ועדת ורדי, כי באירופה ובארצות-הברית התקיים אותה עת דווקא תהליך של איחוד חברות – כך לדוגמא בספרד התרחש תהליך מואץ כזה; בבלגיה אוחדו בשנת 1992 שלוש חברות חשמל עצמאיות לחברה אחת גדולה; בטקסס וארצות-הברית אוחדו גם כן שלוש חברות לחברת חשמל אחת. לטענת חברת החשמל, מגמת האיחוד כאמור נובעת מההנחה שהאיחוד, הסינרגיזם,

⁴¹⁸ שם, שם.

⁴¹⁹ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 26.

יצור יתרון יחסי יציב של חברות בתחומים שונים – שילוב כוחות, ידע משאבים ועוד, בצורה שתקנה יתרון לגודל ולהיקף, תגביר יעילות כלכלית ותאפשר קיום יציב של החברה לאורך זמן.⁴²⁰

פתיחת משק החשמל לתחרות במקטע הייצור

כפי העולה מדו"ח ציימנסקי, עד אמצע 1993 הוסדרה פעילות היצרנים הפרטיים על-פי הסכם עם חברת החשמל, ולאחר מכן, לפי המלצותיו של הצוות שהוקם לקביעת תעריפי חשמל ליצרנים פרטיים בראשותו של ד"ר שלמה ברובנדר. בהתאם להמלצות אלו נקבע, כי היצרן הפרטי יהיה פטור מקבלת היתר להקמת מתקן ייצור, אך יחויב לעמוד בשאר דרישות חוק החשמל ובדרישות הנגזרות מחוקים אחרים לרבות חוקי התכנון והבנייה והגנת הסביבה. נוכח גודל ההיצע של יצרנים פרטיים אף הוחלט בעבר למנות ועדה ציבורית בראשות פרופ' אילתה שתפקידה להמליץ לשר למי יינתן רישיון להקים מתקן ייצור חשמל.⁴²¹

בראשית שנת 1996, בהמשך להמלצותיה של ועדת ציימנסקי ובהמשך להחלטת ממשלה משנת 1995 (מס. 5484)⁴²² הוסדרה לראשונה, אף כי לא באופן יסודי ומעמיק, פעילותם של היצרנים הפרטיים בחקיקה ראשית.⁴²³ כעבור כשנה, בחודש אוגוסט 1997, התקבלה החלטת ממשלה (מס. 2472) במסגרתה הוחלט לאמץ עקרונות מדיניות בתחום הייצור בדבר עידוד ייצור חשמל פרטי. כך לדוגמא, הוחלט על הגדלת כושר ייצור החשמל באמצעות יצרני חשמל פרטיים מ-10% עד ל-20% מייצור החשמל. כן הוחלט, כי יצרנים פרטיים יורשו למכור חשמל ישירות לצרכנים סופיים תוך שימוש בשירותי ההולכה ברשתות הולכת החשמל הקיימות.⁴²⁴

בהקשר זה, מן הראוי לציין, כי שינוי המדיניות עומד בניגוד להחלטת הממשלה משנת 1995 בה נקבע, כי הייצור הפרטי יוגבל ל-10% בלבד מכמות החשמל. כפי העולה מפרוטוקול הדיון בהצעת חוק משק החשמל, ההנחה הייתה, כי באמצעות קביעת המגבלה המקורית ניתן יהיה להבטיח את היציבות בייצור החשמל ואת האיתנות של חברת החשמל – שזוהי מטרה בפני עצמה.⁴²⁵

במסגרת מסמך המדיניות, שהוגש כאמור כעשר שנים מאוחר יותר, נקבע, כי על המדינה לפעול במישור הייצור הפרטי למימוש היעד שנקבע על-ידה, על-פיו 20% לפחות מכושר ייצור החשמל בכל עת, ייוצרו על-ידי יצרנים פרטיים, קרי גורמים שאינם בשליטת חברת החשמל או חברות הנשלטות על-ידי חברת החשמל. בנוסף נקבע, כי על המדינה לפעול גם לקידום ייצור חשמל מאנרגיות מתחדשות בהיקף של 10% עד שנת 2020 (נושא זה יפורט בהרחבה בהמשך).⁴²⁶ בין היתר נקבע, כי על השרים לבחון את הדרכים והכלים לעידוד הקמתן של תחנות כוח על-ידי

⁴²⁰ שם, בעמ' 99 (מסמך שנכתב על-ידי אגף צרכנות בחברת החשמל ושכותרתו "זיכיון חברת החשמל").

⁴²¹ דו"ח ציימנסקי, לעיל ה"ש 53, בעמ' 49.

⁴²² החלטת ממשלה מס. 5484 בנושא מבנה משק החשמל מיום 28.5.1995.

⁴²³ חוק משק החשמל.

⁴²⁴ החלטת ממשלה מס. 2472 בנושא משק החשמל מיום 13.8.1997.

⁴²⁵ פרוטוקול ועדת הכנסת מיום 11.3.1996 בנושא הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (קריאה שנייה ושלישית), דבריו של

יו"ר הוועדה לחוק משק החשמל גדליה גל, בעמ' 2.

⁴²⁶ מסמך המדיניות, לעיל ה"ש 201, בעמ' 6.

יצרני חשמל פרטיים.⁴²⁷ עוד נקבע, כי במקרה של מחסור צפוי במשק החשמל תפעל הממשלה להבטחת היצע החשמל, ובהתאם תגבש המלצות בדבר הכלים באמצעותם ניתן יהיה לפתור בעיות צפויות באמינות הספקת החשמל כתוצאה ממחסור בכושר ייצור, לרבות תמריצים מהמדינה.⁴²⁸

נראה, כי מאז כניסתו לתוקף של חוק משק החשמל בשנת 1996 ננקטו צעדים רבים ושוניים לקידום התחרות במשק החשמל. כך לדוגמא, התקבלה שורה ארוכה מאוד של החלטות ממשלה שעניינן פתיחת מקטע הייצור במשק החשמל לכניסת יצרנים פרטיים וכן עידוד ייצור באמצעות קוגנרציה ובאנרגיות מתחדשות (ר' [נספח 3](#)).⁴²⁹ כמו כן, פורסמו כללים לייצור ומכירת חשמל המיוצר באמצעות קוגנרציה בחצרות מפעלים⁴³⁰ וכן הוחלט על פרסום כללים למתן רישיונות חלוקה, אשר יינתנו לעוסקים חדשים בחלוקת חשמל במטרה לעודד כניסתם של יצרנים פרטיים.⁴³¹ למיטב ידיעתנו כללים אלו טרם פורסמו, ולמעשה בשל הקושי שהוזכר בפרק העוסק [בהחלטות ממשלה](#), קיים קושי רב לעמוד על מידת יישום החלטות הממשלה שנתקבלו בנושא.

ההפרטה כשאלת מדיניות

ההחלטה בדבר פתיחת משק החשמל לתחרות מעוררת סוגיה נפרדת הנוגעת לשאלת נחיצותה ומעלותיה של ההפרטה. בהקשר זה חשוב לזכור, כי גל ההפרטות בישראל החל למעשה כשלושים שנה לאחר גל ההלאמה שהונהג בעקבות מלחמת העולם השנייה.⁴³² מייד בתום המלחמה ובד בבד עם הקמת המדינה הונהגה מדיניות הלאמה במדינת ישראל – הממשלה וההסתדרות בצדה ביצעו פעילויות כלכליות רבות בתקופה שבה ההון הפרטי היה חלש.

שלושה עשורים לאחר מכן הגיע גל ההפרטה שהיה בעיקרו תוצר של הכוח הפיננסי הנצבר בידי תאגידים בארצות המערב. במונח זה מהלכי ההפרטה המקומיים הינם חלק ממהלך רחב יריעה שבו נדחת לשוליים המדיניות שהותוותה בשנות החמישים של המאה הקודמת. לכך מצטרפת התפיסה "הניאו-ליברלית" התופסת תאוצה במאה העשרים ואחת, המאדירה את המגזר הפרטי ומקדשת עקרונות קפיטליסטים של שוק חופשי. הלכה למעשה הפכה מדיניות ההפרטה בישראל עם השנים לחלק הארי ממצען של המפלגות הגדולות מתוך הכרה שהיא נעדרת כל חלופה טובה יותר לשיפור מתן השירות לאזרח.

דומה, כי להפרטה צידוקים רבים. אחד מן הנימוקים המרכזיים בזכות ההפרטה הינו **קידום התחרות**. זו מצדה נתפסת כמנגנון המשביח את הפעילות הכלכלית, שכן היא דוחפת את השחקנים לשפר ביצועיהם על-מנת להשיג מקסימום רווח. אולם, מהניסיון שהצטבר בעולם נלמד כי הפרטת חברות לאו דווקא חושפת אותן לתחרות ועובדה זו יש לה משנה תוקף בתחומים של מונופול טבעי כגון חשמל. במקרים רבים תחום החשמל נעדר תחרות אופטימאלית ולפיכך יש המתנגדים להפרטה בכל מחיר. מצד שני, הפרטת חברת "בזק" מדגימה חשיפת חברה לתחרות

⁴²⁷ שם, שם.

⁴²⁸ שם, שם.

⁴²⁹ החלטה מס' חכ/44 של ועדת שרים לענייני חברה וכלכלה (קבינט חברתי-כלכלי) בנושא מדיניות ייצור חשמל – אנרגיות מתחדשות מיום 4.11.2002.

⁴³⁰ תקנות משק החשמל (קוגנרציה), תשס"ה-2004, [ק"ת תשס"ה מס' 6356](#) מיום 28.12.2004, עמ' 257.

⁴³¹ החלטת ממשלה מס. 104 בנושא רפורמה במשק החשמל מיום 25.3.2003.

⁴³² [שלושה עשורים של הפרטה](#), לעיל ה"ש 55.

ללא העברתה לידיים פרטיות: "בזק", עוד בהיותה חברה ממשלתית ולאחר מכן חברה פרטית בחלקה, נהנתה מעלייה בביצועים ובפריון, למרות שהשליטה בה נותרה בידי הממשלה.⁴³³

לצד תרומתה של ההפרטה בקידום התחרות ניתן למנות גם את יתרונה **בהגברת היעילות**. ההנחה הינה, כי הממשלה אינה יודעת לנהל עסקים כראוי וכי חברות ממשלתיות יעילות פחות מחברות פרטיות. חסידי הטענה גורסים כי חברה פרטית תמיד יעילה יותר מאחותה הממשלתית, שכן בעליה של הראשונה מעוניינים במקסימום רווח. בנימוק זה קיימת לכאורה בעייתיות בשל הנחת היסוד, כי המגזר הציבורי אינו יעיל לאור שיקוליו הפוליטיים-חברתיים ולא כלכליים גרידא וכן לאור היחס הישר הקיים בין פריון עובדים לתגמולם.⁴³⁴

מחקרים מראים, כי יתרונה של הבעלות הפרטית אינו חד-משמעי. לענייננו נמצא, כי בארצות שונות יעילות הייצור בחברות חשמל אינה מובדלת בין חברות בבעלות פרטית לבין אלה בבעלות ציבורית. ראיות נוספות לבעייתיות מובאות על-ידי מחקרים המראים, כי השקעות במחקר ופיתוח גבוהות יותר בחברות ממשלתיות מאשר בחברות פרטיות. נדבך נוסף בבעייתיות טיעון היעילות הוא ההתייחסות הרבה לתועלת היצרן, לרוב על חשבון תנאי העסקה, הורדות שכר של העובדים וכדומה.⁴³⁵

בשבחה של ההפרטה מדברים גם אלו המבקשים **להגדיל את מקור ההכנסה** של האוצר ולהקטין את הנטל התקציבי. כנגד טענה זו גורסים כלכלנים רבים שהפרטה אינה פתרון לבעיות תקציביות וההכנסות בהפרטה בפועל נמוכות יחסית לאלו המצופות. צד אחר של המטבע הינו התפיסה, כי על הממשלה להיפטר מחברות מפסידות הנמצאות בבעלותה כדי להקטין את הנטל התקציבי של אחזקתן.⁴³⁶

ואכן, רוח ההפרטה מורגשת גם בעדויות שהובאו בפני ועדת ורדי. כך לדוגמא, העיד ד"ר אילן מעוז, כי "מדיניות ההפרטה של הממשלה והמגמה בשנים האחרונות לארגן את ענף החשמל בארצות רבות בעולם במבנה תחרותי הם הרקע לדעה להמיר את הזיכיון הקיים בחוק חשמל מתקדם".⁴³⁷ כך גם סברו חברי ועדת ציימנסקי, כי פקיעת תוקפו של הזיכיון המנדטורי מהווה הזדמנות היסטורית לערוך שינויים מבניים במשק החשמל הישראלי.⁴³⁸ ומנגד, מעדותה של חברת החשמל בפני ועדת ורדי מתעוררת הבעייתיות שברוח התקופה – "תוקף זיכיון החשמל מסתיים בתקופה שההפרטה של חברות ממשלתיות היא יעד חשוב של המדיניות הכלכלית. האם החשמל הוא עניין לאומי שראוי שיהיה בבעלות המדינה או עניין שניתן להעבירו ליזמים פרטיים ולהסתפק בהסדרת היחסים בינם ובין הציבור?"⁴³⁹

⁴³³ שם, בעמ' 5.

⁴³⁴ שם, שם.

⁴³⁵ שם, שם.

⁴³⁶ כ"ץ יצחק **ההפרטה בישראל ובעולם** 183 (הוצאת פקר, 1997).

⁴³⁷ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 122.

⁴³⁸ דו"ח ציימנסקי, לעיל ה"ש 53, בעמ' 23.

⁴³⁹ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 105.

לבסוף, נראה, כי גם על חברי ועדת מראני נמנו מצדדי ההפרטה. שהרי, כפי העולה מדו"ח מראני, סברו חברי הוועדה, כי תאגוד הפעילויות בחברת החשמל והפרטתן של החברות השונות, צפויה להוביל לכניסת הון חיצוני נוסף למשק החשמל, ולשיפור היציבות הפיננסית של הענף. כניסת משקיעים נוספים לחברות הבנות תוביל, לגישתם, גם להשגת התייעלות מהירה יותר, תוך שיפור איכות הניהול בחברות הבנות.⁴⁴⁰

לאחרונה פורסמה התבטאותו של מר אייל גבאי, מנהל רשות החברות הממשלתיות לשעבר ומי שעתיד היה להתמנות ליועץ כלכלי בכיר לראש הממשלה הנוכחי, בנימין נתניהו. לדבריו, "כשרואים חברה ממשלתית יש להסתכל עליה כעל טעות כלכלית של המדינה". דברים אלו מלמדים, כי גם כיום ממשיכה לנשב רוח ההפרטה במפרשיהם של בעלי תפקידי מפתח בממשלה, דבר שללא ספק הינו בעל השלכות מכריעות לעניין קבלת החלטות בתחומים רבים ובמיוחד בתחום משק החשמל הישראלי.⁴⁴¹

התאמת הרגולציה למבנה שוק מבוזר

סמכויות הפיקוח בתחום משק החשמל הישראלי נחלקות כיום בין שני גופים שלטוניים – משרד התשתיות הלאומיות – ותחתיו מינהל החשמל המסייע לו, ורשות החשמל שהוקמה בעקבות חקיקתו של חוק משק החשמל החדש.⁴⁴² כפי העולה מדו"ח ציימנסקי, הגברת הפיקוח על משק החשמל הכרחית לאור חיוניותו ולאור מאפייניו הייחודיים.

הצורך ויעדי הפיקוח על הגורמים הפועלים במשק החשמל

ועדת ציימנסקי מונה ארבעה מאפיינים עיקריים המלמדים על חיוניותו של משק החשמל – היותו מונופול תשתית כלל ארצי; חולשתו של הלקוח מול עוצמתו של הספק; היותו של החשמל מוצר חיוני לציבור; כוחות גדולים בין ה"שחקנים". חברי הוועדה מציינים, כי ניצול לרעה של מאפיינים אלה לעניין מחירים וכן טיב שירות הלקוחות מחייב פיקוח שיצמצם השפעתם של תופעות אלה, יעודד תחרות ויבטיח איזון נאות בין האינטרסים של כל הצדדים המעורבים – יצרני וספקי חשמל, לקוחות והמדינה.⁴⁴³

בנוסף מתייחסת הוועדה ליעדי הפיקוח ומציינת, כי תכליתו להביא להגדלת שביעות רצונם של הלקוחות לגבי המחיר וטיב השירות וכן ליצור איזון מושכל בין הגורמים השונים במשק החשמל, תוך עידוד התחרות. לשם כך, לגישת חברי הוועדה, על הפיקוח לפעול למניעת ניצול לרעה של מעמד מונופוליסטי, לצמצום הקצאה לא יעילה של משאבים וצריכה בזבזנית של אמצעים, לתמרוץ ליעילות תפעולית ולחדשנות, להגדלת חופש הבחירה של הלקוח לגבי הספק ולהבטיח קיומם של סל שירותים וסלי תעריפים מגוונים וידידותיים.⁴⁴⁴

⁴⁴⁰ דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 23-24.

⁴⁴¹ שי ניב "המועמד של ביבי רוצה שנפריט את עצמו לדעת" גלובס (2009.2.25-26).

⁴⁴² דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 25.

⁴⁴³ דו"ח ציימנסקי, לעיל ה"ש 53, בעמ' 62.

⁴⁴⁴ שם, שם.

דרכי הפיקוח קודם לחקיקתו של חוק משק החשמל החדש

אף שגם בעבר היו מצויות בידי הממשלה סמכויות פיקוח נרחבות מכוח חקיקה לגבי חברת החשמל, הרי שבפועל קיימה הממשלה פיקוח של ממש רק בכל הנוגע לתעריפים שהחברה גובה מלקוחותיה בהתאם לנוסחא ומנגנון עדכון שקבעה ועדת פוגל ואשר אושר על-ידי שר האוצר ושר התשתיות והונהג מכוח חוק יציבות מחירים מצרכים ושירותים (הוראת שעה), התשמ"ו-1985.⁴⁴⁵ תוקפם של הנוסחא ומנגנון העדכון פקע בחודש מרץ 1996, מועד פקיעת הזיכיון.⁴⁴⁶

כפי שמציינים חברי הועדה, על-פי הזיכיון שהוענק לחברת החשמל ניתנו לשר התשתיות סמכויות פיקוח מסוימות ובכלל זה בנושאי תעריפים, תקנות שקובעת החברה ואשר על הצרכנים לקיימן, השגחה כספית וטכנית וחיוב חברת החשמל לספק חשמל ללקוחות מעוניינים. עם זאת, בכל הנוגע לטיב השירות והתקנות לגבי "חובות הצרכנים" הוסמכה חברת החשמל לקבוע כללים.

כן מציינים חברי הועדה, כי הגוף המפקח מטעם שר התשתיות – מינהל החשמל, מונה מספר מצומצם בלבד של עובדים. כן מציינים חברי הועדה, כי בהיותה של חברת החשמל "חברה ממשלתית" ונוכח העובדה שהיא בגדר מונופול, היא פועלת בד' אמות החוק. עם זאת, משום שחוקים אלה נועדו לרוב למטרות שונות מאלה אשר לשמן תוקם רשות החשמל, ספק אם לטווח הארוך ראוי לעשות שימוש באסמכתאות חוק אלה לשם הפעלתה של רשות החשמל.⁴⁴⁷

סמכויות שר התשתיות הלאומיות

בשנת 1994, במסגרת המלצותיה של ועדת ציימנסקי, המליצו חברי הועדה, כי משרד האנרגיה והתשתיות (כיום משרד התשתיות הלאומיות) ימשיך לשאת באחריות הממלכתית והציבורית לקיומה של מערכת חשמל תקינה בישראל ולאספקת חשמל סדירה ואמינה בהתאם לביקוש ובמחיר הוגן.

שר התשתיות (להלן – השר) יהיה אחראי לקביעת מדיניות החשמל הלאומית ולמימושה. השר יהיה ממונה על ביצועו של חוק החשמל החדש, יוסמך לקבוע תקנות על-פיו להעניק רישיונות בכל הרבדים ולהוציא מכרזים לשם כך. על-פי המלצת השר תמנה הממשלה את נציבות רשות החשמל ואישורו יהיה נחוץ לגבי רוב הכללים שתיקבע הרשות. כן המליצו חברי הועדה על הקמתה של יחידה מיוחדת במשרד התשתיות שתפקידה לעסוק בחיזוי הביקוש ובאיתור משאבי קרקע דרושים. המשרד יוכל להסתייע ברשות החשמל ולכשיהיה ארגון ההולכה במעמד של חברה ממשלתית נפרדת – יספק אף הוא שירותי תמך ויעוץ למשרד האנרגיה והתשתיות.

חברי הועדה ציינו, כי דווקא הרפורמה המוצעת במשק החשמל וריבוי "השחקנים" בעתיד ירחיבו את הפעילויות שיהיה על המשרד לבצע כגורם מרכזי בהסדרת השוק ובתכנון לאומי של משק

⁴⁴⁵ שם, בעמ' 63.

⁴⁴⁶ שם, שם.

⁴⁴⁷ שם, שם.

החשמל בישראל.⁴⁴⁸ אל המלצות אלו מתווספות המלצותיה של ועדת מראני בדבר חלוקת סמכויות הרגולציה בין רשות החשמל לבין משרד התשתיות הלאומיות, וזאת במטרה לייעל את הפיקוח וליצור הרמוניה בין רשויות הפיקוח השונות. לעניין סמכויותיו של שר התשתיות הומלץ, כי בידיו תופקדנה סמכויות אלו:⁴⁴⁹

1. אחריות מיניסטריאלית על משק החשמל.
2. קביעת מדיניות במשק החשמל ובכלל זה בעניין חיבור רשתות עם מדינות שכנות וסחר בינלאומי בחשמל; ריכוז/ביזור אתרי ייצור החשמל, ויצירת מלאי האתרים הדרוש למשק החשמל; משק החשמל בשעת חירום.
3. קביעת רמת האמינות במשק החשמל.
4. קביעת תמהיל הדלקים (טכנולוגיות).
5. אישור תוכניות הפיתוח במשק החשמל, אשר תוגשנה על ידי הרשות.
6. התקנת תקנות בנושאי חשמל, ובכללם כללים ותנאים למתן רישיונות.

כפי שהוזכר בפרק העוסק בחקיקה, בשנת 2005 תוקן חוק משק החשמל, תוך הרחבת סמכויותיו של שר התשתיות, ובכלל זה הסמכותו לקבוע מדיניות בתחום משק החשמל.⁴⁵⁰ זאת, אף כי לא הוסמך מפורשות בחוק, כהמלצת חברי ועדת מראני, לקבוע הוראות מדיניות בעניינים של העתודה הנדרשת במשק החשמל, הרכב הדלקים במשק החשמל, ריכוז או ביזור של אתרי ייצור חשמל, חיבור רשתות עם מדינות שכנות וסחר בין-לאומי בחשמל וכיוצא באלה.⁴⁵¹ עוד מפתיע לגלות, כי על אף מרכזיותו של נושא הרגולציה בהמלצות הועדות, במסמך המדיניות משנת 2007, העוסק בשינויים המבניים במשק החשמל, נעדרת כל התייחסות למעורבותו של משרד התשתיות במלאכת הרגולציה על הפעילות בתחום.⁴⁵²

סמכויות הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל

רשות החשמל הוקמה מכוח חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 ובעקבות החלטת ממשלה שקדמה לחוק.⁴⁵³ הרשות הוקמה כאמור כחלק ממערך רגולציה חדשה במשק החדש לצד משרד התשתיות ובהמשך ישיר להמלצותיה של ועדת ציימנסקי. הרשות הוקמה כגוף עצמאי מבחינה משפטית ותפקודית על מנת לבצע את משימותיה כראוי על סמך שיקולים ענייניים ומקצועיים וכדי למנוע אפשרות שהחלטותיה יתקבלו לכאורה נוכח אילוצים לא רלוונטיים.⁴⁵⁴ בפרק זה נסקור את מבנה הרשות, בעלי תפקידים מרכזיים בה, תפקידיה במערך השינויים המבניים המתוכננים במשק החשמל, הקשר המוסדי בינה לבין משרדי הממשלה השונים וכן הקשר בינה לבין חברת החשמל.

⁴⁴⁸ דו"ח ציימנסקי, לעיל ה"ש 53, בעמ' 9.

⁴⁴⁹ דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 25.

⁴⁵⁰ סעיפים 4(ב), 8 ו-21 לחוק משק החשמל.

⁴⁵¹ דברי ההסבר לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), תשס"ג-2003, בעמ' 279.

⁴⁵² מסמך המדיניות, לעיל ה"ש 201.

⁴⁵³ החלטת ממשלה מס. 5484 מיום 28.05.1995 בנושא שינוי מבני בחברת החשמל.

⁴⁵⁴ דו"ח ציימנסקי, לעיל ה"ש 53, בעמ' 64-63.

מינוי יו"ר הרשות וחברי הרשות

כפי שקובע חוק משק החשמל, יו"ר רשות החשמל, אשר יוסמך לפקח על ביצוע תפקידי הרשות,⁴⁵⁵ יתמנה על ידי הממשלה, לפי הצעת השרים (שר האוצר ושר התשתיות),⁴⁵⁶ לתקופה בת חמש שנים, עם אפשרות להארכה של ארבע שנים נוספות.⁴⁵⁷ החוק קובע, כי הרשות תהיה מורכבת מחמישה חברים, שימונו על-ידי הממשלה בהמלצת השרים כאמור.⁴⁵⁸ חברי הרשות ימונו לתקופה של שלוש שנים וניתן יהיה לחזור ולמנותם ובלבד שלא יכהנו יותר משתי תקופות כהונה רצופות.⁴⁵⁹

לכל האמור יש להוסיף, כי חברי ועדת ורדי התייחסו למרכזיותה של רשות החשמל ברפורמה המוצעת ולמאפיינים שעליה לקיים. כפי שצינו חברי הועדה, כושרה ויכולתה של רשות החשמל למלא את תפקידה באופן עצמאי ללא הטיה או השפעה מזיקה של אינטרסים או קבוצות לחץ, תלויים במידה רבה בהרכב חבריה, אופן מינויים, כישוריהם האישיים והאחריות והסמכויות שיינתנו להם.

בגיבוש המלצותיה בנושא זה נעזרה הוועדה בניסיון שנצטבר לגבי הרכב ועדות פיקוח ואופן מינוי חבריהן בארצות-הברית ולמדה מהניסיון של רשויות בישראל, דוגמת רשות ניירות ערך, בנק ישראל, רשות הדואר ובית-הדין להגבלים עסקיים.⁴⁶⁰ עוד ציינו חברי הועדה, כי שמירה על האיזון וההגינות, על כללי שימוע ציבורי ועל כפיפות הרשות המפקחת לביקורת המדינה ולערעור בפני בית-המשפט, הם עקרונות יסוד שעל רשות החשמל לקיים במיוחד במשק החשמל, שחלקים נכבדים ממנו הם מונופול טבעי.⁴⁶¹ ואכן במסגרת חוק משק החשמל הוקנתה לרשות החשמל הסמכות לשמוע עמדות ארגוני צרכנים באשר לקביעת התעריפים ואמות המידה כפי שיפורטו להלן⁴⁶² ובנוסף הרשות כפופה, בהיותה גוף סטטוטורי, למבקר המדינה.⁴⁶³

סמכויות הרשות

במערך השינויים המבניים במשק החשמל, יועד לרשות החשמל תפקיד רגולטורי מרכזי. כך עולה מהמלצותיהם של חברי ועדת ורדי, חברי ועדת ציימנסקי וכן ועדת מראני.

ואמנם, חברי ועדת ציימנסקי מציינים בדו"ח, כי מידת הצלחתה של הרפורמה תלויה, בראש ובראשונה, ביישום שלושת רכיביה – ביצוע השינוי המבני המוצע, יצירת מערך רישוי חדש והקמת רשות פיקוח עצמאית. אלה הם, כפי שמציינים חברי הועדה, שלושה יסודות חיוניים ברפורמה המשלימים זה את זה וביצועם כמכלול מהווה תנאי הכרחי להשגת היעדים העומדים

⁴⁵⁵ סעיף 38(א) לחוק משק החשמל.

⁴⁵⁶ סעיף 22(א) לחוק משק החשמל.

⁴⁵⁷ סעיף 38(ב) לחוק משק החשמל.

⁴⁵⁸ סעיף 22(ב) לחוק משק החשמל.

⁴⁵⁹ סעיף 22(ד) לחוק משק החשמל.

⁴⁶⁰ דו"ר ועדת ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 41.

⁴⁶¹ שם, בעמ' 42.

⁴⁶² סעיף 37 לחוק משק החשמל.

⁴⁶³ סעיף 9 לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב], סי"ח תשי"ח מס' 248 מיום 20.3.1958 עמ' 92 וראו גם אתר מבקר המדינה www.mevaker.gov.il/serve/site/audited_established_by_law.asp

ביסודה של הרפורמה.⁴⁶⁴ בהקשר זה מדגישים חברי הועדה, כי אי-ביצוע השינוי המבני המוצע במשק החשמל יפגום ביעילותה של רשות הפיקוח, שכן הפיקוח על פעילויות מונופוליסטיות מחייב מערך פיקוח אינטנסיבי שעלותו גבוהה מאוד נוכח "היעדר כוחות שיטור מבניים".

אך חשוב מכך, חברי הועדה מציינים, כי באותה מידה – לא ניתן לעודד התפתחות תחרות ולהשיג את יעדי הרפורמה על-ידי שינוי מבני בלבד, ללא המרת זיכיון חברת החשמל במערך פיקוח ורישוי שיתבסס בין היתר על רשות פיקוח עצמאית ובלתי-תלויה המסוגלת להבטיח הוגנות במערכת היחסים בין הגורמים השונים במשק החשמל, שמטבע הדברים לא יהיו בעלי עמדות כוח שוות, לפחות בשלבים הראשונים.⁴⁶⁵

ואכן, לפי לשון החוק, בידי הרשות הופקדו הסמכויות כדלקמן: קביעת תעריפים ודרכי עדכוןם, קביעת אמות מידה לרמה, לטיב ולאיכות השירות שנותן בעל רישיון ספק שירות חיוני ופיקוח על מילוי חובותיו על פי אמות המידה; מתן רישיונות ופיקוח על מילוי תנאים שנקבעו ברישיונות.⁴⁶⁶ כן הוסמכה הרשות לשמש כגורם מייעץ לשר התשתיות בנושאי חשמל,⁴⁶⁷ לטפל בתלונות צרכנים,⁴⁶⁸ מתן רישיונות במשק החשמל⁴⁶⁹ ועוד. מנגד, בהקשרים מסוימים כפופות החלטותיה של הרשות לאישור השר ולמדיניותו בתחום משק החשמל.⁴⁷⁰

כאמור, חוק משק החשמל מקנה לרשות שלושה תפקידים מרכזיים –

1. קביעת תעריפי חשמל⁴⁷¹

כפי שמציינים חברי ועדת ורדי, הפיקוח על תעריפי החשמל היה נתון החל משנת 1986 בידי שר התשתיות ובידי שר האוצר, לפי חוק יציבות מחירים, מצרכים ושירותים (הוראת שעה), התשמ"ו-1985. ביוני 1992 אומצו המלצותיה של ועדת פוגל, שהציעה כאמור נוסחה לעדכון שוטף של תעריפי החשמל על סמך משתנים שונים.⁴⁷²

חברי הועדה ציינו, כי תעריפי החשמל ושיטת עדכוןם השוטף הם משתני מפתח שיש להם השפעה מכרעת על מידת התחרות שתפתח במשק החשמל מצד יצרנים פרטיים ועל שווי חברת חשמל והאפשרות להפרטתה בעתיד. עוד מציינים חברי הועדה, כי ניגוד העניינים של הממשלה כבעלים של חברת חשמל וכמפקחת על תעריפי החשמל מצד שני, יוצר קושי וסיבוך בתחומים אלה ולכן המליצה הועדה על הפרדת הפיקוח על תעריפי החשמל ועל הגנת הצרכן ממערך הפיקוח הממשלתי והפקדתו בידי רשות עצמאית לשירותים ציבוריים.⁴⁷³

⁴⁶⁴ דו"ח ציימנסקי, לעיל ה"ש 53, בעמ' 23.

⁴⁶⁵ שם, שם.

⁴⁶⁶ סעיף 30 לחוק משק החשמל.

⁴⁶⁷ סעיפים 6, 7, 19 ו-20 לחוק משק החשמל.

⁴⁶⁸ סעיף 37(2) לחוק משק החשמל.

⁴⁶⁹ סעיף 4 לחוק משק החשמל.

⁴⁷⁰ סעיף 9 לחוק משק החשמל.

⁴⁷¹ סעיף 30(א) לחוק משק החשמל.

⁴⁷² דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 41.

⁴⁷³ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 41.

כיום קובע החוק, כי הרשות תקבע את התעריפים על בסיס עקרון העלות בהתחשב, בין היתר, בסוג השירותים וברמתם.⁴⁷⁴ לצורך קביעת התעריפים ניתנה לרשות הסמכות לבצע פעולות של בקרת עלויות של בעל רישיון ספק שירות חיוני.⁴⁷⁵ מעבר לכך קובע החוק, כי הרשות רשאית שלא להביא בחשבון עלויות, כולן או חלקן, אשר לדעתה אינן נדרשות למילוי חובותיו של בעל רישיון ספק חיוני.

למען שלמות התמונה יש לציין, כי תחת סמכותה של רשות החשמל כאמור מאוגדת גם הסמכות להטיל קנסות על החברה בדרך של הפחתת תעריפי החשמל בנסיבות מסוימות ולפי שיקול דעתה של הרשות. זאת, אף שחוק משק החשמל עצמו אינו מעגן במפורש מנגנון הטלת קנסות ואינו מפקיד בידי הרשות סמכויות להטיל סנקציות על החברה בדרך של הטלת קנסות.

כך לדוגמא, בהחלטתה של רשות החשמל מיום 20.10.2008 קבעה הרשות,⁴⁷⁶ כי תכיר בתעריפי החשמל בעלויות לצרכי מימון תכנית פיתוח לחברת החשמל, קרי: הסכום שיוקצה לטובת פיתוח משק החשמל ייגבה באמצעות תעריפי החשמל. גביית הסכום, כך נקבע, מותנית בעמידה במספר תנאים שעיקרם עמידה בלוחות הזמנים של תכנית הפיתוח ובכלל זה תכנית החירום שאושרה על-ידי שר התשתיות; דיווח למליאת הרשות אחת לרבעון על מימוש תכנית הפיתוח; החברה תפעל בהקדם לביצוע מהלכי ההתייעלות עליהם הכריזה לשיפור מצבה הפיננסי.

בהמשך, במסגרת החלטתה של הרשות מיום 29.6.2009 עדכנה הרשות את החלטתה ביחס למקרים של אי-עמידת החברה בלוחות הזמנים שנקבעו. בין השאר קובעת ההחלטה מנגנון שעניינו הפחתת העלות המוכרת, קרי: הסכום שהוקצה עבור תכנית הפיתוח, באופן מדורג, בהתאם למידת האיחור בלוחות הזמנים שנקבעו. הפחתה זו מתבצעת בדרך של שינוי תעריפי החשמל הנגבים מציבור הצרכנים.⁴⁷⁷

השימוש במנגנון הקנסות מבוסס לכאורה על ההנחה, כי חברת החשמל התחייבה לעמוד בלוחות הזמנים שנקבעו ובהתאם הוקצו לה סכומי כסף לטובת פיתוח משק החשמל. במובן זה נועד מנגנון הקנסות לקדם התייעלות ומבוסס על עיקרון מוכר וידוע – "הבטחות יש לקיים". יחד עם זאת, מנגנון הטלת הקנסות מעורר בעייתיות רבה.

ראשית, כפי שפורסם בעבר, לטענת חברת החשמל, העיכוב בביצועה של תכנית הפיתוח נבע מעיצומי עובדי חברת החשמל במחאה נגד תכנית ההתייעלות של החברה, ובמובן זה מדובר בעיכובים נוכח נסיבות שאינן בשליטת החברה,⁴⁷⁸ שאף אושרו בערכאות השיפוטיות.⁴⁷⁹ בהחלטת

⁴⁷⁴ סעיף 31(א) לחוק משק החשמל. הכוונה היא שכל מחיר ישקף את עלותו של שירות מסוים, בלי שיתאפשר סבסוד צולב.
⁴⁷⁵ סעיף 31(ב) לחוק משק החשמל.

⁴⁷⁶ החלטת הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל מיישבה מס' 238 מיום 30.10.2008.

⁴⁷⁷ החלטת הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל מיישבה מס' 265 מיום 29.6.2009.

⁴⁷⁸ תני גולדשטיין, "חברת החשמל תקבל קנס של 2 מיליארד שקל", **Ynet** (4.6.2009).

www.ynet.co.il/articles/1.7340.L-3726135.00.html

⁴⁷⁹ עס"ק (ארצי) 23/07 **חברת החשמל לישראל בע"מ נ' ההסתדרות הכללית החדשה**, סעיף 27 לפסק-דינו של הנשיא ס' אדלר, בעמ' 32 (טרם פורסם, 10.10.2007) (להלן: פרשת **חברת החשמל**).

הרשות מיום 30.10.2008⁴⁸⁰ נקבע, כי בנסיבות אלו תיבחן הרשות כל פנייה לגופו של עניין, אולם בהחלטתה המעדכנת מיום 29.6.2009 לא הוזכרה הסתייגות זו במפורש.⁴⁸¹

שנית, ניתן לטעון, כי הפחתת תעריפי החשמל במהלך ביצועה של תכנית הפיתוח עלולה להוביל לעיכובים נוספים ואף לפגיעה באספקת החשמל. במובן זה, ייתכן, כי עצירת גביית תוספת התעריף, הקטנתה או דחייתה לאחר השלמת תכנית הפיתוח הייתה מידתית וראויה יותר.⁴⁸² זאת, במיוחד נוכח מצבה הפיננסי הרעוע של חברת החשמל.

2. קביעת אמות מידה לבחינת שירותי החשמל

במסגרת החוק החדש הוסמכה הרשות לקביעת אמות מידה לבחינת שירותי החשמל, ופיקוח על יישומן. עוד קובע החוק, כי על הרשות לקבוע אמות מידה לרמה, לטיב ולאיכות השירות שנותן בעל רישיון ספק חיוני ולפקח על מילוי חובותיו על פי אמות מידה.⁴⁸³ קביעת אמות המידה נועדה להסדיר את הפעילות במשק החשמל, לפקח ולהבטיח את טיב החשמל ורמת השירות שמספקת חברת חשמל לצרכנים.⁴⁸⁴

3. מתן רישיונות בתחומי הייצור, החלוקה והאספקה

במסגרת החוק נקבעו סמכויותיה של הרשות לעניין מתן רישיונות בתחומי הייצור, החלוקה והאספקה לכלל היצרנים במשק החשמל. כן מוסמכת הרשות לקבוע מדיניות לחלוקת רישיונות בהתבסס על מדיניות הממשלה ומפקחת על בעלי הרישיונות המותנים ובעלי הרישיונות הקבועים. מעבר לכך חייבים השרים בהתייעצות עם הרשות קודם להתקנת צווים או תקנות.⁴⁸⁵

מועצת החשמל

לפי המלצותיה של ועדת צ'ימנסקי, יש להקים, לצד רשות החשמל גם את מועצת החשמל. יו"ר מועצת החשמל יהיה מנכ"ל משרד התשתיות וממלא מקומו יהיה נציב החשמל. בנוסף, יכהנו במועצת החשמל 20-30 חברים שימנה שר התשתיות וביניהן חברי נציבות רשות החשמל. מועצת החשמל תקיים דיונים בתחומי מדיניות החשמל, תוך מתן דגש להיבטים ממלכתיים וציבוריים, ותייעץ לשר התשתיות בכל עניין הנוגע למשק החשמל אשר יובא בפניה; כמו-כן תדון מועצת החשמל בדו"ח השנתי של הרשות.⁴⁸⁶ ככל הנראה נכללה המלצה זו בהצעת החוק המקורית,⁴⁸⁷ אלא שסעיפים אלו הוסרו לפני שאושרה הצעת החוק ולמעשה החוק המקורי לא כלל הקמתה של מועצה מייעצת. נציין בקצרה, כי הצעת החוק כללה הצעה למנות ועדה מייעצת לרשות עליה נמנים תשעה חברים, מהם חמישה מקרב הציבור.⁴⁸⁸

⁴⁸⁰ החלטת הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל מישיבה מס' 238 מיום 30.10.2008.

⁴⁸¹ החלטת הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל מישיבה מס' 265 מיום 29.6.2009.

⁴⁸² יעל אונגר, מכת חשמל בלתי-מידתית, Ynet (9.7.2009).

www.ynet.co.il/articles/1,7340,L-3743788,00.html

⁴⁸³ סעיף 30(ב) לחוק משק החשמל.

⁴⁸⁴ נלקח מאתר הרשות לשירותים ציבוריים חשמל/ www.pua.gov.il.

⁴⁸⁵ סעיף 60(11ד) לחוק משק החשמל.

⁴⁸⁶ דו"ח צ'ימנסקי, לעיל ה"ש 53, בעמ' 10.

⁴⁸⁷ סעיף 37 ו-38 להצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, ה"ח תשנ"ו מס' 2485 עמ' 448.

⁴⁸⁸ דברי ההסבר להצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996.

פיקוח על המחירים

כפי שמציינים חברי ועדת מראני, הסרת הפיקוח אינו יעד בפני עצמו, אלא יש לבחון את הסרת הפיקוח בהתאם לתנאים שישררו בשוק, ובהתאם לתחרות שתפתח. כך גם נכתב במסמך המדיניות, כי הפיקוח הקיים ערב תחילת ביצוע השינוי המבני על כל מקטעי השוק – ייצור, מסירה, חלוקה וניהול המערכת – ימשיך לחול, ויוסר בהדרגה לגבי מקטעי הייצור והאספקה ככל שתנאי התחרות במשק יאפשרו זאת.

כן צוין במסמך, כי לעלויות המוכרות של השינוי המבני יימצא ביטוי בתעריפי החשמל העתידיים.⁴⁸⁹ תחרות זו, כפי שכותבים חברי ועדת מראני, צפויה להתפתח רק עם פיתוח הסחר בחשמל, ועם התהוותם של חוזים ישירים בין יצור לחלוקה ובלבד שתהיה במשק רזרבה מתאימה (כמובן – רזרבה זמינה בהקשר זה אינה מספר מוחלט ויש לבחון אותה באופן פרטני בהתאם לביקושים בעונות ובזמנים שונים). בכל מקרה, בתחום הייצור יש לבחון הסרה הדרגתית של הפיקוח, אם בכלל.

הועדה אינה ממליצה על הסרת הפיקוח בתחומי ההולכה והחלוקה (ספקי שירות חיוניים). על מנת להקל על הפיקוח ולהשוות באופן פשוט בין החברות השונות, יש לקבוע כללים לדיווח חשבונאי אחיד לחברות הפועלות במשק החשמל. כללים אלה צריכים להיקבע על ידי רשות החשמל, מכיוון שזו תהיה מופקדת על בקרת העלויות של החברות השונות. כלי זה הינו כלי מרכזי בפיקוח על החברות שיפעלו במשק החשמל. בנוסף, על הגוף הרגולטורי לקבוע דרישות טכניות ובטיחותיות אשר יחולו על כלל השחקנים במשק, במקטעים השונים, על מנת שלא ייווצרו חסמי כניסה, ותתאפשר כניסה והחלפה של בעלי רישיונות במידת הצורך.⁴⁹⁰

החברה הממשלתית לייצור חשמל (חברת החשמל השנייה)

במסגרת פרק זה יוצגו מטרות הקמתה של החברה הממשלתית לייצור חשמל (להלן – חברת החשמל השנייה), תפקידיה העיקריים במערך השינויים המבניים במשק החשמל, מבנה החברה, עלויות הקמתה ולבסוף התייחסות להתנגדות שעלתה בעקבות החלטת הממשלה על הקמתה.

חברת החשמל השנייה הוקמה מכוח החלטת ממשלה ביוני 2006.⁴⁹¹ כפי שפורסם בעבר, נראה, כי ההחלטה בדבר הקמתה נועדה לשמש מענה לכישלון הרפורמה במשק החשמל. הלכה למעשה, משמעה של החלטה זו הינה הוצאת השליטה במשק החשמל מידי חברת החשמל המקורית. בנוסף, משמעות הקמתה של החברה הינה, כי חברת חשמל המקורית לא תקים עוד תחנות כוח, להוציא חריגים. התחנות העתידיות יתוכננו על-ידי חברת החשמל השנייה ובאמצעות

⁴⁸⁹ מסמך המדיניות, לעיל ה"ש 201, בעמ' 6.

⁴⁹⁰ דו"ח מראני, לעיל ה"ש 134, בעמ' 25-26.

⁴⁹¹ החלטת ממשלה מס. 3704 מיום 30.6.2008 בנושא הקמת חברות ממשלתיות במשק החשמל – אישור החלטת ועדת שרים ענייני חברה וכלכלה (קבינט חברתי-כלכלי).

חברה ממשלתית חיצונית, תוך שיתוף המגזר הפרטי בהקמה ובעלות עליהן – עד שיוסכם על פיצול מערך הייצור של חברת החשמל לחברות בנות כנדרש במתווה הרפורמה.⁴⁹²

לפי פרסומים בתקשורת, עם הקמתה הוטלה על החברה הממשלתית החדשה האחריות להקמה והפעלה של חמש תחנות כוח באמצעות גז טבעי, הקמת תחנת כוח של אנרגיה שאובה, וכן הקמתה של תחנת כוח פחמית נוספת. בנוסף, תחויב החברה בהקמת מתקני ייצור חשמל ממקורות אנרגיה מתחדשים בשיעור של כ-10%, ככל הנראה באמצעות הקמת תחנת כוח סולארית. חברת החשמל השנייה תופקד גם על ניהול המערכת, ובכך תנושל חברת החשמל מתפקידה זה. החברה החדשה תהא אחראית להסדרת היחסים בין כל בעלי הרישיונות בשוק, לויסות ההיצע והביקוש במשק, להסדרת הכנסות החברה ולתכנון פיתוח משק החשמל לטווח ארוך.⁴⁹³

בשולי הדברים נציין, כי בימים האחרונים פורסם שבמהלך החודש האחרון נערך הכינוס הראשון של חברי דירקטוריון של חברת החשמל החדשה וחברת ניהול מערכת החשמל החדשה. על חברי הדירקטוריון של חברת החשמל השנייה נמנים, בין היתר, מנכ"ל משרד התשתיות הלאומיות, מנהל רשות החברות הממשלתיות, יו"ר רשות החשמל וסגן הממונה על התקציבים באוצר.⁴⁹⁴

עוד פורסם, כי חברת החשמל השנייה עתידה לכלול ארבע יחידות ביצוע – יחידת רישוי ותכנון סטטוטורי שפעילותה תוצא, כנראה, למיקור חוץ (ייתכן שאף לחברת החשמל הוותיקה), יחידת ניהול פרויקטים (האמונה על פרסום המכרזים), יחידת מכירה של חשמל והתקשרויות ויחידה נוספת שתופקד על רכש הדלק. במקביל להחלטה על הקמת חברת החשמל השנייה הוציא משרד התשתיות מכרז להקמת מאגר מומחים בנושאי חשמל. מבדיקה שנערכה מדובר במהנדסי חשמל שמטרתם מתן עצות מדעיות בנושאי חשמל ולא מתן עצות בנוגע לשינוי המבני של משק החשמל או בנוגע להפרטה.⁴⁹⁵

העלות הכוללת, כפי העולים מהפרסומים כאמור, של הקמת החברה והפרויקטים המצויים באחריותה מוערכת בכ-7.2 מיליארד דולר. לעניין המימון הציעה הממשלה להתבסס על הון עצמי (שליש) והון שמקורו בהנפקת אגרות חוב (שני שלישי). את ההון האחיד תגייס המדינה באמצעות הטלת "מס אחיד" – דהיינו, העלאת תעריפי החשמל בשיעור מוערך של 10%, בעוד שהתקבולים ימונפו לפעולות גיוס בשוק ההון.

לשם כך מציע משרד התשתיות להקים קרן תשתיות לאומיות. חברת החשמל השנייה לא תקים בפועל את תחנות הייצור החדשות. לכל תחנה תוקם חברת בת נפרדת שתיעזר במכרזים קבלניים רגילים לטובת הקמת התחנה. במשרד התשתיות לא נפסלה האפשרות שיזמים פרטיים

⁴⁹² אבי בר-אלי "חברת החשמל השנייה תקים 8 תחנות כוח ב-7.2 מיליארד דולר" **The Marker** (30.7.2008) (להלן – בראלי).
http://consumer.themarker.com/tmc/article.jhtml?ElementId=skira20080730_1006867

⁴⁹³ שם, שם.

⁴⁹⁴ הודעת דובר משרד התשתיות הלאומיות מיום 9.3.09.

www.mni.gov.il/mni/he-il/Energy/Electricity/ElectricityPressRelease/ElectricityPressReleaseElectricity.htm

⁴⁹⁵ בראלי, לעיל ה"ש 492.

ישולבו בהליך ההקמה של החברות-הבנות ובלבד ששיעור אחזקתן לא יהיה יותר מ-49%, כאשר אפשרות זו, של מימון על-ידי יזמים פרטיים, לא תינתן לגבי הקמת חברת החשמל השנייה.

לבסוף, חשוב לציין, כי על המתנגדים להקמת חברת החשמל השנייה נמנים חברת חשמל הוותיקה ויצרני החשמל הפרטיים.⁴⁹⁶ נראה, כי עיקר ההתנגדות נובעת מהחשש, כי היצרנים הפרטיים עשויים להיתקל כעת בתחרות קשה יותר, כיוון שחברת החשמל החדשה תהא יעילה וזריזה, ויתרה מזאת תהנה מגיבוי ממשלתי.

למידה מן הניסיון הבינלאומי

ההחלטה על עריכת שינויים מבניים במשק החשמל ועל אחת כמה וכמה החלטה בדבר הפרטתו של משק החשמל אינה קלה כלל ועיקר. זו מלווה בדילמות קשות בשל לחץ הנסיבות, אי-הוודאות הכרוכה במהלך שלא ברור מה טיבו, עלויות ההשקעה וכן לחץ שמפעיל ועד העובדים של חברת החשמל. הניסיון הבינלאומי מלמד, כי לעיתים קרובות קשיים אלו עשויים לאי-קידומו של תהליך ההפרטה – כך לדוגמא בצרפת ובקוסטה ריקה.⁴⁹⁷

במדינות אחרות המשיך השלטון במגמת ההפרטה במשק החשמל בשתי שיטות עיקריות – האחת, מכירת כל חברת החשמל על חלקיה ורשתותיה; והשנייה, ביתורה של חברת החשמל לחלקים כדי ליצור תחרות. ניסיון בינלאומי מוכר וכאוב בהקשר זה הינו ניסיונה של קליפורניה, המוכר בשם "משבר אנרון". סופו של משק החשמל המופרט היה בהלאמתה של החברה.

יחד עם זאת, ניתן להצביע גם על מדינות בהן הצליחה הפרטת משק החשמל. בצד דברים אלה, יש לזכור, כי יש לנקוט זהירות יתרה בעת הלמידה מן הניסיון הבינלאומי, בשל ההבדלים המהותיים במאפייניהם של משקי החשמל בעולם ובפרט מאפייניו הייחודיים של משק החשמל הישראלי. בהקשר זה אמר שר התשתיות בנימין בן אליעזר בעבר, כי "משק החשמל בישראל הוא משק ייחודי וכל השוואה בינו לבין משק חשמל אחר בעולם היא טעות ביסודה". אכן הסטטיסטיקה אינה לצדנו מבחינת רפורמות במשקי חשמל בעולם, שכן אלו שכשלו עולות על אלה שצלחו, אך אין זה אומר שגם אנחנו ניכשל. מי שמקיש מכישלונות בעולם על ישראל, זורה חול בעיני הציבור".⁴⁹⁸

להלן סקירה קצרה של הרפורמות שנעשו בשלושה משקי חשמל בעולם – קליפורניה, אלברטה ובריטניה. סקירה זו תובא תוך התייחסות להבדלי הגישות של הגורמים אשר בחנו את הנושא – האחד מטעמה של חברת החשמל (פרופ' אשר טישלר) והאחר מטעמה של רשות החברות הממשלתיות (חברת KPMG). הבדלים אלו מחזקים עוד יותר את הבעייתיות שבלמידה מן הניסיון הבינלאומי, וכן מדגישים את הצורך בעריכתה של בדיקה עדכנית ורצינית בנושא על-ידי גורם אובייקטיבי ושאינו מוטה.

⁴⁹⁶ שם, שם.

⁴⁹⁷ הפרום למאבק באבטלה הפרטת תשתיות ושירותים חברתיים – נייר עמדה 4 (מוגש ליו"ר הכנסת הגב' דליה איציק, אייר תשס"ז). (להלן – הפרטת תשתיות ושירותים חברתיים – נייר עמדה).

⁴⁹⁸ בחינת הרפורמה במשק החשמל – נייר עמדה, לעיל ה"ש 37, בעמ' 4.

1. המודלים שנבחנו – חשוב להדגיש, כי עבודתו של טישלר מבוססת על בחינת שלושה משקי חשמל בהם אומץ המודל הכללי המוצע בישראל, קרי הפרטה וביזור הייצור והאספקה תוך הותרת מונופול ההולכה בידיים ציבוריות.⁴⁹⁹ לעומתו בוחן דו"ח KPMG גם מקרים בהם נעשה ניסיון לשמר חלקים מן המונופול הממשלתי, דוגמת אירלנד וקוריאה, ובסך הכל מתייחס הדו"ח לשמונה משקי חשמל.⁵⁰⁰

2. כישלונות והצלחות – דו"ח טישלר מתייחס בספקנות רבה לרפורמה המוצעת והדוגמאות המובאות על-ידו נעות בין כישלון ברור (קליפורניה) להצלחה מינימלית הנובעת מתנאי שטח מצויינים (נורבגיה).⁵⁰¹ לעומתו, דו"ח KPMG מכיל, בנוסף למקרי כישלון, גם מקרי הצלחה ברורים, דוגמת ויקטוריה, ניו-זילנד ובריטניה.⁵⁰² השוני בין הדוחות בולט במיוחד בכל הנוגע לבחינת הניסיון הבריטי – בעוד שדו"ח טישלר מציג את המקרה הבריטי כהישג פושר, דו"ח KPMG מציגו כהצלחה ברורה.

3. הסיבות להצלחתן של הרפורמות – בעוד שדו"ח טישלר מייחס את הסיבות להצלחתה של הרפורמה בראש ובראשונה לפתיחת משק החשמל לשוק בינלאומי רחב ולגישה למספר גדול של אתרי בנייה פוטנציאליים,⁵⁰³ דו"ח KPMG מדגיש את חשיבותו של פירוק המונופול, תכנון מקצועי של מבנה השוק ומחויבות פוליטית לביצוע הרפורמה.⁵⁰⁴

הלכה למעשה, קיימת חפיפה בין המסמכים לגבי שלושה מקרים בלבד. לגבי מקרים אלו ניכר שוני רב בגישותיהם של כל אחד ממחברי הדו"חות. הדבר ניכר במיוחד לגבי ניסיון של קליפורניה וברטניה (ניסיונה של אלברטה פחות רלוונטי וזאת משום שזכה לניתוח חלקי בלבד בדו"ח KPMG). להלן התייחסות לשלושת מקרים אלו –

1. הרפורמה בקליפורניה

בין לגישת טישלר ובין לגישת חברת הייעוץ, הרפורמה בקליפורניה נתפסה ככישלון מוחלט.⁵⁰⁵ בעקבות הרפורמה האמירו תעריפי חברות האספקה בצורה חדה (עלייה של כ-340% במחיר),⁵⁰⁶ ובנוסף, חוסרים בקיבולת הובילו להפסקות חשמל בקנה מידה רחב היקף.⁵⁰⁷ לבסוף נאלצה הממשלה להשתלט מחדש על שוק האספקה עם קריסתה של אחת מחברות האספקה הגדולות ואי-עמידה בתשלומים של שתי האחרות.⁵⁰⁸

⁴⁹⁹ Chi-Keung Woo, Debra Loyd, Asher Tishler, *Electricity market reform failures: UK, Norway, Alberta and California*, Energy Policy 31 (2003), 1103-1115, 1105. (להלן – *Electricity market reform failures*).

⁵⁰⁰ דו"ח KPMG, לעיל הי"ש 34, 223-227.

⁵⁰¹ *Electricity market reform failures*, לעיל הי"ש 499, עמ' 1108.

⁵⁰² דו"ח KPMG, לעיל הי"ש 34, בעמ' 211, 220-221.

⁵⁰³ *Electricity market reform failures*, לעיל הי"ש 499, עמ' 1108.

⁵⁰⁴ דו"ח KPMG, לעיל הי"ש 34, עמ' 228.

⁵⁰⁵ *Electricity market reform failures*, לעיל הי"ש 499, בעמ' 1108; דו"ח KPMG, לעיל הי"ש 34, בעמ' 226.

⁵⁰⁶ דו"ח KPMG, לעיל הי"ש 34, בעמ' 215.

⁵⁰⁷ *Electricity market reform failures*, לעיל הי"ש 499, בעמ' 1108.

⁵⁰⁸ שם, שם.

נראה, כי קיימת חפיפה בין הדו"חות בנוגע לעיקר הסיבות שהובילו לכישלון הרפורמה. ראשית, הרגולציה שהופעלה אומנם הגבילה את ניידות המחירים לצרכן, אך אפשרה תחרות בשוק המכירה הסיטונאית לספקים. בנוסף מנעה הרגולציה חתימה על חוזים ארוכי טווח לרכישה סיטונאית וכן חייבה רכישת חשמל על בסיס יומי לפי שעה, באופן שמנע מחברות האספקה להגביל את סיכוניהן. שנית, מבנה השוק המורכב הגביר את חוסר שקיפות המחירים וכפועל יוצא הוביל להעלאה מלאכותית של תעריפי הצרכנים.⁵⁰⁹ יחד עם זאת, בעוד שדו"ח טישלר מתייחס לתרומתה של ההפרטה וחוסר באתרים להקמת תחנות כוח להשתלטות שחקנים גדולים על שוק הייצור, תוך העלאה מלאכותית של מחירים;⁵¹⁰ דו"ח KPMG נוקט לשון עדינה יותר של "שימוש לרעה בכוח השוק לצורך הגדלת רווחים".⁵¹¹

לסיכום, נראה, כי עיקר השוני בין הדו"חות אינו בנוגע לשאלת כישלונה של הרפורמה, אלא דווקא בנוגע לשאלת המניע לכישלונה. בעוד שדו"ח טישלר שם את עיקר הדגש על הכישלון ביצירת תחרות בשוק הייצור כגורם לכישלונה של הרפורמה, דו"ח KPMG מדגיש את יישום הרפורמה, בניית השוק ויצירת רגולציה כגורמים שהובילו לכישלונה.

2. הרפורמה בבריטניה

באנגליה למעשה התרחשו שתי רפורמות נפרדות. הראשונה, רפורמה מבנית במשק החשמל בכלותו (הסתיו 1996), והשנייה במקטע המסחר בחשמל (החלה בשנת 2001). אומנם שני הדו"חות מתארים תופעות דומות כמאפיינות את הרפורמה, בעוד שדו"ח טישלר מתייחס לתוצאות הרפורמה כפושרות,⁵¹² דו"ח KPMG מתאר את הרפורמה כהצלחה ברורה.⁵¹³ עם זאת, ייתכן, כי השוני נעוץ במרווח השנים שבין כתיבתו של דו"ח טישלר (2003) לבין כתיבתו של דו"ח KPMG (2005).

נקודות דמיון בין הדו"חות ניתן למצוא בהתייחסות לתוצאות הרפורמה הראשונה. בשני המסמכים הובעה תמימות דעים, כי תוצאותיה של הרפורמה היו מעורבות: מחד התרחשה ירידה חדה בעלויות הייצור, אך מאידך ירידה זו לא תורגמה לירידה במחירי החשמל שנתרו כמעט כשהיו קודם לעריכתה של הרפורמה.⁵¹⁴ בנוסף, שני המסמכים מכירים בכך שפתיחתו של שוק הייצור לתחרות נבע מעלות כניסה נמוכה ליצרנים חדשים לשוק וכן ייבוא חשמל מצרפת ומסקוטלנד.⁵¹⁵ יחד עם זאת, לגישת טישלר, התחרות שנוצרה לא הייתה רחבה דיה כדי למנוע "מניפולציית מחירים".⁵¹⁶

⁵⁰⁹ Electricity market reform failures, לעיל ה"ש 499, בעמ' 1110-1113; דו"ח KPMG, לעיל ה"ש 34, בעמ' 215.

⁵¹⁰ Electricity market reform failures, לעיל ה"ש 499, בעמ' 1110-1113.

⁵¹¹ דוח KPMG, לעיל ה"ש 34, בעמ' 215.

⁵¹² Electricity market reform failures, לעיל ה"ש 499, בעמ' 1108.

⁵¹³ דו"ח KPMG, לעיל ה"ש 34, בעמ' 221.

⁵¹⁴ דו"ח KPMG, לעיל ה"ש 34, בעמ' 221; Electricity market reform failures, לעיל ה"ש 499, בעמ' 1111.

⁵¹⁵ שם, שם.

⁵¹⁶ Electricity market reform failures, לעיל ה"ש 499, בעמ' 1110.

באשר לתוצאותיה של הרפורמה המאוחרת יותר, זו הובילה, כפי שכתב בדו"ח KPMG, לירידה חדה במחירי החשמל לצרכן באופן ששיקף נכונה את הירידה במחירי הייצור. כזכור, רפורמה זו שהחלה בשנת 2001, כללה שינוי מבנה שוק המכירה תוך הפחתת הריכוזיות שבו באופן שיאפשר יצירת קשר ישיר בין היצרנים לספקים.

קיימת הסכמה בין מחברי הדו"חות, כי עיקר הצלחתה של הרפורמה הבריטית נובעת מקלות כניסת גורמים מתחרים לשוק החשמל. עם זאת, דו"ח טישלר מייחס את קלות הכניסה לשוק לייבוא חשמל מחוץ למדינה לכך שלבריטניה היצע נרחב של אתרים לתחנות כוח, ואילו דו"ח KPMG מייחס מאפיין זה לפירוק יעיל של המונופול הממשלתי והסרת חסמים בפני כניסה לשוק. יש לציין עוד, כי בשני הדו"חות ישנה התייחסות לכך שהצלחתה של הרפורמה נובעת במובן מסוים גם מהעיוותים שהיו קיימים במשק קודם לעריכתה של הרפורמה, ושתיקונם הוביל לירידה דרסטית במחירי הייצור.

3. אלברטה

כאמור, משק החשמל באלברטה זכה לניתוח חלקי בלבד בדו"ח KPMG, כאלטרנטיבה לניסיונה של אונטריו שתואר ככישלון בשל בעיות רגולציה. דו"ח KPMG אינו נוקט עמדה באשר לשאלת הצלחתו או כישלונו של הניסיון באלברטה, אך מציגה כדוגמא לרפורמה הדרגתית ומתונה שלא הובילה בסופה לשיפור משמעותי בשוק החשמל.⁵¹⁷

לסיכום, הניסיון העולמי כאמור מלמד, כי התחרות אינה מהווה ערובה להתייעלות וירידת מחירים, אף שמאידך אין הכרח שתסתיים במשבר כפי שהיה בקליפורניה. עם זאת, נוכח המודעות בדבר חוסר יכולתה של ישראל לייבא חשמל משכנותיה⁵¹⁸ וכן נוכח הטענות בדבר אי בחינת הניסיון הבינלאומי כראוי,⁵¹⁹ ייתכן כי יישום הרפורמה בישראל תידון לכישלון. לעניין עליית מחירי החשמל – זוהי תוצאה כמעט מתבקשת מאליה בעיני רבים.⁵²⁰

הניסיון האנגלי כבסיס לרפורמה הישראלית

חברי ועדת ורדי מתייחסים לכך שהרפורמה המוצעת על-ידם, המשולבת עם הפרטה של משק החשמל, הונהגה באנגליה מאז 1989 ומידת הצלחה בהשגת היעדים שהוצבו לה הייתה חלקית.⁵²¹ בהקשר זה ציין ד"ר רן מוסנזון ז"ל, לשעבר מומחה לאנרגיה ולתעריפים של חשמל ומים במשרד האוצר, בעדותו בפני הועדה, כי הרפורמה המבנית המשולבת בהפרטה מחדש של תעשיית החשמל באנגליה, לאחר שהולאמה בעבר, היא פרוגרמה מרחיקת לכת ומתוחכמת, שקיימים ספקות רבים לגבי תבונתה מראשיתה.

⁵¹⁷ דו"ח KPMG, לעיל לה"ש 34, בעמ' 205.

⁵¹⁸ היבטים ציבוריים של פעילות חברת החשמל, לעיל לה"ש 32, בעמ' 4-5 וראו גם דו"ח ורדי, לעיל לה"ש 9, בעמ' 3.

⁵¹⁹ כפי שעלה בדיוני המליאה בהצעת חוק משק החשמל משנת 1996. פרוטוקול ועדת הכנסת מיום 11.3.1996 בנושא הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (קריאה שנייה ושלישית), דבריו של ח"כ דן תיכון (הליכוד), בעמ' 1.

⁵²⁰ **בחינת הרפורמה במשק החשמל בישראל – נייר עמדה**, לעיל לה"ש 37, בעמ' 3.

⁵²¹ דו"ח ורדי, לעיל לה"ש 9, בעמ' 25.

הגשמתה באנגליה נתקלה בראשית שנות התשעים בקשיים ובביקורת ציבורית לא מעטה. ספק אם ניתן לראות רפורמה זו כמודל מתאים למשק החשמל בישראל, משום בידודנו המונע יצוא או יבוא של חשמל ממדינות שכנות ובשל ההבדל בסדר הגודל של המערכת שלנו, שכושר הייצור בה נמדד באלפי מגוואט, לעומת המערכת האנגלית שכושר הייצור שלה נמדד בעשרות אלפי מגוואט".⁵²²

בעדותו הציע מוסנזון שלא לסטות מן הגישה המקובלת, לפיה חוק ראשי אמור להיות עקרוני ומצומצם ואילו חקיקת המשנה מכוחו צריכה להיות מפורטת וגמישה בנושאים טכניים ובעניינים שלא ניתן לצפותם מראש. זאת בניגוד לחקיקה הבריטית החדשה בתחום משק החשמל ובעניינים שלא ניתן לצפותם מראש.⁵²³ נראה, כי הצעתו זו אכן אומצה על-ידי המחוקק הישראלי, לפחות באופן חלקי, שכן הסדיר את תחום משק החשמל ברמה עקרונית בחקיקה ראשית והסמיך את השרים הרלוונטיים להתקין חקיקת משנה מפורטת, אותה ניתן להתאים לצרכים המשתנים.⁵²⁴

בהמשך מציין מוסנזון, כי נקודה מרכזית ברפורמה הבריטית הייתה ביטולה של הבלעדיות והנהגת תחרות בחלק העיקרי של מערכת החשמל. עם זאת, מוסנזון הדגיש, כי טרם התגבשה תמונה ברורה של יכולת פעילותה של מערכת זו – הן באופן שוטף והן בטווח הארוך. בהקשר זה העלה מוסנזון שאלות בדבר בעיות איזון העומס; הגנות מפני עומס יתר; השלת עומסים; רזרבה טובבת; אחריות לתקלות ולאירועי אי אספקה ותכנון לטווח ארוך של יכולת מותקנת; וכן חלוקת האחריות והסיכונים.

מוסנזון מסכם ואומר, כי "עם כל ההערצה לכוחה המסדיר של ה"יד הנעלמה" בתחרות חופשית, אין מקום להסתמך עליה בענף החשמל, שחלקים נכבדים ממנו הם מונופול טבעי. רפורמה בסגנון הבריטי, ללא קביעה ברורה של כללי המשחק, עלולה להפוך אצלנו להימור נמהר".⁵²⁵

לאור דברים אלו מציין מוסנזון, כי ראוי לאמץ תפיסה פחות מהפכנית ובשני כיוונים –

ראשית, יש לשפר את הפיקוח הציבורי על קביעת המחירים בתחומים בהם מוענקת בלעדיות (מונופול) יחד עם בקרה על טיב השרות ואספקתו השוויוניות לכל אזרח. לגישתו, קיימת חשיבות גדולה לקבוע בחוק את העיקרון של קביעת המחירים על בסיס העלות ולפרט בחקיקת משנה את התקנות של תפקוד פיננסי, דיווח כספי, מבנה תעריפים ובקרת עלויות וטיב השירות הנגזרים מעיקרון זה.⁵²⁶

שנית, ביזור פונקציונלי של חברת החשמל ללא יצירת "שוק חופשי" לחשמל. מוסנזון ציין בעדותו, כי הפרדה של חברות חלוקה אזוריות נפרדות ועצמאיות עשויה להגביר את היעילות ולצמצם

⁵²² שם, נספח ג', בעמ' 114 (עדותו של ד"ר רן מוסנזון ז"ל).

⁵²³ שם, שם.

⁵²⁴ סעיף 63 לחוק משק החשמל.

⁵²⁵ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, נספח ג', בעמ' 115 (עדותו של ד"ר רן מוסנזון ז"ל).

⁵²⁶ שם, שם.

עלויות על בסיס של השוואה בין חברה אחת לרעותה. אומנם עשויים ניסיונות ביזור להביא לעימותים עם ארגוני העובדים, אך זו גם הסיבה לעשותם לגישת מוסנזון.⁵²⁷

ביקורת דומה עלתה מצידו של ח"כ עמיר פרץ בישיבת מליאת הכנסת בעת שדנה בהמלצותיה של ועדת ורדי. במהלך הדיון ציין פרץ, כי "באנגליה, שבה הלכו לתהליך דומה, אותם גופים פרטיים שנכנסו למשק החשמל מצאו את עצמם מתאגדים כדי להתמודד כקבוצה. כלומר, משק החשמל, שניסה לפרק מונופולים, מצא את עצמו נתון בידי מונופוליסטים, כשבסך הכול ההבדל הוא, שבמדינת ישראל ממשלת ישראל היא היד המכוונת, ובמקום אחר, היד הפרטית היא שכיוונה". לכך הוסיף, כי "ייתכן שמבטלים את ריכוז הסמכויות בחברת החשמל, אבל הדו"ח כולו מעביר את ריכוז הסמכויות לידי משרד האנרגיה".⁵²⁸

פרק שישי: מעורבות רשויות השלטון ברפורמה

בפרק זה יוצג המשולש שצלעותיו הן גופי הביצוע המרכזיים בשוק החשמל – משרד התשתיות, משרד האוצר והמשרד להגנת הסביבה. כמו כן, נסקור את הקשיים עמם התמודדו גופי הביצוע בעבר תוך נגיעה בממשקי העבודה המרכזיים עם חברת החשמל והכנסת. עם זאת, חשוב לזכור, כי תחום משק החשמל מערב בחובו גורמים רבים אחרים, וביניהם החשב הכללי במשרד האוצר, הרשות להגבלים עסקיים, הרשות לניירות ערך ועוד.

משרד התשתיות

משרד התשתיות מרכז בחובו תחומים רבים הנוגעים לחיי הפרט, ובכלל זה פיתוח ופיקוח על משק האנרגיה בישראל. אחד התחומים המרכזיים הכלולים בתחום משק האנרגיה בישראל הינו משק החשמל הישראלי, אשר השינוי המבני המתוכנן בו עומד בשנים האחרונות במרכז העשייה הציבורית.⁵²⁹ משרד התשתיות רואה עצמו אמון על נושא משק החשמל בכללותו על כלל היבטיו – התיאורטיים והמעשיים.

המשרד פועל לצד גופי ממשלה נוספים לייעול משק החשמל וקידום התחרות בו, כפי שיפורט בהמשך ויחסי הגומלין בינו לבין הגופים האחרים מסועפים. תפקידו העיקרי של המשרד בתחום משק החשמל הינו **בסיוע להכנת התשתית החוקית והכלכלית לצורך שינוי מבני בחברת החשמל**. תהליך זה אינו פוגע בהמשך הוצאתן לפועל של התכניות לפיתוח משק החשמל והייצור בחברת החשמל – שכיום הינו אחוד – כדי לספק למשק את הבסיס החשמלי הנחוץ לפיתוחו.⁵³⁰

⁵²⁷ שם, בעמ' 116 (עדותו של ד"ר רן מוסנזון ז"ל).

⁵²⁸ פרוטוקול ישיבת המליאה בנושא דו"ח ורדי על חברת החשמל, לעיל ה"ש 98, דברי ח"כ עמיר פרץ, בעמ' 3.

⁵²⁹ אתר האינטרנט של משרד התשתיות www.mni.gov.il/mni/he-il

⁵³⁰ מתוך אתר האינטרנט של משרד התשתיות, וראו www.mni.gov.il/mni/he-il/energy/electricity

מירב כושר הייצור המתוכנן להקמה הינו בגז טבעי, אם כי חלקו יוקם בפחם מתוך שיקולים כלכליים ואסטרטגיים.⁵³¹ לשם השגת מטרה זו, משרד התשתיות הציב ארבעה יעדים בנושא לשנים הקרובות –

1. הבטחת אספקת הביקוש לאנרגיה במשק, בין היתר באמצעות חשמל.
2. העלאת רמת התחרותיות בשוק תוך צמצום התערבות הממשלה- למקטעים בהם קיימים כשלי שוק או למקטעים שהתערבות בהם נדרשת משיקולים ביטחוניים.
3. מזעור הנזקים הסביבתיים כתוצאה מייצור ושימוש בחשמל. ניתן לראות כי המשרד מגשים מטרה זו במספר דרכים – מעבר הדרגתי לשימוש בגז טבעי, צמצום תכולת הגופרית בתשומות לייצור חשמל, שימור אנרגיה, שילוב אנרגיות מתחדשות ונקיות בייצור חשמל.
4. מיצוי עד תום של משאבי קרקע על-מנת ליתן מענה לצרכי פיתוח עתידיים.⁵³²

כאמור, לפי המלצותיה של ועדת ציימנסקי, גם לאחר הרפורמה צפוי משרד התשתיות להמשיך ולשאת באחריות הממלכתית והציבורית לקיומה של מערכת חשמל תקינה ולאספקת חשמל באמינות, בהתאם לביקוש ובמחיר הוגן. דומה, כי גישה זו עולה בקנה אחד עם לשונו ורוחו של חוק משק החשמל, שהרי על אף הרחבת סמכויותיה של רשות החשמל במסגרת תיקון מס' 3, הוכפפה הרשות למדיניות הממשלה ושר התשתיות, כפי שתואר בהרחבה בפרק העוסק [בחקיקה ראשית](#).

משרד האוצר

משרד האוצר, בתפקידו כגוף הממונה על התקציב במדינת ישראל, היה מעורב לאורך השנים באופן שוטף בנושא השינוי המבני במשק החשמל. משרד ממשלתי זה הינו תומך נלהב של הרפורמה, ומאמין כי תקדם תחרות במשק החשמל וכפועל יוצא תגביר את יעילותו. המשרד רואה עצמו חלק אינטגרלי מהממונים על פרויקט הפרטת משק החשמל בצוותא עם משרד התשתיות ונראה, כי לעתים מבקש לו תפקיד רחב יותר, כפי שיפורט להלן.⁵³³

המשרד להגנת הסביבה

לפי פרסומי המשרד נראה, כי משרד ממשלתי זה יושב על הגדר בנושא הרפורמה במשק החשמל וטרם נקט עמדה רשמית באשר לגישתו לגבי השינוי המבני המוצע. אינטרס המשרד הינו מניעה, או לכל הפחות שליטה על ההשלכות הסביבתיות, ובפרט הקמתן של התחנות הפחמיות – הנתפסות כבעלות ההשלכות הסביבתיות החמורות ביותר.⁵³⁴ תחנות אלה פולטות חלקיקים, תחמוצות רעילות וכן חומרים מסוכנים נוספים ונוסף גוזלות שטח חוף יקר ומייצרות תוצר לוואי של אפר פחם. כל אלו יובילו להשלכות בריאותיות בהיקף רחב בתחומי ישראל, ובהגדלת

⁵³¹ אתר האינטרנט של משרד התשתיות, www.mni.gov.il/mni/he-il.

⁵³² שם, שם.

⁵³³ מתוך אתר האינטרנט של משרד האוצר www.mof.gov.il.

⁵³⁴ מתוך אתר המשרד להגנת הסביבה www.sviva.gov.il/bin/en.jsp?enPage=HomePage.

”טביעת הרגל האקולוגית” הישראלית, במונחים של תרומה יחסית למשבר האקלים העולמי. להשלכות האחרונות עשויות להיות משמעויות כלכליות כבדות, בטווח הקרוב והארוך.⁵³⁵

חשש נוסף הינו כי לאחר פיצול חברת חשמל והפרטת החברות המתחרות המאבק בפגיעה בסביבה יהפוך קשה הרבה יותר. במקום גוף אחד הנתון לרגולציה ממשלתית יעמדו מספר גופים בעלי גב כלכלי אדיר ועם יכולת השפעה רבה על המערכת הפוליטית.⁵³⁶ המשרד להגנת הסביבה מבקש לעודד ייצור אנרגיה מתחדשת על חשבון תחנות כוח פחמיות. התבססות המשרד היא על טכנולוגיות נהוגות בעולם של תחנות אנרגיה בנצילות גבוהה ובזיהום אוויר נמוך.⁵³⁷

בצד זאת חשוב לזכור, כי קיימים מקורות אנרגיה חלופיים רבים ושונים וביניהם פחם, מזוט וסולר. עוד יש מקום להדגיש, כי בעשור האחרון חל שינוי הדרגתי בשימוש המזוט וגידול בשימוש בפחם וגז טבעי הנחשב ידידותי לסביבה.⁵³⁸ כן יש לציין, כי רווחת הסברה שיישום הרפורמה המבנית במשק החשמל יאפשר עידוד מעבר לחשמל ירוק וזאת נוכח ניסיונה של מדינת שבדיה, אשר החליטה, כי בתוך שנים אחדות כל מקורות ייצור החשמל במדינה יתבססו על מקורות לא מזהמים.⁵³⁹

יחסי הגומלין בין רשויות השלטון

נושא משק החשמל מערב בו תחומי סמכות רבים ולעיתים אף מתנגשים. הגוף האמון על הרגולציה והפיקוח הוא משרד התשתיות, הגוף האחראי על התקציב הוא משרד האוצר ואילו הגוף האחראי על הממשקים ואכיפת תקנות למניעת תופעות לוואי של זיהום וכיוצא באלה הוא המשרד להגנת הסביבה. על אף האמור דומה, כי אין בנמצא תחום ציבורי המפוקח על-ידי משרדים ממשלתיים, ובו בעת נשאר כה עצמאי, כמו תחום החשמל. חברת החשמל הינה מונופול אפקטיבי בתחומה – היא המייצרת, המוליכה, המשווקת, המפקחת בפועל והמתכננת את עתידה.

מצב ייחודי זה הביא את משרדי הממשלה להחליט על השינוי המבני ולקדם את הנהגת הרפורמה המוצעת בו. מן המורכבות האמורה נגזרים יחסי כוחות ויחסי גומלין מורכבים בהרבה מאלו שלמדנו להכיר בפרויקטים ממשלתיים. בעקבות מורכבות זו, מתפתחת תופעת לוואי שלא ניתן להתעלם ממנה, והיא החיכוכים הרבים בין רוב השחקנים בכלל ובין החשמל רשויות השלטון בין לבין עצמן בפרט.

משרד התשתיות מול משרד האוצר

חיכוכים התגלעו בין המשרדים בדיונים שנושאים הקמת תחנת כוח באנרגיה מתחדשת החל משנת 2010. לאחר מאבקים ממושכים אושרה בממשלה לאחרונה תכנית מהפכנית להכרזה על הנגב והערבה כאזור בעל עדיפות לאומית לאנרגיות מתחדשות. במסגרת התכנית הוחלט על הקמתה

⁵³⁵ שם, שם.

⁵³⁶ הרפורמה המבנית במשק החשמל – בעין סביבתית, לעיל ה"ש 3634, בעמ' 4.

⁵³⁷ מתוך אתר המשרד להגנת הסביבה www.sviva.gov.il/bin/en.jsp?enPage=HomePage

⁵³⁸ היבטים ציבוריים של פעילות חברת החשמל, לעיל ה"ש 32, בעמ' 1.

⁵³⁹ שם, שם.

של תחנת כוח סולרית בהיקף של 250 מגוואט לפחות בכל שנה בעשר השנים הקרובות וכן תקצוב לפרויקט. בנוסף הוחלט במסגרת תכנית זו על מתן תמריצים ליצרני מתקנים לאנרגיה מתחדשת בכל הארץ; יציאה מיידית למכרזי קרקע לשלוש תחנות כוח סולריות בחבל איילות; מתן תעריפים גבוהים לייצור אנרגיה מתחדשת בהיקפים גדולים; פרסום קול קורא למכרזי קרקע לתחנות כוח מאנרגיה מתחדשת.⁵⁴⁰

משרד התשתיות מול רשות החשמל

משרד התשתיות הינו הגוף הרגולטורי האמון על משק החשמל באופן המקיף ביותר על כל היבטיו. רשות החשמל, מן העבר השני, הינה גוף ממשלתי שהוקם במטרה לפקח באופן פרטני על משק החשמל בהיבטיו השונים. חרף עליונותו ההיררכית הכללית של משרד התשתיות על הרשות, אין בכך כדי למנוע חיכוכים בין הגופים השונים. כך לדוגמא, וכפי שפורסם בעיתונות, התבטא בעבר שר התשתיות בביקור במשרדי חברת החשמל בחיפה בשנת 2008 באשר לעליונות סמכויותיו של זה על אלו של יו"ר רשות החשמל, אמנון שפירה. כל זאת בעקבות חשד לפיו חברת החשמל ניפחה לכאורה תחזיות ביקושים לחשמל.⁵⁴¹ כן עולה מן הדברים חוסר בהירות בדבר עצמאותה או עצמאותה החלקית של רשות החשמל בפרויקט השינוי המבני.

פרק שביעי: חברת החשמל לישראל בע"מ

במסגרת פרק יוצג בהרחבה מקומם המרכזי של ועד עובדי חברת החשמל ביישום הרפורמה, בין השאר על רקע מחאתם נגד יישום השינוי המבני וכן נגד תכנית ההתייעלות והשינוי המבני שגיבשה הנהלת החברה במהלך שנת 2008 והמשמעויות המשפטיות של עיצומיהם. כמו-כן, יוצגו נקודות ההתנגשות והחיכוך בין חברת החשמל לבין משרד האוצר ומשולש היחסים של משרדי הממשלה, רשות החשמל וחברת החשמל על רקע אישורה של תכנית החירום הממשלתית במשק החשמל.

החלטות ממשלה

נראה, כי במרוצת השנים קיבלה הממשלה שתי החלטות גרידא שעניינן זכויותיהם של עובדי חברה החשמל נוכח כוונתה של הממשלה להסדיר מחדש את מבנה משק החשמל בישראל (מתוך ארבעים וארבע החלטות בנושא משק החשמל). הראשונה מבין השתיים עוסקת בשינוי המבני במשק החשמל (החלטה מס. 463). במסגרתה נקבעה זכאותם של עובדי חברת החשמל לתגמול הנהוג בהפרטה כפי שנקבע בחוק החברות הממשלתיות, ובנוסף הוחלט, על תחילתו של הליך הידברות אודות השינוי המבני המוצע ומבנה חברת החשמל.

כן הוחלט על הקמתו של צוות הכולל את נציגי רשות החברות הממשלתיות, אגף התקציבים באוצר, הממונה על אגף השכר באוצר, משרד התשתיות הלאומיות והנהלת חברת

⁵⁴⁰ סיכום הקדנציה של שר התשתיות הלאומיות בנימין פואד) בן אליעזר, מתוך אתר "העבודה" וראו גם אתר משרד התשתיות הלאומיות, פרסום אודות אישור שר התשתיות על רישיון לשתי תחנות סולאריות (10.3.2009).

⁵⁴¹ אבי בראלי "האם אמנון שפירה יודח?" **The Marker** (10.11.08).
www.themarker.com/tmc/article.jhtml?elementid=skira20081110_1035819

החשמל לנהל משא ומתן עם ארגון העובדים היציג של חברת החשמל בנושא זכויות העובדים במסגרת השינוי המבני. עוד הוחלט, כי לעלויות המוכרות של השינוי המבני יימצא ביטוי בתעריפי החשמל העתידיים.⁵⁴²

יש לציין, כי החלטת הממשלה הראשונה בדבר הסדרת זכויותיהם של העובדים התקבלה למעלה מעשר שנים לאחר שהוחלט לראשונה על עריכתו של שינוי מבני במשק החשמל. מספר חודשים מאוחר יותר נתקבלה החלטת ממשלה נוספת ובמסגרתה הוחלט, בהמשך להחלטת ממשלה מס. 463 כאמור, להמשיך ולפעול לעניין שמירה על זכויות העובדים, בהתאם לכללים המקובלים במשפט העבודה, בניסיון להגיע להסכמים בעניינים אלה.⁵⁴³

החלטה שנייה במספר שנתקבלה במרוצת השנים, ואשר נזכרה בקצרה בראשית המסמך בפרק העוסק בהחלטות ממשלה, התקבלה בראשית שנת 2007 ועוסקת בניהול משא ומתן בעניין השלכות השינוי על זכויות העובדים בחברת החשמל. במסגרת ההחלטה נקבע, כי ינוהל משא ומתן בראשם של שר התשתיות ושר האוצר. בהתאם להחלטה, יש לקיים דיון שבועי במהלכו יימסרו דיווחים שוטפים. עוד נקבע, כי החלטות עקרוניות הטעונות את החלטת השרים, תתקבלנה בהחלטת שני השרים יחדיו.⁵⁴⁴ בהקשר זה מן הראוי לציין, כי כפי העולה מדברי ההסבר להצעת החלטת הממשלה,⁵⁴⁵ החלטה זו נתקבלה בעקבות פסיקתו של בית-הדין לעבודה מיום 18.3.2007.⁵⁴⁶

סוגיית מניעת מידע מצד עובדי חברת החשמל

על רקע תיקונים חקיקתיים והחלטות ממשלה שעניינם הוצאתה של הרפורמה במשק החשמל אל הפועל, הובאו לפתחו של בית-הדין האזורי לעבודה בחיפה אינספור סכסוכי עבודה שנתגלעו בין עובדי חברת החשמל לבין חברת החשמל עצמה. ביניהם הובא לדיון בפני בית-הדין לעבודה ערעור (ברשות) על החלטת בית-הדין האזורי במסגרתו ביקשה נציגות העובדים, כי יתאפשר לה לנקוט בעיצומים מידתיים שיבואו לידי ביטוי באי-שיתוף פעולה עם השינוי המבני ובכלל זה להימנע ממסירת חומר ומסמכים הדרושים למדינה לשם קידום השינוי המבני.

דיון בערעור התקיים בפני בית-הדין הארצי לעבודה ובמסגרתו נידונה שאלת לגיטימיות סירובם של העובדים להעביר נתונים ומסמכים לידי המדינה, כולל הימנעות מהשמת תוכנות מחשוב המצויות בשלבי פיתוח. בסופו של ההליך ניתן תוקף של פסק-דין להסכמות הצדדים, לפיהן יכנסו הצדדים להליכי משא ומתן בנוגע להשלכות השינוי המבני בחברת השמל על זכויות העובדים ותנאי עבודתם, תוך שתיקבע המסגרת לניהול המשא ומתן ולוח זמנים מפורט.⁵⁴⁷

⁵⁴² החלטת ממשלה מס. 463 בנושא שינוי מבני במשק החשמל מיום 12.9.2006.

⁵⁴³ החלטת ממשלה מס. 1210 בנושא טיוטת חוק משק החשמל (תיקון מס. 5), התשס"ז-2005 – הסמכת ועדת השרים לענייני חקיקה ואכיפת החוק מיום 18.2.2007.

⁵⁴⁴ החלטת ממשלה מס. 1482 מיום 28.3.2007 בנושא ניהול משא ומתן בעניין השלכות השינוי על זכויות העובדים בחברת החשמל. ⁵⁴⁵ דברי ההסבר להצעת החלטת ממשלה מס. 1482 מיום 28.3.2007 בנושא ניהול משא ומתן בעניין השלכות השינוי על זכויות העובדים בחברת החשמל.

⁵⁴⁶ ברי"ע (ארצי) 223/07 ההסתדרות הכללית החדשה של העובדים בארץ-ישראל נ' חברת החשמל לישראל בע"מ (טרם פורסם, 13.3.2007).

⁵⁴⁷ שם, סעיף 2 לפסק דינו של הנשיא ס' אדלר, בעמ' 5.

נציגות העובדים וחברת החשמל אימצו פרשנויות שונות לפסיקתו זו של בית-הדין. בעוד שלגישתה של חברת החשמל, פסיקתו של בית-הדין אינה מתירה לעובדים שלא להשמיש את מערכות המחשוב הנזכרות בפסק-הדין, לגישתה של נציגות העובדים, פסיקה זו מחייבת את העובדים להמשיך בפיתוח מערכות המחשב אך לא להפעילן, שכן לטענתה, הפעלת המערכת תקדם את יישום השינוי המבני בחברה. נוכח צורך שקם לחברת החשמל בהפעלת חלק ממערכת המחשוב (ERP), המכונה "מודול הרכוש הקבוע" (AA),⁵⁴⁸ ולאור סירובם של העובדים להפעילו, הגישה חברת החשמל לביה"ד האזורי בקשת צד לדיון בסכסוך קיבוצי, בה עתרה להוצאת צו מניעה זמני המורה לעובדים להפעיל את מודול הרכוש הקבוע.⁵⁴⁹

בית-הדין האזורי דחה את בקשתה של חברת החשמל למתן צו המורה לעובדים להפעיל את מערכת מודול הרכוש הקבוע, תוך שהוסיף וקבע, כי העובדים נדרשים להמשיך בפיתוחה של המערכת, בביצוע ניסויים בה או כל פעולה שאין בה כדי לאפשר להנהלת חברת החשמל להפעיל את המערכת ללא שיתוף העובדים. עם זאת קבע בית-הדין, כי **העובדים אינם נדרשים למסור מידע שיאפשר לחברת החשמל לקדם את השינוי המבני המתוכנן**.⁵⁵⁰ זאת תוך שהוא קובע, כי מן הפן העובדתי:

"לעניין הזיקה שבין הפעלת מודול הרכוש הקבוע לבין יישום השינוי המבני בחברה בא בית הדין האזורי לכלל מסקנה, כי מערכת ה-ERP, תקל בצורה ממשית על אפשרות פיצולה של חברת-החשמל למספר חברות בנות/אחות'. זאת, מן הטעם שמודול הרכוש הקבוע מסוגל לספק מידע מדויק אודות הרכוש המצוי בכל יחידה מיחידות חברת החשמל, דבר המאפשר לחברה לבצע הערכת שווי ברמה טובה יותר מזו לה היא מסוגלת כיום" (ההדגשה לא במקור).⁵⁵¹

על החלטה זו הוגש ערעור לביה"ד הארצי לעבודה שנידון ביום 10.10.2007.⁵⁵² בפסק-דינו סוקר הנשיא אדלר את זכויותיהם של עובדים במהלך שינויים מבניים וקובע, כי במסגרת מאבקם הארגוני על הבטחת זכויותיהם ותנאי עבודתם בשינוי המבני המתוכנן בחברת החשמל, הימנעות מהפעלת מודול הרכוש הקבוע עומדת באמות מידה של מידתיות.⁵⁵³

לגישתו, פעל ועד העובדים בנסיבות המקרה בתום לב במשא ומתן אל מול הנהלת החברה ואילו השביתה איננה נובעת ממניעים פוליטיים, כי אם ממניעים אמיתיים של חשש כנה לזכויות העובדים בעקבות הרפורמה. כלי זה, לגישתו, הינו מידתי במיוחד, מאחר וחשמל הינו מצרך חיוני

⁵⁴⁸ מודול הרכוש הקבוע מסוגל לביצוע חישובי פחת, מיסוי ומידוד ברמות פירוט שונות בנוגע לסוגי נכסים ובנוגע לסוגי עלויות.

⁵⁴⁹ פרשת חברת החשמל, לעיל הי"ש 479, סעיף 2 לפסק דינו של הנשיא סי' אדלר, בעמ' 6.

⁵⁵⁰ שם, סעיף 6 לפסק דינו של הנשיא סי' אדלר, בעמ' 8-9.

⁵⁵¹ שם, שם.

⁵⁵² שם, סעיף 9 לפסק-דינו של הנשיא סי' אדלר, בעמ' 11.

⁵⁵³ שם, סעיף 27 לפסק-דינו של הנשיא סי' אדלר, בעמ' 32.

שהעובדים אינם יכולים להשבית בפועל, ומאחר ולא ניתן היה להצביע על נזק ממשי או בלתי-הפיך לחברה אין הצדקה במניעת השביתה.⁵⁵⁴ נוסף על-כך קובע הנשיא אדלר, כי:

הראיות שהניחו הצדדים בפני בית הדין מלמדות, כי סירובם של העובדים להפעיל את מודול הרכוש מטרתו גם להוות אמצעי לחץ במסגרת המשא ומתן בעניין השלכות הרפורמה על זכויות העובדים... בעוד אשר במקרה שלפנינו, לא הוכח כי הימנעות מהפעלת מודול הרכוש הקבוע בעת הזו, תביא לתוצאה מיידי של סיכול הרפורמה. יתרה מזו, חברת החשמל לא השכילה לשכנענו, כי אין ביכולתה לעשות להגשת הדוחות הכספיים ללא השמשה מיידי של מודול הרכוש הקבוע, וטענות נציגות העובדים בהקשר זה מצאו להן תימוכין בחומר הראיות. רוצה לומר, לא הוכח בפנינו כי הימנעות מהפעלת המערכת כיום, תגרום לנזק ברור, ודאי ומיידי של סיכול הרפורמה, הפרת הוראות חוק פליליות וכל כיוצא באלה (ההדגשה לא במקור).⁵⁵⁵

על רקע פסיקתו זו של בית-הדין הארצי לעבודה, גובר החשש מפני מתן יד חופשית לעובדי חברת החשמל בעת עריכתם של עיצומים בחברה תוך מניעת מידע ההכרחי למדינה לצורך גיבוש החלטות מושכלות בנוגע לרפורמה המתוכננת. שהרי, כאמור, בית-הדין הארצי אומנם מכיר בקיומה של זיקה ישירה בין מודול הרכוש הקבוע לבין הרפורמה המבנית בחברת החשמל, אך לגישתו אין די בזיקה זו כדי להצביע על נזק שיגרם למדינה בשל מניעת המידע הדרוש לה.

אכן, בית-הדין קבע בעניין זה, כי בנסיבות המקרה לא הוכח "ש(ה)ימנעות מהפעלת המערכת כיום, תגרום לנזק ברור, ודאי ומיידי של סיכול הרפורמה", אך יחד עם זאת, אינו שולל מפורשות את האפשרות, כי בנסיבות בהן עיצומים בהם ינקטו העובדים יגרמו לסיכול מיידי של הרפורמה, יהיה בכך כדי להוביל לשלילת זכותם החוקית לשבות. לכך יש להוסיף, כי בעבר מצא חשש זה ביטוי במהלך עבודתה של חברת הייעוץ דלויט וכן במהלך עבודתה של חברת הייעוץ KPMG, אשר כאמור ציינה מפורשות, כי נתקלה בחוסר שיתוף פעולה מצד מתנגדי הרפורמה בדרך של מניעת נתונים הדרושים לאנליזה, אף שכתבה, כי הנתונים שהשיגה יחד עם המידע והניסיון הבינלאומי, הינם הולמים ומספיקים לגיבוש המלצותיה (ההתייחסות המפורטת לנושא מופיעה בפרק העוסק [בחברות ייעוץ חיצוניות](#)).⁵⁵⁶

⁵⁵⁴ שם, סעיף 26 לפסק דינו של הנשיא סי' אדלר, בעמ' 31-32.

⁵⁵⁵ שם, סעיף 22 לפסק-דינו של הנשיא סי' אדלר, בעמ' 25.

⁵⁵⁶ דו"ח KPMG, לעיל ה"ש 34, בעמ' 20.

תכנית "מצפן ארגוני" ותכנית ההתייעלות "מצפן"

תכנית "מצפן ארגוני" גובשה על-ידי חברת החשמל במהלך שנת 2008, על רקע החלפתו של מנכ"ל חברת החשמל ובהמשך לרה-ארגון במערכת הניהולית והארגונית של החברה שנערך בשנת 1996. קדמה לתכנית שורה של פעילויות מקדמיות, שעיקרן עבודת צוות היגוי מצומצם בראשות המנכ"ל, ניתוח ולימוד ההשלכות הניהוליות של חוק משק החשמל והכנת ניירות עמדה ומסמכי מטה של החברה בסוגיות שונות הנוגעות לשינוי המבני.⁵⁵⁷ במסגרת התכנית שגובשה נקבע, כי השינוי הארגוני יושלם בתוך תשעה חודשים החל מרגע תחילת היישום (שעת ה"ש").⁵⁵⁸

התכנית מבוססת על ההכרה בכך, כי על אף התפתחותה המואצת של חברת החשמל, היקפי ההתייעלות, רמות האמינות הגבוהות של אספקת החשמל, רמות השרות והמקצועיות הגבוהות של החברה ומחירי החשמל הנמוכים, קיימים שינויים מהותיים הצפויים להתרחש במשק החשמל בעתיד הקרוב המחייבים את היערכותה של החברה, והעיקרי שבהם הוא השינוי המבני הצפוי במשק החשמל, אשר יוביל את החברה לפעול בסביבה תחרותית תוך שינוי מבנה הבעלות בחברה.⁵⁵⁹ נוסף על השינוי המבני, על חברת החשמל להיערך בפני חוסר עתידי בעתודות ייצור חשמל; כניסת הגז הטבעי כדלק חדש למשק על המשמעות הנובעות מכך; הזדמנויות עסקיות שונות; וכן המעבר הצפוי לתחום של אנרגיות ירוקות.⁵⁶⁰

השינויים הארגוניים המתוכננים במסגרת התכנית, ובהם יצירת מערכת ניהולים וארגונית מבוססת על מבנה חטיבתי, יתבצעו על סמך רשימה ארוכה של עקרונות מנחים ליישום שעיקרם בניית מערכת ניהולית וארגונית שתוביל את החברה למבנה יעד תחרותי ושתאפשר איתנות פיננסית לטווח ארוך; שינוי מוטת השליטה הניהולית; ביטול וצמצום הכפילויות הפונקציונליות; וכן פיתוח מקורות הכנסה חדשים "מחוץ לשרשרת החשמל". זאת, תוך מודעות לכך, שמתחייבת הסדרה של מבנה התעריף, רווחיות החברה ומבנה החוב של החברה במסגרת השינוי המבני, וזאת במקביל לעדכון בסיס תעריפי החשמל כך שישקף את מחירו הריאלי, כמו גם את עלויות ההשקעה הנדרשות לפיתוח עתידי של משק החשמל.⁵⁶¹

בהתאם למסמך העקרונות שגובש בנושא, השינוי הארגוני כאמור ילווה בתכנית התייעלות לתקופה שבין השנים 2008-2010, ואשר תחול על כל יחידות החברה. תכנית ההתייעלות כוללת שלושה יעדים עיקריים⁵⁶² –

1. פרישה מוקדמת של עובדים קבועים (עד סוף 2010 יפרשו 2,000-2,500 עובדים קבועים);
2. התייעלות בחטיבות החברה כחלק מהשינויים במערכת הארגונית והניהולית (צמצום כוח האדם בחטיבות בשיעור של 15-20% בכל חטיבה);
3. צמצום מוטת השליטה הניהולית (בשיעור של 15%).

⁵⁵⁷ "מצפן ארגוני", מסמך עקרונות מנחים לשינוי ארגוני בחברת החשמל – 2008 (מאי, 2008), בעמ' 14 (להלן – מסמך עקרונות מנחים לשינוי ארגוני בחברת החשמל).

⁵⁵⁸ שם, בעמ' 36.

⁵⁵⁹ שם, בעמ' 10.

⁵⁶⁰ שם, בעמ' 10-11.

⁵⁶¹ שם, בעמ' 15-16.

⁵⁶² שם, בעמ' 32-33.

אומדן החיסכון הצפוי מפרישות מוקדמות במסגרת יישום תכנית ההתייעלות הוא של כ-5.6-5 מיליארד שקלים במצטבר על פני תקופה של כתשע שנים (כ-550-700 מיליון שקלים בממוצע לשנה כתלות במספר הפורשים). התכנית מתחשבת, בין השאר, בתשלום פיצויי פרישה והפרשה לפנסיה לכ-2,500-2,000 פורשים, עלות המסתכמת בכ-1.4-3.3 מיליארד שקלים.⁵⁶³

נוסף על שלושת היעדים המנויים לעיל, כרוכה תכנית ההתייעלות בצעדים נלווים נוספים, וביניהם ניוד והסבה פנימית של עובדים במטרה לאפשר מיצוי פוטנציאל כוח האדם הקיים ומניעת עודף בכוח אדם בשל השינויים במערכת הניהולית והארגונית; הפעלת תענית שימור עובדים שהם בעלי ערך מוסף לחברה; פיתוח עתודה ניהולית בכירה; וכן הגדלת הגמישות הניהולית בתחומי כוח האדם.⁵⁶⁴

כפי שפורסם בעבר, בעקבות פרסום כוונתו של מנכ"ל חברת החשמל, מר עמוס לסקר, להתחיל ביישום תכנית "מצפן", התעוררה התנגדות עזה מצד ועד עובדי חברת החשמל, שבעקבותיה הודיע מנכ"ל החברה על יישום חד-צדדי של התכנית.⁵⁶⁵ בהמשך פורסם, כי במחאה על תחילת היישום החליט ועד עובדי החברה לעצור את העבודה על כל פרויקטי החירום למשק החשמל, הופסקה גביית כספים של חייבים ועוד.⁵⁶⁶ מחאתם של העובדים הגיעה עד לפתחו של בית-הדין הארצי לעבודה, כפי שתואר בהרחבה [קודם לכן](#). העיצומים הופסקו לבסוף לאחר שהושגה הסכמה בין מנכ"ל החברה לבין יו"ר ועד העובדים על הקפאת יישום התכנית למשך כארבעה חודשים שבמהלכם יתקיימו דיונים על תוכנה.⁵⁶⁷

יחסי משרדי הממשלה, רשות החשמל וחברת החשמל

כפי שתואר בהרחבה [בפרק הקודם](#), נושא משק החשמל מערב בו תחומי סמכות רבים ולעיתים אף מתנגשים, במיוחד נוכח מורכבותו של תחום משק החשמל היוצר חיכוכים רבים בין השחקנים. במישור היחסים בין רשויות השלטון לבין חברת החשמל ניכרת במיוחדת ההתנגשות בין עבודתו של משרד האוצר האמון על נושאי התקציב לבין ועד עובדי חברת החשמל והנהלת חברת החשמל וכן בין רשות החשמל ומשרד התשתיות לבין הנהלת חברת החשמל.

משרד האוצר מול חברת החשמל

הקו הכללי שנוקט משרד האוצר כנגד חברת החשמל הוא קו ביקורתי נוקשה מתוך אמונה רבת שנים של הממשלה, כי חברת החשמל לוקה בחוסר יעילות ומצבה הנוכחי אינו בר-קיימא.⁵⁶⁸ מזה

⁵⁶³ שם, בעמ' 6.

⁵⁶⁴ שם, בעמ' 34-35.

⁵⁶⁵ ליאור ברון, חבי' חשמל תפטר 500 עובדים ב-2009; המנכ"ל: "אנו מקצצים בקצפת ובתותים – לא בלחם ובמרגרינה", [גלובס](#) (21.12.2008) www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1000409116

⁵⁶⁶ גיא מי-טל, "החלו העיצומים בחברת החשמל", [ynet](#) (12.3.2009) www.ynet.co.il/articles/0.7340.L-3685013.00.html www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1000409116

⁵⁶⁷ תני גולדשטיין, "הופסקו העיצומים בחברת החשמל", [ynet](#) (3.5.2009) www.ynet.co.il/articles/0.7340.L-3709865.00.html

⁵⁶⁸ דו"ח KPMG, לעיל הי"ש 34, בעמ' 7.

שנים רבות נשמעת מעת לעת ביקורת נוקבת של משרד האוצר ובשנים האחרונות גם מצידה של רשות החשמל כנגד חברת החשמל.

נוכח שליטתו של משרד האוצר על תקציב המדינה ונוכח ניסיונותיו להקטין את חובות חברת החשמל למדינה, רואה המשרד בהפרטה בפרט ובשינוי מבני בכלל כמטרה מרכזית, ומכאן קצרה הדרך לויכוחים וחיכוכים רבים בין משרד האוצר להנהלת חברת החשמל. בפרט רווחת הביקורת על שכר עובדי חברת החשמל, כמו גם ההטבות הרבות הניתנות להם.⁵⁶⁹ בצד זאת הועלתה הטענה, כי שיקוליו של משרד האוצר אינם חפים מאינטרסים וכי לצד המטרה הכללית של מניעת בזבוז כספי ציבור, בכוונתו, כך נראה, להחליש את ועד העובדים. כפי שניתן ללמוד ממחקרים שנערכו בנושא, משרד האוצר נכון לשלם "מס הפרטה" גבוה רק כדי ליצור תחרות במשק החשמל, גם אם לא תוביל לירידת מחירים.⁵⁷⁰

משולש היחסים: משרדי הממשלה רשות החשמל וחברת החשמל

כפי שפורסם בעבר, ועל רקע תחזיות המלמדות על מחסור צפוי בחשמל, אישרה הממשלה תכנית חירום במסגרתה יוקמו תחנות ייצור חשמל בהיקף כולל של 1,370 מגה וואט, שהם כ-12% מכושר הייצור הקיים כיום בחברת החשמל. עלותה של התכנית הסתכמה בכשבעה מיליארד שקלים ודרכי מימונה עמדו במרכז הדיונים בין משרדי הממשלה השונים. בשל טענתה של חברת החשמל, כי היא עצמה אינה יכולה לממן את התכנית באמצעות גיוס הון, בשל מצבה הפיננסי, עמדו בפני הממשלה שתי אפשרויות בלבד – הזרמת הון בעלים (מימון ממשלתי) או העלאת תעריפי החשמל.⁵⁷¹

אלא שכמעט כשנה לאחר אישורה של התכנית, פורסם, כי משרד האוצר ורשות החשמל שוקלים לצמצם את תכנית החירום כאמור, וזאת תוך דרישה לבחון מחדש את תחזיות הביקוש שהוצגו על-ידי חברת החשמל. דרישה זו עלתה על רקע הנחתם של משרד האוצר ורשות החשמל, כי התחזיות עליהן הסתמכה התכנית הן מופרזות.⁵⁷² נראה, כי פרסומים אלה אין בהם אלא כדי ללמד על ההתנהלות הפגומה של משרדי הממשלה במשולש היחסים מול רשות החשמל וחברת החשמל, ובכלל זה משרד התשתיות אשר היה מעורב בהכנתה של התכנית, והנראה לכן כמעין חותמת גומי לחברת החשמל. עובדה זו מגבירה עוד יותר את החשש לקבלת החלטות על רקע מצבה של חברת החשמל ומשק החשמל בכללותו.

⁵⁶⁹ בהקשר זה ניתן לציין, כי לאורך השנים הוגשו הצעות חוק שונות שתכליתן לבטל את אותה הטבת שכר ממנה נהנים עובדי החברה. הצעות חוק אלו לא נשאו פרי.

⁵⁷⁰ בחינת הרפורמה במשק החשמל בישראל – נייר עמדה, לעיל הי"ש 37, בעמ' 4.

⁵⁷¹ גיא מי-טל "האוצר ורשות החשמל: תוכנית החירום של משרד התשתיות לייצור חשמל מופרזת" כלכליסט (24.8.2008).

www.calcalist.co.il/articles/0.7340.L-3108223.00.html

⁵⁷² שם, שם.

פרק שמיני: אנרגיות חלופיות

במסגרת פרק זה תתואר חלוקת מקורות האנרגיה כיום והשלכותיה הצפויות של ההפרטה על חלוקה זו. כמו-כן תידון התייחסות לנושא של הועדות השונות שהוקמו לבחינת הרפורמה במשק החשמל.⁵⁷³

האיור המופיע בנספח 13⁵⁷⁴ מדגים כיצד השתנה הרכב מקורות האנרגיה המשמשים לייצור חשמל בשנים האחרונות. בולטת מאוד כניסתו למעגל המקורות של הגז הטבעי בשנת 2006 – דרך יצור חשמל הנחשבת לידידותית יותר לסביבה,⁵⁷⁵ ובמקביל הדומיננטיות של הפחם כמקור אנרגיה.

בהקשר זה ראוי להזכיר את עתירתם של הארגונים הירוקים בדרישה להוצאת צו על תנאי וצו ביניים כנגד הקמת התחנה הפחמית באשקלון וזאת במיוחד נוכח קיומה של חלופת הגז הטבעי. לטענת העותרים על הרשויות לערוך בדיקה מלאה ומקיפה של חלופות אחרות לייצור החשמל ולבחון פתרונות אנרגיה חלופיים שאינם מזהמים והם ידידותיים לסביבה, כדוגמת טורבינות רוח, חוות סולאריות וכדומה. העתירה עודנה תלויה ועומדת.⁵⁷⁶ עם זאת, לשלמות התמונה יש להזכיר, כי רק לאחרונה התבטא השר החדש להגנת הסביבה נגד הקמתן של תחנות ודרש להקפיא את קידום הקמת התחנות.⁵⁷⁷

עידוד סוגי אנרגיות בישראל

בעת בחינת שאלת עידוד אנרגיות חלופיות בישראל מצד המדינה יש מקום להתייחס לשלושה מקורות אנרגיה שונים (להתפלגות מקורות האנרגיה המשמשים כיום לייצור חשמל ר' [נספח 14](#)) –

אנרגיה המופקת באמצעות גז טבעי – במרץ 2003 החליטה הממשלה, כי על המדינה לפעול להגדלת היצע ספקי הגז הטבעי למשק הישראלי וכן להקמת מתקן גז טבעי נזולי. נראה, כי החלטה זו נועדה לקדם יצור חשמל מגז טבעי ואף הוזמן נציג של חברת החשמל להשקיף על תהליך המכרז.⁵⁷⁸

אנרגיה סולארית – החלטות ממשלה רבות התקבלו במטרה לקדם הקמת תחנת כוח סולארית, אולם רק החלטת הממשלה מחודש מרץ 2008⁵⁷⁹ מומשה ובעקבותיה אכן פורסם מכרז לתחנות

⁵⁷³ פרק זה מבוסס בעיקרו על מסמך בנושא ההפרטה שהכין מרכז המחקר והמידע של הכנסת וכן מסמך מקיף בנושא שהוכן על-ידי ענבל רובס, עמיתת קורת-מכון מילקן.

⁵⁷⁴ מתוך אתר הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה www.cbs.gov.il/shnaton59/st21_04.pdf.

⁵⁷⁵ ההסבר על יתרונות הגז הטבעי מתוך אתר חברת החשמל

www.iec.co.il/bin/ibp.jsp?ibpDispWhat=zone&ibpDisplay=view&ibpPage=WidePage&ibpDispWho=NaturalGas-&ibpZone=NaturalGas

⁵⁷⁶ בג"צ 5706/08 מפלגת הירוקים לאיכות חיים נ' ממשלת ישראל (העתירה הוגשה ביום 25.6.2008).

⁵⁷⁷ ליאור ברון "השר ארדן דורש להקפיא קידום תחנת הכוח הפחמית באשקלון: "קידוחי 'תמר' ו'דלית' יספקו את כל צרכי האנרגיה של מדינת ישראל לשנים רבות" **גלובס** (6.4.09).

www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1000440823&fid=3221

⁵⁷⁸ החלטה מס. חכס/68 של ועדת שרים לענייני חברה וכלכלה (קבינט חברתי-כלכלי) מיום 20.02.2008 אשר צורפה לפרוטוקול החלטות הממשלה וקבלה תוקף של החלטת ממשלה ביום 13.03.2008 ומספרה הוא 3260(חכס/68).

⁵⁷⁹ החלטה מס. חכס/8 של ועדת שרים לענייני חברה וכלכלה (קבינט חברתי-כלכלי) מיום 09.03.2008 אשר צורפה לפרוטוקול החלטות הממשלה וקבלה תוקף של החלטת ממשלה ביום 27.03.2008 ומספרה הוא 833338.

כוח סולאריות.⁵⁸⁰ בהקשר זה יש להזכיר, כי במסגרת [תכנית האב למשק האנרגיה בישראל](#), אף שהמערך הסולארי נתפס כבר-תחליף, קיימות הצדקות לא מעטות לקיומו, החל בשיקולים סביבתיים וכלה בערכים אסטרטגיים אחרים שאינם אנרגטיים במהותם.⁵⁸¹

אנרגיה גרעינית – באמצעותה ניתן להפיק חשמל, בארה"ב למשל מפיקים ממנה כחמישית מהאנרגיה החשמלית במדינה. בצרפת עוד יותר, כי 80% מתצרוכת החשמל. שימוש במקור זה עשוי להפחית מהשימוש בדלקים המאובנים דוגמת דלק, נפט, פחם וכיוצא באלה. אחד הנושאים בהם מתמקדים מחקרי התשתית הגרעינית של הוועדה לאנרגיה אטומית הוא כורים גרעיניים מתקדמים שבעתיד נוכל להפיק מהם אנרגיה.⁵⁸² מאידך, תקלה אחת עלולה לגרום לבעיות זיהום למשך עשרות שנים (כור בעיר צ'רנוביל באוקראינה לדוגמא).⁵⁸³

אף כי מדובר בנושא מעט רגיש הן מן הבחינה הדיפלומטית והן מן הבחינה הביטחונית, יש מקום לצינון, גם אם אינו ניתן למימוש בישראל, כפי העולה מתכנית האב [למשק האנרגיה בישראל](#), בה נאמר, כי כושר ייצור מקומי מותקן מניח נתח אפס לייצור חשמל על בסיס גרעין.⁵⁸⁴

נפקות הרפורמה לעניין האנרגיות החלופיות

רוב מדינות האיחוד האירופי, ובהן מדינות קטנות יחסית, וביניהן שבדיה ודנמרק, יישמו בעשורים האחרונים שינויים מבניים במשקי החשמל. אלה הביאו להגברת התחרותיות ולמשק חשמל מושכל וידידותי יותר לסביבה. כך לדוגמא, יישום רפורמה מבנית בשבדיה הביא לירידה במחירים ולהתייעלות שוק החשמל,⁵⁸⁵ רפורמה מבנית בדנמרק הביאה לביזור מקורות האנרגיה ולייצור של יותר מ-20% מהחשמל באמצעות טורבינות רוח ביתיות.⁵⁸⁶

יישום הרפורמה המבנית במשק החשמל מאפשר למדינות אלה לעודד מעבר לחשמל ירוק, אשר יאפשר להקטין את ההשפעה החיצונית השלילית של חומרי דלק מזהמים. כך לדוגמא, החליטה ממשלת שבדיה, כי בתוך שנים אחדות יתבסס כל ייצור החשמל במדינה על מקורות לא מזהמים. עם זאת, נראה, כי ישראל נבדלת מן המדינות כאמור, בהיותה "אי חשמלי" – דהיינו, חסרת יכולת לייבא משכנותיה חשמל וכפועל יוצא מחויבת באגירת רזרבות חשמל גדולות יותר קודם להוצאתו לפועל של שינוי מבני, ובפרט הפרטה, על מנת להבטיח, כי לבסוף יוביל השינוי המבני לתוצאה דומה לזו שהושגה באותם משקים במדינות הזרות אשר הוזכרו קודם לכן.⁵⁸⁷

שיקול זה של איכות הסביבה מוזכר בדו"ח מראני בעקיפין ובשולי הדברים, בעת שהוועדה מאמצת את המלצותיו של היועץ הבינלאומי, כי מבנה היעד העתידי למשק החשמל בישראל יהיה מבנה תחרותי ומבוזר ובתוך כך, כפי שנכתב בדו"ח, יש להבטיח, בין השאר, שמירה על איכות

⁵⁸⁰ אבי בר-אלי, שתי תחנות כוח סולאריות יוקמו בנגב ב-650 מיליון דולר, [הארץ Online](#) (6.3.2008).

www.haaretz.co.il/hasite/objects/pages/PrintArticle.jhtml?itemNo=961449.

⁵⁸¹ תכנית האב למשק האנרגיה בישראל – תמהיל אופטימלי של מקורות אנרגיה, לעיל ה"ש 186, בעמ' 31.

⁵⁸² מתוך אתר הוועדה לאנרגיה אטומית: www.iaec.gov.il.

⁵⁸³ מתוך אתר המשרד להגנת הסביבה: www.sviva.gov.il.

⁵⁸⁴ תכנית האב למשק האנרגיה בישראל – תמהיל אופטימלי של מקורות אנרגיה, לעיל ה"ש 186, בעמ' 31.

⁵⁸⁵ Nicolas Damsgaard and Richard Green, The Swedish Center for Business and Policy Studies (SNS), *Regulatory*

Reform in the Swedish Electricity Industry – Good or Bad?, December 2005

⁵⁸⁶ היבטים ציבוריים של פעילות חברת החשמל, לעיל ה"ש 32, בעמ' 4-5.

⁵⁸⁷ שם, שם.

הסביבה.⁵⁸⁸ גישה דומה הובאה בסקירתה של קורט-מכון מילקן,⁵⁸⁹ אלא שבגישה של האחרונה יש לנקוט ביתר זהירות, שכן מכון זה חרט על דגלו למצוא פתרונות מבוססי שוק לבעיות חברתיות סביבתיות. בשל כך, גישה בדבר תרומתה הצפויה של הרפורמה המבנית לבעיית חתכי האנרגיה איננה אובייקטיבית.⁵⁹⁰

בשולי הדברים יש מקום לציין, כי האינטרס בדבר השמירה על הסביבה אינו עומד לבדו במערכה. ייתכן, כי שיקול מרכזי נוסף בגדר מערך השיקולים אותם שוקלת המדינה בסוגיה זו הינו רצונה להצטרף לפורום היוקרתי, ה-OECD⁵⁹¹ ובכך להיחשב באופן רשמי אחת המדינות המתועשות. תנאי להצטרפותה הוא, בין השאר, קידום אנרגיות ירוקות. עוד יש לציין, כי בימים אלו עוסק המשרד להגנת הסביבה בניסיון לקדם מחירים מותאמים לאנרגיה ירוקה, דהיינו גביית מחירים גבוהים עבור אנרגיה ירוקה במטרה לעודד יצרנות פרטית לאנרגיה ירוקה. שיטה זו ננקטה והצליחה ברחבי העולם, אך טרם הגיעה לישראל.⁵⁹²

שיטת "המונה נטו"

אחד הכלים האפשריים ליעול משק החשמל בישראל הוא קידום שיטת "המונה נטו" הקיימת בישראל. לפי שיטה זו, מותקן על-ידי חברת החשמל מתקן שנקרא "מונה נטו" שהוא מונה או מערכת מונים של חשמל, המודד את צריכת החשמל ואת כמות החשמל שסיפק אותו מונה לצרכן או לרשות החשמל קיזוז ביניהן.⁵⁹³ השיטה כיום אינה יעילה ממש, מכיוון שמלווה בעלויות ראשוניות גבוהות.

יעול שיטה זו עשויה לתמרץ צרכנים פרטניים לייצר חשמל בכמות גדולה יותר מצריכתם ולמכור את העודפים. לשיטה זו יתרונות נוספים, דוגמת הקטנת התלות של המדינה בדלקים המיובאים, הגירעון במאזן התשלומים ומינוף ופיתוח תעסוקה מקומית. נציין, כי השיטה נתפסת כמוצלחת גם במישור הבינלאומי, אך בתחום חימום המים ולא בתחום החשמל. הסיבה העיקרית הינה העדרה של חקיקה המעודדת ומחייבת ייצור חשמל מאנרגיה מתחדשת.

על אף שניסו בעבר ליצור תמריצים כאמור, ובכלל זה רכישת עודפי החשמל על-ידי חברת החשמל בתעריף הגבוה ב-20% ממחיר החשמל, בשל היעדרה של חקיקה וביסוס הסיוע הכלכלי בדרך של מתן מענקי הקמה או הטבות מס על השקעה (שיטה שהתגלתה כמועילה ביותר בעולם), לצד מנגנון אכיפה שיאפשר גמישות רבה בהשגת היעדים, נראה, כי חלופת התייעלות זו לא מונפה בישראל. על שולחן הממשלה הונחה הצעת חוק בנושא (18.6.2007). החלטה זו טרם התקבלה,

⁵⁸⁸ דו"ח הועדה ליישום שינויים מבניים במשק החשמל, 24.3.2003, עמ' 17.

⁵⁸⁹ ענבל רובס, **חסמים רגולטוריים במשק האנרגיה החלופית**, קורת-מכון מילקן(יולי 2008), עמ' 13, 21-22.

⁵⁹⁰ אתר הבית של קורת-מכון מילקן www.kmifellows.org/hebrew

⁵⁹¹ ארגון לפיתוח ולשיתוף פעולה כלכלי.

⁵⁹² תשלום מרצון עבור חשמל נקי (המשרד לאיכות הסביבה – אגף כלכלה ותקינה).

⁵⁹³ מתוך האתר המשרד להגנת הסביבה: www.sviva.gov.il/Environment/Static/Binaries/Articals/green_pricing_1.pdf

www.sviva.gov.il/bin/en.jsp?enPage=BlankPage&enDisplay=view&enDispWhat=Object&enDispWho=Articals%5E11394&enZone=energy_reka וראו גם "מונה-נטו": צרכנות אנרגיה כלכלית ונקייה במגזר הביתי (משרד להגנת הסביבה – אגף כלכלה, מידע ותקינה). www.sviva.gov.il/Environment/Static/Binaries/Articals/neto_1.pdf

פרק תשיעי: ריכוז הכשלים בתהליך הרפורמה

החלטות ממשלה

החלטות הממשלה עשויות לתרום להבנת המחשבה העומדת בבסיס הרפורמה, ותקינות ההליכים שקדמו לה. כפי שהוזכר קודם לכן, על אף מרכזיותו של נושא משק החשמל בהחלטות הממשלה, נראה, כי קיים קושי רב במעקב אחר יישומן של החלטות הממשלה – לרבות לעניין הקמתן של ועדות וצוותים בין-משרדיים – קושי האופייני להחלטות ממשלתיות והנובע מהיעדרו של מדד לבחינת יישום החלטות אלו שתכליתו לאפשר מעקב ופיקוח על יישום החלטות וכן מידע בנוגע ליישום.

מעבר לכך, וכפי שהוזכר קודם לכן, קיימת חשיבות רבה בקריאתם של פרוטוקולים של דיוני הממשלה וכן עיון בדברי ההסבר להצעות החלטות הממשלה על-מנת ללמוד על תקינות הליכי קבלת החלטות וכדי לאפשר ביקורת ציבורית ראויה. יחד עם זאת, פרוטוקולים של דיוני החלטות ממשלה אינם נגישים לציבור הרחב – בין באינטרנט ובין בדרך של פנייה ישירה לקבלתם, ואילו דברי ההסבר להצעות החלטות ממשלה אומנם אינם נגישים באמצעות האינטרנט, אך ניתן לקבלם בכפוף לפנייה פרטית למחלקת פניות הציבור במשרד ראש הממשלה. הבעייתיות בהקשר זה הינה, כי קבלתם של דברי ההסבר כרוכה בתשלום אגרת טיפול לפי חוק חופש המידע בסך 90 שקלים.⁵⁹⁵

ועדות וצוותים בין-משרדיים

על רקע מעורבותן הניכרת של ועדות בין-משרדיות בהליכי קבלת החלטות בנושא הרפורמה במשק החשמל, מן הראוי לקבוע נהלים סדורים באשר לאופן פעולתם של צוותים בין-משרדיים בכלל, ובפרט צוותים הפועלים בתחום משק החשמל,⁵⁹⁶ זאת בשל מספר טעמים –

1. רצינות ואיכות העבודה – מסקירה של מספר צוותים שפעלו בנושא, נראה כי מידת רצינות הצוות ואיכות תפוקתו עומדת ביחס ישר לחשיבות שרואה בו ראש הצוות. דהיינו, מינוי עובדי משרדים לראשי צוותים או לחילופין גורמים בכירים בהם, בניגוד לרצונם – מביא לרוב לתפוקה נמוכה ובכך לאי-השגת המטרה.

2. חיכוכים והתנגשויות – הצוות הבין-משרדי אינו גוף הומוגני, אלא מורכב מנציגי משרדי ממשלה שונים ולעתים גם מנציגים חיצוניים וחברות ייעוץ פרטיות. ההטרונגניות יוצרת

⁵⁹⁴ הצעת חוק שילוב מקורות אנרגיה מתחדשת במערכת ייצור החשמל, התשס"ז-2007.

⁵⁹⁵ בהקשר זה מן הראוי ציין, כי התנועה מטפלת בנושא זה במסגרת תיק נפרד מול מחלקת ייעוץ וחקיקה במשרד היועץ המשפטי לממשלה מזה מספר חודשים.

⁵⁹⁶ הנושא מטופל באופן פרטני על-ידי התנועה.

חיכוכים רבים, למרות שמביאה היא לשולחן הדיונים נקודות מבט שונות שחשוב כי יובאו לצורך קבלת החלטות נכונה.

3. זיכרון ארגוני – בשל היעדרם של נהלי עבודה מסודרים, גוברים הסיכויים, כי הזיכרון הארגוני בועדות לוקה בחסר, בין השאר, בשל חסרונה של חובת רישום פרוטוקולים, בקרה ומעקב. מעבר לכך, לא ברור האם כלל קיימת חובת דיווח של הצוותים לממשלה או למשרדה, למעט כאשר הדבר נקבע במפורש בכתב המינוי של הועדה או בהחלטת ממשלה מכוחה הוקמה הועדה.

לבסוף, חשוב להדגיש, כי הצוותים הבין-משרדיים הוקמו בהחלטת ממשלה ובהתאם לאינטרסים של משרדי הממשלה, וככאלה – קשייהם דומים לאלו של משרדי הממשלה, כפי שיפורטו בהמשך. לפיכך, כלל ההמלצות לביצוע הנזכרות שם יפות גם לענייננו.

חקיקה ראשית

נראה, כי מכלול הנסיבות עליהן ניתן ללמוד מעיון בפרוטוקולים של דיוני הועדות אשר דנו בהצעות החוק עשויות להצביע על פגמים שנפלו בהליך חקיקתו של החוק על תיקוני השונים.

כפי העולה מפרוטוקולי הדיונים בהצעת החוק, עוד בטרם נידונה הצעת חוק משק החשמל הועברה ההצעה בין ועדות הכנסת השונות בלחץ עובדי חברת חשמל, ולבסוף אושרה ההצעה בדיון מזורז ביותר בקריאה שנייה ושלישית בו באותו היום, במתכונת הדומה לזו של חוק ההסדרים.⁵⁹⁷ כבר בדיון לקראת הצבעה בקריאה ראשונה בלטו דבריו של ח"כ סילבן שלום, "מה שקיבלנו היום זו בעצם השארת המצב הקיים עוד לעשר שנים נוספות. אני לא חושב שהיינו צריכים לחכות 70 שנה כדי להגיע למצב שבו במשך עשר השנים הבאות נהיה עדים לאותו מצב בדיוק. שתי ועדות מקצועיות ישבו ודנו בנושא הוצאת משק החשמל לתחרות. גם ועדת ורדי וגם ועדת צ'מנסקי המליצו המלצות אחרות לחלוטין. אולם, לצערי הרב, ההמלצות האלה, לרבות ההמלצות של הדרג המקצועי של משרדי הממשלה, לא זכו לאוזן קשבת אצל שר האנרגיה ומשרד האנרגיה ולא הביאו לידי שינוי בהצעת החוק שאנחנו מקבלים היום."⁵⁹⁸

דברים דומים השמיע באותו דיון ח"כ אברהם ורדיגר, לפיו "ועדות שונות מונו לבדיקת הנושא, והן הוציאו את מסקנותיהן – ועדת ורדי, ועדת צ'מנסקי – אבל קשה למצוא דמיון ממשי בין החוק המוצע לבין המלצות הוועדות. הממשלה, למרות ההתנגדות של הדרג המקצועי, או חלק מהדרג המקצועי, אישרה את החוק שלפנינו ברוב גדול. מתוך שתי האפשרויות שעמדו לפני הממשלה: חידוש הרישיון לשנים מספר, או מיסוד משק החשמל וחקיקת חוק אשר עשוי להסדיר את פעולות משק החשמל, הכינו לנו כעין מיזוג של שתי האפשרויות, שתי הגישות."⁵⁹⁹

⁵⁹⁷ פרוטוקול ועדת הכנסת מיום 29.1.1996 בנושא הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (קריאה ראשונה) וראו גם פרוטוקול ועדת הכנסת מיום 11.3.1996 בנושא הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (קריאה שנייה ושלישית).

⁵⁹⁸ שם, דבריו של ח"כ סילבן שלום (ליכוד), בעמ' 36.

⁵⁹⁹ שם, דבריו של ח"כ אברהם ורדיגר (יהדות התורה), בעמ' 37.

בדיון שהתקיים לקראת ההצבעה השנייה והשלישית יפים דבריו של ח"כ דן תיכון – "ואז נחלצו אנשי ועד עובדי חברת החשמל – ואני מעריך אותם על שום הרצון שלהם לייצג את המונופול, לשמור על הזכויות של עצמם – הם באו לשרי הממשלה ואמרו לשרי הממשלה: זה לא מעניין אותנו שהצעת החוק איננה מוכנה, זה לא מעניין אותנו שוועדת השרים לענייני חקיקה לא סיימה את הליך החקיקה, אנחנו נותנים לכם אולטימטום – אתם צריכים בתוך שבוע לסיים את הליך החקיקה בממשלה. **וראש הממשלה עצמו**⁶⁰⁰ **הורה לממשלה לדון בנושא הזה כשוועדת השרים לענייני חקיקה עדיין לא סיימה את הליך החקיקה**. הוא לקח את החוק הזה מוועדת השרים לענייני חקיקה והציב אותו על שולחן הממשלה לדיון באחד מימי ראשון. הוא עוד קיבל טלפון משר האוצר, שהיה אז במזרח הרחוק, שאמר לו כל הכבוד על הליך החקיקה הלא-תקין הזה. והממשלה, בדיון חפוז של לא יותר מעשרים דקות, החליטה לאשר את החוק הזה ולהגישו לקריאה ראשונה, שנייה ושלישית לכנסת. זה קרה רק לפני שבועיים-שלושה"⁶⁰¹.

לכך מתווספת התייחסותו של ח"כ תיכון באותו דיון, לכך "ש(ה)הצעה כפי שהוגשה לכנסת על-ידי הממשלה הוגשה בחיפזון כזה שדברי ההסבר היו לקויים ולא הסבירו את מה שיש בחקיקה הראשית. עד כדי כך הפך מעשה החקיקה הזה למעשה חפוז, שאיש לא קרא את דברי ההסבר ואיש לא התאים את דברי ההסבר לשינויי החקיקה שקיבלה הממשלה. בישיבה הראשונה צריך היה לשנות את דברי ההסבר ולהתאים אותם לרוח החוק, וכך קרה שבדברי ההסבר נאמר, שהחוק מתבסס על המלצות ועדת ד"ר יוסף ורדי. **בא ד"ר יוסף ורדי ואומר: לא מיניה ולא מקצתיה, החקיקה לא מתבססת על המלצות ועדת-ורדי**"⁶⁰². ומוסיף ח"כ תיכון בהאשמות, כי "החוק הזה הוא אות קין בספר החוקים. אני כחבר כנסת מתבייש. זו בושה שהממשלה נהגה בהפקרות, כשהיא מפקירה את האינטרסים של הציבור על מזבח האינטרסים שלה, של הפריימריסטים בתוכה."⁶⁰³ עם זאת, יש להדגיש, כי לאור פסיקתו של בית-המשפט העליון בנושא דומה, יש להניח שלא קיימות דרכי פעולה אופרטיביות אפקטיביות.⁶⁰⁴

כפי העולה מן הדיונים במליאת הכנסת, בקרב רבים מן המשתתפים בדיונים רווחה התחושה, כי נדרשת בחינה מעמיקה יותר של הנושא בדגש על למידה מן הניסיון העולמי. כך לדוגמא, הציע ח"כ הכנסת גדעון פת לדחות את הדיונים עד אשר יתבהרו תוצאות הפרטות מקבילות בעולם, וכן כדי להימנע מחקיקתו של חוק אשר יחליף זיכיון בן שבעים שנה בתוך שלושה-עשר ימים – וכלשונו, "אפשר לחיות עם זיכיון במשך 70 שנים, **ולא לעשות דברים בצורה של "חאפ-לאפ", שטוב ממנה לא יצא**"⁶⁰⁵. הסכים עימו לעניין זה גם ח"כ אברהם פורז.⁶⁰⁶

חשיבות הלמידה מן הניסיון הבינלאומי הודגשה גם מצידו של ד"ר שלמה ברובנדר, אשר דעתו באשר לעליית מחירי החשמל שהתרחשה בעקבות הרפורמה במשק החשמל בבריטניה

⁶⁰⁰ ראש הממשלה שכיהן באותה התקופה היה שמעון פרס.

⁶⁰¹ פרוטוקול ועדת הכנסת מיום 11.3.1996. בנושא הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (קריאה שנייה ושלישית), דבריו של ח"כ דן תיכון (ליכוד), בעמ' 9-11.

⁶⁰² שם, דבריו של ח"כ דן תיכון (ליכוד), בעמ' 12-13.

⁶⁰³ שם, דבריו של ח"כ דן תיכון (ליכוד), בעמ' 11.

⁶⁰⁴ בג"ץ 4885/03 ארגון מגדלי עופות בע"מ נ' ממשלת ישראל, פ"ד (נט) 14.

⁶⁰⁵ פרוטוקול ועדת הכנסת מיום 11.3.1996. בנושא הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (קריאה שנייה ושלישית), דבריו של ח"כ גדעון פת (הליכוד), בעמ' 5.

⁶⁰⁶ שם, דבריו של ח"כ אברהם פורז (מרץ), בעמ' 7.

הובאה במהלך הדיון.⁶⁰⁷ לכאורה, דחיית התנגדותם של משתתפי הדיונים, אשר ביקשו להביא לקיצור תקופת המעבר שנקבעה בחוק, עשויה דווקא להעיד על חשיבה מעמיקה, תוך התחשבות בעמדתם של אנשי מקצוע רבים, אשר הביעו חשש מפני רפורמה מהירה ושאונה הדרגתית.

אלא שהנחה זו אינה מתקבלת על הדעת נוכח הטענה שעלתה ולפיה קביעת תקופת מעבר של 10 שנים מנוגדת במפורש להמלצותיהן של הוועדות המקצועיות שהגישו את המלצותיהן בעבר.⁶⁰⁸ לכך מצטרפות הערותיה כאמור של ח"כ רוחמה אברהם במהלך הדיונים בתיקון מס' 2 לחוק משק החשמל באשר למתכונת הבעייתית במסגרתה נידון התיקון לחוק.⁶⁰⁹

לכל האמור מתווספת הטענה בדבר אופיו של חוק משק החשמל כ"חוק פריימריס". כך לדוגמא, נטען מצד שר האוצר לשעבר דן מרידור,⁶¹⁰ כי "אחד הימים הפחות מכובדים של הכנסת היה אותו יום שחור שבו חברי הכנסת נדחקו פנימה לאולם על-ידי אנשים שעמדו בחוץ, לא לפי המלצת ועדה מקצועית, אלא בשביל להצביע על הצעת חוק, שחלק גדול מהם - חלק גם דיברו אתי - לא חשבו שהיא נכונה. אבל היו אז פריימריס...⁶¹¹ מפלגת העבודה - לא רק היא, גם אנשים באופוזיציה, אבל בעיקר היא - חלק גדול מחבריה נכנע ללחץ, שראינו אותו כאן בפרוודורים ובדרכים אחרות, והעבירה הצעת חוק..."⁶¹²

דברי מרידור מצביעים על תיעולו של נוסח התיקון שלא לפי אמות מידה מקצועיות ובהסתמך על הוועדות, אלא מכוח לחץ חברי מרכזי המפלגות. בדיון מוקדם יותר התבטא ח"כ דן תיכון בגנות הממשלה, וכלשונו, "זו בושה שהממשלה נהגה בהפקרות, כשהיא מפקירה את האינטרסים של הציבור על מזבח האינטרסים שלה, של הפריימריסטים בתוכה".⁶¹³ חשוב להדגיש בהקשר זה, כי בעת חקיקתם של תיקונים מאוחרים לחוק ניכרה היחלשות השפעתם של עובדי חברת החשמל על הליכי החקיקה, אשר התבטאה, בין השאר, בעיצומים רבים שנקטו העובדים על רקע אי-מעורבותם בהליכי קבלת ההחלטות הנוגעות לשינויים המתוכננים במשק החשמל (עניין זה נידון בהרחבה בפרק העוסק ב**חברת החשמל**).

לבסוף, מעבר לקושי בהליך החקיקה המזורז – הן לעניין החוק המקורי והן לעניין התיקונים שנערכו בו במהלך שתיים-עשרה שנות קיומו, מתעוררת השאלה, האם תוצאתם הישירה של השינויים, הגלומים בתיקון 8 לחוק משק החשמל, הינה הסמכת השרים להאריך את מועד תוקפם של הרישיונות מכוחם פועלת חברת החשמל עד אין קץ, כלשונה של אחת ממשותפות הדיונים בועדת הכלכלה בהצעת התיקון לחוק.⁶¹⁴ מאידך, לאור הטענות, לפיהן

⁶⁰⁷ שם, דבריו של ח"כ דן תיכון (הליכוד), בעמ' 1.

⁶⁰⁸ הישיבה ה-431 של הכנסת ה-13 מיום 11.3.1996 בנושא הצעת חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (קריאה שנייה ושלישית).

⁶⁰⁹ פרוטוקול מס' 376 של ישיבת ועדת הכלכלה בנושא הצעת חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2004, מ/143, פרק ז': משק החשמל מיום 8.3.2005, ח"כ רוחמה אברהם, בעמ' 19.

⁶¹⁰ כיהן כשר אוצר בשנת 1997.

⁶¹¹ הישיבה ה-83 של הכנסת ה-14 מיום 5.3.1997 בנושא הצעת חוק משק החשמל (תיקון – הוראת מעבר), התשנ"ז-1996 (הצעת חבר הכנסת אמנון רובינשטיין), דבריו של שר האוצר לשעבר דן מרידור, בעמ' 13.

⁶¹² שם, דבריו של שר האוצר לשעבר דן מרידור, בעמ' 14.

⁶¹³ שם, דבריו של ח"כ דן תיכון (ליכוד), בעמ' 13.

⁶¹⁴ פרוטוקול ועדת הכספים מס' 630 מיום 8.7.2008 בנושא הצעת חוק משק החשמל (תיקון מס' 8), התשס"ח-2008, אתי בנדלר בעמ' 19-20.

המועדים שנקבעו בחוק במרוצת השנים אינם ניתנים לביצוע באופן מעשי, ייתכן שהיה זה דווקא מהלך ראוי.

עיקרי הרפורמה

פיצול חברת החשמל ופתיחת השוק לתחרות

1. בחינת חלופות לרפורמה ונקודת מוצא של הפרטה

כאמור, פתיחת המשק לתחרות נועדה ליתן מענה לשני מאפיינים מרכזיים של משק החשמל הישראלי הנוכחי – מחסור בחשמל וחוסר יעילות, כפי שפורט בהרחבה בפרק העוסק ב**הצדקות לרפורמה**.⁶¹⁵ במסמך הסקירה של המרכז למחקר ומידע של הכנסת ניתן לראות כיצד הנחת היסוד שלא הוכחה מעולם הינה כי כל הבעיות המתוארות לעיל נובעות מקיומו של מונופול. מכך יוצא לכאורה, כי שבירת המונופול תביא לשיפור המצב.⁶¹⁶ תופעה דומה עולה גם מתוך דו"חות הוועדות שנערכו קודם לשנת 2003 ולמעשה, רק החל משנה זו, החלה המדינה לכאורה לבחון באופן רציני ומעמיק חלופות נוספות לפתיחת השוק לתחרות.

כך לדוגמא, חברי ועדת צ'ימנסקי מציינים, כי "רבים מבין הכשלים במשק החשמל בישראל נעוצים במבנהו הריכוזי הנוכחי – מונופול רב עוצמה שהוא גם אחד התאגידי הגדולים ביותר בישראל, אם לא הגדול מכולם".⁶¹⁷ מבלי לתת את הדעת לאלטרנטיבות אחרות, ממשיכים חברי הוועדה כבקו ישיר למסקנה לכאורה ברורה, כי "הצוות בעד שהפרדת מערך ההולכה, ריבוי יצרנים והפרדה לכמה חברות חלוקה, תוך קיומם של 'סרגלי השוואה' והשילוב הצפוי של גורמי הון וידע פרטיים – כל אלה יחד יחזקו מגמה של שוק חופשי ורציונאליזציה כלכלית, ויביאו לשיפור מוחשי גם בתחומי הפעילות שלא תתקיים בהם תחרות".⁶¹⁸

אמת, בסיומו של הדו"ח מציינת הוועדה, כי היא מודעת לתהליכי שיפור השירות שהחלו בחברת החשמל, אך פוסלת פתרונות שישענו על ייעול חברת החשמל עצמה במבנה הנוכחי שלה, ובלשון הדו"ח – "חברי הצוות ערים לכך כי בחב' החשמל קיימת מודעות גוברת לגבי הצורך בחיזוק אמינות האספקה, שיפור השירות והתייעלות. הדעת נותנת שהמגמה המסמנת להביא לרפורמה כוללת במשק החשמל, בשילוב אלמנטים תחרותיים, תרמה, ותוסיף לעשות כן בעתיד, לשינוי התפיסה בקרב מנהלי חב' החשמל ועובדיה. יחד עם זאת, ברור הוא שרק שינוי מערכת, הלכה למעשה, במסגרת חקיקה חדשה, שישען על תחרות וגיוון משמעותיים, מחד גיסא, ועל מערך רישוי מתקדם ומנגנון פיקוח אפקטיבי, מאידך גיסא, יבטיח את השגת היעדים שצוינו לעיל".⁶¹⁹ אם כן, הנחת היסוד אומנם ברורה לאנשי הוועדה, אך דומה, כי אין הסבר על סמך מה נקבעה. נקודת מוצא דומה ניתן למצוא גם בדו"ח ורדי כפי שפורט ב**בנוף המסמך**.

⁶¹⁵ היבטים ציבוריים של פעילות חברת החשמל, לעיל ה"ש 32, בעמ' 3-4.

⁶¹⁶ שם, בעמ' 3.

⁶¹⁷ דו"ח צ'ימנסקי, לעיל ה"ש 52, בעמ' 28.

⁶¹⁸ שם, בעמ' 29.

⁶¹⁹ שם, עמ' 24.

באופן דומה הצביע רן מוסנזון ז"ל על ההימנעות המודעת לכאורה מבחינת אלטרנטיבות נוספות, להוציא את חלופת ההפרטה. זאת תוך שהוא מביע את חוסר אמונו בהצלחתה של ההפרטה, מחד, ואת העדפתו להגברת הרגולציה על חברת החשמל כחלופה המתאימה מאידך. וכשוננו, "ההתמקדות בחיפוש אחר "פתרון שוק", מטה לדעתי את המאמץ מן השאלות היותר חשובות ומעשיות, אל מטרות לא מציאותיות".⁶²⁰

בהקשר זה חשוב להזכיר גם את עמדתו של פרופ' אשר טישלר בנושא, אשר קורא מעל כל במה אפשרית שלא לאפשר את פתיחתו של שוק משק החשמל לתחרות, מאחר ולתפיסתו משק החשמל מהווה מונופול טבעי. לגישתו, תוביל הפרטה לחוסר יעילות, לעלייה במחירי החשמל ולהפסקות חשמל מרובות.⁶²¹ זאת מאחר ואף גוף כלכלי יעיל לא ידאג לספק את שיאי הצריכה, דבר העשוי להוביל בזמני שיא לקריסת המערכות.⁶²² ולבסוף, גם לגישת חברת הייעוץ [McKinsey&Company](#), בחינת הניסיון הבינלאומי מלמדת, כי פיצול מקטע החלוקה בחברת החשמל יפגע באופן משמעותי ביכולת ההתייעלות של החברה וכי לא ניתן להצביע על יתרונות ברורים העשויים להצדיק את פתיחת מקטע האספקה לתחרות.⁶²³ אם כי יש לזכור שדו"ח זה נכתב לבקשתה של חברת החשמל עצמה.

2. לימוד מן הניסיון הבינלאומי

עוד חשוב להדגיש, כי לא זו בלבד שנקודת מוצאן של החלטות הממשלה, המלצות הועדות ומסמכי המדיניות וכן של החקיקה בתחום משק החשמל הייתה נקודת מוצא של פתיחת המשק לתחרות – לכל הפחות בתחילת דרכה של הרפורמה, כך גם חברי הועדות ומקבלי ההחלטות בדרגים הבכירים בחרו להתעלם, ככל הנראה במודע, מתוצאותיהן הקשות של הפרטות שהתרחשו במדינות אחרות בעולם. כידוע, ללמידה מן הניסיון הבינלאומי חשיבות מכרעת, לרבות לעניין הפקת לקחים והתאמת הרפורמה הזרה לתנאים המיוחדים של המשק הישראלי.

מעבר לקושי האינהרנטי שבהצגת התחרות כמענה האחד והיחיד לקשיים הקיימים כיום במשק החשמל הישראלי, בעת בחינת סוגיית הפרטות משק החשמל וכן ההתעלמות מניסיון ההפרטה הכושל במישור הבינלאומי, ניתן להצביע על קשיים וכשלים רבים שנפלו בהליך קבלת ההחלטות, ועשויים להוביל לכישלון הרפורמה במשק החשמל –

3. בחינת עלויות הרפורמה והשלכותיה על מחירי החשמל

ההחלטה על הרפורמה במשק החשמל לא לוותה בחישוב מדויק של מידת התייקרות החשמל⁶²⁴ הצפויה וכן חסרה בה הצגת נתונים או דיון ציבורי ראוי. בכלל זה התבקשה עריכת חישוב מדויק של מידת התייקרות החשמל והצגת הנתונים לציבור ולכנסת וכן עריכת תוכנית כלכלית יסודית לבחינת הרפורמה והשפעותיה. זאת, בין השאר, באשר לאפשרות הפגיעה בהתייעלות ובפיתוח

⁶²⁰ רן מוסנזון אוריינטציה של הרפורמה בענף החשמל – נקודות עיקריות (מאמר 9) (25.11.1993).

⁶²¹ בחינת הרפורמה במשק החשמל בישראל – נייר עמדה, לעיל ה"ש 37, בעמ' 6.

⁶²² פרופ' אשר טישלר "האם רצוי שינוי מבני במשק החשמל?" אקלימטון גיליון מסי' 25 (אוגוסט 2005).

www.climaton.co.il/Article_Details.asp?Article_Id=301

⁶²³ דו"ח מקינזי, לעיל ה"ש 256, בעמ' 9.

⁶²⁴ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 124 (עדותו של דוד מישראל).

משק החשמל כתוצאה מעריכתה של הרפורמה⁶²⁵ וכן באשר לסיכויים הגבוהים לעליית מחירי החשמל לצרכן בשיעור של עשרות אחוזים. בהקשר זה ראוי לציין, כי בהחלטת ממשלה (מס. 463) בנושא שינוי מבני בחברת החשמל נכתב במפורש, כי "לעלויות המוכרות של השינוי המבני יימצא ביטוי בתעריפי החשמל העתידיים".⁶²⁶

טעם מרכזי לעלייה במחירי החשמל הוא היעדר תמריץ אמיתי לכניסתם לשוק משק החשמל של גורמים פרטיים, אשר פתרונו בהעלאת מחירי החשמל – "זו רפורמה הפוכה, שמעלה מחירים כדי להכניס יצרנים פרטיים – ולא להפך". מעבר לכך, יש לזכור, כי לפי מסקנותיהן של הוועדות שעסקו בנושא, וביניהן ועדת צ'מנסקי, עד שנת 1996 **סובסדה עלות אספקת החשמל על-ידי המדינה הלכה למעשה על חשבון משלמי המסים, שכן מחיר החשמל כיום אינו משקף את עלותו הריאלית**, ומכאן שלכאורה עליית מחירי החשמל הינה בלתי-נמנעת כצעד לקראת התייעלותו של משק החשמל.⁶²⁷ מנגד, ראוי לציין כי סבסוד מוצרים ציבוריים, דוגמת חשמל, נתפס כתופעה מקובלת בהיותם מוצרים אשר רק המדינה יכולה לספקם.

4. שיבושים באספקת החשמל

חשש נוסף העלול להתממש בעקבות יישום הרפורמה הינו ירידה באמינות הייצור כתוצאה מייצור רזרבות חשמל אפסיות אשר בסבירות גבוהה יביאו לשיבושים תכופים באספקת החשמל. זאת בייחוד לאור המחסור במקורות אנרגיה טבעיים חלופיים והיעדר תחרות.⁶²⁸ כן קיים חשש להידרדרות בתשתית החשמל על רקע הרצון לקיצוץ בהוצאות התפעוליות, בעיה שאפיינה את המשק המופרט בארגנטינה.⁶²⁹ לכך יש להוסיף, יש הטוענים כי אחד התנאים ההכרחיים להצלחתה של הרפורמה, אך גם לעצם ביצועה הוא אגירת רזרבות מספיקות כדי למנוע מצב של אי-אספקת חשמל בשלבי ביצוע של הרפורמה – שלבי המעבר, לרבות בשל היעדר אינטרס למשקיעים פרטיים להחזיק רזרבות גבוהות.⁶³⁰ כיום, רזרבות אלה אינן קיימות.

לגבי ניתוח זה מעלה משרד האוצר שתי טענות עיקריות⁶³¹ -

ראשית, משרד התשתיות מחזיק בדעה כי ישנה אפשרות סבירה שחוסר הפיתוח בעשור האחרון נובע מניסיונה של חברת החשמל לעצור את רפורמה – מצב בלתי נסבל מבחינת משרדי הממשלה, שכן לא תיתכן עצירה של החלטה ממשלתית בידי ועד עובדים.⁶³²

שנית, רזרבות גדולות הן אינן תנאי לרפורמה, היות ולממשלה כלים במבנה הרפורמה הנוכחי להתמודדות עם מצב של חוסר ברזרבות. בכלל זה, קביעת תקרת מחיר לקוט"ש בשעות העומס, כדי למנוע מניפולציות לצורך העלאה מלאכותית של מחירי החשמל, ובעלות ממשלתית על אגירה

⁶²⁵ שם, בעמ' 26.

⁶²⁶ החלטת ממשלה מס. 463 בנושא שינוי מבני בחברת החשמל מיום 12.9.2006.

⁶²⁷ **בחינת הרפורמה במשק החשמל בישראל – נייר עמדה**, לעיל ה"ש 37, בעמ' 3.

⁶²⁸ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 124.

⁶²⁹ **הפרטת תשתיות ושירותים חברתיים – נייר עמדה**, לעיל ה"ש 497, בעמ' 4.

⁶³⁰ פרופ' חיים בן שחר, **הרפורמה במשק החשמל בישראל**, בעמ' 11.

⁶³¹ שם, שם וראו גם **בחינת הרפורמה במשק החשמל בישראל – נייר עמדה**, לעיל ה"ש 37.

⁶³² שם, שם.

שאובה, שתהווה כ-5%-10% מכלל משק החשמל ותוכל להוות השלמה במקרים של עודף ביקושים.⁶³³

עם זאת, ניתן לטעון, כי טיעונים אלה בעייתיים לאור העובדה שחברת החשמל היא זו "עם היד על השאלטר" ולפיכך, יכולה באמצעים סחטניים של הפסקות חשמל יזומות לדרוש בזמן אמת (לקראת קיץ 2009) העלאת מחירים.

בהקשר זה, יש עוד לציין, כי כזכור, אפשרות ייבוא או ייצוא חשמל למדינות שכנות איננה ריאלית, לאור הבידוד והניתוק מהסביבה. זהו **חיסרון בולט אשר מקנה עדיפות טבעית לייצור החשמל בישראל על ידי מונופול ממשלתי**. אנשי מקצוע המומחים בתחום והמודעים למאפייני השוק בישראל סבורים, כי מאפייני שוק החשמל בישראל אינם דומים לאלו שבמדינות אחרות וכי בלא אפשרות הייבוא והייצוא של חשמל ממדינות שכנות, שיטת ההפרטה תוביל למבוי סתום.⁶³⁴

5. עלויות פיצול החברה

יש הטוענים, כי מימוש הרפורמה המוצעת יוביל ליצירת מנגנונים מנופחים בהנהלות החברות החדשות והידרדרות בתשתית החשמל על רקע הרצון לקצץ בהוצאות התפעוליות כבכל קונצרן תאגידי וכפי שציינו חברי **ועדת ורדי**.⁶³⁵ מעבר לכך, מדינת ישראל הינה מדינה קטנה וחלוקתה לאזורים תחייב הקמת חברות קטנות בהתאם. בשל כך, גובר הסיכוי לכישלון התחרות, לרבות בשל הקושי העשוי להתעורר בהקמת חברות בעלות איתנות פיננסית, גודל ומאפיינים דומים, כפי שהומלץ על-ידי הוועדות המקצועיות.⁶³⁶ כאמור, **פיצול חברת החשמל עשוי לבוא גם על חשבון ההתייעלות ופיתוח משק החשמל, כפי העולה מדו"ח ורדי**.⁶³⁷

6. השקעות זרות וערבויות

התייחסותם הצפויה של המלווים לתוכנית הפיצול של חברת החשמל עשויה אף היא לעורר ספקות בדבר הצלחתה. בשל הצורך בתקציב עבור פיתוח משק החשמל הישראלי ולאחר שחדלה המדינה להשקיע מתקציבה בפיתוח משק החשמל, החלה החברה בגיוס הון מהלוואות בארץ ובח"ל. פיצולה של חברת החשמל לחברות בנות משמעה פיצול חובותיה של החברה הממשלתית הנוכחית לאותן חברות בנות. מכאן שמהלך מעין זה יוביל להגדלת הסיכון על הנושים הקיימים ויגרום להגברת התנגדותם ולעיכוב משמעותי נוסף בהוצאתה של הרפורמה אל הפועל.⁶³⁸

בהקשר זה יש להזכיר, כי חוק משק החשמל קובע, כי במידה והמדינה תידרש לשלם תשלום כלשהו בשל התחייבויות מהתחייבויותיה של חברת החשמל, החברה תשפה אותה על תשלום זה. עם זאת, ספק אם הוראת חוק זו אכן תוכל לסייע נוכח מצבה הכלכלי הנוכחי של החברה.⁶³⁹ פתרון אפשרי אחר עשוי היה להימצא במתן ערבות פורמלית של המדינה, אלא שספק

⁶³³ שם, שם.

⁶³⁴ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 25.

⁶³⁵ שם, בעמ' 26.

⁶³⁶ דו"ח מקינזי, לעיל ה"ש 256, בעמ' 3.

⁶³⁷ דו"ח ורדי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 26.

⁶³⁸ **בחינת הרפורמה במשק החשמל בישראל – נייר עמדה**, לעיל ה"ש 37, בעמ' 22.

⁶³⁹ סעיף 62(ג) לחוק משק החשמל.

אם לכך תסכים המדינה. לגישת פרופ' בן שחר, פתרונות אחרים הם מורכבים ומסובכים וכבידו מאד על ביצוע הפיצול וההפרטה בקצב שנקבע בחוק (כך לדוגמא, מחיקת חובותיה של חברת החשמל בתמורה לצמצום ההסדרים הפנסיוניים והסדרי השכר של העובדים).⁶⁴⁰

7. ריכוזיות

בדומה להפרטת הבנקים, כך גם בתחום משק החשמל, קיים סיכוי סביר, כי משפחות ההון ישתלטו על המקטעים שיוצעו לרכישה פרטית, ויגרמו בשל כך לדיכוי התחרותיות – מעין "מעבר ממונופול של המדינה למונופול של בעלי ההון". השתלטות שכזו יכול ותגרום להתאמת מחירים ובכך למעשה תביא לעיקור הרפורמה המוצעת. לשם המחשה, ניתן להתייחס לתחום הסלולר בו הונהגה הפרטה שנכשלה בחלקה – כיום, הלכה למעשה, מספר קטן של שחקנים פרטיים מאמירים מחירים והתחרותיות מועטת. התגברות על קושי זה טמונה בהתעקשות על חקיקה ואכיפה נכונה על-ידי משרדי הממשלה, כגון הגבלות על אחוזי שליטה, זאת במסגרת חוק משק החשמל.⁶⁴¹

8. שיתוף הציבור בהליך

השינויים המבניים במשק החשמל הישראלי עתידים להשפיע על האזרחים, תעשיינים, שוק ההון, העובדים, איכות הסביבה, הכלכלה, מאזן הסחר והמטבע של ישראל ומעמדה האסטרטגי במזרח התיכון. אי לכך, קיימת חשיבות רבה בשיתוף בעלי העניין בהחלטות בנושא. חשוב מכך, יישומה של הרפורמה המוצעת כרוכה בהעברתו של קניין ציבורי לידיים פרטיות – פיצול והעברת נכסי חברת החשמל לידיים פרטיות פירושים גם מסירת שטחים כמו תחנת רידינג, אשר אינה מייצרת חשמל רב אך בנויה על קרקע בשווי הון עתק.⁶⁴²

הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל

כאמור, לגישת חברי ועדת ורדי, לא ניתן יהיה לעודד התפתחות תחרות ולהשיג את יעדי הרפורמה על-ידי שינוי מבני בלבד, ללא המרת זיכיון חברת החשמל במערך פיקוח ורישוי שיתבסס בין היתר על רשות פיקוח עצמאית ובלתי-תלויה המסוגלת להבטיח הוגנות במערכת היחסים בין הגורמים השונים במשק החשמל.

נראה, כי אף שעם השנים גברה המודעות לחשיבותה המכרעת של רגולציה אפקטיבית על תחום משק החשמל, בחר המחוקק שלא להסדיר בחוק מנגנוני רגולציה בעלי חשיבות מכרעת על פעילותה של רשות החשמל עצמה – מנגנון ערעור על החלטות הרשות וכן מנגנון חוות דעת מקדמית (Pre-Ruling).

1. זכות ערעור על החלטות הרשות

⁶⁴⁰ שם, שם.

⁶⁴¹ שלושה עשורים של הפרטה, לעיל ה"ש 55, בעמ' 21.

⁶⁴² בחינת הרפורמה במשק החשמל בישראל – נייר עמדה, לעיל ה"ש 37, בעמ' 5.

הדעה המקובלת הן בספרות האקדמית והן בפסיקה הישראלית הינה, כי זכות הערעור, חרף אופייה הדיוני, מהווה גם זכות מהותית.⁶⁴³ הזכות נתפס כזכות חיונית, אשר קיומה מחזק את יסודות ההגינות שבהליך השיפוטי.⁶⁴⁴ ההכרה החוקתית בזכות הערעור בסעיף 17 לחוק יסוד: השפיטה וחשיבותה הרבה של הזכות כמרכיב מהותי של שפיטה הוגנת הובילה לביסוס מעמדה של זכות הערעור כזכות יסוד.⁶⁴⁵ כך גם ניתן ללמוד על מעמדה של הזכות נוכח חשיבותה של זכות הגישה לערכאות הנתפסת אף היא כזכות יסוד.⁶⁴⁶

בשל חשיבותה של הזכות, בדומה לחשיבותה של זכות יסוד, נקבע עיקרון פרשני, ולפיו, מבין אפשרויות הפרשנויות השונות המתיישבות עם לשונו המפורשת של החוק, יש להעדיף את האפשרות המקיימת את הזכות.⁶⁴⁷ דה עקא שעל מנת להקים זכות ערעור דרושה הוראה של החוק החרות. יחד עם זאת, נראה, כי על אף חשיבותה של הזכות, המחוקק בחר שלא לעגן במפורש את הזכות בחוק משק החשמל ולמעשה, לפי לשונו של החוק כנוסחו כיום, החלטותיה של רשות החשמל אינן ניתנות לערעור.⁶⁴⁸ היעדרה של זכות ערעור על החלטות הרשות עשויה להתפרש במובן מסוים כפוגעת בהליך המנהלי התקין.

לכאורה, אין מדובר במצב הדברים הרגיל בו מבקש הפרט לערער על החלטתה של הרשות, שכן חברת החשמל הינה, כזכור, חברה בבעלות ממשלתית. מעבר לכך, בנושאים רבים, וביניהם תעריפי החשמל, עשויה חברת החשמל לבקש ולקדם אינטרס העומד בניגוד לאינטרס הציבורי – לפחות מנקודת מבטו של הציבור. לכך מתווספת העובדה, כי הקניית זכות ערעור עשויה להוביל לעיתים לפגיעה בהתנהלותה של רשות החשמל, שכן הליכי הערעור, ככל הליך שיפוטי אחר, עשויים להימשך זמן רב.

ומנגד, למעמדה של החברה אין כל נפקות לעניין זכותה המהותית לערער על החלטות הרשות. כך גם לא נשללת מן המדינה זכותה לערער על החלטותיו של בית-המשפט לעניינים מנהליים אם אינה מסכימה עם התוצאה אליה הגיע. יוער, כי למנגנוני הערעור חשיבות מיוחדת נוכח סמכותה של רשות החשמל לקנוס את חברת החשמל בנסיבות מסוימות, [כפי שתואר בהרחבה קודם לכן](#), וכן נוכח סירובה לאפשר את העלאת תעריפי החשמל באופן המקשה על השתקמותה הפיננסית של חברת החשמל.⁶⁴⁹

2. החלטה מקדמית (pre-ruling)

מוסד ההחלטות המקדמיות (pre ruling) עיקרו הפניית שאלה אל הרשות השלטונית על-מנת שתחווה דעתה לגבי הפרשנות הנכונה של הדין לפני שהפרט מבצע פעולה פלונית. חוות דעתה של הרשות מחייבת אותה לגבי הפרט שהפנה אליה את שאלתו, והיא תהא מנועה מלטעון כלפי אותו

⁶⁴³ אורי גורן **סוגיות בסדר דין אזרחי** 491 (מהדורה שביעית) (להלן – גורן) וראו גם עמ"נ (ת"א) 128/03 נת"ע – **נתיבי תחבורה עירוניים להסעת המונים בע"מ נ' היימן** (טרם פורסם, 31.3.2004).

⁶⁴⁴ א' פורת "דרכי התקיפה של החלטות בתי-הדין הצבאיים בבית-המשפט העליון" **משפט וצבא** 13 (התשנ"ט) 163.

⁶⁴⁵ בג"צ 5580/98 **סופר נ' שר העבודה והרווחה**, פ"ד (4) 319, סעיף 13 לפסק דינה של השופטת שטרסברג-כהן (2000).

⁶⁴⁶ ע"א 733/95 **ארפל נ' קליל תעשיות**, פ"ד נא(3) 577.

⁶⁴⁷ גורן, לעיל הי"ש 643, בעמ' 491 וראו גם בעמ"א 587/83 **ועד הבית ברחוב תנועת המרי נ' ירדני**, פ"ד לח (4) 477.

⁶⁴⁸ החוק קובע זכות ערעור על החלטותיו של מנהל מינהל החשמל במשרד האנרגיה והתשתיות לגבי החלטות לפי פרק ה' – סמכות להיכנס למקרקעין לביצוע עבודות (סעיף 48 לחוק).

⁶⁴⁹ **בחינת הרפורמה במשק החשמל בישראל – נייר עמדה**, לעיל הי"ש 37, בעמ' 11.

פרט כי יש להחיל פרשנות שונה לגביו.⁶⁵⁰ משנתנה הרשות את עמדתה, נהנה הפרט מרמת וודאות גבוהה בנוגע לעמדת הרשות, וכך מכלכל צעדיו בהתאם ונמנע מביצוע מהלכי סרק בזבזניים לפרט ולכלל.⁶⁵¹

חשיבותו של מוסד זה היא רבה, שכן מאפשרת לפרט לקבל – מראש ובזמן אמת – את עמדת הרשות, זאת במקום להמתין בחוסר וודאות שנים רבות לאחר ביצוע הפעולה לתוצאותיה, ובפרט כאשר הנושא הנידון אינו מוסדר במפורש בדין. בדרך זו יכולה יכולה הרשות להתנות, כי תפעל בדרך זו או אחרת אם הפעולה תבוצע בתנאים אילו ואחרים או ינקטו פעולות בעקבותיה.⁶⁵² לכך יש להוסיף, כי בעת שהרשות נותנת עמדה לגבי פרשנות הדין, חלים עליה החובות הרגילים הן במישור המינהלי והן מתחומי המשפט הפרטי, ובכלל זה חובת תום-הלב. ברי כי עיקרון תום-הלב וחובת שיתוף הפעולה המגולמת בו, חובת הגילוי הנאות וכיוצא באלה חלים גם על הפרט הפונה לקבלת עמדתה של הרשות החל מרגע פנייתו.⁶⁵³

נראה, כי למוסד ההחלטה המקדמית יתרונות רבים, ובכלל זה הגברת הוודאות והיציבות המשפטית לאזרח וידיעה מוקדמת ורבת ערך על התוצאות המשפטיות של התנהגות מתוכננת וכן עיון וליבון מוקדם לממונה באופן המקצר את הטיפול בבקשותיו של הפרט לאחר מתן עמדתה של הרשות.⁶⁵⁴ יחד עם זאת, אין לשכוח גם את חסרונותיו של המוסד, ובין השאר קבלת החלטות על בסיס מסכת עובדתית חסרה וראשונית שעשויה להשתנות עד לביצוע הפעולה בפועל וכך לאפשר לרשות להתנער מחוות דעתה; היעדר שמיעת מתנגדים בנסיבות בהן מתבצעת ההתייעצות בחשאיות; בזבוז משאבים בנסיבות בהן הבירור המקדמי כרוך בעבודה רבה והפעולה המתבקשת אינה מתבצעת לבסוף; ריבוי פניות בוסר; וכן כבילת שיקול הדעת בשל מידע חלקי ופתיחת פתח לניצול לרעה של ההליך.⁶⁵⁵

דה עקא שבשיטתנו, לא מוסדר כיום מוסד ההחלטה המקדמית כנורמה כללית, ונראה, כי כלי זה טרם הכה שורש במנהל הציבורי. הזכות אומנם עוגנה בחקיקת המס,⁶⁵⁶ אך אינה מוכרת בתחום משק החשמל, ובוודאי שלא ביחסים המורכבים שבין חברת החשמל לרשות החשמל. כאמור, יתרונותיה של ההחלטה המקדמית, במיוחד נוכח היעדרה של זכות ערעור על החלטות רשות החשמל, עשויים להצדיק את עיגון המוסד בחקיקה גם בתחום משק החשמל.

חברת החשמל השנייה

ההחלטה על הקמתה של חברת החשמל השנייה התקבלה, כאמור וכפי העולה מפרסומים בעיתונות, כמענה מענה לכישלון הרפורמה במשק החשמל. עד כה ניתן היה לחשוב, כי כוחו העיקרי של המהלך בדבר הקמתה של חברת חשמל ממשלתית נוספת הינו הצהרתי וכל מטרתו

⁶⁵⁰ הנריק רוטטוביץ' מס שבח מקרקעין – דירת מגורים 78 (מהדורה חמישית, 1997).

⁶⁵¹ החלטת הרשות להגבלים עסקיים בעניין רכש דקלה על-ידי הראל, המשמר ומור מכון למידע רפואי (טרם פורסם, 16.6.1993), בעמ' 28.

⁶⁵² בש"א (ת"א) 15094/05 פקיד שומה נ' אלוני אהוד (טרם פורסם, 7.12.2005).

⁶⁵³ שם, שם.

⁶⁵⁴ החלטת הרשות להגבלים עסקיים בעניין רכש דקלה על-ידי הראל, המשמר ומור מכון למידע רפואי (טרם פורסם, 16.6.1993), בעמ' 28-31.

⁶⁵⁵ שם וראו גם י' פלומין, מעמדן של ההוראות המקצועיות של נציבות מס הכנסה, מיסים ג' / 3א.

⁶⁵⁶ כך לדוגמא סעיף 158ד לפקודת מס הכנסה, דיני מדינת ישראל [נוסח חדש] מס' 6 מיום 25.4.1961 עמ' 120.

הייתה השבת ועד עובדי חברת חשמל לשולחן המשא ומתן לטובת מציאת פתרונות ליישום הרפורמה הקיימת.⁶⁵⁷ עם זאת, לאור ההתפתחויות האחרונות בתחום זה כאמור, ייתכן כי זוהי אינה הנחה נכונה.⁶⁵⁸ לעניין זה יש להוסיף, כי ניתן לטעון, כי הקמתה של חברת חשמל נוספת, כמו גם חברת ניהול מערכת כאמור, כרוכות בעלויות נוספות למדינה, ומכאן שאין בהן בהכרח כדי לתרום להשגת יעדי הרפורמה.

מעורבות רשויות השלטון ברפורמה

דומה, כי ניתן להצביע על כשלים רבים שנפלו בעבר בהליכי קבלת ההחלטות בנושאי הרפורמה וכן על כשלים שעשויים ליפול בעתיד –

1. הממשלה המתחלפת – חילופי גברא על רקע תחלופת הממשלה עשויים לרוקן מתוכן את העמדות שנתגבשו בעבר, שכן לא מן הנמנע ששרים חדשים ידגלו במשנות חדשות. מאידך, ניתן לטעון, כי חילופי הממשלות עשויות דווקא לשמש כנקודת חוזק, שכן הצבעה על בעייתיות בתהליכי קבלת החלטות קלה יותר כאשר פרסונה חדשה נכנסת לתפקיד.
2. קושי ברגולציה – בהיקש מהתנהלות הרגולטורים – דהיינו, משרדי הממשלה, אל מול בעלי ההון הגדולים במשק – ניתן ללמוד, כי הרגולציה עומדת חסרת אונים מול התהליכים הכלכליים. כך לדוגמא, ערוץ 10 וזכיינות ערוץ 2 שהם גופים מבוקרים ולא פעם אינם עומדים בדרישות, ומכאן שעולה סימן שאלה גדול באשר למקור הבעיה והאם אכן טמון עיקר הקושי בגודלה וכוחה של חברת חשמל. מנגד, בתכנון השינויים הנדרשים יש להגדיר גוף חזק, בעל שיניים, שלא יפחד להפעיל סמכויותיו על מנת להגן על האינטרס הציבורי.⁶⁵⁹
3. עמידה בלוחות זמנים – לגישת רבים, לוחות הזמנים שנקבעו ליישום הרפורמה אינם ישימים הלכה למעשה מסיבות שונות ועל אחת כמה וכמה נוכח המצב הביטחוני הרעוע והמשבר הכלכלי שוודאי יקשה על גיוס הון.

חברת החשמל לישראל בע"מ

על רקע פסיקתו של בית-הדין הארצי לעבודה כפי שפורטה בגוף המסמך, נראה כי חשובה לענייננו מציאת עוגן סטטוטורי להחלת חובת מסירת מידע על חברת החשמל. במסגרת התיקון לחוק החברות הממשלתיות בו נוסף פרק נפרד העוסק בהפרטה עיגן המחוקק חובות מסירת מידע מצד מדינה המצויה בתהליכי הפרטה. בשל העובדה שהרפורמה המוצעת במשק החשמל כרוכה למעשה גם בהפרטתה של חברת החשמל, חלות הוראות הפרק גם בעניינה. זאת מעבר לחובת השקיפות המוגברת של חברת החשמל כחברה ציבורית וממשלתית. וכך קובעת הוראת החוק:

⁶⁵⁷ אבי בר-אלי "חברת החשמל השנייה תקים 8 תחנות כוח ב-7.2 מיליארד דולר" *The Marker* (30.7.2008).

http://consumer.themarker.com/tmc/article.jhtml?ElementId=skira20080730_1006867

⁶⁵⁸ אבי בר-אלי "הלחץ על חברת החשמל גובר: כינוס ראשון לחברת החשמל השנייה" *The Marker* (10.3.2009).

www.themarker.com/tmc/article.jhtml?ElementId=skira20090310_1069851

⁶⁵⁹ ד"ר שחר דולב נייר עמדה בנושא הפרטה (אוניברסיטת חיפה).

59ד. הכנה ומסירה של מידע ומסמכים

על החברה בהפרטה ועל פקידיה הבכירים יחולו החובות המפורטות להלן, ככל שתדרוש הרשות מהם בכתב מעת לעת:

(1) **למסור לרשות ולמומחים מטעמה, או להעמיד לעיונם, כל מידע ומסמכים המצויים בידיה או שבידיה להשיגם או להכינם באמצעים סבירים (להלן – מידע) ככל שדרוש, לדעת הרשות, כדי להכין את החברה להפרטה, לבצע את החלטת ההפרטה או להעריך את שווי החברה, מניותיה או נכסיה;**

... (2)

... (3)

כפי העולה מדברי ההסבר להצעת התיקון לחוק, סעיף 59ד מבוסס על התפיסה, לפיה קבלת מידע מלא מהחברה על אודות החברה, הערכת שוויה, פעולותיה ופעולות נושאי משרה בה הינה הכרחית לביצוע יעיל ונכון של ההפרטה. בשל כך הוצע להטיל על חברה בהפרטה ועל עובדיה הבכירים להכין ולמסור לרשות ולמומחים מטעמה מידע ומסמכים וכן להכין מתארים ותשקיפים. כן הוצע שלגבי חברה שאינה בבעלות ממשלתית מלאה תישא הממשלה בהוצאות שתוציא החברה לגורמים חיצוניים לצורך הכנת מתאר או תשקיף.⁶⁶⁰ דה-עקא שהסנקציות החלות לגבי הפרתן של הוראות או צווים שניתנו לפי הפרק העוסק בהפרטה אינן חלות, כך לפי לשון הסעיף, על אי-מסירת מידע בהתאם לסעיף 59ד.⁶⁶¹

נוסף על הוראת חוק ספציפית בדבר מסירת מידע כאמור, מסמיך חוק החברות הממשלתיות את רשות החברות הממשלתיות להורות לחברה ממשלתית, לאחר קבלת החלטה בדבר הפרטתה, לבצע פעולה פלונית, לשם הכנת החברה להפרטה או לשם ביצוע החלטת ההפרטה.⁶⁶² לשם כך רשאית רשות החברות להודיע על הצורך בביצוע הפעולה בכתב לדירקטוריון החברה וכן לבקשו להחליט על ביצוע הפעולה תוך מועד סביר שתקבע הרשות בהודעתה. ממשיך סעיף זה וקובע את הסנקציות בגין אי-מילוי הוראותיה של הרשות לעניין זה (נוסף על הסנקציות הרגילות בגין הפרתה של הוראה לפי פרק זה):⁶⁶³

59ה. מתן הוראות

... (א)

(ב) לא החליט הדירקטוריון על ביצוע הפעולה תוך 14 ימים מיום הודעת הרשות, או שהחליט על ביצועה אך החברה לא ביצעה אותה תוך המועד שקבעה הרשות, יחולו ההוראות הבאות:

⁶⁶⁰ הצעת חוק החברות הממשלתיות (תיקון מס' 8) (הפרטה), התשנ"ג-1993, הי"ח תשנ"ג מס' 2185 עמ' 188. www.nevo.co.il/Law_word/law17/PROP-2185.pdf

⁶⁶¹ סעיף 59טו לחוק החברות הממשלתיות.

⁶⁶² סעיף 59ה לחוק החברות הממשלתיות.

⁶⁶³ סעיף 59טו לחוק החברות הממשלתיות.

- (1) הייתה החברה בהפרטה חברה בבעלות ממשלתית מלאה... רשאית הרשות לבצע את ההוראה בעצמה או באמצעות אדם שתמנה לשם כך, ופעולות הרשות או פעולותיו של אותו אדם ייחשבו כפעולות החברה לכל דבר ועניין;
- (2) ...
- (3) ...

לאור האמור, אף בהיעדר פתרון סטטוטורי למניעת המידע מצד עובדי חברת החשמל, גם אם לכאורה הדבר מוביל לקבלת החלטות באופן בלתי-תקין בעליל, קיימת לפי לשונו של החוק אפשרות להורות לחברה לבצע פעולות אשר יקנו למקבלי ההחלטות ולגורמים המייעצים את הכלים לצורך קבלת החלטות מושכלת. באם תסרב החברה – ובכלל זה עובדיה – לבצע פעולות אלו, מוסמכת הרשות לבצע את ההוראה בעצמה או באמצעות אדם שתמנה לשם כך ובדרך זו תבטיח יצירתה של תשתית עובדתית מספקת וראויה לקבלת החלטות בנושא.

לבסוף, ניתן להציע לבסס את חובתה הסטטוטורית של חברת החשמל למסור מידע החיוני לקבלת החלטות הנוגעות לשינויים עתידיים במבנה החברה ובהתנהלותו של משק החשמל בכללותו באמצעות חוק הגנת הצרכן העוסק בחובות מסירת מידע לצרכן החשוב וחיוני לידיעתו ומהותי לנכס ולעסק עצמו.⁶⁶⁴

לכך יש להוסיף, כי קיימת בעייתיות רבה גם במעורבותם המשמעותית של חברת החשמל ובפרט ועד העובדים בהליכי קבלת ההחלטות בנושא הרפורמה במשק החשמל –

1. סיכול או עיכוב קבלת החלטות בניגוד לאינטרס הציבורי שינויים במשק החשמל בכלל והפרטותו בפרט נתקלים בקשיים עקב התנגדות ועד העובדים החזק של חברת החשמל המסנדל את החלטות משרדי הממשלה ובפרט משרד האוצר. משמעות הלחץ שהפעילו עובדי חברת החשמל לאורך השנים תוארה בהרחבה בפרק הכשלים העוסק [בחקיקה](#). כזכור, מעורבות גורמים מעכבי-שינוי בתהליכי קבלת ההחלטות, ובפרט הליכי החקיקה, נתפסת כאחד מהשיקולים המצדדים בהימנעות משימוש בחקיקה ככלי לקידום מדיניות ציבורית.

2. חשש לפגיעה באספקת החשמל לציבור בשל מחאת העובדים העובדים מאיימים בשביתות השכס והערב, ולמרות חוקיות השביתה במדינה דמוקרטית, עיצומים לבדם מביאים להיחלשות יכולת אספקת החשמל ומחדדים את הכוח האדיר שאוצרים עובדי החברה. עמדת הפסיקה בנושא זכות העובדים לשבות בהקשרים של שינויים מבניים הובאה בהרחבה בפרק העוסק [בחברת החשמל](#), והיא מגבירה עוד יותר את החשש מפני השלכותיהן של השביתות על האינטרס הציבורי.

3. חשש מפני חדירת שיקולים זרים להליכי קבלת ההחלטות

⁶⁶⁴ סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן.

מעורבות חברת החשמל בכלל וועד עובדי החברה בפרט בהליכי קבלת ההחלטות מעורר חשש לחדירת שיקולים פוליטיים שאינם עניינים וכפועל יוצא עשויה לפגוע בלגיטימציה הציבורית להזכות ההחלטות. כך לדוגמה, כפי שפורסם בעבר, החלטתו של אביגדור ליברמן בכובעו כשר אנרגיה לשעבר על אישור הקמת תחנת כוח פחמית באשקלון נגועה לכאורה בשיקולים פוליטיים לאור אינטרס ועד העובדים בהבטחת מקומות עבודה למהנדסים וטכנאים.⁶⁶⁵ כך גם החלטתו של אלי סויסה, שר האנרגיה לשעבר על הקמת פורום פעולה משותפת בין משרדו לבין ועדי עובדים של חברת חשמל, בז"ן וחברת מקורות.⁶⁶⁶ יוער, כי בעבר נטען שאחת הסיבות המרכזיות למאמציו של משרד האוצר בקידום רפורמה הוא פוליטי – הקטנת כוחו של ועד העובדים החזק במשק – להבדיל משיקולי יעילות ושיקולים כלכליים הנגזרים מחובותיה של חברת החשמל למדינה.

אנרגיות חלופיות

בחינת הנושא מלמדת, כי עד כה טרם התקבלה כל חקיקה וכן טרם נקבעה כל רגולציה או ננקטו צעדים לעידוד יזמים בתחום האנרגיות החלופיות – לרבות קביעת תעריפים והקמת מפעלים לייצור אנרגיה חלופית, למעט בתחום האנרגיה הסולרית. לכך יש להוסיף, כי עם מציאת מצבורי הגז הטבעי בנמל חיפה, האפשרות שאדם פרטי ירוויח מייצור חשמל נראית סבירה הרבה יותר מבעבר, והופכת דיון זה לרלוונטי ביותר.

על רקע דברים אלו, גוברת הנטייה להצטרף אל מסקנות המחקר של קרן קורת:

”מדינות רבות המפתחות שוק אנרגיה חלופית הוכיחו הלימה בין מדיניותן המוצהרת לבין המדיניות בפועל. הן קבעו יעדים המעידים על נכונות להשקיע בפיתוח השוק, ושואפות להשיגם. בישראל, לעומת זאת, לא ננקטו עד כה צעדים יישומיים כלשהם לגיבוי המדיניות המוצהרת, וייתכן כי היעדים הצנועים שנקבעו (2% מצריכת המשק עד לשנת 2007 ו-5% עד לשנת 2016) מעידים על חוסר נכונות לשנות את המצב הקיים.

משק האנרגיה החלופית בישראל יתפתח רק אם תגובש מדיניות ברורה, המגדירה יעדים משמעותיים ותחומים בזמן, ותופעל רגולציה להסדרת הפעילות במשק. כדי להשיג מטרה זו, יש להסמיך גורם אחראי מטעם הרשויות והמשרדים הנוגעים בדבר לעקוב אחר החלטות הממשלה ולקשר בין הגורמים כדי להוציא לפועל את מדיניות הממשלה. כמו כן יש

⁶⁶⁵ עמירם כהן "חזון הרפורמה בחשמל: 12 מתחרים בלי שליטה על השאלטר" Haaretz (8.6.2003).
www.haaretz.co.il/hasite/pages/ShArtPE.jhtml?itemNo=301186

⁶⁶⁶ שם, שם.

להסדיר בחקיקה את ענף ייצור החשמל ממקורות חלופיים
ולקבוע התנהלות הענף בחוק⁶⁶⁷.

דברים אלה מצטרפים אפוא לתמיהה בדבר גניזתה של [תכנית האב למשק האנרגיה בישראל](#) שנכתבה כאמור עבור משרד התשתיות, ואשר עסקה בסוגיית האנרגיה החלופית כאחד מנדבכי משק האנרגיה בישראל (מסקנותיה בנושא פורטו בהרחבה בגוף המסמך).

פרק עשירי: המלצות

על רקע ההתנהלות הממשלתית הבעייתית בתחום משק החשמל – דרך קבלת החלטות הממשלה, הקמתם של צוותים וועדות ואימוץ מסקנותיהם, מישור חקיקתי לקוי וכלה בדרך פעולה בלתי-סדורה מול חברת החשמל וביחסים בין משרדי הממשלה השונים, נסקור להלן את המלצותינו במישורי הפעולה השונים – שקיפות ותקינות הליכים; מדדים ליישום החלטות ממשלה; עירוב הגורמים הראויים בהליך; הקמתו של גוף מרכז להובלת הרפורמה; עריכת דו"ח מקצועי, מקיף ועדכני ולבסוף, שיתוף הציבור – או חלקו – בתהליכי קבלת ההחלטות.

שקיפות ותקינות של הליכי קבלת ההחלטות

בחינת עבודתן של הועדות הבין-משרדיות והצוותים שהוקמו במרוצת השנים מצביעה על בעיית חוסר שקיפות הליכית וכן ספק בדבר תקינות תהליכי קבלת ההחלטות לאורך של המלצות הועדות. נראה, כי בעיית חוסר השקיפות נובעת מכפל גורמים. מחד גיסא בשל מניעת מידע מצד עובדי חברת החשמל, אשר בוודאי מנע קבלת החלטות מושכלת ומלאה. מאידך גיסא בשל היעדר נגישות למסמכים שהוכנו על-ידי ועדות וצוותים שפעלו בשנים האחרונות מטעמה של הממשלה לבחינתה של הרפורמה. ועדות אלו אינן פועלות, למיטב ידיעתנו, לפי נהלים ברורים, אינן מחויבות בכתובת פרוטוקול או בפרסום הדו"ח לציבור וחשוב מכך – אינן מחויבות, לפחות לא מפורשות, בשיתוף הציבור או חלקו. חוסר השקיפות בעבודתן הורגש ביתר שאת בעת כתיבתו של מסמך זה – בעת שנתקלנו בקשיים רבים בחיפוש ובאיתור מסמכים חיוניים.

בשל המשמעויות הרבות של היעדר שקיפות בהתנהלותן של הועדות ובתהליכי קבלת ההחלטות בנושא הרפורמה במשק החשמל, מוצע לפעול להגברת השקיפות ואיכות עבודתן של הועדות, וכן להגברת שיתוף הציבור בדיונים ובמסקנותיהן והמלצותיהן של הועדות. בכלל זה, יש לפעול לקביעתם של נהלים לעבודתן של ועדות או צוותים בין-משרדיים⁶⁶⁸ וחשוב מכך, לפעול לקידום חובת פרסום של ממצאי הועדות ודוחותיהן וכן של פרוטוקולים הדיונים בועדות, במידה וקיימים. זאת, על-מנת לאפשר את פרישת כלל המידע הרלוונטי לעיני הציבור וכדי לאפשר ביקורת ציבורית ראויה וקבלת החלטות נטולת שיקולים זרים.

⁶⁶⁷ ענבל רובס (עמיתת קורת-מכון מילקן) חסמים רגולטוריים במשק האנרגיה החלופית (יולי 2008).

www.kmifellows.org/hebrew/research/29.doc

⁶⁶⁸ בהקשר זה יש לציין, כי התנועה פועלת בימים אלו במישור זה במסגרת תיק נפרד במטרה להביא לקביעת נהלים מתאימים לעבודתן של ועדות וצוותים בין-משרדיים.

לכך יש להוסיף, כי על רקע הכשלים שאותרו וזוהו בהליכי החקיקה שנעשו בעשור האחרון, נראה, כי מן הראוי להקפיד, מכאן ואילך, על הליכי חקיקה המאפשרים דיון מעמיק בהצעת החוק, ובוודאי שלא במסגרת מתכונת חקיקה מזורזת דוגמת חוק ההסדרים. מעבר לכך, מן הראוי לקבל החלטות במישור החקיקתי בגבולות הזמן הסביר ולהימנע מאישורה של חקיקה ערב פקיעת תוקפם של רישיונות חברת החשמל, כפי שהיה לא פעם בעבר, באופן המחייב את חברת החשמל לפעול בלא רישיון חוקי ותוך הפרה מפורשת של החוק.

לבסוף, בשל הבעייתיות הרבה שבהתנהלות חברת החשמל, לרבות הכוח המצוי בידיה למנוע קבלת החלטות מושכלת בשל מניעת מידע ואף לעכב (גם אם באופן חלקי בלבד) את יישומה הרפורמה, מתחייבת נקיטת צעדים לקידום השקיפות בפעילותה של חברת החשמל, עוד קודם ליישום הרפורמה במשק החשמל כולו בכלל זה, מן הראוי להגביר את שקיפות התנהלותה של החברה (ובכלל זה עובדי החברה) מול משרד האוצר ורשות החברות הממשלתיות, בצורה שתאפשר חישוב מדויק ומתן דין וחשבון אמיתי על התוצאות הצפויות של השינויים המבניים המתוכננים לפני שאלו יתרחשו. בהקשר זה, יש לבחון שימוש בכלים החוקיים המצויים בידיהם של מקבלי ההחלטות והעשויים לאפשר לאכוף על החברה את חובות מסירת המידע שחלות עליה, כפי שפורט בגוף המסמך.

בחינת יישום החלטות ממשלה

כפי שהוזכר קודם לכן, על אף מרכזיותו של נושא משק החשמל בהחלטות הממשלה, נראה, כי קיים קושי רב במעקב אחר יישומן – לרבות לעניין הקמתם של ועדות וצוותים בין-משרדיים – קושי האופייני להחלטות ממשלתיות, והנובע מהיעדרו של מדד לבחינת יישום החלטות אלו. מעבר לכך, וכפי שהוזכר קודם לכן, קיימת חשיבות רבה בקריאתם של פרוטוקולים של דיוני הממשלה וכן עיון בדברי ההסבר להצעות החלטות הממשלה על-מנת ללמוד על תקינות הליכי קבלת ההחלטות וכדי לאפשר ביקורת ציבורית ראויה.

יחד עם זאת, פרוטוקולים של דיוני החלטות ממשלה אינם נגישים לציבור הרחב – בין באינטרנט ובין בדרך של פנייה ישירה לקבלתם, ואילו דברי ההסבר להצעות החלטות אומנם אינם נגישים באמצעות האינטרנט, אך ניתן לקבלם בכפוף לפנייה פרטית למחלקת פניות הציבור במשרד ראש הממשלה. הבעייתיות בהקשר זה הינה, כי קבלתם של דברי ההסבר כרוכה בתשלום אגרת טיפול לפי חוק חופש המידע. כך גם לגבי החלטות ממשלה שהתקבלו לפני שנת 2004.

לאור זאת, מוצע לפעול לקידום השקיפות והנגישות של מידע החיוני להבנת הרקע לקבלתן של החלטות ממשלה⁶⁶⁹ ובכלל זה לפעול לפרסום דברי ההסבר להצעות החלטות הממשלה באתר האינטרנט של משרד ראש הממשלה. בנוסף, מוצע לבחון את דרכי ההתמודדות האפשריות עם היעדרם של מדדים לבחינת יישום החלטות הממשלה, שכן לעניין זה – נכון להיום – חסומה הדרך לקבלת מידע בנושא גורלן של ההחלטות.

⁶⁶⁹ מן הראוי לציין, כי התנועה פועלת בימים אלו לשם הגברת השקיפות במערך החלטות הממשלה מול מחלקת ייעוץ וחקיקה במשרד המשפטים במסגרת תיק נפרד.

הקמת גוף מרכז וג'בוש מדיניות ברורה לצורך ביצוע מתוכנן ומוסכם

על רקע ריבוי הגורמים המעורבים והימשכותה של הרפורמה על-פני למעלה מעשור, מוצע לבחון הקמתו של גוף מרכז לשם הובלת השינוי הרצוי, בידיו יופקד הכוח לבצע את תהליך השינוי בדרך הראויה וההולמת. על-מנת לשרת את תכלית הקמתו, מן הראוי כי יהיה זה גוף מקצועי חף מאינטרסים פוליטיים וניגודי עניינים ובעל ייצוג מתאים של הגורמים הרלוונטיים. חשיבותו של גוף מעין זה מתעצמת נוכח השלכותיה של הרפורמה ומשמעותה הציבורית על העתיד וכן נוכח הצורך להתגבר על ריבוי השחקנים ומאבקי הכוחות ביניהם. דומה, כי היעדרו של גוף אחד אשר יכול היה לשמש כציר וחוט שדרה לתהליך כולו, עשוי היה למנוע את התוצאה הנוכחית – עשרות החלטות, ועדות, צוותים ותיקוני חוק, ללא כל הישגים בשטח וללא יד מכוונת.

חשוב להדגיש, כי תנאי הכרחי לביצועה של הרפורמה שעמד לנגד עיניה של חברת הייעוץ KPMG היה הבהרת תכלית הרפורמה במשק החשמל ויצירת מנגנוני ממשל וקבלת החלטות, משאבים ותקציב ליישום מוצלח. כך לגישת החברה, במידה שהממשלה לא תעמוד בתנאי זה, אין זה מומלץ להמשיך עם הרפורמה.⁶⁷⁰ לפיכך, מומלץ עוד על ג'בוש מדיניות ברורה והגדרת יעדים לפי לוחות זמנים ריאליים להשגתם בהתבסס על נתונים אחידים ומוסכמים.

עריכת דו"ח מקצועי, מקיף ועדכני

כאמור, אחת הטענות המרכזיות והקשות ביותר שהועלתה כנגד הרפורמה כפי שגובשה במשק החשמל הייתה היעדר ניתוח עלות-תועלת לרפורמה והימנעות מבחינת חלופות למבנה משק חשמל. כך עולה גם ממחקר של הכנסת:

"נראה כי הרפורמה אושרה ללא שנחנו חלופות שמרניות יותר והרפתקניות פחות. לא נבחנו עלויות ושיעורי התייקרות. לפיכך אין מנוס מלבחון מחדש את כדאיות הרפורמה והכנסת שינויים מהותיים בדרך ביצועה, בכפוף לתוצאות ועדת בדיקה בלתי תלויה אשר תבחן חלופות ועלויות על סמך נתונים בין לאומיים וחוות-דעת מומחים למשק החשמל".⁶⁷¹

על רקע הטענות בדבר חסרונם של ניתוחים כמותיים של משק החשמל הישראלי המלמדים על הצלחתה המשווערת של התחרות, התעלמות מהתוצאה הבלתי-נמנעת של עליית תעריפי החשמל כתוצאה מהרפורמה – לפחות בתחילת הדרך, וכן טענות בדבר בחינה חלקית ולא שלמה של הניסיון הבינלאומי, מוצע לקדם עריכתה של בדיקה מקצועית, מקיפה ועדכנית – נוכח הזמן הרב שחלף מאז תחילת דרכה של הרפורמה ואף מאז הגשתו של הדו"ח המקצועי האחרון בנושא לידי

⁶⁷⁰ דו"ח KPMG, לעיל ה"ש 34, בעמ' 7.

⁶⁷¹ בחינת הרפורמה במשק החשמל בישראל – נייר עמדה, לעיל ה"ש 37, בעמ' 6.

הממשלה⁶⁷² – של כדאיות הרפורמה והשלכותיה העתידיות וזאת בהסתמך על בחינה רצינית ומאוזנת של הניסיון הבינלאומי וכן תוך הסתמכות על דעותיהם של מומחים למשק החשמל.⁶⁷³

לבסוף, חשוב להדגיש, כי קיים ספק אם הכשל שנפל בעבר בהליך איסוף ושקילת התשתית העובדתית מצדיק כשלעצמו נקיטה במהלך כנגד הרפורמה כולה. זאת שכן פגם זה אינו בהכרח יורד לשורשו של ההליך. חשוב מכך, במידה שיתברר, כי תוצאת ההליך, במנותק מתקינות ההליך עצמו והפגמים שנפלו בו, תיראה סבירה, יטה בית-המשפט שלא להתערב בהחלטה.⁶⁷⁴ דברים אלו מקבלים משנה חשיבות, בייחוד לאור העובדה שהועדות השונות גובו בהחלטות של יועצים בינלאומיים חיצוניים ולכאורה אובייקטיביים.⁶⁷⁵ לכך מצטרפת העובדה שמאז תחילת שנות האלפיים מבוססות החלטות הממשלה על בחינה מלאה – אם כי בהיעדר תשתית עובדתית מלאה (בשל מניעת מידע מצד מתנגדי הרפורמה) של החלופות הקיימות.

שיתוף הציבור (או חלקו) בתהליכי קבלת החלטות

התייעצות רשויות מנהליות עם הציבור – המכונה גם בשם שיתוף הציבור – משתרעת על כל הסוגים של הפעילות המנהלית, לרבות החקיקה המנהלית.⁶⁷⁶ ניתן להבחין בין שלושה אינטרסים אותם מגשימה ההתייעצות בכלל והתייעצות עם הציבור בפרט, כפי שמפרט כבוד השופט (בדימוס) אהרון ברק בפרשת פורום היוצרים הדוקומנטריים נ' נשיא המדינה – אלו הם אינטרס מקבל העצה, אינטרס נותן העצה ואינטרס הציבור בכללותו.⁶⁷⁷

אינטרסים אלה, כלשונו של ברק, "הם היוצרים את תוכה ואת תוכנה של ההתייעצות, והם הקובעים את גבולותיה" – אינטרס מקבל העצה, הוא הרחבת דעתו וגילוי חלופות שאפשר כי לא עלו כלל על דעתו; אינטרס נותן העצה, הוא הפניית בעל הסמכות להשלכות שתהיינה להחלטתו, וחשוב מכך, תרומה לקבלתה של החלטה מאוזנת, מידתית וראויה ככל שניתן בנסיבותיו של כל עניין ועניין; ואינטרס הציבור בכללותו, הוא הגברת השקיפות של מעשי השלטון והעמדת מעשיהם של בעלי השררה לביקורתו של הציבור ולפיקוחו.⁶⁷⁸

ההלכה הפסוקה הינה, כי דרך ההיוועצות עשויה להיות שונה מעניין לעניין, אך לא כך לעניין משמעותה ומהותה של ההיוועצות:

"העיקרון – עקרון-הבריה – הוא זה, שמשמעה של התייעצות הוא כפשוטה; לא יותר אך גם לא פחות: התייעצות חייבת שתהא התייעצות-של-אמת, התייעצות של אדם המבקש באמת-ובתמים לשמוע לעצתו של הזולת כדי שידע מה דרך

⁶⁷² דו"ח KPMG, לעיל הי"ש 34.

⁶⁷³ שם, שם.

⁶⁷⁴ בג"צ 297/82 עזרא ברגר נ' שר הפנים פ"ד לז(3) 29, פסק-דינו של כבוד השופט ברק.

⁶⁷⁵ כך לדוגמא דו"ח מראני אשר נעזר בחברת ייעוץ בינלאומית חיצונית (Deloitte&Touche).

⁶⁷⁶ י' זמיר הסמכות המנהלית כרך א 833 (תשנ"ו-1996).

⁶⁷⁷ בג"צ 5933/98 פורום היוצרים הדוקומנטריים נ' נשיא המדינה, פ"ד נד(3) 496, בעמ' 511-512, סעיף 17 לפסק-דינו של השופט

א' ברק (להלן – פרשת פורום היוצרים הדוקומנטריים).

⁶⁷⁸ שם, שם.

ילך בה; ההתייעצות חייבת שתהא התייעצות ממשית, התייעצות בלב פתוח ובנפש חפצה, התייעצות ברצון טוב ובנפש קולטת; **במילה אחת: התייעצות, פשוטה כמשמעה, חייבת שתהא התייעצות בתום-לב**" (ההדגשה אינה במקור).⁶⁷⁹

נוכח עמדת הפסיקה בנושא, לא נותר אלא לשוב ולהדגיש את חשיבות העיקרון בדבר שיתוף הציבור – בין אם למקבל העצה, לנותן העצה או לציבור בכללותו – ובפרט נוכח הטענות שעלו כנגד התנהלותן של הממשלות בנושא: בחינת חלופות, היעדר שקיפות ציבורית והיעדר תשתית עובדתית מספקת לצורך קבלתן של החלטות בעלות השלכות ציבוריות כבדות משקל. כן חשוב לזכור, כי על ההיוועצות לקיים את עיקרון המפתח שנקבע בפסיקה על-מנת להשיג את תכליותיה – התייעצות-של-אמת, התייעצות אמיתית בלב פתוח ובנפש חפצה.

על רקע דברים אלו, ומבלי להביע עמדה בשאלה אילו גורמים מן הראוי לשתף בהליך ובאיזה אופן, מוצע לבחון את הסדרת מנגנון ההיוועצות עם הציבור – הוא עקרון שיתוף הציבור – בהיקף הראוי והמתאים בהינתן אופיו המיוחד של הנושא. בכלל זה, מן הראוי להסדיר את הנושא תוך התחשבות במהות ההשלכות הצפויות של הרפורמה על הציבור, ובמיוחד עלייתם הצפויה של תעריפי החשמל. מעבר לכך, מן הראוי להגדיר מסגרת זמן לבחינת הצלחתה או כישלונה של הרפורמה המבנית באופן שיאפשר ביקורת ציבורית ראויה.

לסיים, דומה, כי יישומן של המלצות אלו יש בו כדי לחזק את שיתוף הפעולה מצד הגורמים המעורבים בהליך, להקטין את הסיכויים לנקיטת צעדים למניעת יישום הרפורמה ולהבטיח את הצלחתה, ולבסוף, להגביר את איכות תהליכי קבלת ההחלטות ובוודאי שאת איכות ההחלטות עצמן, שיהיו ראויות יותר ונכונות יותר, וכך גם ייתפסו בעיני הציבור בכללותו.

עירוב הגורמים הראויים בהליך

לאורך העשור האחרון, התקבלו כאמור עשרות החלטות בנוגע למבנה משק החשמל העתידי, וזאת מבלי לאפשר שיתוף פעולה אמיתי עם חברת החשמל וועד העובדים שלה. מבלי לנקוט עמדה באשר לשאלה אם ראוי היה, אם לאו שלא לשתף את חברת החשמל בתהליכי קבלת ההחלטות, ועל רקע התנהלותן של הממשלות במרוצת השנים, מוצע לקיים דיון רציני ומעמיק אשר בסופו תתגבש מסגרת להסדרת הגורמים שראוי שילוו תהליך מורכב זה ויהיו שותפים לו. בהקשר זה מתעוררת ביתר שאת השאלה, מהי מידת המעורבות הראויה שיש ליתן לכל גורם בתהליכי קבלת ההחלטות בנושא משק החשמל. כך, לדוגמא, עלתה בעבר הטענה, כי על אף שברור, כי הידע המקצועי מצוי בידי משרד התשתיות הלאומיות, מי שמוביל הלכה למעשה את התהליך במשק החשמל הוא משרד האוצר, שלכאורה אינו בעל הידע המתאים לכך.

⁶⁷⁹ שם, בעמ' 611, סעיף 28 לפסק-דינו של השופט מ' חשין.

יש מקום לציין בהקשר זה, כי אי-שיתופו של ועד עובדי חברת החשמל בתהליכי קבלת ההחלטות בנוגע לרפורמה מובן מאליו לאור אחת מטרותיה המוצהרות של הרפורמה – היא החלשת ועד העובדים.⁶⁸⁰ אך, יחד עם זאת, על רקע התנגדותו של ועד עובדי חברת החשמל לרפורמה, ועל אחת כמה וכמה בשל טענותיו בדבר נקיטת פעולות חד-צדדיות מצד הממשלה – אשר הובילו לנקיטת עיצומים, היחלשות יכולת אספקת החשמל ובמובן מסוים לעיכוב ביישום הרפורמה – מתעוררת באופן בלתי-נמנע השאלה האם תוצאות אלו על השלכותיהן הכלכליות היו נחשכות לו היה ועד עובדי החברה שותף להליך מראשיתו.

לבסוף יש להוסיף, כי בחינת נושא האנרגיות החלופיות מובילה למסקנה, כי יש לבחון את האפשרות להטיל על המשרד להגנת הסביבה את האחריות והסמכות לאכוף את גיוון האנרגיה על רשות החשמל, משרד התשתיות וחברת החשמל, וזאת במטרה לצמצם עד כמה שניתן את החשש לחדירתם של שיקולים זרים להחלטות מקבלי ההחלטות ובוודאי כדי להבטיח הגנה מרבית לאינטרס המובהק בדבר הגנה על הסביבה.

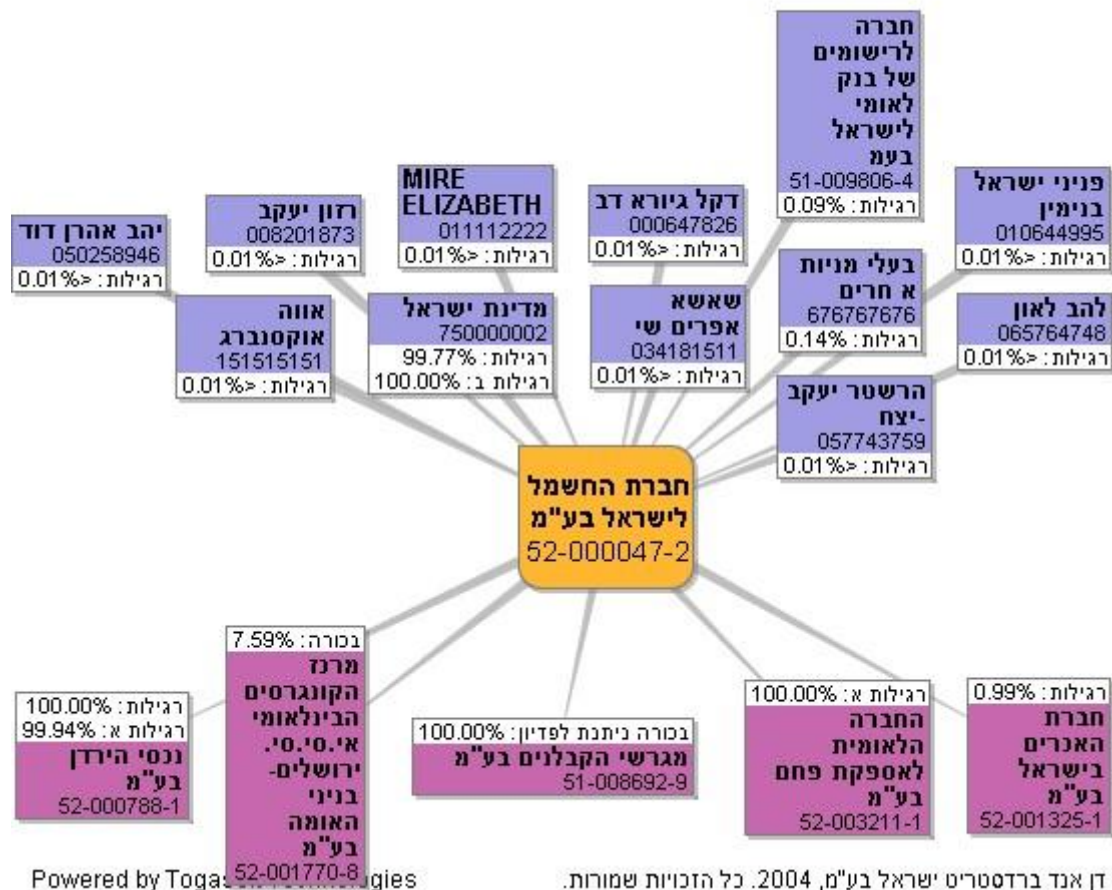
---

⁶⁸⁰ *Reforming Israel's Electricity Sector*, לעיל הי"ש 229, בעמ' 349.

נספחים

נספח 1: עץ בעלויות – חברת החשמל לישראל בע"מ

רמה 1, פילטר: 0%

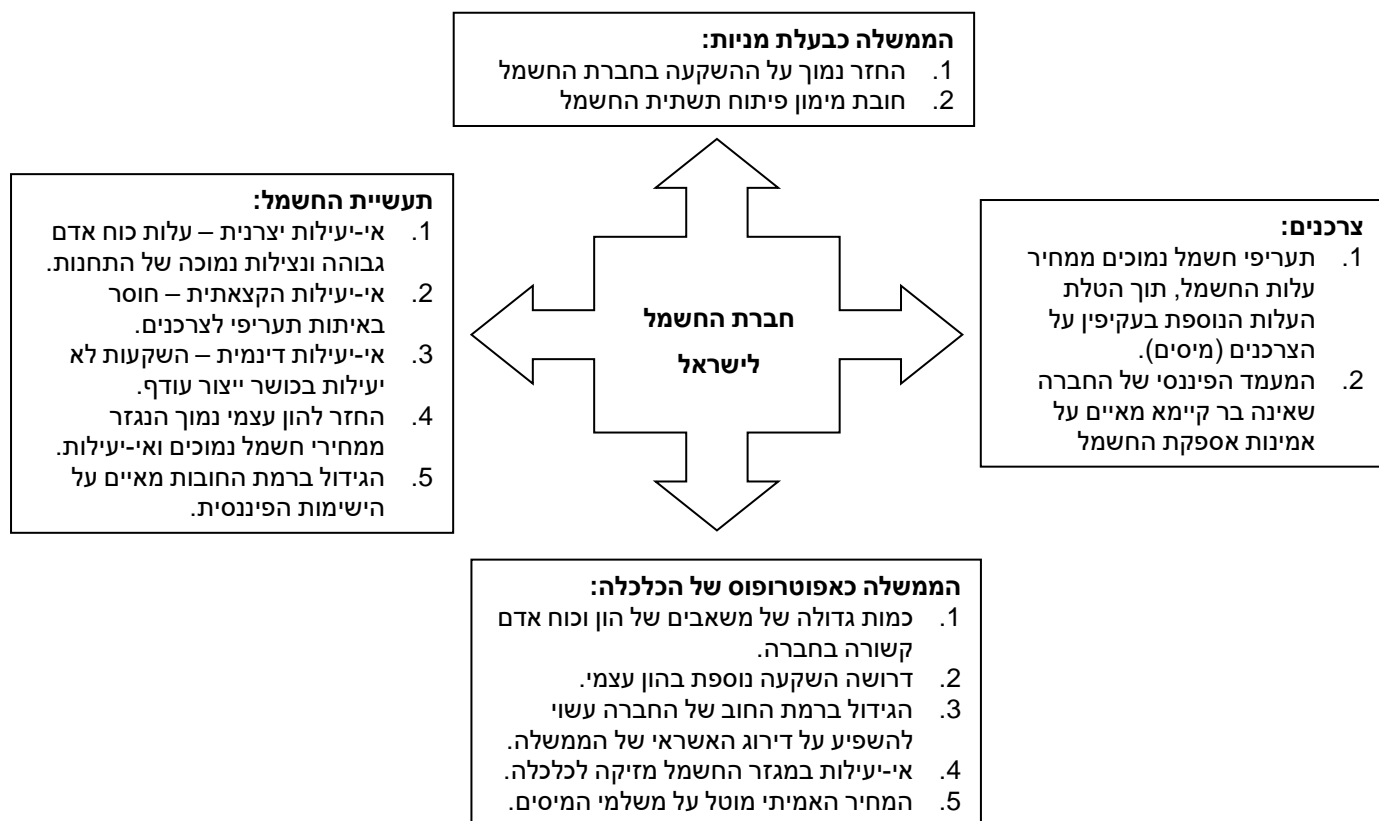
דן אנד ברדסטריט ישראל בע"מ, 2004. כל הזכויות שמורות.

מתוך אתר דן אנד ברדסטריט www.dbisrael.co.il

[חזרה למסמך](#)

נספח 2: סיכום בעיות המפתח במשק החשמל הישראלי

(מתוך דו"ח KPMG, בעמ' 10).

[חזרה למסמך](#)

נספח 3: החלטות ממשלה בנושא משק החשמל

מס"ד	מס.	תאריך	נושא ההחלטה	פירוט ההחלטה
1	3880	28.08.1994	מבנה משק החשמל	בהחלטה זו הוטל על שר האנרגיה והתשתיות ושר באוצר להגיש לממשלה הצעה למבנה יעד חדש למשק החשמל, אשר תתייחס לשינויים מבניים בשאיפה להתייעלות והכנסת דפוסי תחרות למשק זה. בנוסף, הוטלה על השרים הנ"ל להגיש הצעת חוק שתסדיר את המבנה המוצע, את הפעילות בענף והפיקוח על החוק. החוק יחליף זיכיון חברת החשמל ממועד פקיעתו ב-1996. ההסדרה תהיה באמצעות מערך רישיונות.
2	5484	28.05.1995	מבנה משק החשמל- המשך דיון	א. הוחלט שתובא לאישור הממשלה בהקדם הצעת החוק אשר תעגן מעמד משפטי לרשות לשירותים ציבוריים- חשמל. בהחלטה נקבעו ההיבטים אשר יסדיר החוק כגון: אספקת חשמל, השרים המופקדים על ביצועו ועל הסמכויות השונות. התייחסות לחובות הרשות כמו שוויון, הסדרת זכויות קנייניות/מקרקעין, סמכויות מקבל הרישיון ועוד. החוק יסדיר מדיניות מחירים במשק. בהחלטה הוגדרו הרשות, אופן פעולתה, סמכויותיה כגון: קביעת תעריפים, אמות מידה ומתודולוגיה, מנגנון דיווח פיננסי, טיב ואיכות השירות, מתן ייעוץ לשר ע"פ דרישתו ואישור אמות בדבר זכויות צרכני החשמל. ב. הוחלט גם שחלק ממדיניות הממשלה (לא החוק) תהיה פתיחת הענף ליצרני חשמל פרטיים. ג. הוחלט להטיל על השרים המופקדים על ביצוע החוק לפעול לביצוע שינוי ארגוני במבנה החברה. הוחלט על מינוי ועדת היגוי בינמשרדית.
3	2472	13.08.1997	משק החשמל	א. הוחלט לאמץ עקרונות מדיניות בתחום הייצור אשר מעודדים יצרנים פרטיים כגון הגדלת מכסה מ- 10% ל- 20% מהייצור, במידת הצורך, פיתוח מקטעי ייצור ע"י אותם יצרנים. וכן הם יורשו למכור חשמל ישירות לצרכנים סופיים תוך שימוש בשירותי ההולכה ברשתות הולכת החשמל הקיימות. ב. הוסדרה הפרוצדורה בעניין המכרזים ליצרנים פרטיים. ג. הוחלט לאמץ מדיניות השוללת סיוע או תמיכה להשקעות הון במכלול הטכנולוגיות לייצור חשמל הקיימות.
4	4154	12.08.1998	משק החשמל – מכרזים ליצרנים פרטיים	החלטה משלימה להחלטה מס 2472 בנושא יצרנים פרטיים. א. הוחלט כי תחנת הכוח המיועדת להיבנות (רמת חובב, אשר תפעל בטכנולוגיה המבוססת על שריפת גז טבעי) תיבנה בידי יצרן פרטי. ב. בעת הקמת תחנות כוח נוספות, ע"פ השינוי המוצע למשק, תינתן עדיפות ליצרנים פרטיים. ג. התאמת התוכנית האמורה במידה ויתברר שיצרנים פרטיים מחוץ לגבולות המדינה יוכלו לספק חשמל בגבולות המדינה.
5	4155	12.08.1998	מדיניות ממשלתית בתחום הייצור במשק החשמל	א. החלטה בהמשך להחלטה הקודמת בדבר יצרנים פרטיים. קובעת כי אם יתברר שאין אפשרות ייבוא חשמל מחול יוענקו רישיונות ליצרנים פרטיים אף שימכרו חשמל לגורמים שאינם בעלי רישיון ספק שירות חיונית ללא מכרז ובתנאים שיקבע שר התשתיות. ב. הנחיה למשרד התשתיות לפעול לאכיפת האיסור, בהתאם לחוק, על הקמת מתקני ייצור חשמל בחצרות צרכנים והקמתם בטכנולוגיה של קוגנרציה ע"י בעל רישיון ספק שירות חיוני. ג. הוטל על השרים לעודד שילוב יצרנים פרטיים במשק החשמל בכלל.
6	4156	12.08.1998	מקטע החלוקה במשק החשמל	הוחלט לאפשר מכירת חשמל בצובר לקניונים ולבניי משרדים תוך ביצוע התאמות המתחייבות בחוק, בתקנות או בכללים.
7	123	22.08.1999	שילוב יצרנים פרטיים במשק החשמל	נקבעה מדיניות ממשלתית לעניין שילוב יצרנים פרטיים במשק החשמל ומתן רישיונות לייצור חשמל בהתאם לחוק, ההחלטה קובעת אמות מידה וקריטריונים ברורים בעניין. ההחלטה בעלת אופי אופרטיבי ומטילה על שר התשתיות הלאומיות, בהתייעצות עם הרשות לשירותים ציבוריים חשמל, להתקין כללים ולקיים מכרזים לשילוב היצרנים הפרטיים.
8	124	22.08.1999	שילוב המגזר העסקי במקטע החלוקה במשק החשמל	קביעת מדיניות ממשלתית לפי חוק משק החשמל, כך שיתאפשר לגורמים נוספים במשק לעסוק בחלוקה ו/או בסחר של חשמל. וכן, הנחיה לשר התשתיות הלאומיות לפעול להסדרת הנושא בהתאם לחוק.

9	125	22.08.1999	משק החשמל מבנה ענפי תומך תחרות	החלטה מהותית בנושא המעבר למבנה תחרותי, הוחלט: 1. לפעול ליישום השינוי המבני במשק החשמל במטרה, ליצור תנאים להתפתחותה של תחרות לטובת כלל הצרכנים כמקובל במרבית המדינות המפותחות בעולם. 2. הקמת צוות בינמשרדי אשר יגבש הצעה מפורטת של הצעדים הנדרשים לביצוע החלטה מס' 1.
10	2184	16.08.2000	המדיניות הכלכלית לשנת 2001 – שירותי חשמל – עתודות קרקע ליצרנים פרטיים	שר התשתיות הלאומיות ושר הפנים יאתרו, עתודות קרקע להקמת ששה מתקני ייצור חשמל פרטיים בהיקף של 400 מגוואט כל אחד, על מנת לאפשר מכרז ליצורן פרטי בכל שנה (2001-2006).
11	2185	16.08.2000	המדיניות הכלכלית לשנת 2001 – שילוב יצרני חשמל פרטיים	א. שר התשתיות הלאומיות יפעל להוצאת מכרז אחד לפחות מטעם הממשלה ליצרני חשמל פרטיים, בהיקף של 400 מגוואט, נוסף על המכרז ברמת חובב ובאלון תבור. ב. שר התשתיות הלאומיות יעניק רישיונות ייצור פרטיים למתקני כוח וחום (קוגנרציה). כך שיצרן פרטי המקים מתקן לייצור חשמל יוכל למכור לחברת החשמל וללקוחות אחרים עד 40% מסך כל ייצור האנרגיה במתקנו.
12	641	02.09.2001	היערכות לביקוש הנובר לחשמל	1. להטיל על שר התשתיות הלאומיות, שר הפנים והשר לאיכות הסביבה, לעשות את המוטל עליהם על-מנת לסיים הליכי רישוי תכנוני מזורז להפקת אנרגיות באמצעים חלופיים. 2. להטיל על שר התשתיות הלאומיות, שר הפנים והשר לאיכות הסביבה לאתר עתודות קרקע נוספות להקמת מתקני ייצור חשמל (טורבינות גז) ולפעול להשלים את הליכי הרישוי של קרקעות אלו. 3. מוטל על שר התשתיות הלאומיות להגדיל את מכסת רישיונות הייצור הפרטיים למתקני כוח וחום (קוגנרציה).
13	1640 { חכ/30 }	21.03.2002	מדיניות ייצור חשמל בקוגנרציה	א. לעודד הקמתם והפעלתם של מתקני שילוב כוח וחום לייצור חשמל על ידי יצרני חשמל פרטיים. ב. נקבעו קריטריונים לשם הגדרת מתקן כמתקן קוגנרציה. ג. בהחלטה נקבעו כללים פרטיים לגבי דרך ההולכה והעסקאות עם יצרני הקוגנרציה.
14	חכ/44	04.11.2002	מדיניות ייצור חשמל – אנרגיות מתחדשות	א. הוחלט לעודד הקמתם והפעלתם של מתקני חשמל ותחנות כוח לייצור באמצעות אנרגיות מתחדשות לייצור חשמל על ידי יצרני חשמל פרטיים וחברת החשמל. ב. הוגדר מהו מתקן אנרגיה מתחדשת. ג. הוחלט כי משנת 2007 יופק חשמל בכמות של לפחות 2% מהחשמל המסופק לצרכנים על ידי מתקני אנרגיה מתחדשת, האחוז לעיל יעלה בקצב של אחוז אחד בכל שלש שנים.
15	חכ/43	04.11.2002	מדיניות ייצור חשמל על-ידי יצרני חשמל פרטיים	א. הוחלט לאור הודעת שר התשתיות הלאומיות, כי אין אפשרות ליישם יבוא חשמל מחו"ל בזמן סביר, בהתאם לסעיף 1א להחלטות הממשלה מס' 2472 יופעלו ההוראות שהותנו בתוצאה זו בהחלטות הני"ל. ב. אם תעלה אפשרות מעשית לייבא חשמל מחו"ל יקבע שר התשתיות הלאומיות את הדרכים והתנאים למתן הרישיונות בהתאם לתוכנית הפיתוח ולמבנה משק החשמל באותה עת.
16	104	25.03.2003	רפורמה במשק החשמל	החלטה מרכזית באשר לכניסה לתוקפה של הרפורמה במשק החשמל. ההחלטה כוללת: א. הגדרות מקסימום לאחזקות בחברות חשמל וכן הפרדה בין הענפים השונים (ייצור, הולכה וחלוקה). ב. החלטה כי יקבעו מנגנונים ליישום ההחלטה. ג. יתוקן חוק משק החשמל כך שיכלול איחוד הפעילויות של מינהל החשמל והרשות לשירותים ציבוריים- חשמל. ד. הנחיות שונות לרשות החברות הממשלתיות לפעול לתיאגוד חברת החשמל. ה. לפעול לקביעת כללים לעידוד כניסתם של יצרני חשמל פרטיים וחברות חלוקה נוספות למשק החשמל.
17	1285	04.01.2004	מבחני קבלה למערכת גז טבעי באשדוד	התייחסות שולית לחברת החשמל בחובת הסכמים איתה בנושא ההולכה לשם עמידה במבחני קבלה.

18	1771 { 69כח }	01.04.2004	אישור הסכם בעניין מימון, הקמה והפעלה של מערכת הולכת גז טבעי	אישור הסכם בעניין מימון, הקמה והפעלה של מערכת הולכת גז טבעי- בהמשך להחלטה לאשר את ההסכם בין המדינה, חברת הגז הטבעי לישראל בע"מ וחברת החשמל לישראל בע"מ.
19	1470	05.02.2004	אישור הלוואה לחברת החשמל	אישור בהתאם לסעיף 11(א)(א9) לחוק החברות הממשלתיות, החלטת חברת החשמל לישראל בע"מ ליטול הלוואה מ-BANK- DEUTSCHE (דויטשה בנק) בסכום כולל של 315 מליון אירו.
20	1823	25.04.2004	מינוי נציג מקרב הציבור לרשות לשירותים ציבוריים- חשמל	בהתאם לסעיפים 22(א) ו-22(ג) לחוק משק החשמל, מינוי הגב' אלינה פרנקל-רון כנציגה מקרב הציבור ברשות לשירותים ציבוריים – חשמל.
21	2429	15.08.2004	יישום השינוי המבני במשק החשמל	הוחלט לעשות את כל הפעולות הנדרשות ליישום השינוי המבני במשק החשמל, בהתאם לחוק משק החשמל 1996 והחלטת הממשלה מס. 104 ממרץ 2003. לעשות את כל הפעולות הנדרשות ליישום השינוי המבני במשק החשמל: א. להטיל על הועדה ליישום חוק משק החשמל אשר מונתה על-ידי שר האוצר ושר התשתיות הלאומיות, להגיש לשרים המלצות בדבר הסוגיות והצעדים הנוגעים ליישום של חוק משק החשמל במקטעי שרשרת החשמל השונים. ב. להטיל על השרים ועל מנהל רשות החברות הממשלתיות לפעול בהתאם לסמכותם על-פי כל דין לביצוע המלצות הועדה, ובכלל זה להעלות את יישום המלצות הועדה על סדר יומו של דירקטוריון חברת החשמל. בנוסף, להטיל על מנהל רשות החברות הממשלתיות להעלות על סדר יומו של דירקטוריון חברת החשמל, באופן מיידי, את תאגודן של יחידות ייצור חדשות בחברת החשמל במסגרת של חברות בת-נפרדות, בהתאם לסעיף 6(ז) לחוק ובכפוף לחוות הדעת של היועץ המשפטי לממשלה. ג. עד לתאריך 30 במרץ 2005 לא תפעל חברת החשמל ליישום השינוי המבני בהתאם להמלצות הועדה כאמור לעיל ובהתאם להוראות החוק, להטיל על שר האוצר, שר התשתיות הלאומיות ומנהל רשות החברות הממשלתיות, לפי העניין, לפעול מכוח סמכויותיהם לפי כל דין להבטחת יישום המלצות הועדה כאמור לעיל, לרבות הגשת הצעה להחלטה לוועדת השרים לענייני הפרטה. ד. בהתאם להמלצות הועדה ליישום שינויים מבניים במשק החשמל, להטיל על שר התשתיות הלאומיות לפרסם עד ליום 31 באוקטובר 2004 כללים לכניסת ייצור פרטי למשק החשמל, בהתאם לסמכותו בחוק.
22	2438	15.08.2004	צמצום הרגולציה במשק החשמל	לתקן את חוק משק החשמל, באופן שבו סמכויות הרגולציה במשק החשמל תוכזנה ברשות לשירותים ציבוריים - חשמל. התיקון: א. הסמכות לקבוע מדיניות במשק החשמל תהיה נתונה בידי שר התשתיות הלאומיות מבלי לגרוע מסמכויות הרשות כמאור לעיל. ב. לקבוע בחקיקה מערכת שתסדיר את היחסים בין השר לבין הרשות שתבטיח את הוצאת מדיניות השר אל הפועל, ואת היכולת לאכוף אותה. ג. קביעה כי רישיונות במשק החשמל יינתנו על ידי הרשות בהתאם למדיניות השר, ויכנסו לתוקפם רק לאחר חתימת השר. ד. הצעת החקיקה תתואם בין משרד האוצר לבין משרד התשתיות הלאומיות.
23	2885	12.12.2004	פטור ממכרו למשרת מנהל מינהל החשמל	הוחלט לפטור מחובת מכרו פומבי את משרת מנהל החשמל לפי חוק החשמל, בהתאם לסעיף 21 לחוק שירות המדינה(מינויים), בתנאי שיקויים הליך מיוחד של ועדה לאיתור מועמדים שעקרונות פעולותיה נקבעו בהחלטות הממשלה הקודמות בנושא (בהחלטה מפורט הרכב הועדה).
24	4022	31.07.2005	הסכם לרכישת גז טבעי בין חברת החשמל לישראל בע"מ לבין החברה המצרית	אישור לפי סעיף 11(א)(א9) לחוק החברות הממשלתיות את החלטת דירקטוריון חברת החשמל (מיום 21.7.2005) המאשרת את ההסכם לרכישת גז טבעי מחברת EMG - GAS MEDITERRANEAN EASTERN, ממצרים, ככל הנדרש, באשר לאפשרות של השפעת ההסכם על שינויים מבניים בחברת החשמל, מכוח חוק משק החשמל.

מבנה משק החשמל ומבנה חברת החשמל לישראל בע"מ (להלן - חברת החשמל) ישונו כמתואר להלן, וככל שיידרש ישונה חוק משק החשמל. (מומלץ לעיין בהחלטה עצמה) עיקריה בתמציות רבה: 1. חברת החשמל תהפוך לחברת אחזקות. 2. כל תחום יאוגד בנפרד. 3. המדינה תחזיק ב 51% בהמשך, ואף ניתן שתחזיק בפחות מניות לפי הנסיבות. 4. העובדים יהיו זכאים לתגמול בהתאם לנהוג בהפרטה לפי חוק החברות הממשלתיות 5. מקטע הייצור יצא בהדרגתיות מפיקוח תעריפים. 6. המופקדים על ביצוע הרפורמה, שר התשתיות ושר האוצר. יתקיים תהליך הידברות אודות השינוי המבני המוצע.	שינוי מבני בחברת החשמל	12.09.2006	463	25
בהתאם לסעיף 23 לחוק שירות המדינה(מינויים) לאשר את הארכת מינויו בפועל של אמנון שפירה לתפקיד יושב-ראש הרשות לשירותים ציבוריים - חשמל, לתקופה נוספת של שלושה חודשים, או עד לבחירת יושב-ראש חדש, שתיעשה עם סיום הליך הבחירה של ועדת האיתור, לפי המוקדם.	הארכת מינוי בפועל לתפקיד יושב-ראש הרשות	10.12.2006	841	26
1. הוחלט לאשר את עקרונות טיוטת חוק משק החשמל (תיקון מסק 5), כדי לאפשר את ביצוע השינויים המבניים במשק החשמל – דהיינו לאפשר לחברת החשמל להמשיך ולפעול תקופה נוספת בהתאם לרישיונות בהם היא מחזיקה נכון לאותו יום. 2. הוחלט להסמיך את ועדת השרים לענייני חקיקה ואכיפת חוק לאשר את נוסחה של ההצעה ולהוסיף התייחסות לעניין רישיונות ייצור – באופן שיבטיח שלא תיפגע תחרות במשק החשמל, לרבות עם יצרנים פרטיים. 3. הוחלט לפנות לוועדת הכנסת ולבקש להקדים את הדיון בהצעת החוק ולהתיר את הקריאה השנייה על הצעת החוק ביום הנחתה על שולחן הכנסת. 4. כל שינוי מהותי במהלך הליך החקיקה בכנסת לעניין עיתוי ביצוע השינוי ואופיו יהא טעון את אישור ועדת השרים לענייני חקיקה ואכיפת החוק. 5. בהמשך להחלטת ממשלה מס. 463 להמשיך ולפעול לעניין שמירה על זכויות העובדים בהתאם לכללים המקובלים במשפט העבודה.	טיוטת חוק משק החשמל (תיקון מס' 5), התשס"ז-2007 – הסמכת ועדת שרים לענייני חקיקה ואכיפת חוק	18.2.2007	1210	27
לפי סעיף 22 לחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, למנות את חגית בן-חמו, מרכזת כלכלית בכירה במינהל החשמל במשרד התשתיות הלאומיות, לחברה ברשות לשירותים ציבוריים - חשמל, כנציגת שר התשתיות הלאומיות מקרב עובדי משרדו.	מינוי חברה לרשות	01.03.2007	1268	28
ינהל מו"מ אשר יעמדו בראשו שני שרים. יתקיים מידי שבוע דיון במהלכו יתקבלו דיווחים שוטפים. ההחלטות העקרוניות הדורשות החלטת שרים, יתקבלו בידי שני השרים יחדיו.	ינהל משא ומתן בעניין השלכות השינוי על זכויות העובדים בחברת החשמל	28.03.2007	1482	29
בהתאם לסעיף 22(ב) לחוק משק החשמל, על-פי הצעת שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר, למנות את אמנון שפירה ליושב-ראש הרשות לשירותים ציבוריים - חשמל, החל מיום 22.4.2007	מינוי יושב-ראש הרשות לשירותים ציבוריים - חשמל	22.04.2007	1589	30
בהמשך להמלצות צוות יישום השינוי המבני במשק החשמל, כפי שהן באות לידי ביטוי במסמך שאומץ על ידי שר האוצר ושר התשתיות הלאומיות, "משק החשמל של מדינת ישראל - מסמך מדיניות (שינויים מבניים)", לעניין ייצור חשמל פרטי, מיום 15 בפברואר 2007 בנושא ייצור חשמל פרטי ולהחלטת הממשלה בנושא. רשות החשמל תהיה מופקדת על תעריפים, רישיונות, יהיה מטעמה משתתפים בצוותים לקידום משק האנרגיה. קביעת פרוצדורות שונות שיובילו לכניסה מהירה יותר של שחקנים למשק האנרגיה (ובעיקר קידום שילוב של אנרגיה מתחדשת).	הסרת חסמים במשק האנרגיה	12.8.2007	2178	31

א. להטיל על הצוות שהקים שר האוצר ביום 6.9.2007, להודיע לשרי האוצר והתשתיות הלאומיות על סטטוס המו"מ עם חברת OPC נכון לאותו מועד לעניין מכרז להקמת תחנת כוח בהתאם לממצאי הדו"ח, יחליטו השרים על הדרכים להגדלת כושר הייצור של חשמל למשק החשמל בישראל בשנים הקרובות. ב. למנות ועדת מכרזים בינמשרדית לצורך פרסום מכרז בינלאומי, להקמת שתי תחנות כוח סולאריות. ג. יעדי הממשלה לצמצום הביקושים - הונחתה הרשות לשירותים ציבוריים-חשמל לגבש את עמדתה באשר לקביעה של כלים במסגרת סמכויותיה על-פי דין אשר יאפשרו צמצום הביקושים לחשמל בעת מחסור, בשים-לב, בין השאר, להסדרים כמפורט בנספח המצורף להחלטה ובהתאם למדיניות הממשלה. אחד מייעדי משרד התשתיות לצמצום המחסור במשק החשמל הינו הקטנת הביקושים במשק החשמל. הרשות לשירותים ציבוריים - חשמל, מאמינה כי האמצעים העיקריים להקטנת הביקושים הם הרחבה, העמקה ושיפור ההסדרים הקיימים כגון תעריפי זמן עמוס וביתי, גנראטורים עצמיים ופסגה ניידת לצד הסדרים נוספים, כגון השלת עומסים ועוד.	מדיניות להגדלת כושר הייצור ולצמצום הביקושים במשק החשמל	23.09.2007	2390	32
בהתאם לסעיף 33(ג) לחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, על-פי הצעת שר האוצר ושר התשתיות הלאומיות, למנות את ערן פולק לחבר ברשות לשירותים ציבוריים - חשמל, החל מיום 1.10.2007.	מינוי חבר לרשות	21.10.2007	2456	33
לאשר לחברת החשמל לישראל בע"מ, לפי סעיף 11(א)(9) לחוק החברות הממשלתיות בהתאם לבצע הנפקת אג"ח בחו"ל באמצעות חברת "גודלמן-סאקס" ככל שאישור זה נדרש לעניין השפעת המסמכים בקשר עם ההנפקה על שינויים מבניים בחברת החשמל, בהתאם לחוק משק החשמל.	אישור גיוס הון, אישור הנפקת אג"ח בחו"ל	29.11.2007	2664 { 59 חכ }	34
בהמשך להחלטת הממשלה מס' 2664(חכ/59) מיום 29.11.2007 בדבר אישור גיוס הון של חברת החשמל לישראל בע"מ בהתאם לסעיף 11(א)(9) לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975 - לאשר לחברת החשמל להנפיק אג"ח בחו"ל	אישור גיוס הון, אישור הנפקת אג"ח בחו"ל.	15.01.2008	2944	35
לאשר את החלטת ועדת השקעות וניהול סיכונים של דירקטוריון חברת החשמל להתקשר בהסכם מסגרת עם בנק לאומי לישראל בע"מ ככל הנדרש, לעניין השפעת ההסכם על שינויים מבניים בחברת החשמל, מכוח חוק משק החשמל.	אישור הסכם מסגרת בין חברת החשמל לישראל בע"מ לבין בנק לאומי	24.01.2008	3012 { 65 חכ }	36
1. לקבוע יעד מנחה לצמצום צריכת החשמל במשק בשיעור של לפחות 20% מצריכת החשמל הצפויה במשק בשנת 2. למנות ועדת מנכ"לים לגיבוש צעדים להתייעלות אנרגטית וצמצום בצריכת החשמל במשק. הוועדה תגיש את המלצותיה לממשלה עד יום 30 ביוני 2008.	גיבוש צעדים להתייעלות אנרגטית - צמצום צריכת החשמל	13.03.2008	3261 { 69 חכ }	37
א. לאמץ את מדיניות שרי התשתיות הלאומיות והאוצר לפיה גז טבעי נוזלי נמצא כמקור אספקה חיוני המתאים ביותר לסיפוק צורכי המשק בטווח הארוך, וכי יש להקים מתקן גז טבעי נוזלי המשולב באספקת גז ובמכירתו לצרכנים. ב. למנות ועדת מכרזים, בהתאם לסעיף 8(ד) לתקנות חובת המכרזים, לפרסם מכרז בשיטת ה-BOT לתכנון מפורט, מימון, הקמה והפעלה של מתקן גז טבעי נוזלי יבשתי או ימי כפי שייקבע במסמכי המכרז הועדה תפעל ליישום המדיניות כאמור לעיל ותבחן את הגדלת היקף השימוש החופשי במתקן וזאת עד לפרסום השלב הסופי של המכרז עד ליום 1 ביולי 2009 (החלטה כוללת גם פירוט של העקרונות אשר עליהם יתבסס המכרז). ג. בוועדה ישב נציג אחד של הרשות לשירותים ציבוריים-חשמל.	הגדלת היצע ספקי הגז הטבעי למשק הישראלי והקמת מתקן גז טבעי נוזלי	13.03.2008	3260 { 68 חכ }	38
אישור לחברת החשמל לישראל בע"מ לפי סעיף 11(א)(9) לחוק החברות הממשלתיות, להנפיק אגרות חוב בחו"ל במסגרת תוכנית כוללת להנפקת אגרות חוב. מפורטים תנאי ההנפקה ואישור מסחר בבורסות בחו"ל בסך כולל של 2 מיליארד ש"ח.	אישור של תכנית לגיוס הון של חברת החשמל לישראל בע"מ	15.04.2008	3442	39
בהתאם לסעיף 22(ג) לחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, על-פי הצעת שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר, למנות את רישאר בן-חיים ואת שחר הררי כחברים מקרב הציבור במועצת הרשות לשירותים ציבוריים - חשמל.	מינוי חברים מקרב הציבור למועצת הרשות	22.05.2008	3502	40
לאשר את החלטה מס. חכ/109 - שעניינה הקמת חברות ממשלתיות במשק החשמל.	הקמת חברות ממשלתיות במשק החשמל	30.06.2008	3704	41

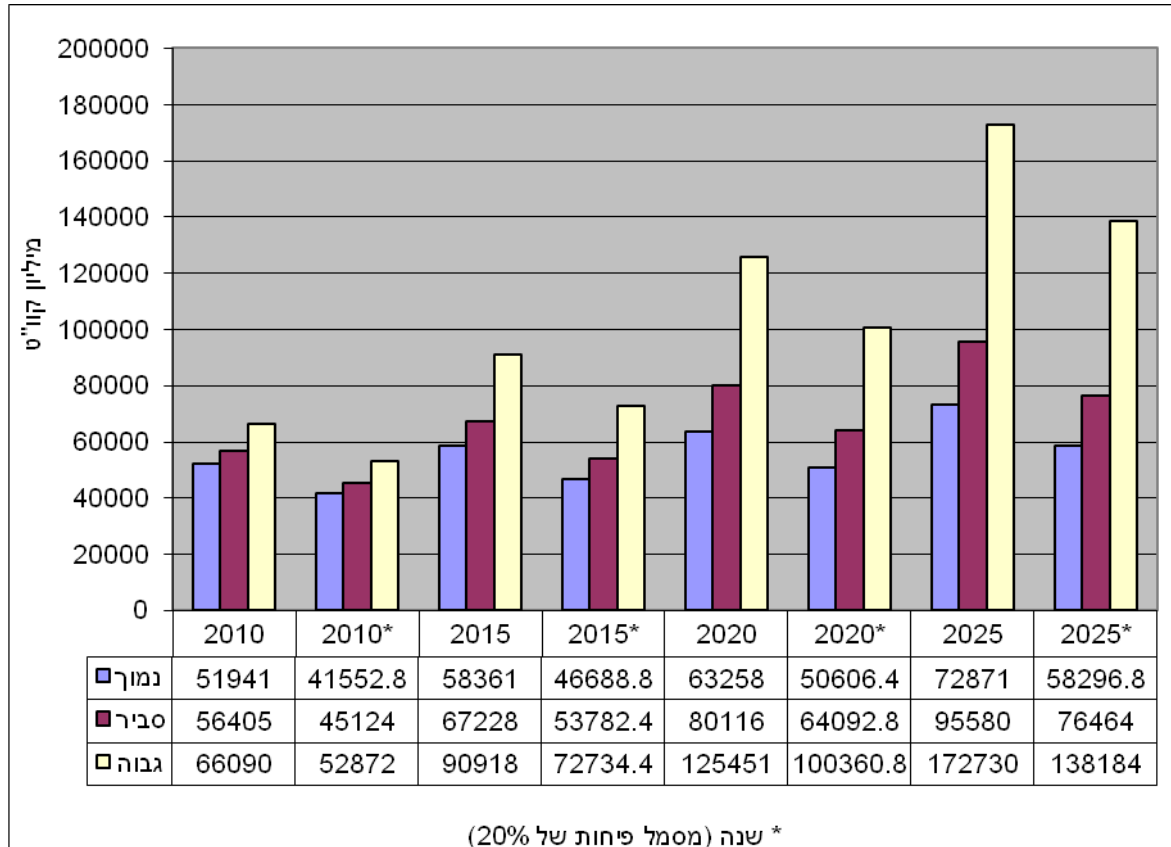
לאשר את החלטה מס. חק/2101 של ועדת השרים לענייני חקיקה ואכיפת החוק מיום 29.6.2008 בעניין טיוות חוק משק החשמל (תיקון מס. 8), התשס"ח-2008 אשר אושרה בהחלטה מס. חכ/109. א. ניתן יהיה להעניק רישיונות חליפיים לפעילויות שונות המוסדרות במסגרת הרישיונות הקיימים, אף לפני 1.7.2009, ואם הוענקו רישיונות כאמור, יחולו לעניין אותן הפעילויות, הוראות הרישיונות החדשים, במקום הוראות הרישיונות המוארכים כאמור לעיל. ב. ניתן יהיה להעניק רישיונות ייצור נוספים לחברת החשמל רק לתחנות שאושרו במסגרת תוכנית הפיתוח עד ליום 1.1.2009. עד למועד זה תאושר הקמתן של תחנות כוח על-ידי חברת החשמל בהיקף שלא יעלה על 1,750 מגה-ואט. לא תאושר הקמתן של תחנות כוח נוספות מעבר לאמור בידי חברת החשמל, אלא בנסיבות מיוחדות אם נוכחו שר האוצר ושר התשתיות הלאומיות, בהתייעצות עם הרשות לשירותים ציבוריים - חשמל ורשות החברות הממשלתיות, כי אין חלופה סבירה אחרת, בשים-לב לצרכים הדחופים של משק האנרגיה להקמת התחנה הנדרשת בדחיפות להבטחת הספקת החשמל למשק החשמל. ג. שר האוצר ושר התשתיות הלאומיות, בהתייעצות עם הרשות לשירותים ציבוריים - חשמל, ועם רשות החברות הממשלתיות יהיו רשאי להאריך את המועדים האמורים לתקופות שלא יעלו על שנה בכל פעם אם נוכחו כי הדבר חיוני לצרכי משק החשמל.	טיוות-חוק משק החשמל (תיקון מס. 8), התשס"ח-2008 תיקון לחוק.	30.06.2008	3705	42
אימוץ תוכנית חמש שנתית להשקעה בתחום האנרגיות המתחדשות: ההחלטה כוללת את פירוט מטרות ויעדי התוכנית, קובעת את משכה. בהחלטה מצוין אופן יישום התוכנית בפועל ואף קיימת התייחסות להקמת וועדת היגוי אקדמית וצוות מעקב שידווחו לממשלה באשר ליישום ההחלטה. ההחלטה מתייחסת בין היתר לעידוד מחקר ופיתוח יישומי במספר רבדים ותוכניות שונות. כמו כן, בהחלטה יש התייחסות לנושאים הרלוונטיים ליישום ההחלטה בפועל כגון רגולציה, מיסוי, תכנון והסרת חסמים בהקצאת קרקעות לצרכים אלו. במסגרתה הוחלט על הקמתו של צוות בין-משרדי שתפקידו לבחון ולגבש המלצות מפורטות בנושא. בנוסף, נקבע כי התוכנית תצא אל הפועל תוך שיתוף גורמים בינלאומיים שונים ותעודד השקעות זרות.	מחקר פיתוח טכנולוגיות וייצור חשמל בתחום האנרגיה המתחדשת	21.08.2008	3954 (חכ/122)	43
מחליטים, בהמשך להחלטת הממשלה מס. 3261, ועבודת צוות המנכ"לים להשגת יעד מנחה של הממשלה לצמצם כ-20% בצריכת החשמל הצפויה בשנת 2020, על בסיס צריכת החשמל בפועל בשנת 2006 (להלן - התוכנית), כאמור בהחלטה, ועל מנת לשפר את יעילות השימוש באנרגיה במשק, הממשלה מחליטה לנקוט בצעדים כדלקמן: 1. התייעלות אנרגטית במתקנים ממשלתיים 2. מימון פרויקטים להתייעלות אנרגטית ברשויות המקומיות. 3. להטיל על שר התשתיות הלאומיות לפעול להתקשרות עם מנהל מכון התקנים לגיבוש תקנים לקידום ההתייעלות האנרגטית במשק המדינה ולהתקין תקנות במסגרת סמכויותיו להעלות רמת ההתייעלות האנרגטית של מכשירי חשמל וציוד שונים. 4. משרד התשתיות הלאומיות, בסיוע הלפ"מ או כל גוף רלוונטי אחר יכין תכנית רב-שנתית לפעולות פרסום במטרה להעלות את מודעות הציבור לחיוניות הצריכה היעילה בחשמל. 5. סיוע בקבלת אשראי לספקי שרותי האנרגיה. 6. בנייה מודעת אנרגיה- הנחיות לבנייה ירוקה ע"י שר הבינוי והשיכון. 7. ועדת המנכ"לים תמשיך לגבש צעדים להתייעלות אנרגטית בנוסף לצורך צמצום צריכת החשמל - יוטל על הרשות לשירותים ציבוריים - חשמל להגיש לממשלה עד יום 31 בדצמבר 2008, תוכנית מפורטת להסטת ביקושי שיא. התוצאות שתושגנה כאמור לעיל בסעיף זה לא תיכללנה ביעד חיסכון האנרגיה של 20%, כמפורט במסגרת החלטה זו.	צעדים להתייעלות אנרגטית - צמצום בצריכת החשמל	18.09.2008	4095 {חכ/150}	44
ממשלת ישראל מאשרת לחברת החשמל להנפיק בישראל סדרת אגרות חוב בלתי סחירות בערך נקוב כולל של עד 500 מיליון ש"ח, וכן להנפיק אגרות חוב נוספות מסדרה זו.	תכנית לניוס הון של חברת החשמל לישראל	29.01.2009	4453 {חכ/179}	45

בהמשך להחלטות הממשלה (2664 ו-2178) נקבעים יעדים מנחים: א. קביעת מתווה להשגת יעד ביניים כך ש%5 מצורכי האנרגיה בחשמל של המדינה לשנת 2014 יופק מאנרגיה מתחדשת. ב. 10% מצורכי האנרגיה בחשמל של המדינה לשנת 2020 יופק מאנרגיה מתחדשת. ג. על משרדי הממשלה הנוגעים לדבר מוטלת חובה לאתר קרקעות המתאימות להקמת תחנות כח מאנרגיות מתחדשות ככלל, ובאזור הנגב והערבה בפרט המתאימות להקמת תחנות כח בטכנולוגיות - סולארי ורוח. ד. משרד התשתיות הלאומיות, בתאום עם מינהל מקרקעי ישראל ומשרד הפנים - מנהל התכנון, יגבש תנאי סף (טכנולוגי, הנדסי, פיננסי וכיוצא"ב) להגשת הצעות במכרז, בהתבסס, בין היתר, על התנאים הנדרשים לקבלת רישיון זמני לייצור חשמל. כמו-כן, תוקם ועדה אשר תקבע את התנאים והמקרים בהם תינתן האפשרות להמליץ על מתן קרקע ליום בפטור ממכרז, להקמת מתקן ייצור חשמל מאנרגיות מתחדשות. ה. הקמת ועדה שתבחן דרכים לעידוד השקעות והטבות מיסוי (כולל השקעה במו"פ) בתחום האנרגיה המתחדשת. ו. פרסום מכרז להקמת 3 תחנות כח בטכנולוגיות סולאריות בהיקף של עד 50 מגה ואת לכל תחנה בחבל אילות באופן שהתחנות תחלנה לספק חשמל לא יאוחר מיום 1.1.2012.	קביעת יעד מנחה וגיבוש כלים לקידום אנרגיות מתחדשות בפרט באזור הנגב והערבה	29.01.2009	4450 { חכ 176 }	46
תקופת כהונתו של מנהל מינהל החשמל כלדהלן: קדנציה ראשונה 4 שנים וניתן יהא להאריכה עד 4 שנים נוספות.	תקופת כהונתם של נושאי משרה בכירים בשירות המדינה	8.2.2009	4470	47
אישור החלטת שר התשתיות על מינויו של עמוס ציון כמנהל לעניין משק החשמל.	מינוי מנהל לעניין חוק משק החשמל	26.2.2009	4507	48
תיקון חוק משק החשמל 1. באחריות משרד התשתיות הלאומיות והרשות לשירותים ציבוריים - חשמל השלמת הרגולציה לייצור חשמל פרטיים בתחום סמכותם, עד ליום 1 באוגוסט 2009, תוך דיווח לוועדת השרים לענייני חברה וכלכלה 2. בהמשך להחלטת ממשלה 3704, שר האוצר ושר התשתיות הלאומיות יקדמו את פעילותן של החברות הממשלתיות שהוקמו מכח החלטה זו לעניין ניהול מערכת החשמל, הקמה והפעלה של תחנות כח, תוך; גיוס כח האדם, הקצבת ההון הנדרש, הכנת החברות לקבלת הרישיונות הנדרשים וקידום פעילותן. 3. פרסום מכרז לרכישת חשמל עבור משרדי הממשלה מייצור חשמל פרטיים באחריות החשב הכללי באוצר. 4. בהמשך להחלטות ממשלה מספר 3954 4450: קידום הכנת תוכנית מתאר ארצית לתשתיות משק האנרגיה (תמ"א 41) לשם איתור קרקעות מתאימות להקמתן של, לפחות 4, תחנות לייצור חשמל נוספות והתאמתם של נהלי הקצאת קרקעות לעניין תחום האנרגיה המתחדשת. 5. הקמת צוות בין-משרדי, לשם ייעול הפיקוח על חברת חשמל שבין מטרותיו; הגברת התיאום והשקיפות בעבודת הגופים המפקחים על חברת החשמל, ייעול תקציבי הפיקוח והייעוץ. פעילות הצוות תתמקד בסוגיות מהותיות בפעילות החברה, לרבות בתחום הפנסיה, השכר, פעולות מותרות על פי החוק תוך מתן המלצות בדבר נקיטת צעדי אכיפה.	הגברת התחרות במשק החשמל	12.5.2009	129	49
אישור הלוואה לחברת החשמל (לפי סעיף 11(א)(9) לחוק החברות הממשלתיות) מקונסורציום של מלווים, למימון רכישת טורבינות גז במסגרת תוכנית פיתוח למצב חירום להגדלת כושר הייצור של החברה, בהתאם להחלטת דירקטוריון החברה. הלוואה בהיקף של כ-170 מיליון אירו. תקופת הלוואה ושיעור הריבית יאושרו על ידי חברת החשמל בהתאם לתנאי השוק.	אישור גיוס הון לחברת החשמל לישראל בע"מ	4.6.2009	338 { חכ 21 }	50
הסמכת חברת "תה"ל אנרגית מים בע"מ, חברת "אגירה שאובה אלקטרה שותפות מוגבלת בע"מ" וחברת "פי.אס.פי. השקעות בע"מ" להכין תכנית לתשתית לאומית להקמת תחנת כח בהספק של כ-300 מגה-ואט בשיטת אגירה שאובה בשטחי קיבוצים שונים.	הסמכת חברות שונות להכין תכנית לתשתית לאומית.	20.8.2009 9.7.2009 http://www.pmo.gov.il/PMO/Secretarial/Decisions/2009/07/des532.htm	530 532	51

נספח 4: המחשת הירידה בצריכת החשמל

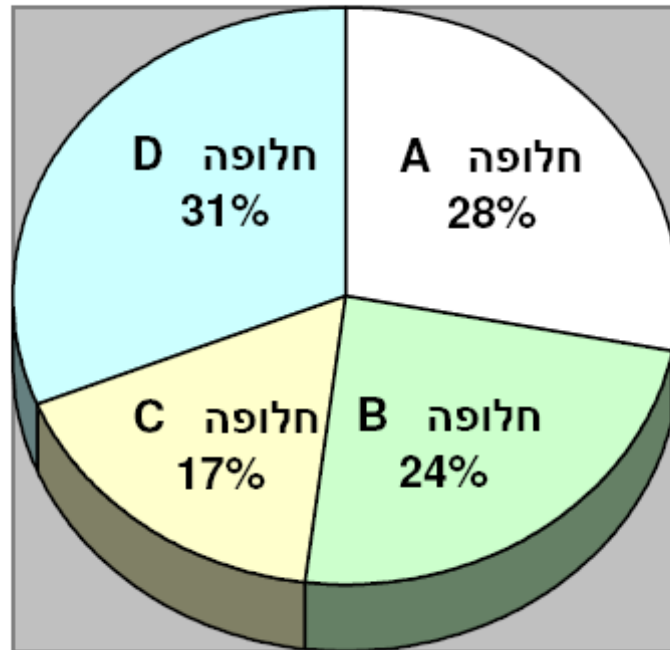

(מתוך אתר משרד התשתיות www.mni.gov.il/mni/he-il/Energy/EnergyGeneral/DemandForecast)

[חזרה למסמך](#)

נספח 5: השוואה בין החלופות המבניות

התוצאה הסופית הכוללת שהתקבלה מההשוואה בין ארבעת החלופות לאורם של חמשת הקריטריונים שהוגדרו המסגרת תכנית האב למשק האנרגיה בישראל –

(מתוך תכנית האב למשק האנרגיה בישראל – מבנים משקיים מומלצים, בעמ' 18)

[חזרה למסמך](#)

נספח 6: השוואה בין דו"חות של חברות ייעוץ

תוכנית האב (2003-2004)	מקנזי (2005)	KPMG (2005)	דלויט (2003)	
משרד התשתיות	חברת חשמל	רשות החברות	ועדת מראני	המזמין
חמישה כרכים	סיכום מנהלים (1/2)	דו"ח מלא	סיכום מנהלים (1/2)	נגישות
ייצור, הולכה, חלוקה ואספקה, ניהול המערכת	חלוקה ואספקה	ייצור, הולכה, חלוקה ואספקה	ייצור, הולכה, חלוקה ואספקה	נושאים שנבדקו
לא	לא	לא	כן	נק' מוצא של הפרטה
לא	אנגליה, ארה"ב	קנדה, ניו-זילנד, אוסטרליה, קליפורניה, אנגליה, אירלנד, קוריאה	אוסטרליה, אירלנד, הולנד, ספרד, נורווגיה, קליפורניה, אנגליה, סינגפור, פורטוגל	ניסיון בינלאומי
חלופות רגולטורית ומבניות	כן	חלופות רגולטורית ומבניות	חלופות רגולטוריות	חלופות מבניות
לא ידוע	יש	אין	אין	שת"פ מצד חברת החשמל

[חזרה למסמך](#)

נספח 7: הערות למאמרי היועצים של חברת החשמל

הערות לנייר העמדה של חברת TASC

הערות חברת KPMG	נייר העמדה של TASC	
מהניתוח שלנו עולה כי מצבה של חברת החשמל הוא כפי שהיינו מצפים ממונופול אנכי בבעלות ממשלתית. היא נותנת מענה לבעיות ברורות אך בהיעדר דיסציפלינות שוק, התמריצים לבקרת עלות הם חלשים- ועל אחת כמה וכמה, התמריצים לתת מענה לסוגיות 'כבדות משקל' המונעות ביצועים משופרים, חלשים יותר.	1. במרכז הניתוח של TASC עומדת ההנחה כי חברת החשמל היא כבר יעילה במידה סבירה- או, במקום בו אינה יעילה, ישנן נסיבות מקלות המונעות ממנה להשתפר'. 2. פריזן כוח אדם הוא כבר 'מרשים'.	
אנו סבורים כי עלויות כוח אדם של חברת החשמל לחלוטין מאפיינות שירות בבעלות הממשלה, שלא עבר רפורמה- הסובל מסוגיות מהותיות של מחירים וגודל.	3. חברת החשמל בעצמה מכירה בכך שעלויות כוח האדם שלה גבוהות מדי : 4. במחקרו מראה פרופ' טישלר כי עלויות כוח האדם של חברת החשמל מהוות עד 19% מהעלות הכוללת של ייצור, הולכה וחלוקה והן גבוהות במידה רבה מהטווח של 10-12% המאפיין שירותים עיקריים בארה"ב, שהם, לדעתנו, משווה מתאים במקרה זה. 5. טישלר גם השווה בין השכר הממוצע במגזר החשמל ובין השכר הממוצע בישראל. השכר הממוצע בחברת החשמל גבוה פי שניים בקירוב מהשכר הממוצע במשק- בארה"ב יחס זה עומד על 1.8, בנורווגיה היחס הוא 1 ובבריטניה-1.4.	
בשווקים אחרים, מתוכננים היטב, כבר הושג גידול ניכר ודינמי ביעילות. TASC מציינים, (בנתונים שאינם מוכרים לנו) כי הרפורמה באוסטרליה הביאה לשיפורים ניכרים בזמינות המתקן. בתחילת הרפורמה התעשייה האוסטרלית יכלה כבר להצביע על שיפור שהתרחש לאחרונה- ואישרה כי הם עומדים בנוהג הטוב ביותר בעולם. משק מתוכנן היטב תרם לגידול ניכר נוסף – בדרכים שלא נצפו בשעתו.	6. זמינות המתקן כבר עולה בקנה אחד עם הנוהג הטוב ביותר.	ביצועי יעילות חברת החשמל
- בקרנו בחברת החשמל זמן מוגבל בלבד, אך קיבלנו הוכחה ברורה לנושאים של ניהול מתקן, שללא ספק היו מנוהלים אחרת בשוק חופשי. אנו סבורים כי במיוחד השפעת השוק על זמינות המתקן בזמני ביקוש שיא, עשויה להיות דרמטית. לחברת החשמל חסרים כעת תמריצים חזקים לשפר את יעילות המתקן- כפי שעושים יצרני חשמל ברבות ממדינות ארה"ב. מניסיוננו, כאשר תמריצי השוק משולבים בכישורים טכניים מעולים (כישורים שמצויים בחברת החשמל) התוצאה היא יתרונות בלתי צפויים.	7. ניצול התפוקה של חברת החשמל כנראה לא ישפר את זמינות המתקן מכיוון שהם כבר עומדים בנוהג הטוב ביותר בארה"ב.	
לדעתנו, הקמת שוק חופשי תביא כנראה להחלטות השקעה טובות יותר. אחת הדוגמאות היא תוכנית חברת החשמל לגרוס 294 מגה וואט של מתקן ישן. הנוהג הטוב ביותר במערכות שוק הוא לשמר מתקן קיים לשימוש בתקופות של ביקוש שיא וכך למנוע השקעה במתקן המשמש רק לשעות ספורות בשנה. לדעתנו, רבים הסיכויים כי בעלים חדשים יפעלו לפי אסטרטגיה זו (כגון Hazelhood ו- Playford בארה"ב). הערך המוסף של הרפורמה הוא העברת הסיכון של החלטות השקעה גרועות, מצרכן החשמל למשקיע בעל ההון העצמי.	8. בישראל, פיצול הייצור של חברת החשמל לא ישפר כנראה החלטות השקעה.	
- המלצתנו היא לפרק כל אחת מהתחנות, אורות רבין ורוטנברג, לשתי תחנות כוח עצמאיות, כדי להשיג רמת תחרות ישימה לעומס בסיסי. מהתצפיות שערכנו בתחנות אלו עולה, כי ייתכן ודרך פעולה זו תהייה שונה מפירוק אחר שבו צפינו ו/או אותו יישמנו במקום אחר.	לטענת TASC, שוק תחרותי לא יצליח : 1. ישנם רק תחנות בסיס (base load) ושתי תחנות כוח ביניים.	ישימות מעשית של שווקים תחרותיים בישראל

- אנו גם ניצור תחנת ייצור חמישית עם אישור מראש לבנות תחנה נוספת של עומס בסיס, באתר רוטנברג.		
אנו גם נפצל תחנות ביניים ושיא בין כל 5 היצרנים, כדי לאפשר תחרות ולהפחית את כוח השיווי למינימום בשוקי השיא והביניים.	2. ההכנסה מייצור החשמל תהייה גבוהה יותר מעלות רגילה.	
- קרוב לוודאי כי בזמן שיא לכל היצרנים יהיה כוח שוק בכל שוק הגיוני. האילוץ הנגדי צריך לבוא מהכיוון של התגובה לביקוש ומכללי שוק. - ניתן לפתח כללי שוק כדי למתן סוגיות של כוח שוק שיווי, אך יש לאפשר גם לשווקים לספק איתותי השקעה מתאימים. בכל שוק מתוכנן היטב יהיו תקופות של מחירים גבוהים יותר- ותקופות של מחירים נמוכים יותר. - בשוק מיושם היטב יהיו תמריצים חזקים (ומתאימים) לתחנות ביניים/ שיא באשר ידרשו- ותמריצים לעומסי בסיס כדי שיפעלו ביעילות. - נראה כי TASC מעריכה כי יישום מוטעה שח השוק- מתוכנן מראש כך שיכשל, במיוחד תוך התעלמות מהלקחים של רפורמות אחרות בנוגע ליצירת תחרות מתאימה בייצור חשמל.	3. הרווחיות של תחנות עומס בסיסי תהייה גבוהה אך הרווחיות של תחנות שיא תהיה כל כך נמוכה, שהדבר יגרום לסגירת התחנות.	
- אנו מציעים שלמפעיל השוק תהיה סמכות לרזרבה, כך שיוכל לרכוש מטען חדש- אם השוק לא יגיב. למפעיל השוק באוסטרליה יש כוח כזה, אך הוא לא הזדקק להפעילו בעשר השנים שבהן פועל השוק. - בחברת החשמל טוענים (ונראה כי TASC מסכימים לכך), שעודף כושר ייצור בשיעור 25% נחוצים לאופרציה יעילה של שוק בישראל. אנו סבורים כי טענה זו שמרנית באופן בלתי הגיוני.	4. תכנון ההספק בשליטה ממשלתית יכול לגרום הפפכנות גדולה במחירים.	
- חלק מהעמדה הנוכחית בדבר "עתודות קטנות" נובע מהשימוש הבלתי יעיל שחברת החשמל עושה כעת בנכסי הון- במיוחד הזמינות בשיא והוצאה משירות פעיל של המתקן, שניתן היה לשמור אותם כדי לספק כיסוי לתקופה של ביקוש שיא. - אם זו בעיה, זו בעיה שאינה תלויה בצורת מגזר ייצור החשמל.	5. לישראל יש עתודות כוח קטנות.	
- כושר הייצור של הולכת הגז הנמצא כעת בהקמה מספיק כדי לענות על צרכי המתקנים המוצעים. - נראה כי TASC מתעלמת לחלוטין מחוזים שנחתמו לאחרונה לאספקת כמויות גז גדולות, במחירים אטרקטיביים, ממצריים. - זמינות משאבי הגז במדינות שכנות כגון מצריים, מספיקה ואין מקום לחשוב שלא ניתן להשיג חוזים לרכישת גז. - LNG נשארת אפשרות אם לא יהיה גז.	6. התחרותיות של הגז תהייה תלויה בהקצאת משאבי גז מצומצמים.	
- ניתן לשמור על מחירים קמעונאיים אחידים, ולפיכך היקף התחרות מוגבל. - ניתן לדאוג לתמחור אחיד לצרכנים רגישים- מבלי לוותר על היתרון של תמחור נכון יותר לצרכנים קטנים, אחרים. - ביטול התמחור האחיד עשוי להתקבל מבחינה ציבורית, הודות לתקופות מעבר ארוכות וציפייה להוזלת מחירים בנקודות המעבר.	7. יש לשמור על מחירים קמעונאיים אחידים, ולפיכך היקף התחרות מוגבל.	
- אנחנו בספק עם תקנות IPP ו-CHP יהיו הרבה יותר יעילות ממאמצי העבר של הממשלה לעודד השקעה של המגזר הפרטי בייצור חשמל. - התקנות משחררות את חברת החשמל (והממשלה) מעלות המימון של בניית כושר ייצור, אך חברת החשמל (והממשלה) נושאות בחלק הארי של הסיכון בשוק.	8. תקנות IPP (תוכנית מוכנות התעשייה) ו- CHP (שילוב חום וכוח) אינן עולות בקנה אחד עם הצעת השוק התחרותי.	
מבנה שוק יאפשר כניסת משקיעים חדשים לשוק ייצור החשמל- מבלי שחברת החשמל (או הממשלה) יצטרכו לבטח את הסיכון.	9. אך הן יביאו להשקעה בייצור באמצעות המגזר הפרטי.	
TASC מביאה דוגמאות מתהליכי רפורמה	לטענת TASC, עלות הרפורמה תהייה גבוהה :	עלויות

1. יקר לנהל וליישם את תהליך הרפורמה. עלויות המעבר צפויות להגיע ליותר מ-1 מיליארד דולר ארה"ב.	הרפורמה
2. כלכלת הדלקים היא סוגיה קריטית. - ההצעה שלנו מדברת על חברה לרכישת דלק בבעלות משותפת של יצרני חשמל ישראלים. במידה וישנם משקי פחם וגז, ניתן לשמרם. יש לאפשר ליצרני חשמל גם להשיג דלק בעצמם, ויתכן שהם מסוגלים לנצל יתרון לגודל טוב יותר.	
ישנם ענפים אחרים שבהם יש יתרון לגודל וגם הם יפגעו.	
4. אין כדאיות בביצוע רפורמה על פי ניתוח עלות-תועלת. - מהן העלויות של אי-ביצוע רפורמה? - לא היינו מסכימים אם אף אחת מהעלויות שהציעה TASC- למעשה, במרבית המקרים, היינו מצפים לתועלת מעל לאי-היעילות הנוכחית של חברת החשמל.	
1. אירלנד היא מודל טוב לישראל - מבחינת תוצאות- הרפורמה באירלנד היא עדיין בשלבים התחלתיים. - ה"רשות האירית לתחרות" ממליצה כעת על פיצול ייצור החשמל באירלנד.	
2. ויקטוריה איננה קריטריון טוב, מכיוון שלשוק בוויקטוריה יש חיבור פנים המחליף עתודה אחרת. - יום של שיא באזור ויקטוריה הוא גם יום של ביקוש מאוד גבוה באזורים שכנים של משק החשמל הארצי. - זמינות גבוהה של מתקן, ולא חיבור פנים, תורמים את התרומה הגדולה ביותר לבטיחות המערכת.	לקחים שניתן להפיק מהניסיון הבינ"ל
3. חברת החשמל היא הרבה יותר רווחית מכפי שהייתה SECV ב-1991. - בשנים 1985-1993 SECV שיפרה במידה ניכרת את ביצועי הפרייון שלה- כולל צמצום מספר העובדים- מ-23000 ל-13000. - ב-1993 טענה SECV כי היא יעילה בהשוואה לקריטריונים בינלאומיים, אולם זה לא היה נכון, וגם חברת החשמל אינה יעילה כעת.	
4. ניתוח עלות- תועלת היה דרוש בקוריאה כדי להגיע לרפורמה מוצלחת. הלקח מקוריאה הוא שונה לחלוטין- ומאוד רלוונטי לישראל: אסור שתהליך הרפורמה "יהיה שבוי" בידי בעלי אינטרסים (כגון KEPCO וחברת החשמל).	

הערות לדו"ח מקינזי

הערות דו"ח מקינזי	הערות דו"ח מקינזי	
אם אין כל גודל בוחן נחוץ כדי להשיג כלכלה שבה יש יתרון לגודל, אזי פירוק לא חייב להביא לאיבוד היתרון לגודל.	אין מסקנות חד-משמעיות מהעדויות הבינלאומיות והמחקרים האקדמיים לגבי זמינות כלכלה שבה יש יתרון לגודל בחלוקה.	
אין חולק על-כך שחברת החשמל אינה יעילה.	עלויות הרשת של חברת החשמל גבוהות יותר מהבוחן הטוב ביותר.	
לא ברור מהניתוח של מקינזי האם הפסדי הרשם הנמוכים הם תוצאה של מערכת טובה או משקפים את צפיפות האוכלוסין הגבוהה יחסית של ישראל בהשוואה לחברות ששימשו למקינזי כאמת מידה.	לרשת של חברת החשמל יש אמינות גבוהה והפסדי רשת נמוכים	
לא ניתן להתייחס לקביעה זו, שכן בהצהרותיה הקודמות קבעה חברת מקינזי כי אין גודל בוחן לקביעת יתרון לגודל. בנוסף, בוויקטוריה הוביל הפיצול לשיפור ביעילות בשנים 1995-2005 ולירידה במחירי החלוקה בשיעור ריאלי של 40%.	פיצול מקטע החלוקה יוביל לאיבוד היתרון לגודל	יעילות
יישום נאות של הרפורמה עשוי להביא דווקא לשימור משק נוכחי שבו יש יתרון לגודל בפונקציות כגון טכנולוגיית מידע, וזאת באמצעות גיבושן כפונקציות של שירותים משותפים או פעילויות הנרכשות מגורמי חוץ. בנוסף, מודל שיתוף בינלאומי ומודלים אחרים לגבי ניהול מלאי קיימים כבר, ולמעשה חברת החשמל כבר אימצה כמה מהם. בשל כך אין צורך שעלויות אלו יגדלו בישראל אם הרפורמה תתוכנן ותיושם היטב.	נטען עי התחומים העיקריים של גידול בעלות בשל איבוד יתרון לגודל הם חומרים, אחזקות מלאי וטכנולוגיית מידע.	

תחרות בתחום הקמעונאי אינה מחייבת פיצול החלוקה	חברת הייעוץ מסכימה שאין צורך לפצל את החלוקה כדי ליצור תחרות קמעונאית (במיוחד אם הקמעונות משולבת עם הייצור ולא החלוקה), אך היא ממליצה על פיצול החלוקה מסיבות אחרות.
תחרות בייצור החשמל אין צורך בקונים רבים כדי ליצור תחרות בייצור החשמל	אפשר להגיע למידה של תחרות במודל של קונה יחיד (Single Buyer). יחד עם זאת, מודל כזה משמר תכנון ייצור חשמל באופן ריכוזי, כך שלמעשה כל הסיכון בשוק מוחזר על-ידי קונה אחד (חברת החשמל) ולכן אין כל אפשרות להשיג יעילות דינמית.
מקינזי טוען שאין מגע ישיר כלשהו בין שוק ייצור החשמל ובין השוק הקמעונאי בתעשיות החשמל התחרותיות בויקטוריה ובבריטניה (לפני 2001)	הטענה אינה נכונה. בשוקים של ויקטוריה ובבריטניה (לפני 2001) קיימת פעולת גומלין אינטנסיבית בין הקמעונאים ובין יצרני החשמל, במיוחד בשוקי החוזים, המהווים חלק מהותי מכלל השוק.
לטענת מקינזי, הרפורמה בויקטוריה התרחשה בעקבות גידול תלול בעלויות ומשבר אמנות.	הטענה אינה נכונה. הרפורמה בויקטוריה התרחשה מכיוון שחברת SECV לא הייתה יכולה להחזיק עצמה בשל חוסר יעילות ורמת החוב. ובנוסף באותה עת העלויות היו במגמת ירידה ואמינות האספקה הייתה גבוהה.

[חזרה למסמך](#)

הערות על הדו"ח של פרופ' טישלר

הערות של פרופ' טישלר	הערות KPGM
1. אי אפשר להמשיך במצב/סטטוס קוו הנוכחי	אנחנו מסכימים
2. ישנם שוקי חשמל שהם ישימים כולל כאלו הפועלים במערכות קטנות, כגון ניו זילנד ונורווגיה.	אנחנו מסכימים
3. ישנה אפשרות, לפחות מבחינה עקרונית, ששוק החשמל בישראל יעבוד באופן תחרותי.	אנחנו מסכימים
4. הרפורמה לא תתאפשר ללא העלאת מחירים.	רמות המחיר הנוכחיות אינן משקפות את העלויות הנוכחיות של התעשייה. השאלה הנכונה יותר מבחינת המחיר, היא מהו מבנה התעשייה והשוק שיביא לרמות היעילות הגבוהות ביותר, ולפיכך, יביא למחירים הנמוכים ביותר, בהם ניתן לעמוד.
פרופ' טישלר מביא 17 שאלות קריטיות בהן יש לטפל לפני הפרטת משק החשמל (דה-רגולציה).	בעמודים הבאים נתייחס לכל אחת מהשאלות הללו.
1. האם יהיה מספיק כושר ייצור אחרי הרפורמה?	אנו מציעים מבנה שוק שבו השוק יקבע כמה כושר ייצור נדרש ומה הצרכנים מוכנים לשלם. על פי עיקרון היעילות הדינמית, שוק תחרותי יגיע להחלטות טובות יותר מה וכיצד לייצר במרוצת הזמן, או לפחות יעביר את הסיכון של החלטות אלו מהצרכן/משלם המיסים, לספק בעל ההון העצמי.
	אנו גם מציעים מנגנונים המציעים שיתוף בשוק מצד הביקוש, דבר שיאפשר את רמת כושר הייצור האפקטיבי.
	אנו מציעים הסדרי שוק שבהם השוק ומפעיל המערכת יספקו מידע מפורט לשוק לגבי רמות הביקוש וכושר הייצור הצפויות בעתיד, כך שלשוק יהיה מידע מלא שעליו יבוססו החלטות בנוגע להשקעות בכושר ייצור.
	לסיכום, אנו גם מציעים שלשוק ולמפעיל המערכת יהיו כוחות התערבות בשוק שהם יהיו מוכרחים להפעיל אם מסיבה כלשהי השוק לא יצליח לספק כושר ייצור מספיק. כוחות התערבות אלו יתנו מענה לבעיות לטווח קצר ולבעיות תפעול-וכן לאי הצלחה של השוק בטווח הארוך לספק כושר ייצור מספיק כדי לעמוד בביקוש החזוי.
	באופן כללי, הגישה שאנו מציעים גורסת כי במקום להניח שהשוק יכשל, יש להניח כי הוא יצליח (כפי שקרה בשוקים מתוכננים ומיושמים היטב במקומות אחרים). אולם, יש לגבש ערובות לכך שאם השוק ייכשל- עדיין ניתן יהיה לספק את כושר הייצור הדרוש.
2. האם מוכרים רבים שיקנו מהשוק, יתחרו על מכירות לקונים רבים?	אנו ממליצים על מודל שבו יהיו יחד חמישה יצרנים, לשם התחלה, עם אמצעים למיתון כוח שוק שיורי. זה צריך להספיק כדי שתהייה תחרות נאותה בין היצרנים, בהתחשב במבנה מגזר ייצור החשמל בישראל.

על פי הראיות מבריטניה ומקליפורניה, פיצול ייצור החשמל ויצירת מספר קטן בלבד של יצרנים דומיננטים עלול לגרום לניצול לרעה של כוח השוק - דבר שיביא לעליית מחירים. זהו טיעון מקובל באופן כללי, לאורך כל המחקר שערכה KPMG. מחקר זה גם מצביע על כך ששוק ייצור חשמל עם מספר קטן של חברות דומיננטיות (בכפוף לפיקוח {רגולציה} מתאימה), מסוגל לביצועים העולים על אלו של מונופול בודד. טישלר מסרב להודות שהבעיה "קלה יחסית" לפתרון. על אף שמתכונת השוק הסופית נתונה לניתוח טכני נוסף, נראה כי: - כוח לקבוע מחירים נמצא במתקן ייצור לעומס ביניים - mid-merit, לכן, הפרדה של מתקן כגון זה יכולה לענות על סוגיות של כוח שוק. - יש לאפשר הפרדת פעולות ייצור החשמל של חברת החשמל לחמש "חבילות" - דבר שיביא לתחרות ישימה. - מעקב יעיל אחר השוק, וחוקי שוק ופיקוח (רגולציה), יסייעו לזיהוי שימוש לרעה בכוח שוק שיורי וטיפול בבעיה זו.	
השאלה הקריטית אינה האם קבלת החלטות טובה יותר, או לא, אלא מי נושא בעלות ובסיכון של החלטות השקעה גרועות. המבנה המבוסס על שוק חופשי עם הפרטה, יעביר את הסיכון בהחלטות גרועות - מהממשלה למגזר הפרטי. דה- רגולציה תחליף את התכנון הריכוזי. במקום שהחלטות פיתוח והשקעה יתקבלו בתכנון מרוכז - הן יתקבלו באופן מבוזר, כשהן מונעות מתנאי השוק. על פי מחקר של הבנק העולמי, היתרון המרכזי של תחרות בייצור חשמל נובע מביזור החלטות בנוגע למתי יש להכניס לשוק תחרות בייצור חשמל, באיזו מידה ואיזה סוג של ייצור? מחקר זה ממשיך ומציין כי בדרום אמריקה, המגזרים של תעשיית החשמל בהם הוכנסה תחרות, הם אלו שהשיגו ביצועים משופרים מבחינת מחיר, השקעה ואיכות.	3. האם השקעות יעילות יצליחו?
ה"בנק לשיקום ופיתוח של אירופה" מציע כי במסגרת מודל ריכוזי קרוב לוודאי שאספקת הביקוש לחשמל לא תיענה במחיר הנמוך ביותר. אנחנו מציעים דגם לתכנון מיוחד של השקעות הולכה כך שבמסגרת המודל שאנחנו מציעים, הסוגיה הזו אינה חייבת להיות שונה מאשר המודל הקיים.	4. האם בשיטה הפתוחה יהיה מספיק כושר הולכה?
התשומות העיקריות בייצור החשמל הן דלק, פחם, גז, ציוד כבד וכוח אדם. שוק התשומות לפחם הוא שוק עולמי של סחורות שבו חברת החשמל היא price taker. אנו מציעים מודל שבו ניתן לפחות לשמור על היתרון הנוכחי לגודל של חברת החשמל ברכישת פחם. שוק תשומות הגז הוא חדש יחסית בישראל ואין כל סיבה לחשוב שהדגם המוצע יהפוך שוק זה לפחות תחרותי-למעשה, הניסיון במקום אחר הוא שפתיחת שווקים במורד שרשרת האספקה כלפי מעלה, עשויה להגביר את התחרות במורד שרשרת האספקה. שוק התשומות לכוח אדם אינו תחרותי כרגע אבל הרפורמה מסוגלת להפוך אותו לתחרותי יותר, במידה ניכרת. שוק התשומות לציוד כבד הוא שוק בינלאומי, תחרותי.	5. האם שוקי התשומות יהיו תחרותיים?
המבנה המוצע של יצרן-קמעונאי, נשען הרבה פחות על שוק חוזים נזיל לניהול סיכון, ויותר על מבני שוק שבהם היצרן והקמעונאי הם נפרדים, וכך שוללים באופן משמעותי בעיה אפשרית זו. בנוסף אנו מציעים אמצעים למיתון כוח השוק המאפשרים לתעשייה ביטוח הדדי כנגד סיכון של מחיר קיצוני בשוק. הדבר יקל על כניסה של יצרני מתקן בודד וקמעונאי "בוטיק" וכך יבטיחו תחרות בשוליים, אפילו אם שוק החוזים הינו בגולות נמוכה.	6. האם יהיה מסחר עתידי פעיל?
ניתן לחלק לקוחות לשני סוגים: תעשייה ומשק בית. היתרון של סוג הרפורמה שבו תומכים הממשלה ו-KPMG הוא שניתן לחשוף צרכני תעשייה למגוון במחירים סטונאיים, ואם ירצו יוכלו להשתמש בהם. יחד עם זאת, אם הם דורשים מחירים אמינים ויציבים - אפשר להשתמש בחוזים דו-צדדיים או חוזים עתידיים כדי להשיג זאת. הניסיון הבינלאומי הוא שצרכני משק בית מעדיפים בדרך כלל מחירים יציבים, וכך אינם חשופים לתנועות התמידיות של השוק הסיטונאי. למרות זאת, ישנם טיעונים כלכליים חזקים של יעילות שמהם עולה כי יש לחשוף צרכנים לאיתותי מחיר. במצב כזה הם יוכלו לשקול את העלות העודפת של תשלום מחירים יציבים בהשוואה לסיכון השוק של מחירים סיטונאיים שעשויים להיות זולים יותר. כל הצרכנים יוכלו יותר להגיב על שינויים במחירים סיטונאיים בהשוואה למצב הנוכחי, מכיוון שבעתם הם אינם מקבלים איתותים מהשוק ויש להם תמריץ מוגבל מאוד להגיב מצד הביקוש.	7. האם משתמשי החשמל יבחינו בשינויי מחיר סיטונאי ויגיבו להם?
כן, אנחנו סבורים שהצעתנו מתייחסת לסוגיה זו בפירוט. שאלה חליפית במקרה זה תהייה לשקול את הפוטנציאל למניפולציות ולשימוש לרעה בכוח השוק, יחסית למצב הקיים, שבו חברת החשמל וארגוני	8. האם כללי השוק ימנעו מניפולציות ושימוש לרעה בכוח השוק?

העובדים שלה נהנים מפוטנציאל נכבד לתמרון משתתפים בשוק ואת הממשלה, ומשתמשים לרעה בכוח השוק שלהם. התכנון של כוחות השוק יכול להכרח שיקול של התמריץ והיכולת לתמרון את כוח השוק ולהשתמש בו לרעה. הנהגת תחרות אפקטיבית בייצור החשמל ואספקתו תפחית מיידית את היקף כוח השוק. בנוסף, יש כעת מחקרים כה רבים על רגולציה ופיקוח נאותים כך שסוגיות אלו אינן צריכות להוות בעיה נכבדה בתכנון כללי השוק.	
עלויות ה- stranded קיימות כעת, הן פשוט סמויות. השאלות הקריטיות הן לא האם העלויות האלו יהיו גבוהות, אלא כמה הן גבוהות וכיצד ינוהלו במעבר ממונופול למבנה שוק תחרותי. שאלה נוספת שטישלה יכול היה לשאול היא האם באמצעות מבנה שוק קטן, הגורם לעלויות הנטושות והסיכוי שהחלטות גרועות יתקבלו שוב (על חשבון הצרכנים ולא על המגזר הפרטי).	9. האם העלויות הנטושה stranded cost תהייה גבוהה?
לא, עלויות העסקה לא יהיו קטנות. יחד עם זאת, השאלה המתאימה היא האם היתרונות מהרפורמה יעלו על עלויות העסקה. אנו מצפים שאם ישראל תקבל את המודל של תחרות מלאה, היתרונות יעלו במידה רבה על העלויות והסיכונים הקשורים ליישום המודל ולהפעלתו לאחר מכן, בתנאי שהרפורמה תתוכנן ותישם היטב וגם עלויותיה ינוהלו היטב.	10. האם עלויות העסקה יהיו קטנות?
לא, הוא לא יהיה והוא גם לא חייב להיות. בביקוש לחשמל יש תנודות ניכרות כך שהאיזון של האספקה והביקוש משתנה במהירות. זה צריך להשתקף בתנועות המחיר הספוט, עם תזוזת השוק מאספקת יתר- לאיזון הדוק יותר- וחזרה. יכולת המחיר הספוט להשתנות היא קריטית לפעולה היעילה של תעשיית החשמל. מחירי החשמל הספוט (והעתידיים) השולטים יספקו איתות מתי והיכן להשקיע בכושר הייצור וידווחו למשתתפים מכיוון הביקוש הנוגע לצריכתם. בנוסף, כל צרכן יכול לבחור להימנע מחשיפה למחירים סיטונאיים תנודתיים, מאופי החוזה הקמעונאי שבו הוא מתקשר.	11. האם מחיר הספוט שאחרי הרפורמה יהיה יציב?
ברפורמות הבנויות היטב, ניתן לפחות לשמור על אמינות האספקה ולעיתים קרובות גם לשפרה. זו הייתה התוצאה במדינות רבות שעברו ממונופול ציבורי למודל תחרותי. לדוגמה, הרגולטור של וויקטוריה דיווח ב-2005 כי אמינות מערכת החלוקה לגבי כל חמשת המחלקים השתפרה במידה ניכרת בכל הקריטריונים במרוצת עשר השנים להתרחשות הרפורמה וההפרטה.	12. האם דה-רגולציה תפגע באמינות?
תכנון זהיר של תוכנית הרפורמה כך שתשיג את יעדי הממשלה, כולל אלו המתמייחסים לחלוקת יתרונותיה- חשוב לרפורמה אפקטיבית. בדוגמה של בריטניה, מרבית היתרונות הושגו ע"י בעלי העסקים, ולא דווקא הצרכנים (יתכן שזה עלה בקנה אחד עם יעדי הרפורמה של ראש הממשלה, תאצ'ר). כמו כן, יש לשים לב ולדאוג נכון לצרכים של הצרכנים העניים והנוזקים. שוב, זוהי סוגיה של תכנון הניתנת לניהול אפקטיבי.	13. האם דה-רגולציה תשפיע באופן שלילי על חלוקת ההכנסה?
זוהי סוגיה חשובה. אם לממשלה אין מחויבות מלאה לרפורמה, כולל דה-רגולציה של מרכיבי התעשייה התחרותיים- אסור לה להמשיך.	14. האם תהיה מחויבות לדה-רגולציה?
ההוכחה החותכת במדינות שעברו ממונופול ציבורי לתחרות אפקטיבית, מתוכננת היטב, היא שהדבר הביא לתועלת נטו בכל המשק, כולל הצרכנים. נציין, כפי שטישלה עצמו מציין, כי בכל מקרה אי אפשר לקיים את הסטטוס קוו. קריטריון טוב יותר צריך להיות השוואה של מצב הצרכנים עם רפורמות חליפיות למגזר החשמל (כגון אלו שמציעים טישלה וחברת החשמל), ובין אלו שאנחנו מציעים.	15. האם לצרכני החשמל יהיה טוב יותר מאשר בסטטוס-קוו?
לדעתנו, מודלים חליפיים אינם מסוגלים להשיג את כל היתרונות הפוטנציאליים של הרפורמה ו/או להשיג את יעדי הממשלה.	16. האם ניתן להשיג את היתרונות הצפויים של דה-רגולציה באמצעים אחרים?
ברור שיש נקודה שמעבר לה הרבה יותר קשה ויקר להחזיר את המצב לקדמותו. נקודה זו היא בדרך כלל הנקודה שבה עסקי הליבה של הענף מופרטים. איננו מציעים לעשות זאת, עד לבנייה מחודשת של התעשייה ועד לכינון ההסדרים החדשים, כך שניתן יהיה לצפות בהם בפעולה.	17. אם דה-רגולציה תיכשל, האם ניתן להפוך את המצב?

(מתוך דו"ח KPMG, בעמ' 291-274)

נספח 8: שלושה מודלים לרפורמה

• שינויים תוספתיים באופרציה של המבנה הקיים, כמוצע ע"י חח"י	מודל חח"י
• פיצול אופקי ואנכי של חח"י לחברות עצמאיות • פיתוח מערכת יחסים עסקיים בין כל משתתפי התעשייה • פיתוח שוק חשמל סיטונאי והקמת מפעיל בלתי תלוי של המערכת והשוק • גישה פתוחה לכל המשתתפים למערכת ההולכה והחלוקה • דה-רגולציה הדרגתית של שוק חשמל קמעוני • הפרטה של חברות חשמל חדשות	מודל תחרות מלאה
• הפרדה אופקית ואנכית של חח"י לחברות בת ומרכזי רווח בתוך מסגרת חח"י • התניה של שירותים על בסיס עסקי לחברות הבת • היפטרות הדרגתית מעסקים שהן לא בליבת הפעילות העסקית • פיתוח שוק פנימי ליצור חשמל • גישה מוגבלת לרשת להולכה וחלוקה • גמישות (מוגבלת) ללקוח לבחירת הקמעונאי שתעודד השקעות של המגזר הפרטי	מודל פיצול פונקציונלי

דו"ח KPMG, בעמ' 11.

[חזרה למסמך](#)

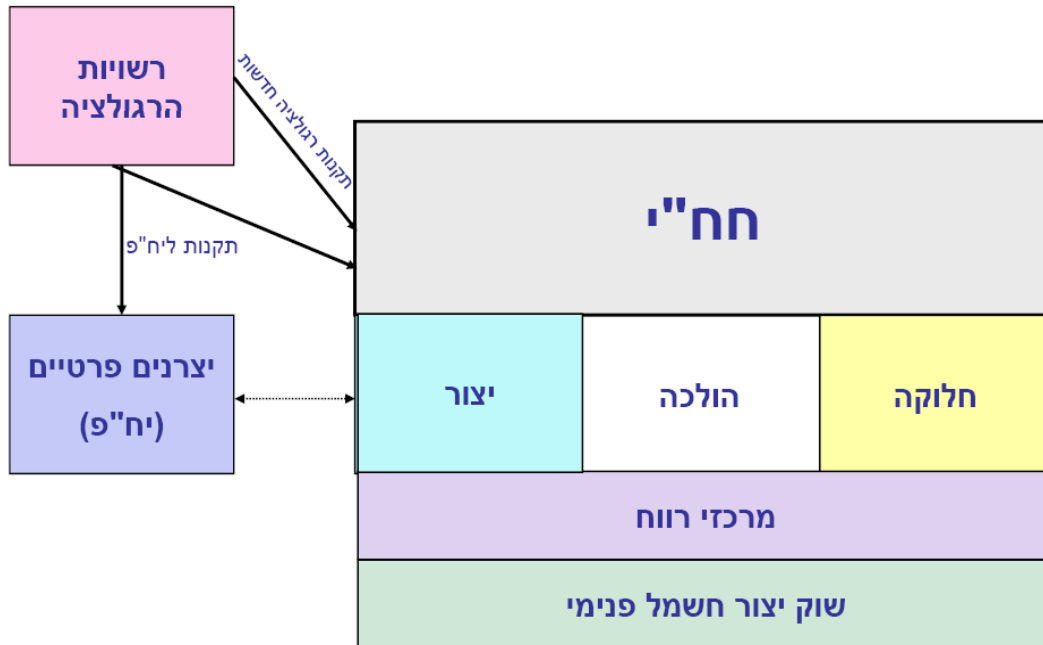
נספח 9: תעודף יעדי הממשלה

יעדים	הערות	עדיפות
החזרת המשק למצב פיננסי בריא	אם התעשייה חייבת לספק את התשתית העתידית למשק, השגת מטרה זו היא חיונית בעליל.	תנאי מוקדם
שיפור היעילות הכלכלית	תעריפים קמעונאיים יהיו נמוכים על-ידי אופטימיזציה של עלויות. שירות משופר יהווה ערך מוסף ללקוחות ובכך ימעטו תלונות הלקוחות.	גבוה
העברת הסיכונים בהשקעות למגזר הפרטי	העברת סיכוני שוק למשקיעים יהווה תמריץ חזק להשגת יעילות דינמית בתעשייה בכללותה.	גבוה
שמירה על אמינות אספקת החשמל	שמירה על רמה מקובלת של אמינות אספקה הנה חיונית בשיקולים פוליטיים ותנאי יסודי להסכמת הציבור לרפורמה.	תנאי מוקדם
סיוע ועידוד למגזר הפרטי להשקעות בתעשייה	הזרמת הון בעלים פרטית לתעשייה יצמצם את הצורך מעורבות הממשלה למימון או לערוב לסכום מקביל.	גבוה
התמורה במכירת הנכסים בהפרטה	אי-השגת תמורה כספית במכירת רכוש החברה בהליך ההפרטה בגובה שיכסה את חובות חברת החשמל יהיה מביך מאד לממשלה.	בינוני

(מתוך דו"ח KPMG, בעמ' 174)

[חזרה למסמך](#)

נספח 10: מודל חברת החשמל

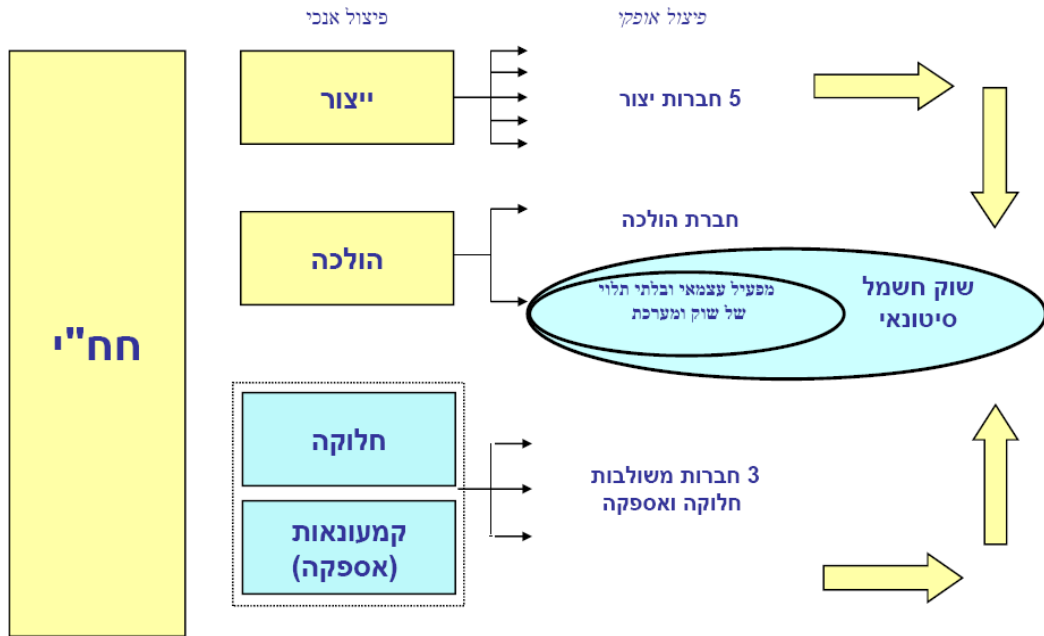

(מתוך דו"ח KPMG, בעמ' 88).

[חזרה למסמך](#)

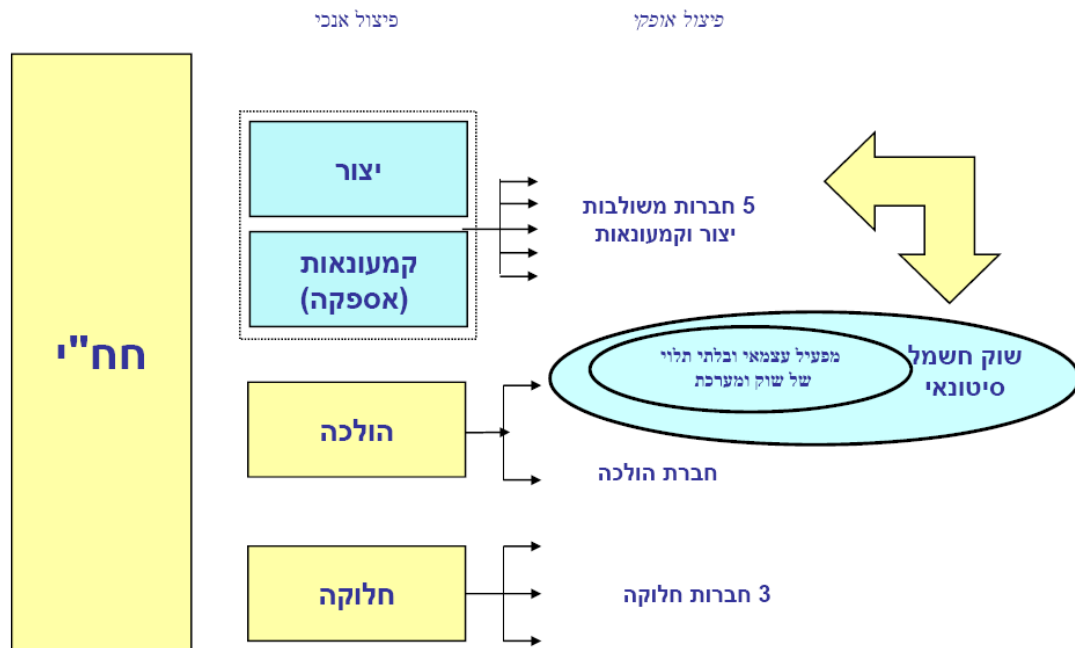
נספח 11: מודל התחרות המלאה

אפשרות 1: שילוב חלוקה וקמעונאות

(מתוך דו"ח KPMG, בעמ' 112)

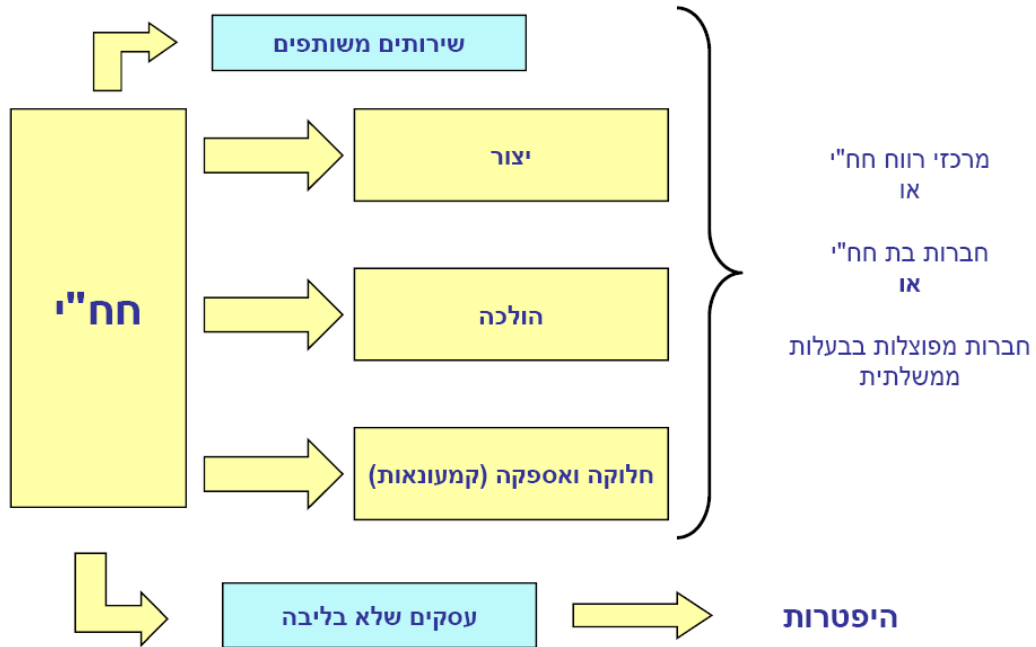
אפשרות 2: שילוב ייצור וקמעונאות

(מתוך דו"ח KPMG, בעמ' 114)

[חזרה למסמך](#)

נספח 12: מודל פונקציונלי

(מתוך דו"ח KPMG, בעמ' 160)

[חזרה למסמך](#)

נספח 13: ייצור ואספקת חשמל לפי סוג תעריף

CBS, STATISTICAL ABSTRACT OF ISRAEL 2008 למ"ס, שנתון סטטיסטי לישראל 2008

חשמל
ELECTRICITY

21.4

ייצור ואספקת חשמל, לפי סוג תעריף (1)
ELECTRICITY GENERATION AND SUPPLY, BY TYPE OF RATE(1)

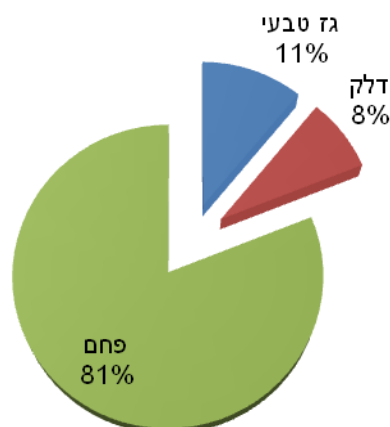
	Unit	2007	2006	2000	1990	1980	1970	1960	1950	יחידה	
ELECTRICITY GENERATION											
Installed generating capacity(2)	MW(6)	11,323	10,487	9,129	5,065	2,737	1,233	410	99	מגו"ט(6)	כוסר ייצור מותקן(2)
Production	million KWH(6)	53,613	50,372	41,355	20,279	12,097	6,610	2,209	517	מיליון קוט"ש(6)	ייצור
ייצור חשמל											
Annual peak load:											פסגת עומס שנתית:
Morning	MW(6)	10,070	9,400	7,900	3,530	2,015	1,086	416	110	מגו"ט(6)	בוקר
Evening		9,301	8,745	7,650	3,800	2,070	1,115				ערב
Fuel consumption	1,000 t	1,301	1,299	2,912	2,460	2,953	1,678	636	193	אלף ט'	שימוש בדלק
Coal consumption	1,000 t	13,355	12,665	10,307	3,702					אלף ט'	שימוש בפחם
Natural gas consumption(3)	1,000 t	1,832	1,541							אלף ט'	שימוש בגז טבעי(3)

(מתוך אתר הלמ"ס, שנתון סטטיסטי לישראל 2008)

[חזרה למסמך](#)

נספח 14: מקורות אנרגיה המשמשים לייצור חשמל

מקורות אנרגיה המשמשים לייצור חשמל (2007)

(מתוך אתר הלמ"ס, שנתון סטטיסטי לישראל 2008)

[חזרה למסמך](#)